

V Tabellen: Editionsvergleiche und Auswertung

Editionsvergleich zu Plutarchs Themistoklesvita

Catherine Lang

Belegstelle	eAqua	Frost	Budè
1.1. Epigramm		x	
1.1.-1.2. Phaenias	x	x	x
1.2. Neanthes		x	x
1.3. Polemon		x	
1.4. Simonides		x	x
2.4. Ion von Chios		x	
2.5.-2.6. Melissos	x		
2.5.-2.6. Stesimbrotos	x	x	x
2.6. Herodot		x	
2.8. Stesimbrotos	x		
3.1.-3. Ariston	x	x	x
3.3.-3.4. Aelius Aristides	x		
4.1. Herodot		x	
4.1. Aristoteles		x	
4.3. Herodot		x	
4.4. Platon		x	x
4.5. Stesimbrotos		x	x
6.3. Herodot		x	
6.4.-6.5. Ariston	x		
7.1. Herodot		x	
7.4. Isokrates		x	
7.4. Lycurgus		x	
7.5.-7.6. Herodot		x	x
7.6.-7.7. Phaenias	x	x	x
8.1. Phaenias		x	
8.5. Inschrift		x (Simonides)	
8.2. Pindar		x	x
9.1. Diodor		x	
10.1.-10.2. Herodot		x	
10.3. Herodot		x	
10.3. Aristotles		x	
10.6.-10.7. Aelius Aristides	x		
10.4.-10.6. Aristoteles	x	x	x
10.8.-10.10. Aristoteles	x	x	
10.6.-10.7. Demosthenes	x		
10.6.-10.7. Dinarchus	x		
10.6.-10.7. Isokrates	x		
10.7. Kleidemos	x	x	x
10.6.-10.7. Photius	x		
11.3. Herodot		x	
11.5. Herodot		x	
12.2. Herodot		x	
12.5. Diodor		x	

12.6. -12.7. Herodot		x	
13.1. Akestodoros		x	x
13.1. Phanodemos	x	x	x
13.1. Megalopolis			x
13.2-13.5. Phaenias	x	x	x
14.1 Aischylos	x	x	x
14.1. Diodorus Siculus	x		
14.1. Timagoras	x		
15.3. Simonides			x
17.1.-17.2. Herodot		x	x
18.5. Platon		x	
19.1.-19.2. Theopomp	x	x	x
19.3. Thukydides		x	
19.4. Aristophanes			x
20.2. Diodorus Siculus	x		
21.2. Herodot		x	x
21.4.-21.7. Timokreon	x	x	x
23.2.-23.3. Thukydides		x	
23.2.-23.3 Ephorus		x	
23.6. Ephorus		x	
23.6. Thukydides		x	
24.6.-24.7. Stesimbrotos	x	x	x
25.1. Stesimbrotos	x		
25.1.-25.2. Theophrast		x	x
25.2. Thukydides		x	x
25.3. Theopomp	x	x	x
25.3. Theophrast		x	x
26.1. Thukydides		x	
27.1. Charon		x	x
27.1.-27.2. Dinon	x	x	x
27.1.-27.2. Ephoros	x	x	x
27.1.-27.2 Herakleides		x	x
27.1.-27.2 Kleitarchos		x	x
27.1.-27.8 Phaenias	x	x	x
27.1.-27.2. Thukydides		x	x
29.5-29.6. Thukydides		x	
27.8. Eratosthenes		x	x
29.7. Theophrast		x	
29.11. Neanthes	x	x	x
29.11. Phaenias	x	x	x
29.11. Thukydides		x	
31.3. Theopomp	x	x	x
31.6. Aristophanes		x	
32. 4 Andokides		x	x
32.4.-32.5. Phylarchos	x	x	x
32.5.-32.6. Diodorus Perieg.	x	x	x
32.1. Platon		x	x
32.6. Platon (Komiker)	x	x	x
Gesamt	37	76	44

Editionsvergleich zu Plutarchs Aristeidesvita

Kevin Straßburger

Belegstelle	eAqua	Ziegler	Sansone	Budé
1.2	x	x	x	X
1.3	x	x	x	x
1.4				X
1.6		x	x	x
1.8	x	x	x	X
1.9	x		x	X
2.1		x	X	X
2.2			x	X
2.3	x	x	X	X
2.4	x	x	x	X
2.5		x	X	X
3.1		x	x	
3.4		x	x	
3.5	x	x	x	x
4.1			x	
4.3	x	x	x	x
4.4	x	x	x	x
4.5	x		x	
5.1			x	
5.2			X	
5.3		x	x	X
5.5			x	x
5.6				x
5.9	x	x	x	
6.1			X	
6.2		x	x	X
6.3			x	
6.5			x	
7.1		x	x	
7.2			x	X
7.4			x	
7.5		x	X	
7.7		x	X	
7.8		x	x	X
8.1		x	x	X
8.2		x	x	
8.3			x	
8.3			x	
8.5			x	
8.6			X	
9.1		x	X	X
9.2		x	x	X
9.3			x	X
9.5		x	X	X
10.1		x	X	
10.2		x	X	X
10.3	x	X	x	

10.5		X	X	x
10.6		X	x	x
10.7	x	X	X	x
10.8	x			
10.9	x	x	x	X
10.10		x	x	X
11.2		X	X	X
11.3		X	X	X
11.9		x	X	X
12		x	X	X
14		x	x	X
15.1			x	
15.3		X	X	X
16		X	X	X
17.1		x	X	X
17.3			x	X
17.4			X	X
17.5		x	X	X
17.6			x	X
17.8		X	X	X
18.1		X	X	
18.2		x	x	
18.3			x	
18.5			x	X
18.6			x	X
18.7			X	X
19.1		X	X	
19.2		X	X	X
19.3			X	X
19.6	X	x	x	X
19.7		x	x	X
20.3			x	x
20.4			x	
20.5			x	
20.7			x	x
21.1		X	X	
21.3		X	x	
22.1		X	x	X
23		X	x	X
24.1			x	x
24.2		x	x	x
24.4	x	x	x	X
24.7			X	
25.1		x	X	X
25.2	x	X	x	X
25.4	x	x	x	x
25.5	x	x	x	x
25.6	x	x	x	X
25.7	x	x	x	x
25.8	x	x	x	x
25.9	x	X	X	X
26.1	x	X	x	x
26.4	x			
26.5	x			X
27.1	x		X	
27.2		x	X	X
27.3	x	x	X	X

27.3	x	X	X	X
27.3	x	x	X	X
27.4		X	X	X
27.4		x	x	X
27.5	x		x	x
Gesamt	31	72	104	77

Editionsvergleich zu Plutarchs Periklesvita

Sebastian Blaschek

mögliche Quelle / Parallelüberlieferung / **wörtl. Zitat** / Fragment

	eAQUA	Meinhardt	Stadter
1		Plut.Per. 3,1	
2		Plut.Per. 3,2,1-3,2,5 (Herodot)	Plut.Per.3,3 (Zweifel, dass es ein „richtiges“ Zitat ist)
3		Plut.3.3	
	Plut. Per. 3,5,2-3,5,4; Plut.Per. 3,5,5	Plut.Per. 3,5	Plut.Per. 3,5
4	Plut.Per. 3,6,2-3,7,2	Plut.Per. 3,6	Plut.Per. 3,6
5	Plut. Per. 3,7,5	Plut.Per. 3,7	Plut.Per. 3,7
6	Plut.Per. 4,1,1-4,1,3 (Damon)		
7	Plut.Per. 4,2,1-4,3,1 (Damon)		
8	Plut.Per. Kap. 4,1,4-4,2,4	Plut. Per. 4,1 (Aristoteles)	Plut.Per. 4,1
9	Plut.Per. 4,3,1-4,4,1		Plut. Per. 4,3 (Komödie)
10	Plut.Per.4,4,3(Damon, Platon (Kom.), Euripides)	Plut.Per.4,4 (Platon Kom.)	Plut. Per. 4,4 (Platon Kom.)
11	Plut.Per. 4,5,5-4,5,7 (Timon)	Plut.Per.4,5 (Timon)	Plut.Per. 4,5 (Timon)
12	Plut.Per. 4,5,1- 4,5,5 (Zenon)		
13	Plut.Per. 4,5,5-4,5,7 (Zenon)		
14		Plut.Per.5,1 (Platon)	Plut.Per. 5,1 (Platon)
15		Plut.Per. 5,2	
16	Plut.Per. 5,3,1-5,3,6; Plut.Per. 5,3,6-5,3,8 (Ion)	Plut.Per. 5,3 (Ion)	Plut.Per. 5,3 (Ion)
17	Plut.Per. 5,3,6-5,3,12 (Zenon)	Plut.Per.5,3 (Zenon)	
18	Plut. Per. 4,6,1-4,6,10		
19	Plut. Per. 6,2,1-6,2,7; Plut.Per. 6,2,7-6,3,1 (Anaxagoras)	Plut.Per. 6,2 (philosoph. Überlieferung)	
20	Plut. Per. 6,3,1-6,4,1		
21		Plut.Per. 7,5	
22	Plut.Per. 7,6,1-7,6,3 (Kritolaus)		
23	Plut.Per. 7,6,3-7,7,1(Kritolaus)		

24	Plut.Per. 7,7,1-7,8,1(Kritolaus)	Plut.Per. 7,7	Plu.Per.7,7
25		Plut.Per. 7,8	Plut.Per. 7,8 (Komödie)
26			Plut. Per. 7,8 (Platon)
27	Plut.Per.8,2,1-8,2,3 (Anaxagoras)	Plut.Per. 8,1 f. (Platon)	Plut. Per. 8,2 (Platon)
28			Plut.Per. 8,4
29			Plut.Per. 8,5 (Gespräch-Achidamons-Thukydidēs Melesiou)
30		Plut.Per. 8,5 (sophistische Rede)	Plut.Per. 8,5 (sophistische Rede)
31		Plut.Per.8,7	
32	Plut.Per. 8,7,1-8,8,1	Plut.Per. 8,7 (Ausspruch Perikles)	Plut. Per. 8,7 (Ausspruch Perikles)
33			Plut.Per. 8,8-9
34	Plut.Per. 8,9,1-8,9,3; Plut.Per.8,9,3-8,9,5	Plut.Per.8,9	Plut.Per. 8,9
35	Plut.Per. 9,1,1-9,2,1 (falsche Zuweisung)	Plut.Per. 9,1,1-9,1,4 (Thukydidēs)	Plut.Per. 9,1
36	Plut.Per. 9,2,1-9,3,1		Plut.Per. 9,2-3
37		Plut.Per. 9,3 (Idomeneus-Per. gehört nicht Areopagan)	
38		Plut.Per. 10,1	Plut.Per. 10,1
39		Plut.Per. 10,4	
40		Plut.Per. 10,5	
41		Plut.Per. 10,6 (Vermittlung Elpinike; Rückkehr Kimon)	Plut.Per. 10,6
42		Plut.Per.10,6 (Kimon Flotte v. 200 Schiffen; Thukydidēs)	Plut. Per. 10,6
43	Plut.Per.10,7,1-10,7,10	Plut.Per. 10,7	Plut. Per. 10,7
44	Plut.Per. 10,8,1-10,8,5	Plut. 10,8	Plut. Per. 10,8
45		Plut. Per. 11,1	Plut. Per. 11,1
46		Plut.Per. 11,4	Plut. Per. 11,4
47		Plut. Per. 11,5	Plut. Per. 11,5
48		Plut.Per, 12,1,1-12,1,4	
49		Plut.Per. 13,3	
50		Plut.Per. 13,7	Plut.Per. 13,7
51	Plut.Per. 13,8,3-13,8,4; Plut.Per. 13,10,2-13,10,5	Plut.Per. 13,8,10	Plut.Per. 13,8
52		Plut.Per. 13,9,11	
53			Plut.Per. 13,10
54	Plut.Per. 13,16,1-13,16,17 (Stesimbrotos); Plut.Per. 13,16,7-13,16,12 (Stesimbrotos)	Plut.Per. 13,15 f.	Plut.Per. 13,15-16 (Komödie) Plut.Per. 13,16 (Stesimbrotos)
55		Plut.Per. 14,1	
56		Plut.Per. 15,2 f.(Platon)	Plut.Per. 15,2 (Platon)
		Plut.Per. 15,3	
57		Plut.Per. 15,3,5 ff.	
58		Plut.Per.15,3,1-15,3,4 (Thukydidēs)	Plut.Per.15,3
59		Plut.Per. 16,1	Plut.Per. 16,1
60	Plut.Per. 16,2,1-16,2,8	Plut.Per. 16,2	Plut.Per. 16,2
61		Plut.Per. 16,3 (Theopomp)	Plut. Per. 16,3 (Theopomp)

62			Plut.Per. 16,7-9
63		Plut.Per. 16,3ff.	Plut.Per. 16,3
64	Plut.Per. 16,6,1-16,7,1 (Anax.)		
65	Plut.Per. 16,7,1-16,7,4 (Anax.)		
66	Plut.Per. 16,8,1- 16,9,1; Plut.Per. 16,9,1-16,9,2; Plut.Per. 16,9,2-16,9,3 (Anax.)	Plut.Per. 16,8 f.(phil. Über- lieferung)	
67		Plut.Per. 17	Plut.Per. 17
68		Plut.Per. 18,1 (Thukydides)	Plut. Per. 18,1
69		Plut.Per. 19,1 (Ephoros)	
70		Plut.Per. 19,2 f.	Plut. Per. 19,2
71		Plut.Per. 20,1 f.	Plut. Per. 20,1-3
72		Plut.Per. 20,4	
73		Plut.Per. 21,3	Plut.Per. 21,3
74		Plut.Per. 23,1	Plut.Per. 23,1
75		Plut.Per. 23,2	Plut.Per. 23,2
76		Plut.Per. 23,3 f.	
77		Plut.Per. 24,1	Plut. Per. 24,1
78	Plut. Per. 24,3,2-24,3,3; Plut. Per. 24,4,1 -24,4,5	Plut.Per. 24,3 f.	Plut.Per. 24,3-4
79	Plut. Per. 24,5,1-24,5,2		Plut.Per. 24,5
80	Plut.Per. 24,5,2-24,6,1		Plut.Per. 24,5
81			Plut.Per. 24,6
82			Plut.Per. 24,7
83		Plut.Per. 24,9 (Aischines)	
84	Plut.Per. 24,9,7-24,9,8 (Kratinos)	Plut.Per. 24,9 (Kratinos)	Plut.Per. 24,9 (Kratinos)
85		Plut.Per. 24,9 (Komödien)	Plut.Per. 24,9 (Komö- dien)
86	Plut.Per. 24,10,4; Plut.Per. 24,10,6-24,10,7	Plut.Per. 24,10	Plut.Per. 24,10
87		Plut.Per. 25,1	Plut.Per. 25,1
88		Plut.Per. 25,2 f.	Plut.Per. 25,2
89	Plut.Per. 26,1,3-26,1,10	Plut.Per. 26,1	Plut.Per. 26,1
90	Plut.Per.26,2,2-26,3,5 (Melissos)		
91		Plut.Per. 26,2 f.	
92	Plut.Per. 26,3,5-26,3,6	Plut.Per. 26,3	Plut.Per. 26,3
93	Plut. Per. 26,4,10 (Aris- toteles, Duris;Pausanias))		Plut.Per. 26,4 (Aris- tophanes)
94	Plut.Per. 27,1,1-27,2,1 (Melissos)		
95		Plut.Per. 27,2 f.	
96	Plut.Per. 27,3,3-27,4,1 (Euphoros; Herakleides)	Plut.Per. 27,3	Plut.Per. 27,3
97	Plut. Per. 26,4,1-26,4,2 (Melissos)		
98	Plut.Per. 27,4,2-27,4,5; Plut.Per. 27,4,1-27,4,5; Plut.Per. 27,4,5-27,4,11	Plut. Per. 27,4	Plut.Per. 27,4
99	Plut.Per. 28,1,1-28,2,1 (Duris, Ephoros,Melissos)		
100	Plut.Per. 28,2,1-28,2,4 (Aristoteles, Duris;Ephoros;Melissos));	Plut.Per. 28,2	Plut.Per. 28,2-3

	Plut.Per. 28,2,4-28,3,1		
101		Plut.Per. 28,4 ff.	Plut.Per. 28,6
102	Plut.Per. 28,7,5-28,8,1	Plut.Per. 28,7	Plut.Per. 28,7
103		Plut.Per. 28,8 (Thukydides)	Plut.Per. 28,8
104		Plut.Per. 29,1 f.	Plut.Per. 29,2
105		Plut.Per. 29,3	
106		Plut.Per. 30,1	
107		Plut.Per. 30,2 f.	Plut. Per. 30,2
108	Plut. Per. 30,4,7-30,4,8		Plut.Per. 30,4
119			Plut.Per. 31,3
110		Plut.Per. 31,5	
111		Plut.Per. 31,5	
112	Plut.Per. 32,1,1-32,3,1; Plut.Per. 32,5,3-32,6,1; Plut.Per. 32,5,1-32,5,3	Plut.Per. 32,1-5 (Aischines – erweitert im Gegensatz zu Stadter)	Plut.Per. 32,5
113	Plut.Per. 32,1,1-32,3,1 (Anax.)	Plut.Per. 32,2 ff. (Phil. Über- lieferung)	
114		Plut.Per. 33,1 f. (Thukydi- des)	Plut.Per. 33,1
115		Plut.Per. 33,5	Plut.Per. 33,4-5
116	Plut.Per. 33,8,5,-33,8,11	Plut.Per. 33,7 f.	Plut.Per. 33,8
117	Plut.Per. 35,1,1-35,2,1 (Heraklides)		
118	Plut.Per. 35,2,1-35,2,4 (Heraklides); Plut.Per. 35,2,4-35,2,7; Plut.Per. 35,2,7-35,2,10; Plut.Per. 35,2,10-35,2,11	Plut.Per. 35,2 (Vorlesung Philosophen)	
119	Plut.Per.35,3,1 (Herakli- des); Plut.Per. 35,3,4- 35,3,6; Plut.Per. 35,3,6- 35,4,1		
120	Plut.Per. 35,4,1- 35,5,1(Heraklides) 35,5,1-15,5,3 (Idome- neus)	Plut.Per. 35,4 f. (Herakli- des/Idomeneus)	Plut. Per. 35,5 (Herkli- des/Idomeneus)
121		Plut.Per. 36,1,6ff.	
122	Plut.Per. 36,2,1-36,3,1; Plut.Per. 36,3,1-36,4,1; Plut.Per. 36,4,1-36,5,1; Plut.Per. 36,5,1-36,6,1; Plut.Per. 36,6,1-36,6,5; Plut.Per. 36,6,5-36,7,1	Plut.Per. 36,2,1-36,6,1	Plut.Per. 36,6
123	Plut.Per. 36,5,1-36,6,1 (Protagoras)		
124		Plut.Per. 37,1	
125		Plut.Per. 37,2,5	
126		Plut.Per. 38,1	
127		Plut.Per. 38,2,1-38,3,1	Plut.Per. 38,2

Editionsvergleich zu Plutarchs Alkibiadesvita

Markus Klank

Belegstelle (Zählung nach Ziegler)	eAQUA	Ziegler	Verdegem	Perrin (Loeb)
1.1 <i>Plat. Alk 1,121a</i>			x	x
1.1 <i>Hdt., 8,17</i>		x	x	
1.1 <i>Andok. Alk. 4,34</i>			x	
1.2 <i>Plat. Alk 1,104b</i>			x	
1.2 <i>Plat. Alk 1,118c</i>			x	
1.2 <i>Plat. Alk 1,124c</i>			x	
1.2 <i>Isokr. 16,28</i>			x	
1.2 <i>Xen. mem. 1,2,40</i>			x	
1.2 <i>Plat. Prot. 320a</i>			x	
1.3 <i>Plat. Alk 1,122b</i>		x	x	x
1.3 <i>Antisth. 7,534c (FGrH (C) 1004 F I)</i> (Verdegem ist sich nicht sicher, ob Plutarch hier Antisthenes aufgreift, eAQUA findet den Text in der Fragmentesammlung von Caizzi, der diese Stelle aufnimmt)	x		x (bei Verdegem als Kapitel 1.4 angegeben)	
1.5 <i>Plut. mor. 177 a</i>	x	x	x	
1.5 <i>Plut. mor. 770 c.</i>		x	x	
1.5 <i>Eur. fr. p. 391 Matth</i>		x	x	
1.5 <i>Ail. var. 13,4</i>		x		x
1.5 <i>Ars 453</i>		x		
1.5 <i>Apost. 17,42</i>		x		
1.7 Aristoph. Vesp. 44ff.	x	x	x	x
1.8 (Archippos) fr. 45 CAF I 688 (PCG frag. 48)		x	x	x
2.3 <i>Plut. mor. 186 d</i>	x	x	x	
2.3 <i>Plut. mor. 234d</i>		x	x	
2.5 <i>Plat. Alk. 1,106e</i>		x	x	
3.1 (Antiphon) Blass & Thalman fr. 67 (Perrin verweist auch auf Athen. 525b)	x (4 Teile)	x	x	x
4.3 <i>Phryn. fr. 17 N²</i> (Perrin: <i>unknown authorship</i>)		x		
4.3 <i>Plut. Pelop. 29,11</i>	x	x		
4.3 <i>Plut. mor. 762b-f</i>		x	x	
4.4 Plat. Phaedr. 255d		x	x	x
4.4 <i>Plut. mor. 780a</i>	x			
4.5 <i>Plut. mor. 762c</i>		x		
4.5 <i>Athen. 12,534e,f</i>		x	x	
4.5 cf. <i>Plat. symp. 219e</i>				x
6.2 (Kleanthes) fr. 614 Arn.	x	x		
6.3 Thuk. 6,15,4		x	x	x
7.1 <i>Plut. mor. 186e</i>		x	x	
7.1 <i>Ail. var. 13, 38a</i>		x	x	

7.1 Ars 128		x		
7.3 cf. Plut. Alk 4,4				x
7.3 Plut. mor. 186e		x	x	
7.3 Diod. 12,38		x	x	
7.3 Aristodem. 16,4 (FGrH 104 F I)		x	x	
7.3 Val. Max. 3,1 ext. 1		x	x	
7.3 Schol. Thuk. 1,67,4			x	
7.3 Schol. Hermog. (Maximus Planudes) RG, 6,375			x	
7.3 Schol. Hermog. (Iohannes Tzetzes) Cramer 1837, 42f.			x	
7.3 Ars. 418		x		
7.4 Plat. symp. 220e		x	x	
7.4 Isokr. 16,29		x	x	
7.6 Plat. symp. 221a		x	x	x
8. Andoc. Alk. 4,13-15		x	x	
9. Plut. mor. 186d		x	x	
10.2 cf. Plut. Alk. 35,4-6				x
10.2 Plut. Praec. ger. reip. 799d			x	
10.4 Demosth. 21,145		x		x
10.4 Plut. qu. Plat. 10,1010e-1011a			x	
10.4 Plut. mor. 817c			x	
10.4 Plut. mor. 785c			x	
10.4 (Theoprast) fr. 134 W.	x	x	x	
10.4 Plut. mor 804a	x	x	x	
10.4 Plut. mor 80d		x	x	
10.4 Diod. 12,84,1		x		
11.1-2 Thuk. 6,16,2		x	x	x
11.2 Isokr. 16,34		x		
11.3 (Euripides) fr. 3 D. → wird von Perrin zwar angemerkt, aber nicht, wo es verzeichnet ist	x	x		
11.3 cf. Plut. Demosth. 1,1		x	x	
12.1 Athen. 12,534d		x	x	
12.1 Andok. Alk. 4,30			x	
12.3 Isokr. 16,25			x	
12.3 Diod. 13,7,3		x		
12.3 Andok. Alk. 4,26		x	x	
12.4 Isokr. 16		x	x	x
13. Plut. Nik. 11		x	x	
13. Plut. Arist. 7		x	x	
13.1-2 Demosth. 21			x	
13.1-2 Aristoph. Equ. 1375-1380			x	
13.2 (Eupolis) fr. 95 CAF I 281		x	x	x
13.3 Andok. Alk. 4,29			x	x
13.3 Gell. 1,15,12		x	x	
13.3 Gal. 8,653		x	x	
13.3 Gal. 8,943		x	x	
13.3 Arist. Or. 3,52			x	
13.4 Thuk. 8,73,3 (Verdegem: eventuell aus dem Kopf zitiert und daher z.T. anderer Wortlaut als im Originaltext bei Thukydides)		x	x	x
13.6-9 FGrH 115 FF 95f.			x	

13.9 (Platon, Komiker) fr. 187 CAF I 654	x (2x, 1x in je 2 verschiedenen Frag.samml.))	x		x
13.9 cf. Plut. Nik. 11,6f.	x (2x, gleiche Einleitung und gleiche Zitierung von Platon in beiden Biographien)		x	x
14. Thuk. 5,42-45		x	x	
14. Plut. Nik. 10		x	x	
14.1 cf. Plut. Nik. 7f.			x	x
14.3 cf. Plut. Nik. 9			x	x
14.12 cf. Plut. Nik. 10			x	x
15. Diod. 12,80f.		x	x	
15.3 Thuk. 5,81,2		x	x	
15.3 Thuk. 5,82, 2-6		x	x	
15.6 Thuk. 5,52,2		x	x	
15.7 Demosth. 19,303 c. schol.		x		
15.7 Lycurg. Leocr. 76f.		x		
15.7 Polyain. 1,22		x		
16.2-3 Thuk. 5,15,4			x	
16.1 Athen. 12, 534e		x	x	
16.3 Aristoph. Ran. 1425	x	x	x	x
16.3 Aristoph. Ran. 1431-1432	x	x	x	x
16.5 Andok. Alk. 17-23		x	x	
16.5 Demosth. 21,147		x	x	
16.6 cf. Thuk. 5,116, 2-4				x
16.7 cf. Paus. 1,22,7				x
16.7 Athen. 12,534de		x	x	
16.9 Plut. Ant. 70,3		x		
17. Plut. Nik. 12f.		x	x	
17. Plut. Per. 20,4		x	x	
17. Thuk. 6,15		x	x	
17. Diod. 12,83f.		x	x	
17.4 cf. Plut. Nik. 12,1f.			x	x
17.5 Plat. Theag. 129cd			x	
17.6 cf. Plut. Nik. 13,5f.			x	x
18. Plut. Nik. 12f.	x	x	x	
18.1 Thuk. 6,8,4		x	x	
18.3 Thuk. 6,25f.		x	x	
18.5 cf. Plut. Nik. 13,2,7				x
18.6 Thuk. 6,27,1		x	x	
18.6 Diod. 13,2,3		x	x	
18.6 Nep. Alk. 3 al.		x	x	
18.7 schol. Aristoph. Lysistr. 1096 (Philoch. FGrH 328F 133)		x	x	
18.7 Phot. s.v. „Ερμωκοπίδαί“ (Epsilon, Eintrag 1941)		x		
18.7 Cratippus FHG II 76 = Plut. mor. 834d = FGrH 64 F 3		x	x	

18.8 <i>Thuk.</i> 6,27,3		x		
18.8 <i>Thuk.</i> 6,28,1			x	
19. <i>Thuk.</i> 6,28f.		x	x	
19. <i>Nep. Alk.</i> 3		x		
19. <i>Iustin.</i> 5,5,1		x		
19. <i>Clem. Al. protr.</i> 11,10		x		
19. cf. <i>Plut. Alk.</i> 22,4		x		
19.1 <i>Thuk.</i> 6,28,1			x	
19.1 <i>Thuk.</i> 6,65,2			x	
20.1 <i>Plut. Nik.</i> 14,1f.			x	
20.1 <i>Thuk.</i> 6,43			x	
20.1 <i>Diod.</i> 13,2,5			x	
20.2 cf. <i>Plut. Nik.</i> 14,2				x
20.3 <i>Thuk.</i> 6,50f.		x	x	
20.4 cf. <i>Plut. Alk.</i> 19,1			x	x
20.5 <i>Thuk.</i> 6,53,2		x	x	x
20.5 <i>Thuk.</i> 6,60,1			x	
20.7 (Phrynichos) fr. 58 CAF I 385	x (4x; 2 Teile in je 2 verschiedenen Frag.samml.)	x	x	x
20.8 <i>Diod.</i> 13,2,4		x	x	
21.1 (Hellanikos) FGrH 4 F 170b	x (2x, 2 verschiedene Frag.samml./Versionen)	x	x	
21.1 <i>Thuk.</i> 6,60		x		
21.1 <i>Andok. Myst.</i> 45f.		x	x (?)	
21.3 <i>Nep. Alk.</i> 3,2			x	
21.7 <i>Thuk.</i> 6,61		x	x	
21.7 <i>Iustin.</i> 5,5,2		x		
21.9 <i>Plut. Nik.</i> 14f.		x	x	
22.1 <i>Thuk.</i> 6,74,1		x	x	
22.1 <i>Plut. mor.</i> 186e		x	x	
22.1 <i>Thuk.</i> 6,61,6f.		x	x	
22.1 <i>Diod.</i> 13,5,3		x	x	
22.1 <i>Nep. Alk.</i> 4,4		x	x	
22.1 <i>Ail. var.</i> 13,38		x	x	
22.1 <i>Ars.</i> 128		x		
22.1 <i>Ars.</i> 234		x		
22.1 <i>Apost.</i> 7,53		x		
22.3 <i>Plut. mor.</i> 186e		x	x	
22.3 <i>Ail. var.</i> 13,38		x	x	
22.3 <i>Polyain.</i> 1,40,6		x		
22.3 <i>Ars.</i> 128		x		
22.4 cf. <i>Plut. Alk.</i> 19,1		x		
22.5 <i>Thuk.</i> 6,61,7		x	x	
22.5 <i>Diod.</i> 13,5,4		x	x	
22.5 <i>Nep. Alk.</i> 4,5		x	x	
22.5 <i>Iustin.</i> 5,5,3 / Verdegem: 5,1,3 (!)		x	x	

23.1 Thuk. 6,88,9f.		x	x	
23.1 Thuk. 6,93		x	x	
23.1 Diod. 13,7,2		x	x	
23.1 Nep. Alk. 4		x	x	
23.1 Isokr. 16,9			x	
23.2 Iust. 5,1,3f.			x	
23.3 Plut. mor. 52e		x	x	
23.3 Athen. 12,534b		x	x	
23.3 Ail. var. 4,15		x	x	
23.3 Nep. Alk. 11		x	x	
23.3 Plut. mor. 52bc			x	
23.6 Plut. mor. 51c	x	x	x	x
23.6 Plut. mor. 53d			x	
23.6 (Tragika Adespota) TGF adesp. 363 N ²	x (2x, 2 verschiedene Frag.samml.)	x	x	x
23.6 Eurip. Or. 129		x	x	x
23.7 Plut. Lys. 22, 4-8			x	x
23.7 Plut. Ages. 3		x	x	
23.7 Plut. mor. 467f		x		
23.7 Xen. Hell. 3,3,1-3		x	x	
23.7 Athen. 12,535b		x	x	
23.7 Nep. Ages. 1,4		x		
23.7 Iustin. 5,2,5		x		
24.2 Thuk. 8,6,1-3		x	x	
24.3 Thuk. 8,45,1		x	x	
24.3 Iustin. 5,2,4f.		x	x	
24.3 Nep. Alk. 5		x	x	
25. Thuk. 8,45-51		x	x	
25. Thuk. 68,3		x	x	
25. Thuk. 90,1		x	x	
25. Nep. Alk. 5		x		
25. Diod. 13,37		x	x	
25. Iustin. 5,2,4-14		x	x	
25.6 Polyain. 3,6		x		
25.6 cf. Thuk. 8,48,4		x		
25.14 Thuk. 8,92,5				x
25.14 Thuk. 8,92,2		x	x	
26.1 Thuk. 8,49		x	x	
26.2 Thuk. 8,70		x	x	
26.3 Thuk. 8,81f.		x	x	
26.4 Thuk. 8,86,4		x	x	
26.7 Thuk. 8,46,5		x	x	
26.7-9 Thuk. 8,87f.			x	
26.7 Diod. 13,37,4		x		
26.7 Diod. 13, 41,4		x		
27.3-6 Xen. Hell. 1,1,2-7		x	x	
27.3-6 Diod. 13,45,1-47,2		x	x	
27.7 Xen. Hell. 1,1,9			x	
28. Xen. Hell. 1,1,10-23		x	x	
28. Diod. 13,49-51		x	x	
28. Iustin. 5,4,1-3		x		

29.1 <i>Xen. Hell.</i> 1,2,15-17		x	x	
29.5 cf. <i>Diod.</i> 13,64,4			x	
29.6 <i>Xen. Hell.</i> 1,3,1-3		x	x	
30. <i>Xen. Hell.</i> 1,3,4-10		x	x	
30. <i>Diod.</i> 13,66		x	x	
31.1 <i>Xen. Hell.</i> 1,3,8-11		x	x	
31.1 <i>Diod.</i> 13,66,3		x	x	
31.3 <i>Xen. Hell.</i> 1,3,14-22		x	x	
31.3 <i>Diod.</i> 13,66f.		x	x	
31.5-6 <i>Diod.</i> 13,67,6f.			x	
32. <i>Xen. Hell.</i> 1,4,12-19		x	x	
32. <i>Diod.</i> 13,68		x	x	
32. <i>Nep. Alk.</i> 6		x	x	
32. <i>Iustin.</i> 5,4,8		x	x	
32.1-3 (Ephoros) FGrH 70 F191 (das ist eigentlich das Duris-Fragment, in welchem nur darauf verwiesen wird, dass Ephoros, Theopomp und Xenophon nicht über den hier vorkommenden Sachverhalt schreiben, Vgl. zwei Zeilen weiter in dieser Tabelle)	x (3 Teile)			
32.2 <i>Athen.</i> 12, 535cd		x	x	
32.2 (Duris von Samos) FGrH 76 F76 = FHG II 484	x (3Teile)	x	x	
33.1 <i>Thuk.</i> 8,97,3		x		
33.1 <i>Diod.</i> 13,38,2		x	x	
33.1 <i>Diod.</i> 13,42,2		x		
33.1 <i>Nep. Alk.</i> 5,4		x	x	
33.1 (Kritias, Elegiendichter) fr. 3 D. = PLG ⁴ II p.282 (Perrin: pp. 279ff.) = Gerber (1999), Greek Elegiac Poetry, Frag. 5	x (3 Teile)	x	x	x
33.2 <i>Xen. Hell.</i> 1,4,20		x	x	
33.2 <i>Diod.</i> 13,69,1		x	x	
33.2 <i>Nep. Alk.</i> 6,3-5		x	x	
33.3 <i>Diod.</i> 13,69,2		x	x	
34.1 <i>Xen. Hell.</i> 1,4,12		x	x	
34.1 <i>Phot. s.v.</i> „Καλλοντήρια και Πλωντήρια“ (<i>Kappa, Eintrag 124</i>)		x	x	
34.1 <i>Hesych. s.v.</i> „Καλλοντήρια“ (<i>Kappa, Eintrag 501</i>)		x		
34.1 <i>Etym. m. s.v.</i> „Καλλοντήρια και Πλωντήρια“ (487,14f.)		x		
34.1 <i>IG I² 80</i>		x		
34.3 <i>Xen. Hell.</i> 1,4,20		x	x	
34.7 cf. <i>Diod.</i> 13,68,5		x		
35.1 <i>Xen. Hell.</i> 1,4,21		x		
35.1 <i>Diod.</i> 13,69,3			x	
35.1 <i>Nep. Alk.</i> 7,1			x	
35.3 <i>Nep. Alk.</i> 7,1-3.		x	x	
35.3 <i>Iustin.</i> 5,5,5-7		x		
35.5 <i>Xen. Hell.</i> 1,5,11-15		x	x	
35.5 <i>Diod.</i> 13,71		x	x	
35.5 <i>Plut. Lys.</i> 5		x	x	
35.5 <i>Paus.</i> 3,17,4			x	

35.5 Paus. 9,32,6		x	x	
35.5 Hell. Oxy. frag. 7 l. 22f.			x	
35.5 Hell. Oxy. frag. 8 l. 4-9.			x	
35.5 Iustin. 5,5,2f.		x		
35.7 Xen. Hell. 1,5,14			x	
35.7 Diod. 13,71,4			x	
35.5 Hell. Oxy. frag.87 l. 33f.			x	
35.6 cf. Plut. Alk. 10,1				x
36.1 Plut. Lys. 5,3f.		x	x	
36.1-4 Xen. Hell. 1,5,16f.		x	x	
36.1-4 Diod. 13,73,4-74,2		x		
36.1 Nep. Alk. 7,2-5		x		
36.1 Iustin. 5,5,4-7		x		
36.5 Nep. Alk. 7,4f.			x	
36.6 Plut. Lys. 10	x	x	x	
36.6-37.5 Plut. Lys. 9,6-12.2			x	
36.6 Xen. Hell. 2,1,20-25		x	x	x
36.6 Diod. 13,105		x	x	
36.6 Nep. Alk. 8		x	x	
37.1 Plut. Lys. 10,11		x	x	
37.1 Xen. Hell. 2,1,26-28		x	x	
37.1 Diod. 13,105f.		x	x	
37.1 Nep. Alk. 8		x	x	
37.5 Diod. 14,11		x		
37.5 Nep. Alk. 9		x		
38.4 Isokr. 16,40		x	x	
38.4 Nep. Alk. 10,1		x	x	
39. Diod. 14,11		x	x	
39. Nep. Alk. 10,2-6		x	x	
39. Iustin. 5,8,13f.		x	x	
39.7 Athen. 13,574e		x	x	
39.8 Plut. Nic. 15,4		x		x

Editionsvergleich zu Plutarchs De malignitate Herodoti

Charlotte Schubert, Corina Willkommen

	Plut. De mal. Herodoti (Teubner)	Herodot-Zitate bei Plut., De mal.Herod. eAQUA Legrand/ TLG		Bowen	Helmbold/ O'Neil (Z) = dir.Zitat
	856d-e		1.	1.1,1	1.1ff.
1.	856e-f	1.4.7 - 4.8 Legrand: 1,4,8	2.	1.4,2	1.4 (Z)
2.	„	1.4.7 - 4.8			1.5
	858a				1.27
			3.	1.29,1	
3.	857f	1.32.5 - 32.7	4.	1.32,1	1.32 (Z)
	858d				1.33
	858b-c; 863a-b		5.	1.61,1 (P)	1.60ff.
	858d				1.71-77
4.	858c-d	1.82.39 - 83.1	6.	1.82,8	1.82 (Z)
	858e-f;cf. 858d		7.	1.92,4 (P); 1.96,2	1.92
	858f		8.		1.96
	857b		9.	1.135	1.135
	858f ff.		10.	1.143,3;146. 2; 146,3; 147,2	1.143.146-7
	859a				1.154
	858d				1.155-6
	859a				1.157
	859a-b		11.	1.160,2	1.160
	857f				1.170
	858d				1.207-8
	857d-e				2.43
	857d-e				2.44
	857d-e				2.46

	857c				2.49
	857c		12.	2.58	2.58
	857c		13.	2.61	2.61
5.	857b	2.119t.8 -9	14.	2.119,2-3	2.119
	866c				2.121
	857d		15.	2.146,1	2.145
	866c				2.162
	857c		16.	2.171,1	2.171
	863d-e				3.22
	859c		17.	3.47,1 (P)	3.47
6.	859e-f	3.48t.1 -2	18.	3.48 (P)	3.48 (Z)
			19.	3.49,2	
	859f				3.53
	860c		20.	3.55 (P)	3.55
	860e-f				5.55
	860e-f		21.	5,57,1	5.57
	860c-d		22.	5.63,1	5.63
	cf.859d				5.65
7.	860d,e	5.66t.2 - 6	23.	5.66,1	5.66 (Z)
	860d		24.	5.70,1	5.70
	860f		25.	5.91,1	5.91-2
	858b				5.95
	861a-b		26.	5.97,3	5.97
	861b		27.	5.100,1 (P)	5.99
	857e		28.	6.53,2	6.53-54
	869b				6.96
8.	861eff.	6.106.delta.8- 11	29.	6.106,3-107,1	6.106-107 (Z)
9.		6.106.delta.11- 13	30.	„	
10.		6.106.delta.11- 13	31.	„	
11.	861d	6.108delta. 15 - 17	32.	6,108,3	6.108 (Z)
12.		6.115delta. 5 -7	33.	6,115-116	6.115-116 (Z)
13.		6.115delta. 1 -5	34.	„	
	862b				6.117
14.	862f; 863a	6.121delta.1 - 4	35.	6.121,1	6.121 (Z)
15.	862e-f	6.124delta.6 -7	36.	6.124,2	6.124
	867b		37.	6.129	6.129

16.	864a	7.139t.14 - 16	38.	7.139,3-4; 139,5	7.139 (Z)
17.	863b-c	7.148t.20 - 23			7.148
18.	863c	7.150t.13 - 7.151t.1	39.	7.150,3-151	7.150-2 (Z)
19.		7.152t.11 - 13	40.	7.152,1.3	
20.		7.152t.13 - 16	41.	„	
	864d-e		42.	7.172,1	7.152 (Z)
21.	864c; 871c	7.190t/8-9	43.	7.190	7.190
	864e				7.202
	873e				7.206
22.	865bc; e	7.220t.6-8	44.	7.220,2; 220,4	7.220
23.	864eff.; 865a-c	7.222t.4 - 9	45.	7.222	7.222 (Z)
24.		7.222t.4 - 9	46.	„	
25.		7.222t.4 - 9	47.	„	
26.		7.220t.23 - 221t.1	48.	„	
27.		7.222t.1 - 4	49.	„	
28.		7.222t.1 - 4	50.	„	
	866a		51.		7.225
29.	866a-b; d (Z)	7.233t.3 - 11	52.	7.233	7.233 (Z)
30.		7.233t.13 - 19	53.	„	
	867a-b				7.238
	867b-c		54.	8.4,1 (P)	8.4
	870f		55.	8.5,1 (P)	8.5
31.	867d-e	8.18t.2 - 19t.1	56.	8.18	8.18 (Z)
	868a; 873e		57.	8.21,1	8.21
32.	867e	8.23t.4 - 5	58.	8.23,1	8.23 (Z)
33.		5.23t.2 - 4			
34.	868b	8.30t.2 - 5	59.	8.30	8.30
35.		8.30t.5 - 6	60.	„	
	868b-c				8.32ff.
	868f ff.		61.	8,46,3 (P)	8.46
36.	869d-e	8.57t.10 - 58t.1	62.	8.57-58	8.57 (Z)
37.		8.57t.1 - 3	63.	„	
38.		8.57t.3 - 5	64.	„	
39.	869e	8.58t.1-3	65.	„	8.58 (Z)

40.		8.58t.5 - 10	66.	„	
41.	869f ff.cf. 873e-f	8.68t.20 - 22			8.68 (Z)
42.		8.68t.22 - 26			
43.		8.68t.27 - 28			
44.		8.79t.9 - 10			
			67.	8.86 β - γ	
45.	870b-c	8.94t.20 - 21	68.	8.94 (tw P)	8.94
	870a				8.103
46.	871c-d	8.122t.3 - 5	69.	8.122	8.122 (Z)
47.		8.122t.1 - 3	70.	„	
	871d-e				8.123ff.
	871e ff.				9.6
	871f				9.9
	872a				9.26-27
	868f				9.31
	872b				9.46
	872b		71.	9.52	9.52
	872c				9.59
	873f	<i>Vgl. Nr.41</i>	72.	9.62,3	9.62ff. (Z)
			73.	9.63,3	
	873d				9.64
	872c				9.69
48.	872f	9.85t.12 - 19	74.	1. 9.85,3	9.85

Tabelle 1: Editionsvergleich zu Plutarchs Themistoklesvita

Catherine Lang

Autor (alphabetisch)	Zeit des Autors	Belegstellenangabe Teubner	Belegstelle (Stephanus-Zählung)	Zitat/Paraphrase (+/-)	Kategorie
Aischylos	5. Jh. v. Chr.	Plut. Th. 14.1 Ξέρξης δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν ὧν ἤγε πλῆθος: αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει ἑκατὸν δις ἦσαν ἑπτὰ θ'	119b	+	Militärische Leistung
		Persae, ed. G. Murray, Aeschyli tragoediae, 2nd edn. Oxford: Clarendon Press, 1955 (repr. 1960): 53–95. (Cod: 5,647: Trag.) 341–125 to 343–125 Ξέρξης δέ, καὶ γὰρ οἶσθα, χιλιάς μὲν ἦν ὧν ἤγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει ἑκατὸν δις ἦσαν ἑπτὰ θ':			
Ariston	3. Jh. v. Chr.	Plut. Them.3.2.. καίτοι δοκεῖ παντάπασιν ἢ πρὸς τοῦτον ἔχθρα μειρακιώδη λαβεῖν ἀρχήν: ἠράσθησαν γὰρ ἀμφοτέροι τοῦ καλοῦ Στησίλεω, Κείου τὸ γένος ὄντος, ὡς Ἀρίστων ὁ φιλόσοφος	113a	+	Politik
		Fragmenta, ed. F. Wehrli, Lykon und Ariston von Keos 32–44. Scripta: frr. 9, 11. /19,7/1 to ///19,7/4 καίτοι δοκεῖ παντάπασιν ἢ πρὸς τοῦτον ἔχθρα (sc. ἠράσθησαν γὰρ ἀμφοτέροι τοῦ καλοῦ Στησίλεω Κείου τὸ γένος ὄντος, ὡς Ἀρίστων ὁ φιλόσοφος ἰστορήκεν.			
Ariston		Plut. Th. 6.4.–6.5. Θε μιστοκλέους γὰρ εἰπόντος καὶ τοῦτον εἰς τοὺς ἀτίμους καὶ παιδάς αὐτοῦ καὶ γένος ἐνέγραψαν, ὅτι τὸν ἐκ Μήδων	114e-114f		Redewendung

		<p>Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886 (repr. Stuttgart: 1967): 23–425. Dialogi (testimonia + frr. 1–111): 8t/44t/398–471n/21n to 8t/44t/398–471n/9n</p> <p>κρατήσας δὲ τῆ γνώμη (ὁ Θεμιστο κλής) ψήφισμα γράφει, τὴν μὲν πόλιν παρακαταθέσθαι τῆ Ἀθηνᾶ τῆ Ἀθηνέων μεδεούση, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ἀνδράποδα σώζειν ἕκαστον ὡς δυνατόν οὐκ ὄντων δὲ δημοσίων χρημάτων τοῖς Ἀθηναίοις Ἀριστοτέλης μὲν φησι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν πορίσασαν ἑκάστῳ τῶν στρατευομένων ὀκτὼ δραχμὰς αἰτιωτάτην γενέσθαι τοῦ πληρωθῆναι τὰς τριήρεις:...</p>			
Aristoteles		<p>Plut. Th.10.8.–10.10.</p> <p>Ἐκπλεούσης δὲ τῆς πόλεως τοῖς μὲν οἶκτον τὸ θέαμα, τοῖς δὲ θαῦμα τῆς τόλμης παρεῖχε, γενεὰς μὲν ἄλλη προπεμπόντων, αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμωγὰς καὶ δάκρυα γονέων καὶ περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον.</p> <p>καίτοι πολὺν μὲν οἱ διὰ γῆρας ὑπολειπόμενοι τῶν πολιτῶν ἔλεον εἶχον, ἦν δὲ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντρόφων ζῶων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία, μετ' ὠρυγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβαίνουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεῦσιν.</p> <p>ἐν οἷς ἱστορεῖται κύων Ξανθίππου τοῦ Περικλέους πατρός, οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν, ἐναλέσθαι τῆ θαλάττῃ καὶ τῆ τριήρει παρανηχόμενος</p>	117b-117c	+	Politik

		<p>ἐκπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα, καὶ λιποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθύς: οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα τάφον εἶναι λέγουσι.</p> <p>Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner, 1886 /8t/44t/398-471n/10n to /8t/44t/398-471n/23n ἐκπλεύσης δὲ τῆς πόλεως τοῖς μὲν οἶκτον τὸ θέαμα, τοῖς δὲ θαῦμα τῆς τόλμης παρεῖχε γενεὰς μὲν ἄλλη προπεμπόντων, αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμωγὰς καὶ δάκρυα γονέων καὶ περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον. ἦν δὲ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντρόφων ζῶων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία μετ' ὠρυγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβαίνουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεῦσιν. ἐν οἷς ἱστορεῖται κύων Ξανθίππου τοῦ Περικλέους πατρὸς οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν ἐναλέσθαι τῇ θαλάττῃ καὶ τῇ τριήρει παρανηχόμενος ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα καὶ λιποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθύς: οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα τάφον εἶναι λέγουσιν.</p>			
Demosthenes	4.Jh. v.Chr.	<p>Plut. Th.10.6.-10.7. μὲν φησι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν πορίσασαν ὀκτῶ δραχμὰς ἐκάστῳ τῶν στρατευομένων αἰτιωτάτην γενέσθαι τοῦ πληρωθῆναι τὰς τριήρεις, Κλειδημος (FGrH 323 F 21) δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεμιστοκλέους ποιεῖται στρατήγημα.</p>	117a- 117c	-	Redewendung (das Volk mit menschlichen Beschlüssen)

		<p>Contra Boeotum 2 [Sp.], ed. W. Rennie, Demosthenis orationes, vol. 2.2. Oxford: Clarendon Press, 1921 (repr. 1966): [1008–1026]. (Cod: 3,987: Orat.) /33 ad 109/1 to ///33 ad 109/6</p> <p>καὶ εἰ μὴ Εὐθύδικος ὁ ἰατρός, πρὸς ὃν οὗτοι τὸ πρῶ δεόμενοι ἐπιτεμεῖν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν εἶπεν τὴν ἀλήθειαν πᾶσαν, τοιαύτην ἂν δίκην οὗτος εἰλήφει παρ' ἐμοῦ <τοῦ> μηδὲν ἀδικοῦντος, ἦν ὑμεῖς οὐδὲ κατὰ τῶν τὰ μέγιστ' ἀδικοῦντων ὑμᾶς ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι.</p>			
Dinarchus	Mitte 4./Anfang 3. Jh. v.Chr.	<p>Plut. Th.10.6.–10.7.</p> <p>μέν φησι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν πορίσασαν ὀκτῶ δραχμὰς ἐκάστῳ τῶν στρατευομένων αἰτιωτάτην γενέσθαι τοῦ πληρωθῆναι τὰς τριήρεις, Κλειδημος (FGrH 323 F 21) δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεμιστοκλέους ποιεῖται στρατήγημα.</p> <p>1.) In Demosthenem, ed. N.C. Conomis, Dinarchi orationes cum fragmentis. Leipzig: Teubner, 1975: 11–54. (Cod: 7,775: Orat.) 62t/1 to ///62t/5</p> <p>ἀλλὰ μὴν πρότερον ἔγραψας σὺ {ὦ} Δημόσθενες κατὰ πάντων τούτων καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων κυρίαν εἶναι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν κολάσαι τὸν παρὰ τοὺς νόμους πλημμελοῦντα, χρωμένην τοῖς πατρ[ί]οις νόμοις:</p> <p>2.) In Demosthenem, ed. N.C. Conomis, Dinarchi orationes cum fragmentis. Leipzig: Teubner, 1975: 11–54. (Cod:</p>	117a-117c	-	Redewendung (das Volk mit menschlichen Beschlüssen)

		7,775: Orat.) 45t/6 to ///45t/9 ἢ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν <διὰ> Δημοσθένην καὶ Δημάδην καὶ Κηφισοφῶντα ζητήσασαν ἐξ μηνῶν ἀδίκως εἰς ὑμᾶς πεπολιῆσθαι τὰς ἀποφάσεις;			
Dion	4. Jh. v. Chr.	Plut. Th. 27.1.-27.2. Θουκυδίδης (1, 137, 3) μὲν οὖν καὶ Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς (FGrH 262 F 11) ἱστοροῦσι τεθνηκότος Ξέρξου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ Θεμιστοκλεῖ γενέσθαι τὴν ἔντευξιν: Ἔφορος (FGrH 70 F 190) δὲ καὶ Δείνων (FGrH 690 F 13) καὶ Κλείταρχος (FGrH 137 F 33) καὶ Ἡρακλείδης (FGrH 689 F 6), ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841-1870: 89-95. fr. 1-30. fr. 3, 10, 27 verba Latina solum. 20t8-30/1t to ///20t8-30/6t Θουκυδίδης μὲν οὖν καὶ Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς ἱστοροῦσι τεθνηκότος Ξέρξου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ Θεμιστοκλεῖ γενέσθαι τὴν ἔντευξιν, Ἔφορος δὲ καὶ Δείνων καὶ Κλείταρχος καὶ Ἡρακλείδης, ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες, πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην.	125b-125c	+	Politik
Diodorus Perieg.	3.Jh. v. Chr.	Plut. Th. 32.5.-32.6. Διόδωρος δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τοῖς Περί μνημάτων (FGrH 372 F 35) εἶρηκεν ὡς ὑπονοῶν μᾶλλον ἢ γινώσκων, ὅτι περὶ τὸν μέγαν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ἄλκιμον ἀκρωτηρίου πρόκειται τις οἶον ἀγκῶν, καὶ κάμψαντι τοῦτον ἐντός, ἢ τὸ ὑπεύδιον τῆς θαλάττης, κρηπίς ἐστὶν εὐμεγέθης καὶ τὸ ἐπ' αὐτῇ	128d-128e	+	Politik (Grab)

		<p>βωμοειδὲς τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους. ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ, τοὺς τ' ἐκπλέοντας εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται, χῶπόταν ἄμιλλ' ἢ τῶν νεῶν θεάσεται.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841-1870: 353-356. Frr. 1-15. /1t1-5/2 to///1t1-5/13</p> <p>Διόδωρος δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τοῖς Περί τῶν μνημάτων εἴρηκεν, ὡς ὑπονοῶν μᾶλλον ἢ γινώσκων, ὅτι περὶ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ἄλκιμον ἀκρωτηρίου πρόκειται τις οἶον ἀγκῶν, καὶ κάμπαντι τοῦτον ἐντὸς ἢ τὸ ὑπεύδιον τῆς θαλάττης κρηπὶς ἐστὶν εὐμεγέθης καὶ τὸ περὶ αὐτὴν βωμοειδὲς τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους. Ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ, τοὺς τ' ἐκπλέοντας εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται χῶπόταν ἄμιλλα τῶν νεῶν θεάσεται.</p>			
Diodorus Siculus	1.Jh. v. Chr.	<p>Plut. Th. 14.1. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς ὡς ἂν εἰδῶς [καὶ] διαβεβαιούμενος ἐν [τραγωδίᾳ] Πέρσαις (v. 336) λέγει ταῦτα:</p> <p>Bibliotheca historica (lib. 1-20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; (Cod: 419,934: Hist.) 11(?)/13t/1t/1t to /11(?)/13t/1t/9t</p> <p>Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίαν</p>	119b	-	Politik

		χειμῶν ἐπιγενόμενος μέγας πολλὰς ἐκτὸς τοῦ λιμένος ὀρμούσας τῶν νεῶν διέφθειρεν, ὥστε δοκεῖν τὸ θεῖον ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν Ἑλλήνων, ἵνα τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν ταπεινωθέντος ἀντίπαλος ἢ τῶν Ἑλλήνων δύναμις γένηται καὶ πρὸς τὰς ναυμαχίας ἀξιόχρεως διόπερ οἱ μὲν Ἕλληνες ἀεὶ μᾶλλον ἐθάρρουν, οἱ δὲ βάρβαροι ἀεὶ πρὸς τοὺς κινδύνους ἐγίνοντο δειλότεροι.			
Diodorus Siculus		Plut. Th. 20.2. οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα παύσασθαι τῷ Θεμιστοκλεῖ προσέταξαν. Bibliotheca historica (lib. 1– 20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 11(?) / 77t / 5t / 1t to / 11(?) / 77t / 5t / 4t οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι διὰ τὴν ιδίαν ἀρετὴν τυχόντες τῆς σωτηρίας ἀπῆλθον ἐκ τῆς Αἰγύπτου, καὶ διὰ τῆς Λιβύης εἰς Κυρήνην ἀπελθόντες ἐσώθησαν παραδόξως εἰς τὴν πατρίδα.	122a	-	Politik
Ephoros	4.Jh. v. Chr.	Plut. Th. 27.1.–27.2. Θουκυδίδης (1, 137, 3) μὲν οὖν καὶ Χάρων ὁ Λαμψακηνὸς (FGrH 262 F 11) ἱστοροῦσι τεθνηκότος Ξέρξου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῷ Θεμιστοκλεῖ γενέσθαι τὴν ἔντευξιν: Ἐφορος (FGrH 70 F 190) δὲ καὶ Δείνων (FGrH 690 F 13) καὶ Κλείταρχος (FGrH 137 F 33) καὶ Ἡρακλείδης (FGrH 689 F 6), ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. τοῖς δὲ χρονικοῖς δοκεῖ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης	125b- 125c	+	Politik

		<p>συμφέρεσθαι, καίπερ οὐδ' αὐτοῖς ἀτρέμα συντεταγμένοις.</p> <p>Fragmenta, FGrH #70: 2A:43–109. fr. 191: P. Oxy. 13.1610. (Pap: 21,344: Hist., Rhet.) 2a,70,F/190a/3 to //2a,70,F/190a/6</p> <p>Ἐφορος δὲ καὶ Δείνων (III) καὶ Κλείταρχος (137 F 33) καὶ Ἡρακλείδης (III), ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες, πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. τοῖς δὲ χρονικοῖς δοκεῖ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης συμφέρεσθαι, καίπερ οὐδ' αὐτοῖς ἀτρέμα συνταπτομένοις..</p>			
Isokrates	Ende 5./Mitt e 4.Jh.	<p>Plut. Th.10.6.–10.7.</p> <p>μέν φησι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν πορίσασαν ὀκτὼ δραχμὰς ἐκάστῳ τῶν στρατευομένων αἰτιωτάτην γενέσθαι τοῦ πληρωθῆναι τὰς τριήρεις, Κλείδημος (FGrH 323 F 21) δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεμιστοκλέους ποιεῖται στρατήγημα.</p> <p>Areopagiticus (orat. 7), ed. G. Mathieu, Isocrate. Discours, vol. 3. Paris: Les Belles Lettres, 1942 (repr. 1966): 63–84. (Cod: 4,743: Orat.) /37t/5 to ///37t/11</p> <p>Οὕτω γὰρ ἡμῶν οἱ πρόγονοι σφόδρα περὶ τὴν σωφροσύνην ἐσπούδαζον, ὥστε τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐπέστησαν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας, ἧς οὐχ οἷόν τ' ἦν μετασχεῖν πλὴν τοῖς καλῶς γεγονόσιν καὶ πολλὴν ἀρετὴν ἐν τῷ βίῳ καὶ σωφροσύνην ἐνδεδειγμένοις, ὥστ' εἰκότως αὐτὴν διενεγκεῖν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσι συνεδρίων.</p>	117a-117c	-	Redewendung (das Volk mit menschlichen Beschlüssen)
Kleidemos	4.Jh. v. Chr.	<p>Plut. Th. 10.7.</p> <p>τὸν οὖν Θεμιστο κλέα</p>	117e		Militär. Finanzen

		<p>προσποιοῦμενον ζητεῖν καὶ διερευνώμενον ἅπαντα, χρημάτων ἀνευρίσκειν πλῆθος ἐν ταῖς ἀποσκευαῖς ἀποκεκρυμμένον, ὧν εἰς μέσον κομισθέντων εὐπορήσαι τοὺς ἐμβαίνοντας εἰς τὰς ναῦς ἐφοδίων.</p> <p>1.) Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 1. Paris: Didot, 1841–1870: 359–365. frr. 1–30a. fr. 30a verba Latina solum. (Q: 1,498: Hist.) 13t10–16/3 to 13t10–16/7 Τὸν οὖν Θεμιστοκλέα προσποιοῦμενον ζητεῖν, καὶ διερευνώμενον ἅπαντα, χρημάτων εὐρίσκειν πλῆθος ἐν ταῖς ἀποσκευαῖς ἀποκεκρυμμένον:</p> <p>2.) Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 1. Paris: Didot, 1841–1870: 359–365. frr. 1–30a. fr. 30a verba Latina solum. (Q: 1,498: Hist.) /13t10–16/7 to ///13t10–16/9 ὧν εἰς μέσον κομισθέντων, εὐπορήσαι τοὺς ἐμβαίνοντας εἰς τὰς ναῦς ἐφοδίων.</p>		+	
Melissos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Th. 2.5.–2.6. καίτοι Στησίμβροτος (FGrH 107 F 1) Ἀναξα γόρου τε διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ καὶ περὶ Μέλισσον σπουδάσαι τὸν φυσικόν, οὐκ εὔ τῶν χρόνων ἀπτόμενος: Περικλεῖ γάρ, ὃς πολὺ νεώτερος ἦν Θεμιστο κλέους, Μέλισσος μὲν ἀντεστρατήγει πολιορκοῦντι Σαμίους, Ἀναξαγόρας δὲ συνδιέτριβε.</p> <p>Testimonia, ed. H. Diels and W. Kranz, Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 1, 6th edn. Berlin: Weidmann, 1951 3/22 to //3/25 Ἀναξαγόρου τε διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ καὶ περὶ Μέλισσον σπουδάσαι</p>	112c	/	Bildung

		τὸν φυσικόν, οὐκ εὔ τῶν χρόνων ἀπτόμενος Περικλεῖ γάρ, ὃς πολὺ νεώτερος ἦν Θεμιστοκλέους, Μέλισσος μὲν ἀντεστρατήγει πολιορκοῦντι Σαμίους, Ἀναξαγόρας δὲ συνδιέτριβε.			
Neanthes		Plut. Th. 29.11. πόλεις δ' αὐτῷ τρεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι δοθῆναι λέγουσιν εἰς ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὄψον, Μαγνησίαν καὶ Λάμψακον καὶ Μυοῦντα δύο δ' ἄλλας προστίθησιν ὁ Κυζικη νὸς Νεάνθης (FGrH 84 F 17 a) καὶ Φανίας (FHG II 296), Περκώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἀμπεχόνην. Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 3. Paris: Didot, 1841–1870: 3–11. frr. 1–36. (Q: 2,694: Hist.): /3a/1t to ///3a/6t Πόλεις δ' αὐτῷ τρεῖς μὲν οἱ πλεῖστοι δοθῆναι λέγουσιν, εἰς ἄρτον καὶ οἶνον καὶ ὄψον, Μαγνησίαν καὶ Λάμψακον καὶ Μυοῦντα: δύο δ' ἄλλας προστίθησιν ὁ Κυζικηνὸς Νεάνθης καὶ Φανίας, Περκώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἀμπεχόνην.	127a	+	Politik
Phaenias	4.Jh. v. Chr.	Plut. Th. 1.1.–1.2. Θεμιστοκλεῖ δὲ τὰ μὲν ἐκ γένους ἀμαυρότερα πρὸς δόξαν ὑπῆρχε: πατρὸς γάρ ἦν Νεοκλέους οὗ τῶν ἄγαν ἐπιφανῶν Ἀθήνησι, Φρεαρρίου τῶν δῆμων ἐκ τῆς Λεωντίδος φυλῆς, νόθος δὲ πρὸς μητρός, ὡς λέγουσιν: ἀλλὰ τεκέσθαι τὸν μέγαν Ἕλλησίν φημι Θεμιστοκλέα. Φανίας (FHG II 295) μέντοι τὴν μητέρα τοῦ Θεμιστοκλέους οὐ Θραῦταν, ἀλλὰ Καρίνην, οὐδ' Ἀβρότονον ὄνομα, ἀλλ'	111e	+	Herkunft

		<p>Εὐτέρπηην ἀναγράφει.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes 23a/1 to /23a/8</p> <p>Θεμιστοκλεῖ δὲ τὰ μὲν ἐκ γένους ἅμαυ ρότερα πρὸς δόξαν ὑπῆρχε:</p> <p>πατρὸς γὰρ ἦν Νεοκλέους οὐ τῶν ἄγαν ἐπιφανῶν Ἀθήνησι, Φρεαρρίου τῶν δήμων ἐκ τῆς Λεωντίδος φυλῆς, νόθος δὲ πρὸς μητρός, ὡς λέγουσιν Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ πέλον, ἀλλὰ τεκέσθαι τὸν μέγαν Ἑλλησίν φημι Θεμιστοκλέα</p> <p>Φανίας μέντοι τὴν μητέρα τοῦ Θεμιστοκλέους οὐ Θραῖτταν ἀλλὰ Καρίνην οὐδ' Ἀβρότονον ὄνομα ἀλλ' Εὐτέρπηην ἀναγράφει.</p>			
Phaenias		<p>Plut. Th.7.6.-7.7.</p> <p>ἐναντιουμένου δ' αὐτῷ μάλιστα τῶν πολιτῶν Ἀρχιτέλους, ὅς ἦν μὲν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς νεῶς τριήραρχος, οὐκ ἔχων δὲ χρήματα τοῖς ναύταις χορηγεῖν ἔσπευδεν ἀποπλεῦσαι, παρῶξυνεν ἔτι μᾶλλον ὁ Θεμιστοκλῆς τοὺς τριηρίτας ἐπ' αὐτόν, ὥστε τὸ δεῖπνον ἀρπάσαι συνδραμόντας. Τοῦ δ' Ἀρχιτέλους ἀθυμοῦντος ἐπὶ τούτῳ καὶ βαρέως φέροντος, εἰσέπεμψεν ὁ Θεμιστοκλῆς πρὸς αὐτὸν ἐν κίστηι δεῖπνον ἄρτων καὶ κρεῶν, ὑποθεῖς κάτω τάλαντον ἀργυρίου καὶ κελεύσας αὐτόν τε δειπνεῖν ἐν τῷ παρόντι καὶ μεθ' ἡμέραν ἐπιμεληθῆναι τῶν τριηριτῶν: εἰ δὲ μή, καταβοήσειν αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολίτας ὡς ἔχοντος ἀργύριον παρὰ τῶν πολεμίων.</p> <p>Ταῦτα μὲν οὖν Φανίας ὁ Λέσβιος (FHG II 294)</p>	115e-115d	+	Finanzen

		<p>εἶρηκεν.7</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes 24a/21 to 26a/22</p> <p>ἐπεὶ δὲ ταῖς Ἀφεταιῖς τοῦ βαρβαρικοῦ στόλου προσμειζαντος ἐκπλαγεῖς ὁ Εὐρυβιάδης τῶν κατὰ στόμα νεῶν τὸ πλῆθος, ἄλλας δὲ πυνθανόμενος διακοσίας ὑπὲρ Σκιάθου κύκλω περιπλεῖν, ἐβούλετο τὴν ταχίστην εἰσω τῆς Ἑλλάδος κομισθεῖς ἄψασθαι Πελοποννήσου καὶ τὸν πεζὸν στρατὸν ταῖς ναυσὶ προσπεριβαλέσθαι, παντάπασιν ἀπρόσμαχον ἡγούμενος τὴν κατὰ θάλατταν ἀλκὴν βασιλέως, δείσαντες οἱ Εὐβοεῖς, μὴ σφᾶς οἱ Ἕλληνας πρόωνται, κρύφα τῷ Θεμιστοκλεῖ διελέγοντο, Πελάγοντα μετὰ χρημάτων πολλῶν πέμψαντες.</p>			
Phaenias		<p>Plut. Th. 13.2–13.5.</p> <p>Θεμιστοκλεῖ δὲ παρὰ τὴν ναυαρχίδα τριήρη σφαγιαζομένῳ τρεῖς προσήχθησαν αἰχμάλωτοι, κάλλιστοι μὲν ιδέσθαι τὴν ὄψιν, ἐσθῆτι δὲ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένοι διαπρεπῶς. ἐλέγοντο δὲ Σανδάκης παῖδες εἶναι τῆς βασιλέως ἀδελφῆς καὶ Ἀρταύκτου.</p> <p>Τούτους ἰδὼν Εὐφραντίδης ὁ μάντις, ὡς ἅμα μὲν ἀνέλαμψεν ἐκ τῶν ἱερῶν μέγα καὶ περιφανὲς πῦρ, ἅμα δὲ πταρμὸς ἐκ δεξιῶν ἐσήμηνε, τὸν Θεμιστοκλέα δεξιωσάμενος ἐκέλευσε τῶν νεανίσκων κατάρξασθαι καὶ καθιερεῦσαι πάντας ὠμηστῆ Διονύσῳ προσευξάμενον:</p>	118f-119b	+	Prophe- zeiung

	<p>οὕτω γὰρ ἅμα σωτηρίαν καὶ νίκην ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησιν. ἐκπλαγέντος δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους ὡς μέγα τὸ μάντευμα καὶ δεινόν, οἶον εἴωθεν ἐν μεγάλοις ἀγῶσι καὶ πράγμασι χαλεποῖς, μᾶλλον ἐκ τῶν παραλόγων ἢ τῶν εὐλόγων τὴν σωτηρίαν ἐλπίζοντες οἱ πολλοὶ τὸν θεὸν ἅμα κοινῇ κατεκαλοῦντο φωνῇ, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῷ βωμῷ προσαγαγόντες ἠνάγκασαν, ὡς ὁ μάντις ἐκέλευσε, τὴν θυσίαν συντελεσθῆναι. Ταῦτα μὲν οὖν ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ γραμμάτων οὐκ ἄπειρος ἱστορικῶν Φανίας ὁ Λέσβιος (FHG II 295) εἶρηκε</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes 25a/1 to 25a/14</p> <p>Θεμιστοκλεῖ δὲ παρὰ τὴν ναυαρ χίδα τριήρη σφαγιαζομένῳ τρεῖς προσήχθησαν αἰχμάλωτοι, κάλλιστοι μὲν ιδέσθαι τὴν ὄψιν, ἐσθῆτι δὲ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένοι διαπρεπῶς. ἐλέγοντο δὲ Σανδάκης παῖδες εἶναι τῆς βασιλέως ἀδελφῆς καὶ Ἀρταύκτου. Τούτους ἰδὼν Εὐφραντίδης ὁ μάντις, ὡς ἅμα μὲν ἀνέλαμψεν ἐκ τῶν ἱερῶν μέγα καὶ περιφανὲς πῦρ, ἅμα δὲ πταρμὸς ἐκ δεξιῶν ἐσήμνη, τὸν Θεμιστοκλέα δεξιωσάμενος ἐκέλευσε τῶν νεανίσκων κατάρξασθαι καὶ καθιερεῦσαι πάντας ὠμηστῇ Διονύσῳ προσευξάμενον: οὕτω γὰρ ἅμα σωτηρίαν καὶ νίκην ἔσεσθαι τοῖς Ἑλλησιν. ἐκπλαγέντος δὲ τοῦ Θεμιστοκλέους ὡς μέγα τὸ</p>			
--	---	--	--	--

		<p>μάντευμα καὶ δεινόν, οἷον εἴωθεν ἐν μεγάλοις ἀγῶσι καὶ πράγμασι χαλεποῖς, μᾶλλον ἐκ τῶν παραλόγων ἢ τῶν εὐλόγων τὴν σωτηρίαν ἐλπίζοντες οἱ πολλοὶ τὸν θεὸν ἅμα κοινῇ κατεκαλοῦντο φωνῇ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τῷ βωμῷ προσαγαγόντες ἠνάγκασαν, ὡς ὁ μάντις ἐκέλευσε, τὴν θυσίαν συντελεσθῆναι.</p> <p>Ταῦτα μὲν οὖν ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ γραμμάτων οὐκ ἄπειρος ἱστορικῶν Φανίας ὁ Λέσβιος εἶρηκε.</p>			
Phaenias		<p>Plut. Th. 27.1.-27.8</p> <p>Ἐφορος (FGrH 70 F 190) δὲ καὶ Δείνων (FGrH 690 F 13) καὶ Κλείταρχος (FGrH 137 F 33) καὶ Ἡρακλείδης (FGrH 689 F 6), ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην.:</p> <p>ὁ δ' οὖν Θεμιστοκλῆς γενόμενος παρ' αὐτὸ τὸ δεινόν, ἐντυγχάνει πρῶτον Ἀρταβάνῳ τῷ χιλιάρχῳ, λέγων Ἕλληνας μὲν εἶναι, βούλεσθαι δ' ἐντυχεῖν βασιλεῖ περὶ πραγμάτων μεγάλων καὶ πρὸς ἅ τυχάνοι μάλιστα σπουδάζων ἐκεῖνος.</p> <p>Ἵς ξένοι, νόμοι διαφέρουσιν ἀνθρώπων:</p> <p>καλὸν δὲ πᾶσι τὰ οἰκεῖα κοσμεῖν καὶ σφάζειν. ὑμᾶς μὲν οὖν ἐλευθερίαν μάλιστα θαυμάζειν καὶ ἰσότητά λόγος:</p> <p>ἡμῖν δὲ πολλῶν νόμων καὶ καλῶν ὄντων κάλλιστος οὗτός ἐστι, τιμᾶν βασιλέα καὶ προσκυνεῖν ὡς εἰκόνα θεοῦ τοῦ τὰ πάντα σφάζοντος.</p> <p>εἰ μὲν οὖν ἐπαινῶν τὰ ἡμέτερα προσκυνήσεις, ἔστι σοὶ καὶ θεάσασθαι βασιλέα καὶ προσειπεῖν:</p> <p>εἰ δ' ἄλλο τι φρονεῖς, ἀγγέλοις ἑτέροις χρῆσι πρὸς</p>	125b-125e	+	Politik

	<p>αὐτόν. βασιλεῖ γὰρ οὐ πάτριον ἀνδρὸς ἀκροᾶσθαι μὴ προσκυνήσαντος. ἄλλ' ἐγὼ τὴν βασιλέως ὧ Ἀρτάβανε φήμην καὶ δύνάμιν αὐξήσων ἀφίγμαι, καὶ αὐτός τε πείσομαι τοῖς ὑμέτεροις νόμοις, ἐπεὶ θεῶ τῷ μεγαλύνοντι Πέρσας οὕτω δοκεῖ, καὶ δι' ἐμὲ πλείονες τῶν νῦν βασιλέα προσκυνήσουσιν. ὥστε τοῦτο μηδὲν ἐμποδῶν ἔστω τοῖς λόγοις οὓς βούλομαι πρὸς ἐκεῖνον εἰπεῖν 'τοῦτ' οὐκ ἂν' ἔφη 'πύθοιτό τις Ἀρτάβανε πρότερος βασιλέως. ὁ δ' Ἐρατο σθένης ἐν τοῖς Περί πλοῦτου (FGrH 241 F 27) προσιστόρησε, διὰ γυναικὸς Ἑρετρικῆς ἦν ὁ χιλιάρχος εἶχε τῷ Θεμιστοκλεῖ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔντευξιν γενέσθαι καὶ σύστασιν.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes 26a/5/ to 26a/26</p> <p>ἔτι δ' ἄλλοι πλείονες πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι τὸν Ξέρξην. ὁ δ' οὖν Θεμιστοκλῆς γενόμενος παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν ἐντυγχάνει πρῶτον Ἀρταβάνῳ τῷ χιλιάρχῳ, λέγων Ἕλληνας μὲν εἶναι, βούλεσθαι δ' ἐντυχεῖν βασιλεῖ περὶ πραγμάτων μεγάλων καὶ πρὸς ἅ τυχάνοι μάλιστα σπουδάζων ἐκεῖνος. „ὧ ἔξενε, νόμοι διαφέρουσιν ἀνθρώπων: καλὸν δὲ πᾶσι τὰ οἰκεῖα κοσμεῖν καὶ σώζειν. ὑμᾶς μὲν οὖν ἐλευθερίαν μάλιστα θαυμάζειν καὶ ἰσότητά λόγος; ἡμῖν δὲ πολλῶν νόμων καὶ</p>			
--	---	--	--	--

		<p>καλῶν ὄντων κάλλιστος οὗτός ἐστι, τιμᾶν βασιλέα καὶ προσκυνεῖν ὡς εἰκόνα θεοῦ τοῦ πάντα σώζοντος. εἰ μὲν οὖν ἐπαινῶν τὰ ἡμέτερα προσκυνήσεις, ἔστι σοὶ καὶ θεάσασθαι βασιλέα καὶ προσειπεῖν: εἰ δ' ἄλλο τι φρονεῖς, ἀγγέλοις ἑτέροις χρῆσι πρὸς αὐτόν.</p> <p>βασιλεῖ γὰρ οὐ πάτριον ἀνδρὸς ἀκροᾶσθαι μὴ προσκυνήσαντος.</p> <p>ἀλλ' ἐγὼ τὴν βασιλέως, ὃ Ἀρτάβανε, φήμην καὶ δύναμιν ἀύξησιν ἀφίγμαι, καὶ αὐτός τε πείσομαι τοῖς ὑμετέροις νόμοις, ἐπεὶ θεῶ τῶ μεγαλύνοντι Πέρσας οὕτω δοκεῖ, καὶ δι' ἐμὲ πλείονες τῶν νῦν βασιλέα προσκυνήσουσιν.</p> <p>ὥστε τοῦτο μηδὲν ἐμποδῶν ἔστω τοῖς λόγοις, οὓς βούλομαι πρὸς ἐκεῖνον εἰπεῖν.</p> <p>”τοῦτ' οὐκ ἄν, ἔφη, πύθοιτό τις, Ἀρτάβανε, πρότερος βασιλέως.</p> <p>ὁ δ' Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς περὶ πλοῦτου προσιστόρησε διὰ γυναικὸς Ἐρετρικῆς ἦν ὁ χιλίαρχος εἶχε τῶ Θεμιστοκλεῖ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐντευξίν γενέσθαι καὶ σύστασιν.</p>			
Phaenias		<p>Plut. Th. 29.11.</p> <p>δύο δ' ἄλλας προστίθησιν ὁ Κυζικη νὸς Νεάνθης (FGrH 84 F 17 a) καὶ Φανίας (FHG II 296), Περκώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἀμπεχόνην.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Phainias von Eresos. Chamaileon. Praxiphanes-Fragmentum dubium: fr. 51. (Q: 3,612: Hist., Nat. Hist., Paradox., Phil.) 28a/3 to</p>	127a	+	Politik

		<p>///28a/5 δύο δ' ἄλλας προστίθησιν ὁ Κυζικηνὸς Νεάνθης (F Gr Hist 84 F 17 a) καὶ Φανίας, Περκώτην καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἀμπεχόνην.</p>			
Phanodemos	4.Jh. v. Chr.	<p>Plut. Th. 13.1. Ἄμα δ' ἡμέρα Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο, τὸν στόλον ἐποπτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ὡς μὲν Φανόδημός (FGrH 325 F 24) φησιν ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ἧ βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἢ νήσος, ὡς δ' Ἀκεστόδωρος (FHG II 464) ἐν μεθορίᾳ τῆς Μεγαρίδος ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων, χρυσοῦν δίφρον θέμενος καὶ γραμματεῖς πολλοὺς παρραστησάμενος, ὧν ἔργον ἦν ἀπογράφεσθαι τὰ κατὰ τὴν μάχην πραττόμενα.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 1. Paris: Didot, 1841-1870: 366-370. frr. 1-26. (Q: 1,094: Hist.) 16t7-26/1 to 16t7-26/6</p> <p>Ἄμα δ' ἡμέρα Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆτο τὸν στόλον ἐποπτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ὡς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ἧ βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἢ νήσος (Σαλαμίς), ὡς δ' Ἀκεστόδωρος, ἐν μεθορίᾳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων.</p>	118e	+	Militärische Leistung
Phylarchos	3. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Th 32.4.-32.5. λέγοντι φωράσαντας τὰ λείψανα διαρρίψαι τοὺς Ἀθηναίους_ψεύδεται γὰρ ἐπὶ τὸν δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικούς_, ἃ τε Φύλαρχος (FGrH 81 F 76), ὥσπερ ἐν τραγωδίᾳ τῆ ἱστορία μονοноῦ μηχανὴν ἄρας καὶ προαγαγὼν Νεοκλέα τινὰ καὶ Δημόπολιν,</p>	128c-128d		Kinder

		<p>υίεις Θεμιστοκλέους, ἀγῶνα βούλεται κινεῖν καὶ πάθος, [ὁ] οὐδ' ἂν ὁ τυχὼν ἀγνοήσειεν ὅτι πέπλασται.</p> <p>1.)Fragmenta, FGrH #81: 2A:162–189. fr. 84: Dup. 1609 003 /2a,81,F/76a/3 to //2a,81,F/76a/4 λέγοντι, φωρὰ σαντας τὰ λείψανα διαρρίψαι τοὺς Ἀθηναίους.</p> <p>2.) fragmenta, FGrH #81: 2A:162–189. fr. 84: Dup. 1609 003 2a,81,F/76a/4 to //2a,81,F/76a/7 ὁ τε Φύλαρχος ὥσπερ ἐν τραγωιδίαι τῇ ἱστορίαι μονονοῦ μηχανὴν ἄρας καὶ προαγαγὼν Νεοκλέα τινὰ καὶ Δημόπολιν, υἱοῦς Θεμιστοκλέους, ἀγῶνα βούλεται κινεῖν καὶ πάθος, ὁ οὐδ' ἂν ὁ τυχὼν ἀγνοήσειεν ὅτι πέπλασται.</p>		-	
Platon (Komiker)	4.Jh. v.Chr.	<p>Plut. Th. 32.6. 2 ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ, τοὺς τ' ἐκπλέοντας εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται, χῶπόταν ἄμιλλ' ἢ τῶν νεῶν θεάσεται.</p> <p>1.)Fragmenta, ed. T. Kock, Comicoorum Atticorum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1880 180t173–182/1 to ///183t183–259/4 ἀκταινῶσαι ἀναίνεσθαι ἀτηρίας {ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ} ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ, οὗς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται, χῶπόταν ἄμιλλ' ἢ τῶν νεῶν</p>	128d-128e	-	Politik (Grabmahl)

		<p>θεάσεται.</p> <p>2.) Fragmenta, ed. A. Meineke, Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.2. Berlin: Reimer, 1840 (repr. De Gruyter, 1970) /IFF/1t/1 to //IFF/1t/4</p> <p>Ὁ σὸς δὲ τύμβος ἐν καλῷ κεχωσμένος τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ, τοὺς ἐκπλέοντάς τ' εἰσπλέοντάς τ' ὄψεται, χῶπόταν ἄμιλλ' ἢ τῶν νεῶν θεάσεται.</p>			
Stesimbrotos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Th. 2.5.-2.6.</p> <p>καίτοι Στησίμβροτος (FGrH 107 F 1) Ἀναξα γόρου τε διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ καὶ περὶ Μέλισσον σπουδάσαι τὸν φυσικόν, οὐκ εὔ τῶν χρόνων ἀπτόμενος:</p> <p>Περικλεῖ γάρ, ὃς πολὺ νεώτερος ἦν Θεμιστο κλέους, Μέλισσος μὲν ἀντεστρατήγει πολιορκοῦντι Σαμίους, Ἀναξαγόρας δὲ συνδιέτριβε.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841-1870: 53-58. Frr. 1-18. fr. 12 verba Latina solum. (Q: 1,564: Hist.) 1.12.</p> <p>1t1-12/1 to 1t1-12/6</p> <p>Στησίμβροτος Ἀναξαγόρου τε διακοῦσαι τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ καὶ περὶ Μέλισσον σπουδάσαι τὸν φυσικόν, οὐκ εὔ τῶν χρόνων ἀπτόμενος:</p> <p>Περικλεῖ γάρ, ὃς πολὺ νεώτερος ἦν Θεμιστοκλέους, Μέλισσος μὲν ἀντεστρατήγει πολιορκοῦντι Σαμίους, Ἀναξαγόρας δὲ συνδιέτριβε.</p>	112c	+	Bildung
Stesimbrotos		<p>Plut. Th. 2.8.</p> <p>ἃ δὲ τοῦτων ἐξαρθῶσιν ἐνιοὶ διηγῆ ματα πλάττοντες, ἀποκήρυξιν μὲν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, θάνατον δὲ τῆς μητρὸς ἐκούσιον ἐπὶ τῇ</p>	112e-112f	+	Bildung

		<p>τοῦ παιδὸς ἀτιμία περιλύπου γενομένης, δοκεῖ κατεψεῦσθαι, καὶ τοῦναντίον εἰσὶν οἱ λέγοντες, ὅτι τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν ἀποτρέπων αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐπεδείκνυε πρὸς τῇ θαλάττῃ τὰς παλαιὰς τριήρεις ἐρριμμένας καὶ παρορωμένας, ὡς δὴ καὶ πρὸς τοὺς δημαγωγούς, ὅταν ἄχρηστοι γένωνται, τῶν πολλῶν ὁμοίως ἐχόντων.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 53–58. Frr. 1–18. fr. 12 verba Latina solum. (Q: 1,564: Hist.) 1.12. 1t1–12/10 to ///1t1–12/13</p> <p>Ἄ δὲ τούτων ἐξαρθῶσιν ἔνιοι διηγήματα πλάττοντες, ἀποκήρυξιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, θάνατον δὲ τῆς μητρὸς ἐκούσιον, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀτιμία περιλύπου γενομένης, δοκεῖ κατεψεῦσθαι.</p>			
Stesimbrotos		<p>Plut. Th. 24.6.–24.7. ἐκεῖ δ' αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς παῖδας ἐκκλέψας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Ἐπικράτης ὁ Ἀχαρνεὺς ἀπέστειλεν: ὃν ἐπὶ τούτῳ Κίμων ὕστερον κρίνας ἐθανάτωσεν, ὡς ἱστορεῖ Στησίμβροτος (FGrH 107 F 3). Εἶτ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπιλαθόμενος τούτων, ἢ τὸν Θεμιστοκλέα ποιῶν ἐπιλαθόμενον, πλεῦσαί φησιν εἰς Σικελίαν καὶ παρ' Ἰέρωνος αἰτεῖν τοῦ τυράννου τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ὑπισχνούμενον αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους ποιήσειν: ἀποτριψαμένου δὲ τοῦ Ἰέρωνος, οὕτως εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπᾶραι.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG</p>	124b	+	Charakter (Familie)

		<p>2. Paris: Didot, 1841–1870: 53–58. Frr. 1–18. fr. 12 verba Latina solum. 2t1–12/2 to 2t1–12/11</p> <p>Ἐκεῖ δ' αὐτῷ τὴν γυ ναῖκα καὶ τοὺς παῖδας ἐκκλέψας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Ἐπικράτης ὁ Ἀχαρνεὺς ἀπέστειλεν, ὃν ἐπὶ τούτῳ Κίμων ὕστερον κρίνας ἐθανάτωσεν, ὡς ἱστορεῖ Σησίμβροτος. Ἐκεῖ δ' αὐτῷ τὴν γυ ναῖκα καὶ τοὺς παῖδας ἐκκλέψας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Ἐπικράτης ὁ Ἀχαρνεὺς ἀπέστειλεν, ὃν ἐπὶ τούτῳ Κίμων ὕστερον κρίνας ἐθανάτωσεν, ὡς ἱστορεῖ Σησίμβροτος. Εἴτ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπιλαθόμενος τούτων ἢ τὸν Θεμιστοκλέα ποιῶν ἐπιλαθόμενον πλεῦσαι φησὶν εἰς Σικελίαν καὶ παρ' Ἰέρωνος αἰτεῖν τοῦ τυράννου τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ὑπισχνούμενον αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους ποιήσιν, ἀποστρεψαμένου δὲ τοῦ Ἰέρωνος οὕτως εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπᾶραι. Εἴτ' οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπιλαθόμενος τούτων ἢ τὸν Θεμιστοκλέα ποιῶν ἐπιλαθόμενον πλεῦσαι φησὶν εἰς Σικελίαν καὶ παρ' Ἰέρωνος αἰτεῖν τοῦ τυράννου τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ὑπισχνούμενον αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους ποιήσιν, ἀποστρεψαμένου δὲ τοῦ Ἰέρωνος οὕτως εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπᾶραι.</p>			
Stesimbrotos		<p>Plut. Th. 25.1. Ταῦτα δ' οὐκ εἰκός ἐστιν οὕτω γενέσθαι.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 53–58. Frr. 1–18. fr. 12 verba Latina solum. (Q: 1,564: Hist.) //2t1–12/11 to ///2t1–12/11 Ταῦτα δ' οὐκ εἰκός ἐστιν</p>	124c	-	Redewendung („aber dies ist eine unwahrscheinliche Version von Ereignissen“)

		οὕτω γενέσθαι.			
Theophrast	Ende 4./Anfang 3. Jh. v. Chr.	Plut. Th.25.1.-25.2. γὰρ ἐν τοῖς Περί βασιλείας ἱστορεῖ τὸν Θεμιστοκλέα, πέμψαντος εἰς Ὀλυμπίαν Ἰέρωνος ἵππους ἀγωνιστὰς καὶ σκηνὴν τινὰ κατεσκευασμένην πολυτελῶς στήσαντος, εἰπεῖν ἐν τοῖς Ἑλλησι λόγον, ὡς χρὴ τὴν σκηνὴν διαρπάσαι τοῦ τυράννου καὶ κωλύσαι τοὺς ἵππους ἀγωνίσασθαι. Fragmenta, ed. F. Wimmer, Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia. Paris: Didot, 1866 1/126b/1t/1t to /1/126b/1t/6t ἐν τοῖς περὶ βασιλείας ἱστορεῖ τὸν Θεμιστοκλέα πέμψαντος εἰς Ὀλυμπίαν Ἰέρωνος ἵππους ἀγωνιστὰς καὶ σκηνὴν τινὰ κατεσκευασμένην πολυτελῶς στήσαντος εἰπεῖν ἐν τοῖς Ἑλλησι λόγον, ὡς χρὴ τὴν σκηνὴν διαρπάσαι τοῦ τυράννου καὶ κωλύσαι τοὺς ἵππους ἀγωνίσασθαι.	124b- 124d	+	Finanzen
Theopomp	4. Jh. v. Chr.	Plut. Th. 19.1.-19.2. Γενόμενος δ' ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων, εὐθὺς ἐπεχείρει τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν καὶ τειχίζειν, ὡς μὲν ἱστορεῖ Θεόπομπος (FGrH 115 F 85) χρήμασι πέισας μὴ ἐναντιωθῆναι τοὺς ἐφόρους, ὡς δ' οἱ πλείστοι, παρὰ κρουσάμενος. 1.)Fragmenta, FGrH #115: 2B:536-617; 3B:742 adden- da. Fr. 165: P. Oxy. 7.1012. fr. 305: Inscr. Priene 37. 2b,115,F/85*/2 to 2b,115,F/85*/4 Θεμιστοκλῆς) τὴν πόλιν ἀνοικοδομεῖν καὶ τειχίζειν,	121c- 121d	+	Politik (Bestech- ung)

		<p>ὡς μὲν ἱστορεῖ Θεόπομπος, χρήμασι πείσας μὴ ἐναντιωθῆναι τοὺς ἐφόρους, ὡς δ' οἱ πλείστοι, παρακρουσάμενος.</p> <p>2.) Fragmenta, FGrH #115: 2B:536–617; 3B:742 addenda. Fr. 165: P. Oxy. 7.1012. fr. 305: Inscr. Priene 2b,115,F/85*/1 to //2b,115,F/85*/2</p> <p>γενόμενος δὲ ἀπὸ τῶν πράξεων ἐκείνων εὐθὺς ἐπεχείρει (sc.</p>			
Theopomp		<p>Plut. Th. 25.3. τῶν δὲ χρημάτων αὐτῷ πολλὰ μὲν ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φίλων εἰς Ἀσίαν ἔπλει, τῶν δὲ φανερῶν γενομένων καὶ συναχθέντων εἰς τὸ δημόσιον Θεόπομπος (FGrH 115 F 86) μὲν ἑκατὸν τάλαντα, Θεόφραστος δ' ὀγδοήκοντά φησι γενέσθαι τὸ πλῆθος, οὐδὲ τριῶν ἄξια τάλαντων κεκτημένου τοῦ Θεμιστοκλέους πρὶν ἄπτεσθαι τῆς πολιτείας.</p> <p>1.)Fragmenta, FGrH #115: 2B:536–617; 3B:742 addenda. Fr. 165: P. Oxy. 7.1012. fr. 305: Inscr. Priene 2b,115,F/86*/2 to 2b,115,F/86*/5</p> <p>τῶν δὲ φανερῶν γενομένων καὶ συναχθέντων εἰς τὸ δημόσιον Θεόπομπος μὲν ἑκατὸν τάλαντα, Θεόφραστος δὲ ὀγδοήκοντά φησι γενέσθαι τὸ πλῆθος, οὐδὲ τριῶν ἄξια τάλαντων κεκτημένου τοῦ Θεμιστοκλέους πρὶν ἄπτεσθαι τῆς πολιτείας.</p> <p>2.) Fragmenta, FGrH #115: 2B:536–617; 3B:742 addenda. Fr. 165: P. Oxy. 7.1012. fr. 305: Inscr. Priene /2b,115,F/86*/1 to</p>	124d	+	Finanzen

		//2b,115,F/86*/2 Θεμιστοκλεῖ πολλά μὲν ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φίλων εἰς Ἀσίαν ἔπλει:			
Theopomp		Plut. Th. 31.3. οὐ γὰρ πλανώμενος περὶ τὴν Ἀσίαν ὡς φησι Θεόπομπος (FGrH 115 F 87), ἀλλ' ἐν Μαγνησίᾳ μὲν οἰκῶν, καρπούμενος δὲ δωρεὰς μεγάλας καὶ τιμώμενος ὅμοια Περσῶν τοῖς ἀρίστοις, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀδεῶς διήγεν, οὐ πάνυ τι τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασι βασιλέως προσέχοντος ὑπ' ἀσχολιῶν περὶ τὰς ἄνω πράξεις. Fragmenta, FGrH #115: 2B:536–617; 3B:742 adden- da. Fr. 165: P. Oxy. 7.1012. fr. 305: Inscr. Priene 37. 2b,115,F/87*/1 to 2b,115,F/87*/5 οὐ γὰρ πλανώμενος περὶ τὴν Ἀσίαν, ὡς φησι Θεόπομπος, ἀλλ' ἐν Μαγνησίᾳ μὲν οἰκῶν, καρπούμενος δὲ δωρεὰς μεγάλας καὶ τιμώμενος ὅμοια Περσῶν τοῖς ἀρίστοις, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀδεῶς διήγεν, οὐ πάνυ τι τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασι βασιλέως προσέχοντος ὑπ' ἀσχολιῶν περὶ τὰς ἄνω πράξεις.	127c	+	Charak- ter (Wohn- sitz)
Timagoras	5. Jh. v.Chr.	Plut. Th. 14.1. Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν βαρβαρικῶν νεῶν Αἰσχύλος ὁ ποιητῆς ὡς ἂν εἰδῶς [καὶ] διαβεβαιούμενος ἐν [τραγωδίᾳ] Πέρσαις (v. 336) λέγει ταῦτα: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 4. Paris: Didot, 1841–1870: 520. Frr. 1–3. (Q: 142: Hist.) ///3t1–3/1 to ///3t1–3/2 Περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς Εὐριπίδης ἐν	119b	-	Red- wend- ung (hin- sichtlich der Nummer)

		Κρεσφόντη φησί: ...			
Timokreon	5.Jh. v. Chr.	<p>Plut. Th. 21.4.-21.7. ἀλλ' εἰ τὸ γὰρ Πausανίαν ἢ καὶ τὸ γὰρ Ξάνθιππον αἰνεῖς ἢ τὸ γὰρ Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω ἄνδρ' ἱερῶν ἀπ' Ἀθανῶν ἐλθεῖν ἓνα λῶστον: ἀργυρίου δ' ὑπόπλεως, Ἴσθμοῖ γελοίως πανδόκευε ψυχρὰ κρέα παρέχων: οἱ δ' ἦσθιον κηῦχοντο μὴ ὄραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι. Μοῦσα τοῦδε τοῦ μέλεος κλέος ἀν' Ἑλλαντας τίθει, ὡς ἐοικὸς καὶ δίκαιον.</p> <p>Fragmenta, ed. D.L. Page, Poetae melici Graeci. Oxford: Clarendon Press, 1962 (repr. 1967 (1st edn. Corr.)): 375-378. fr. 1-6. (Q: 169: Lyr.) 1/12 to 2/3</p> <p>ἀλλ' εἰ τὸ γε Πausανίαν ἢ καὶ τὸ γε Ξάνθιππον αἰνεῖς, ἢ τὸ γε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω ἄνδρ' ἱερῶν ἀπ' Ἀθανῶν ἐλθεῖν ἓνα λῶιστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆν ἦχθαρε Λατῶ, 4 ψεύσαν ἄδικον προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ξεῖνον ἐόντα ἀργυρίοισι κοβαλικοῖσι πεισθεῖς οὐ κατᾶγεν πατρίδ' Ἰαλυσὸν εἶσ<ω>, λαβῶν δὲ τρί' ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς ὄλεθρον, 8 τοὺς μὲν κατὰγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων: ἀργυρίων δ' ὑπόπλεως Ἴσθμοῖ γελοίως πανδόκευε ψυχρὰ <τᾶ> κρεῖα παρίσχων: οἱ δ' ἦσθιον κηῦχοντο μὴ ὄραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι. Μοῦσα τοῦδε τοῦ μέλεος κλέος ἀν' Ἑλλαντας τίθει, ὡς ἐοικὸς καὶ δίκαιον.</p>	122d-122f	+	Finanzen (Bestechung)

Zitate Plutarch

Plutarch	<p>3.4.–3.5. λέγεται γὰρ οὕτω παράφορος πρὸς δόξαν εἶναι καὶ πράξεων μεγάλων ὑπὸ φιλοτιμίας ἐραστής, ὥστε νέος ὢν ἔτι, τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης πρὸς τοὺς βαρβάρους γενομένης καὶ τῆς Μιλτιάδου στρατηγίας διαβοηθείσης, σύννους ὀράσθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ καὶ τὰς νύκτας ἀγρυπνεῖν καὶ τοὺς πότους παραιτεῖσθαι τοὺς συνήθεις, καὶ λέγειν πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας καὶ θαυμάζοντας τὴν περὶ τὸν βίον μεταβολὴν, ὡς καθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἔφη τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον.</p> <p>Theseus, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 1–35. 6t/9/1 to //6t/9/4</p> <p>τότε δὲ παντὰ πασιν ἦν φανερός πεπονθὼς ὅπερ ὕστερον χρόνοις πολλοῖς Θεμιστοκλῆς ἔπαθε καὶ εἶπεν, ὡς καθεύδειν αὐτὸν οὐκ ἔφη τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον:</p>
	<p>7.7. ταῦτα μὲν οὖν Φανίας ὁ Λέσβιος (FHG II 294) εἶρηκεν.</p> <p>1.) Solon, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 82–123. 4t/2/1 to //14t/3/1</p> <p>καίτοι Φανίας ὁ Λέσβιος (FHG II 294) αὐτὸν ἱστορεῖ τὸν Σόλωνα, χρησάμενον ἀπάτη πρὸς ἀμφοτέρους ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως, ὑποσχέσθαι κρύφα τοῖς μὲν ἀπόροις γῆς νέμησιν, τοῖς δὲ χρηματικοῖς βεβαίωσιν τῶν συμβολαίων.</p> <p>2.) Themistocles, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 157–197. 13t/5/1 to //13t/5/3</p> <p>ταῦτα μὲν οὖν ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ γραμμάτων οὐκ ἄπειρος ἱστορικῶν Φανίας ὁ Λέσβιος (FHG II 295) εἶρηκε.</p>
	<p>8.5. παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει ναυμαχίᾳ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων, σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.</p> <p>De Herodoti malignitate (854e–874c), ed. L. Pearson, <i>Plutarch's moralia</i>, vol. 11. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1965 (repr. 1970): 8–128. 867t/5A/7t1 to //867t/5A/12t1</p> <p>7t1 παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει ναυμαχίᾳ δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων, σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.</p>
	<p>8.2. οὐ κακῶς ἔοικε συνιδῶν ἐπὶ τῆς ἐν Ἀρτεμισίῳ μάχης εἰπεῖν 3 ὄθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο φαεννὰν κρηπίδ' ἐλευθερίας:</p> <p>1.) De gloria Atheniensium (345c–351b), ed. W. Nachstädt, <i>Plutarchi moralia</i>, vol. 2.2. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 121–136. (Cod: 2,842: Rhet.) 350t/A/7t1 to //350t/A/11t1</p> <p>ἔρεισμα τῆς Ἑλλάδος' προσ εἶπε τὰς Ἀθίνας, οὐχ ὅτι ταῖς Φρυνίχου τραγωδίας καὶ Θέσπιδος ὄρθουν τοὺς Ἑλληνας, ἀλλ' ὅτι πρῶτον, ὡς φησιν αὐτός, ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο φαεννὰν κρηπίδ' ἐλευθερίας:</p> <p>2.) De Herodoti malignitate (854e–874c), ed. L. Pearson, <i>Plutarch's moralia</i>, vol. 11.</p>

	<p>Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1965 (repr. 1970): 8–128. (Cod: 9,433: Rhet.) 867t/2A/4t1 to //867t/2A/8t1 6t1 ὄθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλλοντο φαεννὰν κρηπίδ' ἐλευθερίας.</p>
	<p>Plut. Them.10.6.–10.7. μὲν φησι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν πορίσασαν ὀκτὼ δραχμὰς ἐκάστω τῶν στρατευομένων αἰτιωτάτην γενέσθαι τοῦ πληρωθῆναι τὰς τριήρεις, Κλειδήμος (FGh 323 F 21) δὲ καὶ τοῦτο τοῦ Θεμιστοκλέους ποιεῖται στρατήγημα</p> <p>1.) Cicero, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 312–368. (Cod: 12,578: Biogr.) /24t/7/4 to //24t/8/1 Κρατίππῳ δὲ τῷ περιπατητικῷ διεπράξατο μὲν Ῥωμαίῳ γενέσθαι παρὰ Καίσαρος ἄρχοντος ἤδη, διεπράξατο δὲ <καὶ> τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ψηφισασθαι [καὶ] δεηθῆναι μὲν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις καὶ διαλέγεσθαι τοῖς νέοις, ὡς κοσμοῦντα τὴν πόλιν.</p> <p>2.) Demosthenes, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 280–312. (Cod: 7,370: Biogr.) /26t/1/1 to //26t/2/1 Ὁ δὲ Δημοσθένης ὁμόσε χωρῶν εἰσήνεγκε ψήφισμα, τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα καὶ τοὺς ἐκείνη δόξαντας ἀδικεῖν δοῦναι δίκην.</p> <p>3.) <i>Praecepta gerendae reipublicae</i> (798a–825f), ed. H.N. Fowler, <i>Plutarch's moralia</i>, vol. 10. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1936 (repr. 1969): 158–298. (Cod: 12,890: Phil.) 812t/2A/14t1 to //812t/3A/5t1 ὡς Περικλῆς Μενίππῳ μὲν ἐχρήτο πρὸς τὰς στρατηγίας, δι' Ἐφιάλτου δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐταπείνωσε, διὰ δὲ Χαρίνου τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύρωσε ψήφισμα, Λάμπωνα δὲ Θουρίων οἰκιστὴν ἐξέπεμψεν.</p> <p>4.) Phocion, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 2.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 1–31. (Cod: 8,422: Biogr.) /16t/4/1 to //16t/5/1 ” γενομένης δὲ τῆς ἥττης, καὶ τῶν θορυβοποιῶν καὶ νεωτεριστῶν ἐν ἄστει τὸν Χαριδημον ἐλκόντων ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ στρατηγεῖν ἀξιούντων, ἐφοβήθησαν οἱ βέλτιστοι, καὶ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἔχοντες ἐν τῷ δήμῳ, δεόμενοι καὶ δακρύνοντες μόλις ἐπεισαν ἐπιτρέψαι τῷ Φωκίῳ τὴν πόλιν.</p> <p>5.) Cimon, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 332–359. (Cod: 6,271: Biogr.) /10t/8/1 to //10t/9/1 οἱ δὲ ταῦτα κολακείαν ὄχλου καὶ δημαγωγίαν εἶναι διαβάλλοντες ὑπὸ τῆς ἄλλης ἐξηλέγοντο τοῦ ἀνδρὸς προαιρέσεως, ἀριστοκρατικῆς καὶ Λακωνικῆς οὔσης, ὅς γε καὶ Θεμιστοκλεῖ πέρα τοῦ δέοντος ἐπαίροντι τὴν δημοκρατίαν ἀντέβαινε μετ' Ἀριστείδου, καὶ πρὸς Ἐφιάλτην ὕστερον χάριτι τοῦ δήμου καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν διηνέχθη, λημμάτων δὲ δημοσίων τοὺς ἄλλους πλὴν Ἀριστείδου καὶ Ἐφιάλτου πάντας ἀναπιπλαμένους ὀρῶν, αὐτὸν ἀδέκαστον καὶ ἄθικτον ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίας καὶ πάντα προῖκα καὶ καθαρῶς πράττοντα καὶ λέγοντα διὰ τέλους παρέσχε.</p> <p>6.) Solon, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 82–123. (Cod: 9,051: Biogr.) 22t/3/1 to //22t/4/1 Σόλων δὲ τοῖς πράγμασι τοὺς νόμους μᾶλλον ἢ τὰ πράγματα τοῖς νόμοις προσαρμόζων, καὶ τῆς χώρας τὴν φύσιν ὀρῶν γλίσχρως τοῖς γεωργοῦσι διαρκούσαν, ἀργὸν δὲ καὶ σχολαστὴν ὄχλον οὐ δυναμένην τρέφειν, ταῖς τέχναίς ἀξίωμα περιέθηκε, καὶ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἔταξεν ἐπισκοπεῖν ὅθεν ἕκαστος ἔχει τὰ ἐπιτήδεια,</p>

	<p>καὶ τοὺς ἀργοὺς κολάζειν.</p> <p>7.) Demosthenes, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 280–312. (Cod: 7,370: Biogr.) 14t/5/2 to //14t/6/1 ὄν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀφεθέντα συλλαβῶν ἐπὶ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἀνήγαγε, καὶ παρ' οὐδέν τὸ προσκροῦσαι τῷ δήμῳ θέμενος, ἤλεγξεν ὑπεσχημένον Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν, καὶ παραδοθεὶς ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀπέθανε.</p> <p>8.) Solon, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 82–123. (Cod: 9,051: Biogr.) 19t/5/1 to //19t/5/3 ταῦτα δὴ πάλιν ὡς πρὸ τῆς Σόλωνος ἀρχῆς καὶ νομοθεσίας τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν οὔσαν ἐνδείκνυται</p>
	<p>Plut. Them 12.6. τούτων δὲ πραττομένων Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου πρῶτος αἰσθόμενος ἦκεν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ Θεμιστοκλέους, οὐκ ὢν φίλος, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνον ἐξωστρακισμένους ὥσπερ εἶρηται:</p> <p>1.) Aristides, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 249–287. (Cod: 8,606: Biogr.) /8t/2/1 to //8t/3/7 ὡς γὰρ ἀπολείπειν τὴν Σα λαμῖνα βουλευομένων τῶν περὶ Εὐρυβιάδην αἱ βαρβαρικαὶ τριήρεις νύκτωρ ἀναχθεῖσαι καὶ περιβαλοῦσαι τὸν τε πόρον ἐν κύκλῳ καὶ τὰς νήσους κατεῖχον, οὐδενὸς προειδότης τὴν κύκλωσιν, ἦκεν ὁ Ἀριστείδης ἀπ' Αἰγίνης παραβόλως διὰ τῶν πολεμίων νεῶν διεκπλεύσας, καὶ νυκτὸς ἐλθὼν ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ καλέσας αὐτὸν ἐξω μόνον, 'ἡμεῖς' εἶπεν 'ὦ Θεμιστόκλεις, εἰ σωφρονοῦμεν, ἤδη τὴν κενὴν καὶ μεираκιώδη στάσιν ἀφέντες ἀρξώμεθα σωτηρίου καὶ καλῆς φιλονικίας πρὸς ἀλλήλους, ἀμιλλώμενοι σῶσαι τὴν Ἑλλάδα, σὺ μὲν ἄρχων καὶ στρατηγῶν, ἐγὼ δ' ὑπουργῶν καὶ συμβουλεύων:</p> <p>2.) Tiberius et Gaius Gracchus, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 416–458. (Cod: 9,550: Biogr.) /1t/3/1 to //1t/4/1 διὸ καὶ τὴν Σκιπίωνος τοῦ καταπολεμήσαντος Ἀννίβαν θυγατέρα Κορνηλίαν, οὐκ ὢν φίλος, ἀλλὰ καὶ διάφορος τῷ ἀνδρὶ γεγονώς, λαβεῖν ἤξιώθη μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτήν.</p>
	<p>Plut. Them. 18.9. τῶν δὲ μνωμένων αὐτοῦ τὴν θυγατέρα τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προκρίνας, ἔφη ζητεῖν ἄνδρα χρημάτων δεόμενον μᾶλλον ἢ χρήματα ἄνδρός.</p> <p>Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, <i>Plutarchi moralia</i>, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109. (Cod: 16,811: Gnom., Phil.) 185t/D/7 to //185t/D/9 Τῶν δὲ τὴν θυγατέρα μνωμένων αὐτοῦ τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προτιμήσας ἄνδρα ἔφη ζητεῖν χρημάτων δεόμενον μᾶλλον ἢ χρήματα ἄνδρός.</p>
	<p>Plut. Them. 18.5. 'ἀλλ' οὔτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὢν ἐγενόμην ἐνδοξος, οὔτε σὺ Ἀθηναῖος.</p> <p>Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, <i>Plutarchi moralia</i>, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109. (Cod: 16,811: Gnom., Phil.) /185t/2A/3 to //185t/2A/6 Τοῦ δὲ Σεριφίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἐνδοξός ἐστιν, 'ἀληθῆ λέγεις' εἶπεν 'ἀλλ' οὔτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὢν ἐγενόμην ἐνδοξος οὔτε σὺ Ἀθηναῖος.</p>

	<p>Plut. Them. 18.5. Τοῦ δὲ Σεριφίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος ὡς οὐ δι' αὐτὸν ἔσχηκε δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν, 'ἀληθῆ λέγεις' εἶπεν:</p> <p>Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, Plutarchi moralia, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109. (Cod: 16,811: Gnom., Phil.) 185t/2A/3 to //185t/2A/6</p> <p>Τοῦ δὲ Σεριφίου πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὡς οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν ἔνδοξός ἐστιν, 'ἀληθῆ λέγεις' εἶπεν 'ἀλλ' οὐτ' ἂν ἐγὼ Σεριφίος ὢν ἐγενόμην ἔνδοξος οὔτε σὺ Ἀθηναῖος.</p>
	<p>Plut. Them.21.7.–22.2. 8 Ἦδη δὲ καὶ τῶν πολιτῶν διὰ τὸ φθονεῖν ἠδέως τὰς διαβολὰς προσιεμένων, ἠναγκάζετο λυπηρὸς εἶναι τῶν αὐτοῦ πράξεων πολλάκις ἐν τῷ δήμῳ μνημονεύων, καὶ πρὸς τοὺς δυσχεραίνοντας 'τί κοπιᾶτε' εἶπεν 'ὕπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις εὖ πάσχοντες;</p> <p>Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, Plutarchi moralia, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109. (Cod: 16,811: Gnom., Phil.) 185t/D/12 to //185t/1D/1</p> <p>Τῶν δ' Ἀθηναίων αὐτὸν προπηλακίζόντων 'τί κοπιᾶτε' εἶπεν 'ὕπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις εὐχρηστούμενοι;</p>

Tabelle 2: Editionsvergleich zu Plutarchs Aristeidesvita

Kevin Straßburger

Autor	Zeit	Belegstellenangabe Teubner	Belegstelle (Stephanus-Zählung)	Zitat/ Redewendung (+/-)	Kategorie
Aischines	4. Jhd.	<p>Plut. Arist. 25.4 Καλλίας ὁ δαδοῦχος ἦν αὐτῷ γενεῖ προσήκων. τοῦτον οἱ ἐχθροὶ θανάτου διώκοντες, ἐπεὶ περὶ ὧν ἐγράψαντο μετρίως κατηγορήσαν, ἐξώθεν εἶπόν τινα λόγον τοιοῦτον πρὸς τοὺς δικαστάς.</p> <p>‘Ἀριστεὶ δην’ ἔφησαν ἴστε τὸν Λυσιμάχου θαυμαζόμενον ἐν τοῖς Ἑλλησι.</p> <p>Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker [Philologische Untersuchungen, vol. 21. Berlin: Weidmann, 1912]: 266–281, 283–296.</p> <p>36–36t/1 to ///36–36t/5 Καλλίας ὁ δαδοῦχος ἦν αὐτῷ. τοῦτον οἱ ἐχθροὶ θανάτου διώκοντες, ἐπεὶ περὶ ὧν ἐγράψαντο μετρίως κατηγορήσαν, εἶπόν τινα λόγον ἐξώθεν τοιοῦτον πρὸς τοὺς δικαστάς:</p>	334b	+	Politik
		<p>Plut. Arist. 25.5 ἄρ' οὐκ εἰκός ἐστι τὸν ῥιγοῦντα φανερώς καὶ πεινᾶν οἴκοι καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων σπανίζειν; τοῦτον μέντοι Καλλίας ἀνεψιὸν ὄντα, πλουσιώτατος ὢν Ἀθηναίων, περιορᾷ μετὰ τέκνων καὶ γυναικὸς ἐνδεόμενον, πολλὰ κεκρημένος τῷ ἀνδρὶ καὶ πολλάκις αὐτοῦ τῆς παρ' ὑμῖν δυνάμεως ἀπολελαυκός. ὁ δὲ Καλλίας ὁρῶν</p>	334c-d	+	Charakter

	<p>ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θορυβοῦντας τοὺς δικαστὰς καὶ χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας, ἐκάλει τὸν Ἀριστείδην, ἀξιῶν μαρτυρῆσαι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι πολλάκις αὐτοῦ πολλά καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ἀποκρινάμενος ὡς μᾶλλον αὐτῷ διὰ πενίαν μέγα φρονεῖν ἢ Καλλία διὰ πλοῦτον προσήκει: πλούτῳ μὲν γὰρ ἔστι πολλοὺς ἰδεῖν εὖ τε καὶ καλῶς χρωμένους, πενίαν δὲ φέροντι γενναίως οὐ ῥάδιον ἐντυχεῖν.</p> <p>Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker [Philologische Untersuchungen, vol. 21. Berlin: Weidmann, 1912]: 266–281, 283–296. 36–36t/7 to ///36–36t/19</p> <p>ἄρ' οὐκ εἰκὸς ἔστι τὸν ῥιγοῦντα φανερώς καὶ πεινᾶν οἴκοι καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων σπανίζειν; τοῦτον μέντοι Καλλίας, ἀνεψιὸν ὄντα, πλουσιώτατος ὢν Ἀθηναίων περιορᾷ μετὰ τέκνων καὶ γυναικὸς ἐνδεόμενον, πολλὰ κεχρημένος τῷ ἀνδρὶ καὶ πολλάκις αὐτοῦ τῆς παρ' ὑμῖν δυνάμεως ἀπολελαυκός'. ὁ δὲ Καλλίας ὄρων ἐπὶ τούτῳ μάλιστα θορυβοῦντας τοὺς δικαστὰς καὶ χαλεπῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας ἐκάλει τὸν Ἀριστείδην, ἀξιῶν μαρτυρῆσαι πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι πολλάκις αὐτοῦ πολλά καὶ διδόντος καὶ δεομένου λαβεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ἀποκρινάμενος, ὡς μᾶλλον αὐτῷ διὰ πενίαν μέγα φρονεῖν ἢ Καλλία διὰ πλοῦτον προσήκει. πλούτῳ μὲν γὰρ ἔστι πολλοὺς ἰδεῖν εὖ γε καὶ κακῶς χρωμένους, πενίαν δὲ φέροντι γενναίως οὐ ῥάδιον ἐντυχεῖν.</p>			
	<p>Plut. Arist. 25.8 ταῦτα τοῦ Ἀριστείδου τῷ Καλλία προσμαρτυρήσαντος, οὐδεὶς ἦν τῶν ἀκουσάντων ὃς οὐκ ἀπήει</p>	334d	+	Rhetorik

		<p>πένης μᾶλλον ὡς Ἀριστείδης εἶναι βουλόμενος ἢ πλουτεῖν ὡς Καλλίας.</p> <p>Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker [Philologische Untersuchungen, vol. 21. Berlin: Weidmann, 1912]: 266–281, 283–296. 36–36t/20 to ///36–36t/23</p> <p>ταῦτα δὲ τοῦ Ἀριστείδου τῷ Καλλίᾳ προσμαρτυρήσαντος οὐδεις ἦν τῶν ἀκουσάντων, ὃς οὐκ ἀπῆει πένης μᾶλλον ὡς Ἀριστείδης εἶναι βουλόμενος ἢ πλουτεῖν ὡς Καλλίας.</p>			
Aischylos	5.-4. Jhd.	<p>Plut. Arist. 3.5 οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θελεῖ, βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος, ἀφ' ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα</p> <p>Septem contra Thebas, ed. G. Murray, Aeschyli tragoediae, 2nd edn. Oxford: Clarendon Press, 1955. 592–164 to ///594–164</p> <p>οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θελεῖ, βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος, ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα.</p>	320c	+	Charakter
Ariston von Keos	3. Jhd.	<p>Plut. Arist. 2.3 ἐξ ἔρωτι κῆς ἀρχῆς γενέσθαι φησὶ καὶ προελθεῖν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἔχθραν αὐτῶν. Στησίλεω γάρ, ὃς ἦν γένει Κεῖος, ιδέα δὲ καὶ μορφῇ σώματος πολὺ τῶν ἐν ὄρα λαμπρότατος, ἀμφοτέρους ἐρασθέντας οὐ μετρίως ἐνεγκεῖν τὸ πάθος, οὐδ' ἅμα λήγοντι τῷ κάλλει τοῦ παιδὸς ἀποθέσθαι τὴν φιλονικίαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐγγυμνασασμένους ἐκείνη πρὸς τὴν πολιτείαν εὐθὺς ὀρμησαί, διαπύρους ὄντας καὶ διαφόρως ἔχοντας.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Lykon und Ariston von Keos [Die Schule des Aristoteles, vol. 6, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 32–44. 20,7/1 to ///20,7/8</p>	319d	+	Charakter

		<p>Ἀρίστων δ' ὁ Κεῖος ἐξ ἐρωτικῆς ἀρχῆς γενέσθαι φησὶ καὶ προελθεῖν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἔχθραν αὐτῶν</p> <p>Στησίλειω γάρ, ὃς ἦν γένει Κεῖος ἰδέα τε καὶ μορφῇ σώματος πολὺ τῶν ἐν ὄρα λαμπρότατος, ἀμφοτέρους ἐρασθέντας οὐ μετρίως ἐνεγκεῖν τὸ πάθος, οὐδ' ἅμα λήγοντι τῷ κάλλει τοῦ παιδὸς ἀποθέσθαι τὴν φιλονεικίαν, ἀλλ' ὥσπερ ἐγγυμνασασμένους ἐκείνη πρὸς τὴν πολιτείαν εὐθύς ὀρμῆσαι διαπύρους ὄντας καὶ διαφόρως ἔχοντας.</p>			
Aristoxenos	4. Jhd.	<p>Plut. Arist. 27.3 ἱστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδῆν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι, χηρεύουσιν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Aristoxenos [Die Schule des Aristoteles, vol. 2, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1967]: 10–41. 58a/1n to //58a/6n</p> <p>Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς καὶ Ἰερώνυμος ὁ Ῥόδιος καὶ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς καὶ Ἀριστοτέλης_εἰ δὲ τὸ περὶ εὐγενείας βιβλίον ἐν τοῖς γνησίοις Ἀριστοτέλους θετέον_ἱστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδῆν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι χηρεύουσιν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην.</p>	335c	+	anderes
Aristoteles	3. Jhd.	<p>Plut. Arist. 27.3 ἱστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδῆν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι, χηρεύουσιν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην</p> <p>Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig: Teubner,</p>	335c	+	anderes

		<p>1886 (repr. Stuttgart: 1967): 23–425. 1t/14p/93t/6t1 to /1t/14p/93t/12t1 (Schema: Category//treatise title/fragment/line)</p> <p>Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς καὶ Ἰερώνυμος ὁ Ῥόδιος καὶ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς καὶ <Ἀριστοτέλης>, εἰ δὴ τό γε περὶ εὐγενείας βιβλίον ἐν τοῖς γνησίοις Ἀριστοτέλους θετέον, ἰστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδὴν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι χηρεύουσαν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην.</p>			
Demetrios von Phaleron	4. -3. Jhd.	<p>Plut. Arist. 1.1 περὶ δ' οὐσίας αὐτοῦ λόγοι διάφοροι γεγόνασιν, ὁ μὲν ὡς ἐν πενίᾳ συντόνω καταβίωσαντος καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γεγενημένας. πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἐν τῷ Σωκράτει χωρίον τε Φαληροῖ φησι γινώσκειν Ἀριστείδου γενόμενον ἐν ᾧ τέθαπται, καὶ τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἐν μὲν ἡγεῖται τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν, ἣν ἤρξε τῷ κυάμφω λαχὼν ἐκ τῶν γενῶν τῶν τὰ μέγιστα τιμήματα κεκτημένων, οὓς πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευον, ἕτερον δὲ τὸν ἐξοστρακισμόν.</p> <p>οὐδενὶ γὰρ τῶν πενήτων ἀλλὰ τοῖς ἐξ οἴκων τε μεγάλων καὶ διὰ γένους ὄγκον ἐπιφθόνους ὄστρακον ἐπιφέρεσθαι.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Demetrios von Phaleron [Die Schule des Aristoteles, vol. 4, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 21–44. 95/1 to ///95/10 Ἀριστείδου) λόγοι διάφοροι</p>	318d	+	Politik (Finanzen)

		<p>γεγόνασιν, ὁ μὲν ὡς ἐν πενία συντόνω καταβίωσαντος καὶ μετὰ τὴν τελευταίην ἀπολιπόντος θυγατέρας δύο πολὺν χρόνον ἀνεκδότους δι' ἀπορίαν γενομένας. πρὸς δὲ τοῦτον τὸν λόγον ὑπὸ πολλῶν εἰρημένον ἀντιτασσόμενος ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἐν τῷ Σωκράτει χωρίον Φαληροῖ φησι γινώσκειν Ἀριστείδου γενόμενον, ἐν ᾧ τέθαπται, καὶ τεκμήρια τῆς περὶ τὸν οἶκον εὐπορίας ἐν μὲν ἡγεῖται τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν, ἣν ἤρξε τῷ κυάμφ λαχὼν ἐκ τῶν γενῶν τῶν τὰ μέγιστα τιμήματα κεκτημένων, οὓς πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευον, ἕτερον δὲ τὸν ἐξοστρακισμόν. οὐδενὶ γὰρ τῶν πενήτων ἀλλὰ τοῖς ἐξ οἴκων τε μεγάλων καὶ διὰ γένους ὄγκον ἐπιφθόνους ὄστρακον ἐπιφέρεσθαι.</p>			
		<p>Plut. Arist. 1.3 τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον, ὅτι νίκης ἀναθήματα χορηγικῆς τρίποδας ἐν Διονύσου καταλέλοιπεν, οἱ καὶ καθ' ἡμᾶς ἐδείκνυντο, τοιαύτην ἐπιγραφὴν διασώζοντες Ἐντιοχὶς ἐνίκαι, Ἀριστείδης ἐχορήγει, Ἀρχέστρατος ἐδίδασκε</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Demetrios von Phaleron [Die Schule des Aristoteles, vol. 4, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 21–44. 95/12 to ///95/13</p> <p>τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον, ὅτι νίκης ἀναθήματα χορηγικῆς τρίποδας ἐν Διονύσου καταλέλοιπεν, οἱ καὶ καθ' ἡμᾶς ἐδείκνυντο τοιαύτην ἐπιγραφὴν διασώζοντες:</p>	318e	+	Politik
		<p>Plut. Arist. 1.8 εἰ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἤρξεν, ὡς αὐτὸς ὁ Δημήτριος γέγραφε, καὶ πάνυ πιθανόν ἐστὶν ἐπὶ δόξῃ τοσαύτῃ καὶ κατορθώμασι τηλικούτοις ἀξιωθῆναι δι' ἀρετὴν ἀρχῆς ἢς διὰ πλοῦτον ἐτύγχανον οἱ λαγχάνοντες.</p>	319b	+	Politik

	<p>ἀλλὰ γὰρ ὁ μὲν Δημήτριος οὐ μόνον Ἀριστείδην ἀλλὰ καὶ Σωκράτη δηλὸς ἐστὶ τῆς πενίας ἐξελέσθαι φιλοτιμούμενος ὡς μεγάλου κακοῦ.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Demetrios von Phaleron [Die Schule des Aristoteles, vol. 4, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 21–44. 95/15 to ///95/17 Ἀριστείδης), ὡς αὐτὸς ὁ Δημήτριος γέγραφε, καὶ πάνυ πιθανόν ἐστὶν ἐπὶ δόξῃ τοσαύτῃ καὶ κατορθώμασι τηλικούτοις ἀξιωθῆναι δι' ἀρετὴν <ἀρχῆς> ἥς διὰ πλοῦτον ἐτύγγανον οἱ λαγχάνοντες.</p> <p>ἀλλὰ γὰρ ὁ μὲν Δημήτριος οὐ μόνον Ἀριστείδην ἀλλὰ καὶ Σωκράτη δηλὸς ἐστὶ τῆς πενίας ἐξελέσθαι φιλοτιμούμενος ὡς μεγάλου κακοῦ.</p>			
	<p>Plut. Arist. 1.9 καὶ γὰρ ἐκείνω φησὶν οὐ μόνον τὴν οἰκίαν ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ μνᾶς ἐβδομήκοντα τοκιζομένας ὑπὸ Κρίτωνος.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Demetrios von Phaleron [Die Schule des Aristoteles, vol. 4, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 21–44. Scripta: fr. 74–76.. 95/19 to ///95/20</p> <p>καὶ γὰρ ἐκείνω φησὶν οὐ μόνον τὴν οἰκίαν ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ μνᾶς ἐβδομήκοντα τοκιζομένας ὑπὸ Κρίτωνος.</p>	319b	+	Politik
	<p>Plut. Arist. 5.9 Ἀριστείδης δὲ τὴν ἐπώνυμον εὐθὺς ἀρχὴν ἤρξε. καίτοι φησὶν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἄρξαι τὸν ἄνδρα μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ θανάτου μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Demetrios von Phaleron [Die Schule des Aristoteles, vol. 4, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 21–44. 95/15 to ///95/17</p>	321e	+	Politik

		<p>Ἀριστείδης δὲ τὴν ἐπώνυμον εὐθύς ἀρχὴν ἤρξε καίτοι φησὶν ὁ Φαληρεὺς Δημήτριος ἄρξαι τὸν ἄνδρα μικρὸν ἔμπροσθεν τοῦ θανάτου μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.</p>			
		<p>Plut. Arist. 27.3 ἱστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδὴν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι, χηρεύουσιν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Demetrios von Phaleron [Die Schule des Aristoteles, vol. 4, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 21–44. 96/2 to ///96/6</p> <p>Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς καὶ Ἰερώνυμος ὁ Ῥόδιος καὶ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς καὶ Ἀριστοτέλης_εἰ δὴ τό γε περὶ εὐγενείας βιβλίον ἐν τοῖς γνησίοις Ἀριστοτέλους θετέον_ἱστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδὴν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι χηρεύουσιν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην.</p>	335c	-	anderes
		<p>Plut. Arist. 27.5 αὐτὸς μέντοι φησὶν ὁ Δημήτριος νομοθετῶν ἀντὶ τριωβόλου δραχμῆν ἑκατέρᾳ τάξει τῶν γυναικῶν</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Demetrios von Phaleron [Die Schule des Aristoteles, vol. 4, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1968]: 21–44. Scripta: frr. 74–76. 96/12 to ///96/14</p> <p>αὐτὸς μέντοι φησὶν ὁ Δημήτριος νομοθετῶν ἀντὶ τριωβόλου δραχμῆν ἑκατέρᾳ τάξει τῶν γυναικῶν.</p>	335d	+	Politik
Diodor	2. Jhd.	<p>Plut. Arist. 10.3 οἱ δὲ Λακεδαίμονιοι πυθόμενοι ταῦτα καὶ</p>	324f	+	Politik

		<p>δείσαντες, ἔπεμψαν Ἀθήναζε πρέσβεις, δεόμενοι τῶν Ἀθηναίων ὅπως παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας εἰς Σπάρτην ἀποστείλωσι, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις τροφᾶς παρ' αὐτῶν λαμβάνωσιν:</p> <p>Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner,– 11(?)/55t/4t/1t to /11(?)/55t/5t/1t</p> <p>οἱ δὲ Λακεδαίμονιοι πυθόμενοι περὶ τούτων, καὶ νομίσαντες παρὰ τῆς τύχης εἰληφέναι καιρὸν ἐπιθέσθαι τῷ Θεμιστοκλεῖ, πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξαπέστειλαν πρέσβεις κατηγοροῦντες τοῦ Θεμιστοκλέους ὅτι τῷ Πausanία κεκοινώνηκε τῆς προδοσίας, καὶ δεῖν ἔφασαν τῶν κοινῶν τῆς Ἑλλάδος ἀδικημάτων εἶναι τὴν κρίσιν οὐκ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων, ὅπερ εἰώθει συνεδρεῖν [ἐν τῇ Σπάρτῃ] κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον.</p>			
Hieronymos von Rhodos	3. Jhd.	<p>Plut. Arist. 27.3 ἱστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδῆν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι, χηρεύουσαν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wehrli, Hieronymos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler [Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1969]: 13–23. 43a/2 to ///43a/6</p> <p>Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος καὶ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς καὶ Ἀριστοτέλης, εἰ δὴ τό γε περὶ εὐγενείας βιβλίον ἐν τοῖς γνησίοις Ἀριστοτέλους θετέον, ἱστοροῦσι Μυρτῶ θυγατριδῆν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι,</p>	335c	+	anderes

		γυναίκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι χηρεύουσαν διὰ πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην.			
Idomeneus	4.-3. Jhd.	Plut. Arist. 1.8 καὶ μὴν ἄρξαι γε τὸν Ἀριστείδην ὁ Ἴδομενεὺς οὐ κυαμευτὸν, ἀλλ' ἐλομένων Ἀθηναίων φησὶν Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 9a/1 to ///9a/3 Καὶ μὴν ἄρξαι γε τὸν Ἀριστείδην ὁ Ἴδομενεὺς, οὐ κυαμευτὸν ἀλλ' ἐλομένων Ἀθηναίων φησὶν.	319b	+	Politik
		Plut. Arist. 4.3 τῶν δὲ δημοσίων αἰρεθεὶς προσόδων ἐπιμελητής, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ γενομένους ἄρχοντας ἀπεδείκνυε πολλὰ νενοσφισμένους, καὶ μάλιστα τὸν Θεμιστοκλέα Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 10a/1 to ///10a/4 Τῶν δὲ δημοσίων προσόδων αἰρεθεὶς ἐπιμελητής οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ γενομένους ἄρχοντας ἀπεδείκνυε πολλὰ νενοσφισμένους καὶ μάλιστα τὸν Θεμιστοκλέα:	320d	+	Politik
		4.4 διὸ καὶ συναγαγὼν πολλοὺς ἐπὶ τὸν Ἀριστείδην ἐν ταῖς εὐθύταις διώκων κλοπῆς καταδίκη περιέβαλεν, ὥς φησιν Ἴδομενεὺς. ἀγανακτούντων δὲ τῶν πρώτων ἐν τῇ πόλει καὶ βελτίστων, οὐ μόνον ἀφείθη τῆς ζημίας, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἄρχων ἐπὶ τὴν αὐτὴν διοίκησιν ἀπεδείχθη. προσποιούμενος δὲ τῶν προτέρων μεταμέλειν αὐτῷ καὶ μαλακώτερον ἐνδιδοὺς ἑαυτόν, ἤρεσκε τοῖς τὰ κοινὰ κλέπτουσιν οὐκ ἐξελέγχων οὐδ' ἀκριβολογούμενος, ὥστε καταπιπλαμένους τῶν δημοσίων ὑπερπεπαινεῖν τὸν	320e	+	Politik

	<p>Ἀριστείδην καὶ δεξιούσθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ αὐτοῦ, σπουδάζοντας ἄρχοντα πάλιν αἰρεθῆναι.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 10a/6 to ///10a/16</p> <p>Διὸ καὶ συναγαγὼν πολλοὺς ἐπὶ τὸν Ἀριστείδην ἐν ταῖς εὐθύναις διώκων κλοπῆς καταδίκη περιέβαλεν, ὡς φησιν Ἰδομενεύς. Ἀγανακτούντων δὲ τῶν πρώτων ἐν τῇ πόλει καὶ βελτίστων οὐ μόνον ἀφείθη τῆς ζημίας, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἄρχων ἐπὶ τὴν αὐτὴν διοίκησιν ἀπεδείχθη. Προσποιοῦμενος δὲ τῶν προτέρων μεταμέλειν αὐτῷ καὶ μαλακώτερον ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν, ἤρεσκε τοῖς τὰ κοινὰ κλέπτουσιν, οὐκ ἐξελέγχων οὐδ' ἀκριβολογούμενος, ὥστε καταπιπλαμένους τῶν δημοσίων ὑπερεπαινεῖν τὸν Ἀριστείδην καὶ δεξιούσθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ αὐτοῦ σπουδάζοντας ἄρχοντα πάλιν αἰρεθῆναι.</p>			
	<p>Plut. Arist. 10.7 Ἐμβαλόντος δὲ Μαρδονίου τὸ δεύτερον εἰς τὴν Ἀττικὴν, αὐθις εἰς Σαλαμίνα διεπέρασαν. Ἀριστείδης δὲ πεμφθεὶς εἰς Λακεδαίμονα τῆς μὲν βραδυτῆτος αὐτοῖς ἐνεκάλει καὶ τῆς ὀλιγωρίας, προεμένοις αὐθις τῷ βαρβάρῳ τὰς Ἀθήνας, ἡξίου δὲ πρὸς τὰ ἔτι σωζόμενα τῆς Ἑλλάδος βοηθεῖν.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 11a/1 to ///11a/6</p> <p>Ἐμβαλόντος δὲ Μαρδονίου τὸ δεύτερον εἰς τὴν Ἀττικὴν αὐθις εἰς Σαλαμίνα διεπέρασαν. Ἀριστείδης δὲ πεμφθεὶς εἰς Λακεδαίμονα τῆς μὲν βραδυτῆτος αὐτοῖς ἐνεκάλει καὶ τῆς ὀλιγωρίας προεμένοις αὐθις τῷ βαρβάρῳ τὰς Ἀθήνας, ἡξίου δὲ πρὸς τὰ ἔτι σωζόμενα τῆς Ἑλλάδος βοηθεῖν.</p>	324f	+	Militär

		<p>Plut. Arist. 10.8 ταῦτ' ἀκούσαντες οἱ ἔφοροι μεθ' ἡμέραν μὲν ἐδόκουν παίζειν καὶ ῥαθυμεῖν ἑορτάζοντες.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 11a/6 to ///11a/11 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἔφοροι μεθ' ἡμέραν μὲν ἐδόκουν παίζειν καὶ ῥαθυμεῖν ἑορτάζοντες:</p>	324f	+	Politik
		<p>Plut. Arist. 10.8 νυκτὸς δὲ πεντακισχιλίους Σπαρτιατῶν ἐπιλέξαντες, ὧν ἕκαστος ἑπτὰ περὶ αὐτὸν εἴλωτας εἶχεν, ἐξέπεμψαν οὐκ εἰδότην τῶν Ἀθηναίων.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 11a/8 to ///11a/11 νυκτὸς δὲ πεντακισχιλίους Σπαρτιατῶν ἐπιλέξαντες, ὧν ἕκαστος ἑπτὰ περὶ αὐτὸν εἴλωτας εἶχεν, ἐξέπεμψαν οὐκ εἰδότην τῶν Ἀθηναίων.</p>	325a	+	Militär
		<p>Plut. Arist. 10.9 ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐγκαλῶν ὁ Ἀριστείδης προσῆλθεν, οἱ δὲ σὺν γέλῳτι ληρεῖν αὐτὸν ἔφασαν καὶ καθεύδειν, ἤδη γὰρ ἐν Ὀρεστείῳ τὸν στρατὸν εἶναι, πορευόμενον ἐπὶ τοὺς ξένους (ξένους γὰρ ἐκάλουσαν τοὺς Πέρσας), οὐ κατὰ καιρὸν ἔφη παίζειν αὐτοὺς ὁ Ἀριστείδης, ἀντὶ τῶν πολεμίων τοὺς φίλους ἐξαπατῶντας</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 11a/11 to ///11a/16 Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἐγκαλῶν ὁ Ἀριστείδης προσῆλθεν, οἱ δὲ σὺν γέλῳτι ληρεῖν αὐτὸν ἔφασκον καὶ καθεύδειν, ἤδη γὰρ ἐν Ὀρεστείῳ τὸν στρατὸν εἶναι πορευόμενον ἐπὶ τοὺς ξένους (ξένους γὰρ ἐκάλουσαν τοὺς Πέρσας), οὐ κατὰ καιρὸν ἔφη παίζειν αὐτοὺς ὁ Ἀριστείδης ἀντὶ τῶν πολεμίων τοὺς φίλους ἐξαπατῶντας.</p>	325a	+	Politik

		<p>Plut. Arist. 10.9 ταῦθ' οἱ περὶ τὸν Ἴδομενέα ἐν δὲ τῷ ψηφίσματι τοῦ Ἀριστείδου πρεσβευτῆς οὐκ αὐτός, ἀλλὰ Κίμων καὶ Ξάνθιππος καὶ Μυρωνίδης φέρονται</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 490–494. 11a/17 to ///11a/19</p> <p>Ἐν δὲ τῷ ψηφίσματι τοῦ Ἀριστείδου πρεσβευτῆς οὐκ αὐτός, ἀλλὰ Κίμων καὶ Ξάνθιππος καὶ Μυρωνίδης φέρονται.</p>	325a	+	Politik
Kallisthenes	4. Jhd.	<p>Plut. Arist. 27.1 Καὶ μέντοι καὶ τάφος ἐστὶν αὐτοῦ Φαληροῖ δεικνύμενος, ὃν φασι κατασκευάσαι τὴν πόλιν αὐτῷ, μηδ' ἐντάφια καταλιπόντι, καὶ τὰς μὲν θυγατέρας ἱστοροῦσιν ἐκ τοῦ πρυτανείου τοῖς νυμφίοις ἐκδοθῆναι, δημοσίᾳ τῆς πόλεως τὸν γάμον ἐγγυώσης καὶ προῖκα τρισχιλίας δραχμὰς ἑκατέρᾳ ψηφισαμένης, Λυσιμάχῳ δὲ τῷ υἱῷ μνᾶς μὲν ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ γῆς τοσαῦτα πλέθρα πεφυτευμένης ἔδωκεν ὁ δῆμος, καὶ ἄλλας δραχμὰς τέσσαρας εἰς ἡμέραν ἐκάστην ἀπέταξεν, Ἀλκιβιάδου τὸ ψήφισμα γράψαντος.</p> <p>Fragmenta, FGrH #124. 2b,124,F/48a/1 to //2b,124,F/48a/3 (Schema: Volume–Jacoby#–F//fragment/line) Ἀριστείδου) ἱστοροῦσιν ἐκ τοῦ πρυτανείου τοῖς νυμφίοις ἐκδοθῆναι δημοσίᾳ τῆς πόλεως τὸν γάμον ἐγγυώσης καὶ προῖκα τρισχιλίας δραχμὰς ἑκατέρᾳ ψηφισαμένης: Λυσιμάχῳ δὲ τῷ υἱῷ μνᾶς μὲν ἑκατὸν ἀργυρίου καὶ γῆς τοσαῦτα πλέθρα πεφυτευμένης ἔδωκεν ὁ δῆμος, καὶ ἄλλας δραχμὰς τέσσαρας εἰς ἡμέραν ἐκάστην ἀπέταξεν, Ἀλκιβιάδου τὸ ψήφισμα γράψαντος.</p>	335b	+	Politik
		<p>Plut. Arist. 27.3 ἔτι δὲ Λυσιμάχου θυγατέρα Πολυκρίτην ἀπολιπόντος, ὡς Καλλισθένης</p>	335c	+	Politik

		<p>(FGrH 124 F 48) φησί, καὶ ταύτη σίτησιν ὄσην τοῖς Ὀλυμπιονίκαις ὁ δῆμος ἐψηφίσατο.</p> <p>Fragmenta, FGrH #124, 2b,124,F/48a/6 to //2b,124,F/48a/8 ἐτι δὲ Λυσιμάχου θυγατέρα Πολυκρίτην ἀπολιπόντος, ὡς Καλλισθένης φησί, καὶ ταύτη σίτησιν ὄσην καὶ τοῖς Ὀλυμπιονίκαις ὁ δῆμος ἐψηφίσατο.</p>			
Kleidemos	4. Jhd.	<p>Plut. Arist. 19.6 τοῦτων Ἀθηναῖοι μὲν ἦσαν δύο καὶ πενήκοντα, πάντες ἐκ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς, ὡς φησι Κλείδημος, ἀγωνισαμένης ἄριστα. διὸ καὶ ταῖς Σφραγίτισι νόμφαις ἔθουον Αἰαντίδαι τὴν πυθόχρηστον θουσίαν ὑπὲρ τῆς νίκης, ἐκ δημοσίου τὸ ἀνάλωμα λαμβάνοντες.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 1. Paris: Didot, 1841–1870: 359–365. 14t10–16/2 to ///14t10–16/7 Τούτων Ἀθηναῖοι μὲν ἦσαν δύο καὶ πενήκοντα, πάντες ἐκ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς, ὡς φησι Κλείδημος, ἀγωνισαμένης ἄριστα. διὸ καὶ ταῖς Σφρα γίτισι νόμφαις ἔθουον Αἰαντίδαι τὴν πυθόχρηστον θουσίαν ὑπὲρ τῆς νίκης, ἐκ δημοσίου τὸ ἀνάλωμα λαμβάνοντες.</p>	330e	+	Politik
Krateros der Makedone	3. Jhd.	<p>Plut. Arist. 26.1 Τελευτήσαι δ' Ἀριστείδην οἱ μὲν ἐν Πόντῳ φασὶν ἐκπλεύσαντα πράξεων ἕνεκα δημοσίων, οἱ δ' Ἀθήνησι γήρα, τιμώμενον καὶ θαυμαζόμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Κρατερός δ' ὁ Μακεδῶν τοιαῦτά τινα περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρὸς εἶρηκε. μετὰ γὰρ τὴν Θεμιστοκλέους φυγὴν φησὶν ὥσπερ ἐξυβρίσαντα τὸν δῆμον ἀναφῶσαι πλῆθος συκοφαντῶν, οἱ τοὺς ἀρίστους καὶ δυνατωτάτους ἀνδρας</p>	334e-f	+	Tod

	<p>διώκοντες ὑπέβαλλον τῷ φθόνῳ τῶν πολλῶν, ἐπαιρομένων ὑπ' εὐτυχίας καὶ δυνάμεως.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 617–622. 6a/1 to ///6a/9</p> <p>Τελευτήσαι δ' Ἀριστείδην οἱ μὲν ἐν Πόντῳ φασὶν ἐκπλεύσαντα πράξεων ἕνεκα δημοσίων, οἱ δ' Ἀθήνησι γήρα τιμώμενον καὶ θαυμαζόμενον ὑπὸ τῶν πολιτῶν. Κράτερος δ' ὁ Μακεδῶν τοιαῦτα τινα περὶ τῆς τελευτῆς τοῦ ἀνδρὸς εἴρηκε. Μετὰ γὰρ τὴν Θεμιστοκλέους φυγὴν φησὶν ὥσπερ ἐξυβρίσαντα τὸν δῆμον ἀναφῦσαι πλῆθος συκοφαντῶν, οἱ τοὺς ἀρίστους καὶ δυνατωτάτους ἀνδρας διώκοντες ὑπέβαλλον τῷ φθόνῳ τῶν πολλῶν ἐπαιρομένων ὑπ' εὐτυχίας καὶ δυνάμεως.</p>			
	<p>Plut. Arist. 26.4 τοῦ των δ' οὐδὲν ἔγγραφον ὁ Κρατερός τεκμήριον παρέσχηκεν, οὔτε δίκην οὔτε ψήφισμα, καίπερ εἰωθὼς ἐπιεικῶς γράφειν τὰ τοιαῦτα καὶ παρατίθεσθαι τοὺς ἱστοροῦντας. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὅσοι τὰ πλημμεληθέντα τῷ δήμῳ περὶ τοὺς στρατηγούς διεξίασι, τὴν μὲν Θεμιστοκλέους φυγὴν καὶ τὰ Μιλτιάδου δεσμὰ καὶ τὴν Περικλέους ζημίαν καὶ τὸν Πάχητος ἐν τῷ δικαστηρίῳ θάνατον, ἀνελόντος ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος ὡς ἠλίσκετο, καὶ πολλὰ τοιαῦτα συνάγουσι καὶ θρυλοῦσιν, Ἀριστείδου δὲ τὸν μὲν ἐξοστρακισμὸν παρατίθενται, καταδίκης δὲ τοιαύτης οὐδαμοῦ μνημονεύουσι.</p> <p>Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 617–622. 6a/14 to ///6a/25</p> <p>Τούτων οὐδὲν ἔγγραφον ὁ Κράτερος τεκμήριον παρέσχεν, οὔτε δίκην οὔτε ψήφισμα, καίπερ εἰωθὼς ἐπιεικῶς γράφειν τὰ</p>	335a-b	+	Tod

		<p>τοιαῦτα καὶ παρατίθεσθαι τοὺς ἱστοροῦντας. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὅσοι τὰ πλημμεληθέντα τῷ δήμῳ περὶ στρατηγῶς διεξίασι, τὴν μὲν Θεμιστοκλέους φυγὴν καὶ τὰ Μιλτιάδου δεσμὰ καὶ τὴν Περικλέους ζημίαν καὶ τὸν Πάχητος ἐν τῷ δικαστηρίῳ θάνατον ἀνελόντος αὐτὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, ὡς ἠλίσκετο, καὶ πολλὰ τοιαῦτα συνάγουσι καὶ θρυλοῦσιν, Ἀριστείδου δὲ τὸν μὲν ἐξοστρακισμὸν παρατίθενται, καταδίκης δὲ τοιαύτης οὐδαμοῦ μνημονεύουσι.</p>			
Theophrast	4.-3. Jhd.	<p>Plut. Arist. 25.2 φησι τὸν ἄνδρα τοῦτον περὶ τὰ οἰκεῖα καὶ τοὺς πολίτας ἄκρως ὄντα δίκαιον, ἐν τοῖς κοινοῖς πολλὰ πράξαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πατρίδος, ὡς συχνῆς καὶ ἀδικίας δεομένην. καὶ γὰρ τὰ χρήματά φασιν ἐκ Δήλου βουλευομένων Ἀθήναζε κομίσαι παρὰ τὰς συνθήκας καὶ Σαμίων εισηγουμένων, εἰπεῖν ἐκεῖνον ὡς οὐ δίκαιον μὲν, συμφέρον δὲ τοῦτ' ἐστί. καὶ τέλος εἰς τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων τοσοῦτων καταστήσας τὴν πόλιν, αὐτὸς ἐνέμεινε τῇ πενίᾳ, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πένης εἶναι δόξαν οὐδὲν ἥττον ἀγαπῶν τῆς ἀπὸ τῶν τροπαίων διετέλεσε.</p> <p>Fragmenta, ed. F. Wimmer, Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia. Paris: Didot, 1866 (repr. Frankfurt am Main: Minerva, 1964): 364–410. 1/136b/1t/1t to /1/136b/1t/7t (Schema: Fragment/section/line)</p> <p>φησιν Ἀριστείδην περὶ τὰ οἰκεῖα καὶ τοὺς πολίτας ἄκρως ὄντα δίκαιον ἐν τοῖς κοινοῖς πολλὰ πράξαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πατρίδος ὡς συχνῆς ἀδικίας δεομένην.</p> <p>Καὶ γὰρ τὰ χρήματά φησιν ἐκ Δήλου βουλευομένων Ἀθήναζε κομίσαι παρὰ τὰς συνθήκας καὶ</p>	334a	+	Charakter

		Σαμίων εισηγουμένων εἰπεῖν ἐκεῖνον ὡς οὐ δίκαιον μὲν συμφέρον δὲ τοῦτ' ἐστί. Καὶ τέλος εἰς τὸ ἄρχειν ἀνθρώπων πάντων καταστήσας τὴν πόλιν αὐτὸς ἐνέμεινε τῇ πενίᾳ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ πένης εἶναι δόξαν οὐδὲν ἥττον ἀγαπῶν τῆς ἀπὸ τῶν τροπαίων διετέλεσε.			
--	--	--	--	--	--

Tabelle 3: Vergleich ausgewertete Ergebnisse Citationsgraph und Angaben in Blamire 1989 nach Kapiteln

Marie Lemser

Stelle bei Plutarch	Originalstelle (Autor/ Zeit)	Belegstelle (Stephanus-Zählung)	Z/P/F	eAqua	Blamire
Fragment aus Plut.Kim.4,1,1–4,2,1	Archelaos, Melanthios, 5.Jh.v.Chr. DK Archelaus F1,1–1,3 (eAqua: 1a,1–1a,3): Κίμων ὁ Μιλτιάδου μητρὸς ἦν Ἥγη σιπύλης, γένος Θράιπτης, θυγατρὸς Ὀλόρου τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν <τοῖς Ἀρχελάου> καὶ Μελανθίου <ποιήμασιν> εἰς αὐτὸν Κίμωνα γεγραμμένοις ἱστορήται.	480c	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.4,5,1–4,9,1	Stesimbrotos, 5.Jh.v.Chr. FHG Stesimbrotos F3,1–11: Στησίμβροτος δ' ὁ Θάσιος περὶ τὸν αὐτὸν ὁμοῦ τι χρόνον τῷ Κίμωνι γεγονώς φησιν αὐτὸν οὔτε μουσικὴν οὔτε ἄλλο τι μάθημα τῶν ἐλευθερίων καὶ τοῖς Ἑλλησιν ἐπιχωριαζόντων ἐκδιδαχθῆναι, δεινότητός τε καὶ στωμυλίας Ἀττικῆς ὄλως ἀπηλλάχθαι, καὶ τῷ τρόπῳ πολὺ τὸ γενναῖον καὶ ἀληθές ἐνυπάρχειν καὶ μᾶλλον εἶναι Πελοποννήσιον τὸ σχῆμα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνδρός, Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν, κατὰ τὸν Εὐριπίδειον Ἡρακλέα: ταῦτα γὰρ ἔστι τοῖς ὑπὸ τοῦ Στησιμβρότου γεγραμμένοις ἐπιτεῖν. FHG Stesimbrotos F3,13–19: Εἰσὶ δ' οἱ τὴν Ἑλπινίκην οὐ κρύφα τῷ Κίμωνι, φανερώς δὲ γημαμένην συνοικῆσαι λέγουσιν, ἀξίου τῆς εὐγενείας νυμφίου διὰ τὴν πενίαν ἀποροῦσαν: ἐπεὶ δὲ Καλλίας τῶν εὐπόρων τις Ἀθήνησιν ἐρασθεὶς προσήλθε τὴν ὑπερ	480e–f	F	+	+

	τοῦ πατρὸς καταδίκην ἐκτίειν ἕτοιμος ὢν πρὸς τὸ δημόσιον, αὐτὴν τε πεισθῆναι καὶ τὸν Κίμωννα τῷ Καλλίᾳ συνοικίσαι τὴν Ἑλπινίκην.				
Plut.Kim.4,5,1–4,5,10: Στησίμβροτος δ' ὁ Θάσιος (FGrH 107 F 4), περὶ τὸν αὐτὸν ὁμοῦ τι χρόνον τῷ Κίμωνι γεγονώς, φησὶν αὐτὸν οὔτε μουσικὴν οὔτ' ἄλλο τι μάθημα τῶν ἐλευθερίων καὶ τοῖς Ἑλλησιν ἐπιχωριαζόντων ἐκδιδαχθῆναι, δεινότητός τε καὶ στωμυλίας Ἀττικῆς ὅλως ἀπηλλάχθαι, καὶ τῷ τρόπῳ πολὺ τὸ γενναῖον καὶ ἀληθές ἐνυπάρχειν, καὶ μᾶλλον εἶναι Πελοποννήσιον τὸ σχῆμα τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνδρός, φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν, κατὰ τὸν Εὐριπίδειον Ἡρακλέα (fr. 473 N29)· ταῦτα γὰρ ἔστι τοῖς ὑπὸ τοῦ Στησιμβρότου γεγραμμένοις ἐπειπεῖν.	Euripides, 5.Jh.v.Chr. TGF Eur. 473,1–474,1 (eAqua: ante 473/t to 474–479/1t): φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν, πᾶσαν ἐν ἔργῳ περιτεμνόμενον σοφίαν, λέσχης ἀτρίβωνα πόνος γάρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.	480e–f	Z	+	+
Fragment aus Plut.Kim.4,7,4–4,7,7	Melanthios, 5.Jh.v.Chr. IEG Melanthius F2 (eAqua: Melanthius Eleg.Trag.7b/21 to 1/2): κ[αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων ἀρεταῖς.	481a	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.4,10,1–4,10,9; eAqua: 4,10,7–	Archelaos, 5.Jh.v.Chr. DK Archelaus F1,3–1,9 (eAqua 1a,3–1a,9): δῆλος δ' ἔστι καὶ πρὸς Ἴσοδίκην τὴν	481c	F	+	+

4,10,9	Εὐρυπτολέμου μὲν θυγατέρα τοῦ Μεγακλέους, κατὰ νόμους δ' αὐτῶι συμβιώσασαν ὁ Κίμων ἐμπαθέστερον διατεθείς καὶ δυσφορήσας ἀποθανούσης, εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι <ταῖς γεγραμμέναις ἐπὶ παρηγορίαὶ τοῦ πένθους ἐλεγείαις> [PLG II 259 Bergk] πρὸς αὐτόν, ὧν Παναίτιος ὁ φιλόσοφος οἶεται <ποιητὴν γεγονέναι> τὸν φυσικὸν Ἀρχέλαον, οὐκ ἀπὸ τρόπου τοῖς χρόνοις εἰκάζων.				
Fragment aus Plut.Kim.4,10,1–4,10,9	Panaitios, 2. Jh.v.Chr. PRF F125: δηλὸς δ' ἐστὶ καὶ πρὸς Ἴσοδίκην τὴν Εὐρυπτολέμου μὲν θυγατέρα τοῦ Μεγακλέους, κατὰ νόμους δ' αὐτῶι συμβιώσασαν ὁ Κίμων ἐμπαθέστερον διατεθείς καὶ δυσφορήσας ἀποθανούσης, εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι <ταῖς γεγραμμέναις ἐπὶ παρηγορίαὶ τοῦ πένθους ἐλεγείαις> [PLG II 259 Bergk] πρὸς αὐτόν, ὧν Παναίτιος ὁ φιλόσοφος οἶεται <ποιητὴν γεγονέναι> τὸν φυσικὸν Ἀρχέλαον, οὐκ ἀπὸ τρόπου τοῖς χρόνοις εἰκάζων.	481c	F	-	+
Fragment aus Plut.Kim.5,3,4–5,4,1	Ion, 5.Jh.v.Chr. FGrH Ion F12: ἦν δὲ καὶ τὴν ιδέαν οὐ μεμπτός, ὡς Ἴων ὁ ποιητὴς φησιν, ἀλλὰ μέγας, οὐλῆ καὶ πολλῆι τριχὶ κομῶν τὴν κεφαλὴν.	481e	F	+	+
Plut.Kim.6,1–3: Ἐπεὶ δὲ Μήδων φυγόντων ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπέμφθη στρατηγός, κατὰ θάλατταν οὐπω τὴν ἀρχὴν Ἀθηναίων ἔχόντων, ἔτι δὲ Παισαυρία τε καὶ Λακεδαιμονίαις ἐπομένων, πρῶτον μὲν ἐν ταῖς στρατείαις αἰεὶ παρεῖχε τοὺς πολίτας κόσμῳ τε	Thukydides, 2.Hälfte 5.Jh. Thuc.1,94–95: Παισαυρία δὲ ὁ Κλεομβρότου ἐκ Λακεδαιμόνου στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη μετὰ εἴκοσι νεῶν ἀπὸ Πελοποννήσου· Ξυνέπλεον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τριάκοντα ναυσὶ καὶ τῶν ἄλλων Ξυμμάχων πλῆθος. καὶ ἐστράτευσαν ἐς Κύπρον καὶ αὐτῆς τὰ πολλὰ κατεστρέψαντο, καὶ ὕστερον ἐς Βυζάντιον Μήδων ἔχόντων, καὶ ἐξεπολιόρκησαν ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ. ἤδη δὲ βιαίου ὄντος αὐτοῦ οἱ τε	482a	P	-	+

<p>θαυμαστοὺς καὶ προθυμίᾳ πολὺ πάντων διαφέροντας· ἔπειτα Πausανίου τοῖς μὲν βαρβάρους διαλεγόμενου περὶ προδοσίας καὶ βασιλεῖ γράφοντος ἐπιστολάς, τοῖς δὲ συμμάχοις τραχέως καὶ αὐθαδῶς προσφερομένου καὶ πολλὰ δι' ἐξουσίαν καὶ ὄγκον ἀνόητον ὑβρίζοντος, ὑπολαμβάνων πράως τοὺς ἀδικουμένους καὶ φιλανθρωπῶς ἐξομιλῶν, ἔλαθεν οὐ δι' ὀπλων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμονίαν, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἦθει παρελόμενος.</p>	<p>ἄλλοι Ἕλληνες ἤχθοντο καὶ οὐχ ἤκιστα οἱ Ἴωνες καὶ ὅσοι ἀπὸ βασιλέως νεωστὶ ἠλευθέρωντο· φοιτῶντές τε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἠξίουσαν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν γίνεσθαι κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ Πausανία μὴ ἐπιτρέπειν, ἣν που βιάζεται. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους καὶ προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιοφόμενοι τᾶλλά τε καταστησόμενοι ἢ φαίνετο ἄριστα αὐτοῖς. ἐν τούτῳ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο Πausανίαν ἀνακρινούσας ὧν περὶ ἐπυνθάνοντο· καὶ γὰρ ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ἀφικνουμένων, καὶ τυραννίδος μᾶλλον ἐφαίνετο μίμησις ἢ στρατηγία. ζυνέβη τε αὐτῷ καλεῖσθαι τε ἅμα καὶ τοὺς ζυμμάχους τῷ ἐκείνου ἔχθει παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι πλὴν τῶν ἀπὸ Πελοποννήσου στρατιωτῶν. ἐλθῶν δὲ ἐς Λακεδαίμονα τῶν μὲν ἰδίᾳ πρὸς τινὰ ἀδικημάτων ἠθύνηθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν· κατηγορεῖτο δὲ αὐτοῦ οὐχ ἤκιστα μηδισμὸς καὶ ἐδόκει σαφέστατον εἶναι. καὶ ἐκείνον μὲν οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα, Δόρκιν δὲ καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ στρατιὰν ἔχοντας οὐ πολλήν· οἷς οὐκέτι ἐφίεσαν οἱ ζύμμαχοι τὴν ἡγεμονίαν. οἱ δὲ αἰσθόμενοι ἀπῆλθον, καὶ ἄλλους οὐκέτι ὕστερον ἐξέπεμψαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, φοβούμενοι μὴ σφίσιν οἱ ἐξιόντες χεῖρους γίνωνται, ὅπερ καὶ ἐν τῷ Πausανία ἐνεῖδον, ἀπαλλαξείοντες δὲ καὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου καὶ τοὺς Ἀθηναίους νομίζοντες ἰκανοὺς ἐξηγεῖσθαι καὶ σφίσιν ἐν τῷ τότε παρόντι ἐπιτηδεῖους.</p>				
--	--	--	--	--	--

<p>Plut.Kim.6,6–6,7: ὁ δ' ἐκπεσῶν τοῦ Βυζαντίου, καὶ τῷ φάσματι παραττόμενος ὡς λέγεται, κατέφυγε πρὸς τὸ νεκουμαντεῖον εἰς Ἡράκλειαν, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνακαλούμενος τῆς Κλεονίκης παρηγεῖτο τὴν ὀργὴν. ἡ δ' εἰς ὄψιν ἔλθουσα ταχέως ἔφη παύσεσθαι τῶν κακῶν αὐτὸν ἐν Σπάρτῃ γενόμενον, αἰνιττομένη τὴν μέλλουσαν ὡς ἔοικεν αὐτῷ τελευτήν. ταῦτα μὲν οὖν ὑπὸ πολλῶν ἰστοροῦνται.</p>	<p>Nymphis von Herakleia, 3.Jh.v.Chr. FGrH Nymphis von Herakleia, F9: Athen. 12, 50 p. 536 AB : Νύμφις δ' ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῃ τῶν Περι τῆς πατρίδος «Παυσανίας» φησιν «ὁ περὶ Πλαταιᾶς νικήσας Μαρδόνιον, τὰ τῆς Σπάρτης ἐξεληθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερηφανίαν ἐπιδούς, περὶ Βυζάντιον διατρίβων τὸν χαλκοῦν κρατῆρα τὸν ἀνακείμενον τοῖς θεοῖς τοῖς ἐπὶ τοῦ στόματος ἰδρυμένοις, ὃν ἔτι καὶ νῦν εἶναι συμβαίνει, ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι ὡς αὐτὸς ἀναθείη, ὑποθεῖς τόδε τὸ ἐπίγραμμα, διὰ τὴν τρυφὴν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ: 'μνᾶμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι / Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου, / πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱός / Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς'».</p>	482c	P	-	+
<p>Plut.Kim.7,1–7,3: Κίμων δὲ τῶν συμμάχων ἤδη προσκεχωρηκότων αὐτῷ στρατηγὸς εἰς Θράκην ἔπλευσε, πυνθανόμενος Περσῶν ἄνδρας ἐνδόξους καὶ συγγενεῖς βασιλέως Ἡϊόνα πόλιν παρὰ τῷ Στρυμόνι κειμένην ποταμῷ κατέχοντας ἐνοχλεῖν τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκείνον Ἑλλῆσι. πρῶτον μὲν οὖν αὐτοὺς μάχη τοὺς Πέρσας ἐνίκησε καὶ κατέκλεισεν εἰς τὴν πόλιν.</p>	<p>Herodotos, 5.Jh.v.Chr. Hdt.Hist.7,107: Τῶν δὲ ἐξαιρεθέντων ὑπὸ Ἑλλήνων οὐδένα βασιλεὺς Ξέρξης ἐνόμισε εἶναι ἄνδρα ἀγαθὸν εἰ μὴ Βόγην μόνον τὸν ἐξ Ἡϊόνος. Τοῦτον δὲ αἰνέων οὐκ ἐπαύετο καὶ τοὺς περιέοντας αὐτοῦ ἐν Πέρσησι παιδάς ἐτίμα μάλιστα, ἐπεὶ καὶ ἄξιός ἐπαίνου μεγάλου ἐγένετο Βόγης. ὅς, ἐπειδὴ ἐπολιορκέετο ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ Κίμωνος τοῦ Μιλτιάδεω, παρεὼν αὐτῷ ὑπόσπονδον ἐξελεῖν καὶ νοστήσαι ἐς τὴν Ἀσίην, οὐκ ἠθέλησε, μὴ δειλίῃ δόξειε περιεῖναι βασιλεῖ, ἀλλὰ διεκαρτέρεε ἐς τὸ ἔσχατον. Ὡς δ' οὐδὲν ἔτι φορβῆς ἐνὶ τῷ τείχει, συννήσας πυρὴν μεγάλην ἔσφαξε τὰ τέκνα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰς παλλακὰς καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ ἔπειτα</p>	482e	P	-	+ (Vermutung)

<p>ἔπειτα τοὺς ὑπὲρ Στρυμόνα Θρακᾶς, ᾔθεν αὐτοῖς ἐφοῖτα σίτος, ἀναστάτους ποιῶν καὶ τὴν χώραν παραφυλάττων ἄπασαν, εἰς τοσαύτην ἀπορίαν τοὺς πο- λιορκουμένους κατέστησεν, ὥστε Βόγην τὸν βασιλέως στρατηγὸν ἀπογνόντα τὰ πράγματα τῇ πόλει πῦρ ἐνεῖ- ναι καὶ συνδιαφθεῖραι μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν χρημάτων ἑαυτὸν. (Kimon's siege of Eion)</p>	<p>ἔσέβαλε ἐς τὸ πῦρ, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν χρυσὸν ἅπαντα τὸν ἐκ τοῦ ἄστεος καὶ τὸν ἄργυρον ἔσπειρε ἀπὸ τοῦ τείχεος ἐς τὸν Στρυμόνα· ποιήσας δὲ ταῦτα ἑωυτὸν ἐσέβαλε ἐς τὸ πῦρ. Οὕτω μὲν οὗτος δικαίως αἰνέεται ἔτι καὶ ἐς τὸδε ὑπὸ Περσέων.</p>				
<p>Plut.Kim.7,4,1- 7,4,7: καὶ τοὺς Ἑρ- μᾶς αὐτῷ τοὺς λιθίνους ὁ δῆμος ἀναθεῖναι συνεχώρη- σεν, ὧν ἐπιγέγραπται τῷ μὲν πρώτῳ: ἦν ἄρα κάκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἳ ποτε Μήδων παισὶν ἐπ' Ἡϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ρόας, λιμὸν τ' αἰθωνα κρουερὸν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα πρῶτοι δυσμενέων εὔρον ἀμηχανίην.</p>	<p>Aischines, 4.Jh.v.Chr Aischin.Ctes.184,4-184,7: ἦν ἄρα κάκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἳ ποτε Μήδων παισὶν ἐπ' Ἡϊόνι, Στρυμόνος ἀμφὶ ρόας, λιμὸν τ' αἰθωνα κρατερόν τ' ἐπάγοντες Ἄρηα πρῶτοι δυσμενέων εὔρον ἀμηχανίην.</p>	482e-f	Z	+	+
<p>Plut.Kim.7,5,1- 7,5,5: ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν ἀντ' εὐεργεσίας καὶ μεγάλων ἀγαθῶν.</p>	<p>Aischines, 4.Jh.v.Chr. Aischin.Ctes.184,9-184,12: ἡγεμόνεσσι δὲ μισθὸν Ἀθηναῖοι τάδ' ἔδωκαν ἀντ' εὐεργεσίας καὶ μεγάλης ἀρετῆς. μᾶλλον τις τάδ' ιδῶν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει</p>	482f	Z	+	+

μᾶλλον τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐβελήσει ἀμφὶ περὶ ξυνοῖς πράγμασι δῆριν ἔχειν.	ἀμφὶ ξυνοῖσι πράγμασι μόχθον ἔχειν.				
Plut.Kim.7,6,4–7,6,5: ἔκ ποτε τῆσδε πόλῆος ἄμ' Ἀτρείδησι Μενεσθεὺς ἠγεῖτο ζᾶθεον Τρωικὸν ἐς πεδίον· ὄν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα θωρηκτᾶων κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ὄντα μολεῖν.	Aischines, 4.Jh.v.Chr. Aeschin.Cttes.185,2–185,5: ἔκ ποτε τῆσδε πόλῆος ἄμ' Ἀτρείδησι Μενεσθεὺς ἠγεῖτο ζᾶθεον Τρωικὸν ἄμ πεδίον, ὄν ποθ' Ὅμηρος ἔφη Δαναῶν πύκα χαλκοχιτῶνων κοσμητῆρα μάχης ἔξοχον ἄνδρα μολεῖν.	483a	Z	+	+
Fragment aus Plut.Kim.9,1,1–9,6,6	Ion, 5.Jh.v.Chr. FGrH Ion F13: συνδειπνήσαι δὲ τῷ Κίμωνί φησιν ὁ Ἴων, παντάπασι μειράκιον ἦκων εἰς Ἀθήνας ἐκ Χίου, παρὰ Λαομέδοντι. καὶ τῶν σπονδῶν γενομένων, παρακληθέντος ἄισαι καὶ ἄισαντος οὐκ ἀηδῶς, ἐπαινεῖν τοὺς παρόντας ὡς δεξιώτερον Θεμιστοκλέους: ἐκεῖνον γὰρ αἰδεῖν μὲν οὐ φάναι μαθεῖν οὐδὲ κιθαρίζειν, πόλιν δὲ ποιῆσαι μεγάλην καὶ πλουσίαν ἐπίστασθαι.(2) τοῦντεῦθεν, οἷον εἰκὸς ἐν πότῳ, τοῦ λόγου ῥυέντος ἐπὶ τὰς πράξεις τοῦ Κίμωνος καὶ μνημονευομένων τῶν μεγίστων, αὐτὸν ἐκεῖνον ἐν διελθεῖν στρατήγημα τῶν ἰδίων ὡς σοφώτατον. (3) ἐπεὶ γὰρ ἐκ Σηστοῦ καὶ Βυζαντίου πολλοὺς τῶν βαρβάρων αἰχμαλώτους λαβόντες οἱ σύμμαχοι τῷ Κίμωνι διανεῖμαι προσέταξαν, ὁ δὲ χωρὶς μὲν αὐτοὺς χωρὶς δὲ τὸν περὶ τοῖς σώμασι κόσμον αὐτῶν ἔθηκεν, ἠτιγῶντο τὴν διανομὴν ὡς ἄνισον. (4) ὁ δὲ τῶν μερίδων ἐκέλευσεν αὐτοὺς ἐλέσθαι τὴν ἐτέραν, ἣν δ' ἂν ἐκεῖνοι καταλίπωσιν ἀγαπήσειν Ἀθηναίους. Ἡροφύτου δὲ τοῦ Σαμίου συμβουλεύσαντος	484a–c	F	+	+

	<p>αίρεισθαι τὰ Περσῶν μᾶλλον ἢ Πέρσας, τὸν μὲν κόσμον αὐτοὶ ἔλαβον, Ἀθηναίοις δὲ τοὺς αἰχμαλώτους ἀπέλιπον. (5) καὶ τότε μὲν ὁ Κίμων ἀπήγει γελοῖος εἶναι δοκῶν διανομεύς, τῶν μὲν συμμάχων ψέλια χρυσᾶ καὶ μανιάκας καὶ στρεπτοὺς καὶ κἀνδύας καὶ πορφύραν φερομένων, τῶν δ' Ἀθηναίων γυμνὰ σώματα κακῶς ἡσκημένα πρὸς ἐργασίαν παραλαβόντων. (6) μικρὸν δ' ὕστερον οἱ τῶν ἐαλωκότων φίλοι καὶ οἰκεῖοι καταβαίνοντες ἐκ Φρυγίας καὶ Λυδίας ἐλυτροῦντο μεγάλων χρημάτων ἕκαστον, ὥστε τῷ Κίμωνι τεσσάρων μηνῶν τροφᾶς εἰς τὰς ναῦς ὑπάρξαι καὶ προσέτι τῇ πόλει χρυσίον οὐκ ὀλίγον ἐκ τῶν λύτρων περιγενέσθαι.</p>				
<p>Plut.Kim.10,1–3: Ἦδη δ' εὐπορῶν ὁ Κίμων εὐροία τῆς στρατείας, ἃ καλῶς ἀπὸ τῶν πολεμίων ἔδοξεν ὠφελῆσθαι, κάλλιον ἀνήλισκεν εἰς τοὺς πολίτας. τῶν τε γὰρ ἀγρῶν τοὺς φραγμοὺς ἀφείλεν, ἵνα καὶ τοῖς ξένοις καὶ τῶν πολιτῶν τοῖς δεομένοις ἀδεῶς ὑπάρχη λαμβάνειν τῆς ὀπίρας, καὶ δεῖπνον οἶκοι παρ' αὐτῶν λιτὸν μὲν, ἄρκοῦν δὲ πολλοῖς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν, ἐφ' ὃ τῶν πενήτων ὁ βουλόμενος εἰσῆει καὶ διατροφήν εἶχεν ἀπράγμονα, μόνοις τοῖς δημοσίοις σχολάζων. ὡς δ' Ἀριστοτέλης (Ἀθπ.</p>	<p>Theopompos, 4.Jh.v.Chr. FGrH Theopompus F89: ATHEN. XII 44 p. 533 A – C: (F 135) περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ὁ Θεόπομπος φησι. <<Κίμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν εἰσιόντες ὀπωρίζωνται καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος δέοιντο τῶν ἐν τοῖς χωρίοις. ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρείχε κοινήν ἄπασιν καὶ δεῖπνον αἰεὶ εὐτελεῖς παρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοὺς ἀπόρους[προσιόντας] τῶν Ἀθηναίων εἰσιόντας δειπνεῖν. ἐθεράπευεν δὲ καὶ τοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν αὐτοῦ τι δεομένους, καὶ λέγουσιν ὡς περιήγετο μὲν αἰεὶ νεανίσκους δὴ ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα τούτοις τε διδόναι προσέταπεν, ὅποτε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεόμενος. καὶ φασὶ μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφήν εἰσφέρειν.</p>	484d	P	-	+

<p>27, 3) φησίν, οὐχ ἀπάντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακκιδῶν παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον. αὐτῷ δὲ νεανίσκοι παρείποντο συνήθεις ἀμπεχόμενοι καλῶς, ὧν ἕκαστος, εἴ τις συντύχοι τῷ Κίμωνι τῶν ἀστῶν πρεσβύτερος ἠμφιεσμένος ἐνδεῶς, διημείβετο πρὸς αὐτὸν τὰ ἱμάτια· καὶ τὸ γινόμενον ἐφαίνετο σεμνόν.</p>	<p>ποιεῖν δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις, ὅποτε τῶν πολιτῶν τινὰ ἴδοι κακῶς ἠμφιεσμένον, κελεύειν αὐτῷ μεταμφιέννυσθαι τῶν νεανίσκων τινὰ τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἀπάντων ἠὺδοκίμει καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν.»></p>				
<p>Plut.Kim.10,2: ὡς δ' Ἀριστοτέλης (Ἀθπ. 27, 3) φησίν, οὐχ ἀπάντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακκιδῶν παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον.</p>	<p>Aristoteles bzw. Corpus Aristotelicum, 4.Jh.v.Chr. Aristot. AP 27,3: ἐποίησε δὲ καὶ μισθοφόρα τὰ δικαστήρια Περικλῆς πρῶτος, ἀντιδημαγωγῶν πρὸς τὴν Κίμωνος εὐπορίαν. ὁ γὰρ Κίμων ἄτε τυραννικὴν ἔχων οὐσίαν, πρῶτον μὲν τὰς κοινὰς λητουργίας ἐλητούργει λαμπρῶς, ἔπειτα τῶν δημοτῶν ἔτρεφε πολλούς. ἐξῆν γὰρ τῷ βουλομένῳ Λακκιδῶν, καθ'ἐκάστην τὴν ἡμέραν ἐλθόντι παρ' αὐτὸν ἔχειν τὰ μέτρια. ἔτι δὲ τὰ χωρία πάντα ἄφρακτα ἦν, ὅπως ἐξῆ τῷ βουλομένῳ τῆς ὁπώρας ἀπολαύειν.</p>	484e	P	-	+
<p>Fragment aus Plut.Kim.10,4,3–10,4,7</p>	<p>Kratinos, 5. Jh.v.Chr. CAF Kratinos F1: καὶ γὰρ ἦυχον Μητρόβιος ὁ γραμματεὺς σὺν ἀνδρὶ θεῖῳ καὶ φιλοξενωτάτῳ καὶ πάντ' ἀρίστῳ τῶν Πανελλήνων πρόμῳ Κίμωνι, λιπαρὸν γῆρας εὐωχοῦμενος αἰῶνα πάντα συνδιατρίψειν:</p>	484e	F	+	+
<p>Fragment aus</p>	<p>Gorgias, 5./4.Jh.v.Chr.</p>	484f	F	+	+

Plut.Kim.10,5,1–10,5,4; eAqua:10,4,7–10,5,4	DK Gorg.F20: μὲν ὁ Λεοντίνος φησι <τὸν Κίμωννα τὰ χρήματα κτᾶσθαι μὲν ὡς χρῶιτο, χρῆσθαι δὲ ὡς τιμῶιτο>.				
Fragment aus Plut.Kim.10,5,4–10,5,7	Kritias, 5.Jh.v.Chr. DK Kritias F8: δὲ τῶν τριάκοντα γενόμενος ἐν <τοῖς Ἐλεγείοις> εὔχεται <πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος, νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου>.	484f	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim. 12,5,1–12,6,1	Callisthenes, 4.Jh.v.Chr. FGrH Kallisthenes F15: Ἐφορος (70 F 192) μὲν οὖν Τιθραύστην φησι τῶν βασιλικῶν νεῶν ἄρχειν καὶ τοῦ πεζοῦ Φερενδάτην, Καλλισθένης δ' Ἀριομάνδην τὸν Γωβρύου κυριώτατον ὄντα τῆς δυνάμεως παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ταῖς ναυσὶ Εὐρυμέδοντα ταῖς ναυσὶ παρορμεῖν, οὐκ ὄντα μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησι πρόθυμον, ἀλλὰ προσδεχόμενον ὀγδοήκοντα ναῦς Φοινίσσας ἀπὸ Κύπρου προσπλεούσας.	486b–c	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.12,5,1–12,7,1	Ephoros, 4.Jh.v.Chr. FGrH Ephorus F192,3–6 (eAqua:2a,70,F192a,2–6): Καλλισθένης (124 F 15) δ' Ἀριομάνδην τὸν Γωβρύου κυριώτατον ὄντα τῆς δυνάμεως παρὰ τὸν Εὐρυμέδοντα ταῖς ναυσὶ παρορμεῖν, οὐκ ὄντα μάχεσθαι τοῖς Ἕλλησι πρόθυμον, ἀλλὰ προσδεχόμενον ὀγδοήκοντα ναῦς Φοινίσσας ἀπὸ Κύπρου προσπλεούσας. ταύτας φθῆναι βουλόμενος ὁ Κίμων ἀνήχθη βιά ζεσθαι παρεσκευασμένος, ἂν ἐκόντες μὴ ναυμαχῶσιν. οἱ δὲ πρῶτον μὲν, ὡς μὴ βιασθεῖεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο: προσφερομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀντεξέπλευσαν, ὡς ἱστορεῖ Φανόδημος (III), ἑξακοσίαις ναυσὶν, ὡς δ' Ἐφορος τεττάρακοντα καὶ τριακοσίαις.	486b–c	F	+	+
Fragment aus	Phanodemos, 4.Jh.v.Chr.	486b–c	F	+	+

Plut.Kim.12,6,3-12,7,1	FHG Phanodemus F17,7-17,11 (eAqua Phanodemus Hist. 17t7-26/7 to 17t7-26/11): Οἱ δὲ πρῶτον μὲν, ὡς μὴ βιασθεῖεν, εἰς τὸν ποταμὸν εἰσωρμίσαντο, προσφερομένων δὲ τῶν Ἀθηναίων, ἀντεξέπλευσαν, ὡς ἱστορεῖ Φανόδημος, ἑξακοσίαις ναυσὶν, ὡς δ' Ἔφορος, πεντήκοντα καὶ τριακοσίαις.				
Fragment aus Plut.Kim.13,4,1-13,5,5	Krateros, 4./3. Jh.v.Chr. FHG Craterus F7: Τοῦτο τὸ ἔργον οὕτως ἐταπείνωσε τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως, ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόητον εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου μὲν δρόμον ἀεὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἔνδον δὲ Κυανέων καὶ Χελιδονίων μακρᾶ νηὶ καὶ χαλκεμβόλῳ μὴ πλέειν. Καίτοι Καλλισθένης οὐ φησὶ ταῦτα συνθέσθαι τὸν βάρβαρον, ἔργῳ δὲ ποιεῖν διὰ φόβον τῆς ἡττητῆς ἐκείνης καὶ μακρὰν οὕτως ἀποστῆναι τῆς Ἑλλάδος, ὥστε πεντήκοντα ναυσὶ Περικλέα καὶ τριάκοντα μόναις Ἐφιάλτην ἐπέκεινα πλεῦσαι Χελιδονίων καὶ μηδὲν αὐτοῖς ναυτικὸν ἀπαντῆσαι παρὰ τῶν βαρβάρων. Ἐν δὲ τοῖς Ψηφίσμασιν, ἃ συνήγαγε Κράτερος, ἀντίγραφα συνθηκῶν ὡς γενομένων κατατέτακται. Φασὶ δὲ καὶ βωμὸν εἰς ῥήνης διὰ ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ἰδρύσασθαι καὶ Καλλίαν τὸν πρεσβεύσαντα τιμῆσαι διαφερόντως.	487a	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.13,4,1-13,5,1	Callisthenes, 4. Jh.v.Chr. FGrH Kallisthenes F16: τοῦτο τὸ ἔργον οὕτως ἐταπείνωσε τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως, ὥστε συνθέσθαι τὴν περιβόητον εἰρήνην ἐκείνην, ἵππου μὲν δρόμον ἀεὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀπέχειν θαλάσσης, ἔνδον δὲ Κυανέων καὶ Χελιδονίων μακρᾶ νηὶ καὶ χαλκεμβόλῳ μὴ πλέειν. καίτοι Καλλισθένης οὐ φησὶ ταῦτα συνθέσθαι τὸν βάρβαρον,	487a	F	+	+

	<p>ἔργῳ δὲ ποιεῖν διὰ φόβον τῆς ἥττης ἐκείνης· καὶ μακρὰν οὕτως ἀποστῆναι τῆς Ἑλλάδος, ὥστε πενήκοντα ναυσὶ Περικλέα καὶ τριάκοντα μόνασι Ἐφιάλτην ἐπέκεινα πλεῦσαι Χελιδονίων καὶ μηδὲν αὐτοῖς ναυτικὸν ἀπαντῆσαι παρὰ τῶν βαρβάρων.</p>				
<p>Fragment aus Plut.Kim.14,1,1– 14,5,8</p>	<p>Stesimbrotos, 5.Jh.v.Chr. FHG Stesimbrotos F4: Ἐπεὶ δὲ τῶν Περσῶν τινες οὐκ ἐβούλοντο τὴν Χερσόνησον ἐκλιπεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Θρᾶκας ἄνωθεν ἐπεκαλοῦντο καταφρονοῦντες τοῦ Κίμωνος μετ' ὀλίγων παντάπασι τριήρων Ἀθήνηθεν ἐκπεπλευκότος, ὁρμήσας ἐπ' αὐτοὺς τέσσαρσι μὲν ναυσὶ, τρισκαίδεκα τὰς ἐκείνων ἔλαβεν, ἐξελάσας δὲ τοὺς Πέρσας καὶ κρατήσας τῶν Θρακῶν, πᾶσαν ᾠκειώσατο τῇ πόλει τὴν Χερσόνησον. Ἐκ δὲ τούτου Θασίου μὲν ἀποστάντας Ἀθηναίων καταναυμαχήσας, τρεῖς καὶ τριάκοντα ναῦς ἔλαβε καὶ τὴν πόλιν ἐξεπολιόρησε καὶ τὰ χρυσεῖα τὰ πέραν Ἀθηναίοις προσεκτήσατο καὶ χώραν, ἣς ἐπῆρχον Θάσιοι, παρέλαβεν. Ἐκεῖθεν δὲ ῥαδίως ἐπιβῆναι Μακεδονίας καὶ πολλὴν ἀποτεμέσθαι παρασχὼν, ὡς ἐδόκει, μὴ θελήσας αἰτίαν ἔσχε δώροις ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου συμπεπεισθαι, καὶ δίκην ἔφυγε, τῶν ἐχθρῶν συστάντων ἐπ' αὐτόν. Ἀπολογούμενος δὲ πρὸς τοὺς δικαστὰς, οὐκ Ἴώνων ἔφη προξενεῖν οὐδὲ Θεσσαλῶν, πλουσίων ὄντων, ὥσπερ ἑτέρους, ἵνα θεραπεύωνται καὶ λαμβάνωσιν, ἀλλὰ Λακεδαιμονίων, μιμούμενος καὶ ἀγαπῶν τὴν παρ' αὐτοῖς εὐτέλειαν καὶ σωφροσύνην, ἣς οὐδένα προτιμᾶν πλοῦτον, ἀλλὰ πλουτίζων ἀπὸ τῶν πολεμίων</p>	487d–f	F	+	+

	<p>τὴν πόλιν ἀγάλλεσθαι. Μνησθεὶς δὲ τῆς κρίσεως ἐκείνης ὁ Στησίμβροτος φησὶ τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὲρ τοῦ Κίμωνος δεομένην ἔλθειν ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ Περικλέους (οὗτος γὰρ ἦν τῶν κατηγορῶν ὁ σφοδρότατος), τὸν δὲ μειδιάσαντα, «Γραῦς εἶ, φάναι, γραῦς, ὃ Ἑλληνικὴ, ὡς τηλικαῦτα διαπράττεσθαι πράγματα:»</p> <p>πλὴν ἐν γὰρ τῇ δίκῃ πρῶτον γενέσθαι τῷ Κίμωνι καὶ πρὸς τὴν κατηγορίαν ἅπασι ἀναστήναι μόνον, ὥσπερ ἀφοσιούμενον.</p>				
Fragment aus Plut.Kim.15,4,2–15,4,5	<p>Eupolis, 5.Jh.v.Chr. CAF Eur.F 208: κακὸς μὲν οὐκ ἦν, φιλοπότης δὲ κάμηλις: κἀνίστ' ἂν ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Λακεδαιμόνι, κἀν Ἑλληνικὴν τήνδε καταλιπὼν μόνην.</p>	488b	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.16,1,1–16,2,1	<p>Diodoros, 4./3.Jh.v.Chr. FHG Diod.4: Ἦν μὲν οὖν ἀπ' ἀρχῆς φιλολάκων: καὶ τῶν γε παίδων τῶν διδύμων τὸν ἕτερον Λακεδαιμόνιον ὠνόμασε, τὸν δ' ἕτερον Ἥλειον, ἐκ γυναικὸς αὐτῷ Κλειτορίας γενομένου, ὡς Στησίμβροτος ἱστορεῖ: διὸ πολλάκις τὸν Περικλέα τὸ μητρῶον αὐτοῖς γένος ὀνειδίζειν.</p> <p>Διόδωρος δ' ὁ Περιγητῆς καὶ τούτους φησὶ καὶ τὸν τρίτον τῶν Κίμωνος υἱῶν Θεσσαλὸν ἐξ Ἰσοδίκης γεγονέναι τῆς Εὐρυπτολέμου τοῦ Μεγακλέους.</p>	488c	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.16,1,1–16,1,5	<p>Stesimbrotos, 5.Jh.v.Chr. FHG Stesimbrotos F5,1–5: Ἦν μὲν οὖν ἀπ' ἀρχῆς φιλολάκων (ὁ Κίμων): καὶ τῶν γε παίδων τῶν διδύμων τὸν ἕτερον Λακεδαιμόνιον ὠνόμασε, τὸν δ' ἕτερον Ἥλειον, ἐκ γυναικὸς αὐτῷ Κλειτορίας γενομένου, ὡς Στησίμβροτος ἱστορεῖ:</p>	488c	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.16,3,4–16,3,11	<p>Stesimbrotos, 5.Jh.v.Chr. FHG Stesimbrotos F6: Ἐπειτα δυνατώτεροι γέγονε νοὶ καὶ τὸν</p>	488d–e	F	+	+

	Κίμωννα τοῖς Σπαρτιάταις οὐκ ἡρέμα προσκείμενον ὀρώντες ἤχθοντο. Καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπὶ παντὶ μεγάλων τὴν Λακεδαίμονα πρὸς Ἀθηναίους καὶ μάλιστα ὅτε τῶχοι μεμφόμενος αὐτοῖς ἢ παροξύνων, ὡς φησι Στησίμβροτος, εἴωθει λέγειν, «Ἄλλ' οὐ Λακεδαιμόνιοί γε τοιοῦτοι.» Ὅθεν φθόνον ἑαυτῶ συνῆγε καὶ δυσμένειάν τινα παρὰ τῶν πολιτῶν.				
Fragment aus Plut.Kim.16,8,1–16,8,2; eAqua 16,8,1–3	Ion, 5.Jh.v.Chr. FGrH Ion F14,1–2: πέμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας δεόμενοι βοηθεῖν	489b	F	+	+
Plut.Kim.16,8,1–16,9,1: Πέμπουσιν οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι Περικλείδαν εἰς Ἀθήνας δεόμενοι βοηθεῖν, ὃν φησι κωμῶδων Ἀριστοφάνης καθεζόμενον ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸν ἐν φοινικίδι στρατιᾶν ἐπαυτεῖν.	Aristophanes, 5. Jh.v.Chr. Aristoph.Lysistr.1138: Εἶτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι, οὐκ ἴσθ' ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἰκέτης καθέζετο ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι στρατιᾶν προσαιτῶν;	489b	Z	-	+
Fragment aus Plut.Kim.16,9,1–16,10,1; eAqua 16,8,3–16,10,1	Kritias, 5. Jh.v.Chr. DK Kritias F 52: 16 Ἐφιάλτου δεκκλύοντος καὶ διαμαρτυρομένου μὴ βοηθεῖν μηδ' ἀνιστάναι πόλιν ἀντίπαλον ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἀλλ' εἴαν κείσθαι καὶ πατηθῆναι τὸ φρόνημα τῆς Σπάρτης, Κίμωνά φησι Κ. τὴν τῆς πατρίδος αὐξησιν ἐν ὑστέρῳ θέμενον τοῦ Λακεδαιμονίων συμφέροντος ἀναπέισαντα τὸν δῆμον ἐξελεθεῖν βοηθοῦντα μετὰ πολλῶν ὀπλιτῶν.	489b	F	+	+
Fragment aus Plut.Kim.16,9,6–16,10,1; eAqua	Ion, 5. Jh.v.Chr. FGrH Ion F14,4–7: ἀναπέισαντα τὸν δῆμον ἐξελεθεῖν βοηθοῦντα	489c	F	+	+

16,8,3–16,10,4	μετὰ πολλῶν ὀπλιτῶν. (10) ὁ δ' Ἴων ἀπομνημονεύει καὶ τὸν λόγον, ὃι μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐκίνησε, παρακαλῶν μῆτε τὴν Ἑλλάδα χωλὴν μῆτε τὴν πόλιν ἑτερόζυγα περιδεῖν γεγενημένην.				
Plut.Kim.17,8–18,1: ὄθεν οὐδὲ τῷ πρὸς Κίμωνα θυμῷ πολὺν χρόνον ἐνέμειναν, τὰ μὲν ὡς εἰκὸς ὧν ἔπαθον εὖ μεμνημένοι, τὰ δὲ τοῦ καιροῦ συλλαμβανομένου. νενικημένοι γὰρ ἐν Τανάγρα μάχη μεγάλη καὶ προσδοκῶντες εἰς ὦραν ἔτους στρατιὰν Πελοποννησίων ἐπ' αὐτούς, ἐκάλουν ἐκ τῆς φυγῆς τὸν Κίμωνα, καὶ κατήλθε, τὸ ψήφισμα γράψαντος αὐτοῦ Περικλέους. οὕτω τότε πολιτικά μὲν ἦσαν αἱ διαφοραὶ, μέτριοι δ' οἱ θυμοὶ καὶ πρὸς τὸ κοινὸν εὐανάκλητοι συμφέρον, ἡ δὲ φιλοτιμία πάντων ἐπικρατοῦσα τῶν παθῶν τοῖς τῆς πατρίδος ὑπεχώρει καιροῖς.	Theopompus, 4. Jh.v.Chr. SCHOL. ARISTEID. p. 528, 4 Ddf: Θεόπομπος ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν Φιλιππικῶν περὶ Κίμωνος· <<οὐδέπω δὲ πέντε ἐτῶν παρεληλυθότων πολέμου συμβάντος πρὸς Λακεδαιμονίους ὁ δῆμος μετεπέμψατο τὸν Κίμωνα, νομίζων διὰ τὴν προξενίαν ταχίστην ἂν αὐτὸν εἰρήνην ποιήσασθαι, ὁ δὲ παραγενόμενος τῇ πόλει τὸν πόλεμον κατέλυσε.>>	490a	P	-	+
Fragment aus Plut.Kim.19,2,1–19,2,7	Phanodemos, 4. Jh.v.Chr. FHG Phanodemus F18: Τελευτῶν τοὺς περὶ αὐτὸν ἐκέλευσεν εὐθὺς ἀποπλεῖν, ἀποκρυψαμένους τὸν θάνατον αὐτοῦ. Καὶ συνέβη, μῆτε τῶν πολεμίων, μῆτε τῶν συμμάχων αἰσθομένων, ἀσφαλῶς αὐτοὺς ἀνακομισθῆναι,	491a	F	+	+

	στρατηγουμένους ὑπὸ Κίμωνος, ὡς φησι Φανόδημος, τεθνηκότος ἐφ' ἡμέρας τριάκοντα.				
Plut.Kim.19,5: Ὅτι μὲν οὖν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἀπεκομίσθη τὰ λείψανα αὐτοῦ, μαρτυρεῖ τῶν μνημάτων τὰ μέχρι νῦν Κιμώνεια προσαγορευόμενα· τιμῶσι δὲ καὶ Κιτιεῖς τάφον τινὰ Κίμωνος, ὡς Ναυσικράτης ὁ ρήτωρ φησίν, ἐν λοιμῷ καὶ γῆς ἀφορίᾳ τοῦ θεοῦ προστάξαντος αὐτοῖς μὴ ἀμελεῖν Κίμωνος, ἀλλ' ὡς κρεῖττονα σέβεσθαι καὶ γεραίρειν. τοιοῦτος μὲν ὁ Ἑλληνικὸς ἡγεμῶν.	Naukrates von Erythrai, 4.Jh.v.Chr. Nausikrates nicht bekannt, nor- malerweise als dieser identifiziert (Schüler des Isokrates), Blamire 1989,185. Keine Referenzstelle.	491c	F	-	+
Gesamt:			25 F; 5 Z; 6 P	27+; 9-	36+

Tabelle 4: Editionsvergleich zu Plutarchs Periklesvita

Sebastian Blaschek

Autor (alphabetisch)	Zeit	Belegstellenangabe Teubner	Belegstelle (Stephanus- Zählung)	Zitat/ Rede- wen- dung (+/-)	Katego- rie
Aeschines Socraticus	4. Jh. v. Chr	<p>Plut. Per. 24,4,1 –24,4,5: καὶ γὰρ ἡ Θαργηλία, τό τ' εἶδος εὐπρεπῆς γενομένη καὶ χάριν ἔχουσα μετὰ δεινότητος, πλείστοις μὲν Ἑλλήνων συνώκησεν ἀνδράσι, πάντας δὲ προσεποίησε βασιλεῖ τοὺς πλησιάζσαντας αὐτῇ, καὶ ταῖς πόλεσι μηδισμοῦ δι' ἐκείνων ὑπέσπειρεν ἀρχάς, δυνατωτάτων ὄντων καὶ μεγίστων.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphet- tos. Studien zur Literaturge- schichte der Sokratiker, Berlin 1912, 21–33,3–7: καὶ γὰρ ἡ Θαργηλία τό τ' εἶδος εὐπρεπῆς γενομένη* καὶ χάριν ἔχουσα μετὰ δεινότητος πλείστοις μὲν Ἑλλήνων συνώκησεν ἀνδράσι, πάντας δὲ προσεποίησε βασιλεῖ τοὺς πλησιάζσαντας αὐτῇ καὶ ταῖς πόλεσι μηδισμοῦ δι' ἐκείνων ὑπέσπειρεν ἀρχάς δυνατωτάτων ὄντων καὶ μεγίστων.</p>	323b	+	Politik
		<p>Plut. Per. 24,3,2–24,3,3: φασὶ δ' αὐτὴν Θαργηλίαν τινὰ τῶν παλαιῶν Ἰάδων ζηλώσασαν ἐπιθέσθαι τοῖς δυνατωτάτοις ἀνδράσι.</p> <p>Frag.ausgabe: . Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphetos. Studien zur Literatur- geschichte der Sokratiker, Berlin 1912, 21–33,1–3:</p>	323b	+	Politik/ Charak- ter

		Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν) Θαργηλίαν τινὰ τῶν παλαιῶν Ἰάδων ζηλώσασαν ἐπιθέσθαι τοῖς δυνατωτάτοις ἀνδράσι.			
		Plut. Per. 24,5,1–24,5,2: τὴν δ' Ἀσπασίαν οἱ μὲν ὡς σοφὴν τινα καὶ πολιτικὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσι Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphet- tos. Studien zur Literaturge- schichte der Sokratiker, Berlin 1912, 23, 1–4: τὴν δ' Ἀσπασίαν οἱ μὲν ὡς σοφὴν τινα καὶ πολιτικὴν ὑπὸ τοῦ Περικλέους σπουδασθῆναι	323b	+	Politik
		Plut.Per. 24,5,2–24,6,1: καὶ γὰρ Σωκράτης ἔστιν ὅτε μετὰ τῶν γνωρίμων ἐφοίτα, καὶ τὰς γυναῖκας ἀκροασομένας οἱ συνήθεις ἦγον ὡς αὐτήν, καίπερ οὐ κοσμίου προεστῶσαν ἐργασίας οὐδὲ σεμνῆς, ἀλλὰ παιδίσκας ἐταιρούσας τρέφουσιν Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker, Berlin 1912, 30,1: καὶ τὰς γυναῖκας ἀκροασομένας οἱ συνήθεις ἦγον εἰς αὐτήν	323b–c	+	Charak- ter/ Bil- dung? (Aspasia)
		Plut.Per. 32,1,1–32,3,1: Περὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Ἀσπασία δίκην ἔφευγεν ἀσεβείας, Ἑρμίππου τοῦ κωμωδιοποιοῦ διώκοντος καὶ προσκατηγοροῦντος, ὡς Περικλεῖ γυναῖκας ἐλευθέρως εἰς τὸ αὐτὸ φοιτῶσας ὑποδέχοιτο/καὶ ψήφισμα Διοπίθης ἔγραψεν εἰσαγγέλλεσθαι τοὺς τὰ θεῖα μὴ νομίζοντας ἢ λόγους περὶ τῶν μεταρσιῶν διδάσκοντας, ἀπερειδόμενος εἰς Περικλέα δι' Ἀναξαγόρου τὴν ὑπόνοιαν.	332d	+	Politik/ Religion

		<p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker Berlin, 1912, 25,1–4:</p> <p>περὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Ἀσπασία δίκην ἔφευγεν ἀσεβείας Ἑρμίππου τοῦ κωμωδοποιοῦ διώκοντος καὶ προσκατηγοροῦντος, ὡς Περικλεῖ γυναίκα ἐλευθέρας εἰς τὸ αὐτὸ φοιτώσας ὑποδέχοιτο</p> <p><i>eAQUA liegt ein erweitertes Zitat zu Grunde. Verfälscht Ergebnis. Müsste man trennen (/). Also Zitation richtigerweise Plut. Per. 32,1,1–32,2,1 (Zweiter Teil s. Anaxagoras)</i></p>			
		<p>Plut.Per. 32,5,3–32,6,1: φησὶν, ἀφείς ὑπὲρ αὐτῆς δάκρυα καὶ δεηθεὶς τῶν δικαστῶν, Ἀναξαγόραν δὲ φοβηθεὶς <τὸ δικαστήριον> ἐξέκλεψε καὶ προύπεμψεν ἐκ τῆς πόλεως</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker, Berlin 1912, 25, 5–6: ὁ Περικλῆς) πολλὰ πάνυ παρὰ τὴν δίκην, <ὡς Αἰσχίνης φησὶν>, ἀφείς ὑπὲρ αὐτῆς δάκρυα καὶ δεηθεὶς τῶν δικαστῶν</p>	332e	+	„Reden/ Rhetorik“
		<p>Plut.Per. 32,5,1–32,5,3: Ἀσπασίαν μὲν οὖν ἐξητήσατο, πολλὰ πάνυ παρὰ τὴν δίκην, ὡς Αἰσχίνης</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Dittmar, Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker, 25, 5–6: ὁ Περικλῆς) πολλὰ πάνυ παρὰ τὴν δίκην, <ὡς Αἰσχίνης φησὶν>, ἀφείς ὑπὲρ αὐτῆς δάκρυα καὶ δεηθεὶς τῶν δικαστῶν <i>Plut.Per. 32,5,3–32,6,1 +</i></p>	332e	+	Politik

		<i>Plut.Per. 32,5,1–32,5,3 werden von eAQUA getrennt aufgelistet, müssten aber zusammen angegeben werden, um das Ergebnis nicht zu verfälschen</i>			
Anaxagoras	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 4,5,5–4,6,10 (Fehler eAqua; richtig wäre Plut.Per. 4,6,1–4,6,10): ὁ δὲ πλείστα Περικλεῖ συγγενόμενος καὶ μάλιστα περιθεὶς ὄγκον αὐτῷ καὶ φρόνημα δημαγωγίας ἐμβριθέστερον, ὅλως τε μετεωρίσας καὶ συνεξάρας τὸ ἀξίωμα τοῦ ἥθους, Ἀναξαγόρας ἦν ὁ Κλαζομένιος, ὃν οἱ τότε ἄνθρωποι Νοῦν προσηγόρευον, εἴτε τὴν σύνεσιν αὐτοῦ μεγάλην εἰς φυσιολογίαν καὶ περιττὴν διαφανεῖσαν θαυμάσαντες, εἶθ' ὅτι τοῖς ὅλοις πρῶτος οὐ τύχην οὐδ' ἀνάγκην διακοσμήσεως ἀρχὴν, ἀλλὰ νοῦν ἐπέστησε καθαρὸν καὶ ἄκρατον, ἐν μεμειγμένοις πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀποκρίνοντα τὰς ὁμοιομερείας.</p> <p>Frag.ausgabe: DK 15a, 10–16: ὁ δὲ πλείστα Περικλεῖ συγγενόμενος καὶ μάλιστα περιθεὶς ὄγκον αὐτῷ καὶ φρόνημα δημαγωγίας ἐμβριθέστερον ὅλως τε μετεωρίσας καὶ συνεξάρας τὸ ἀξίωμα τοῦ ἥθους A. / ἦν ὁ Κλαζομένιος*, ὃν οἱ τότε ἄνθρωποι Νοῦν προσηγόρευον, εἴτε τὴν σύνεσιν αὐτοῦ μεγάλην εἰς φυσιολογίαν καὶ περιττὴν διαφανεῖσαν θαυμάσαντες εἶθ' ὅτι τοῖς ὅλοις πρῶτος οὐ τύχην οὐδ' ἀνάγκην διακοσμήσεως ἀρχὴν, ἀλλὰ νοῦν ἐπέστησε καθαρὸν καὶ ἄκρατον ἐν μεμειγμένοις πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀποκρίνοντα τὰς ὁμοιομερείας <i>Die Fragmente werden von eAQUA getrennt aufgeführt (/), müsste man zusammenfassen. Daher geringe similarity.</i></p>	302b–c	+	Bildung

		<p>Plut. Per. 6,2,1–6,2,7: λέγεται δέ ποτε κριοῦ μονόκερω κεφαλὴν ἐξ ἀγροῦ τῷ Περικλεῖ κομισθῆναι, καὶ Λάμπωνα μὲν τὸν μάντιν, ὡς εἶδε τὸ κέρασ ἰσχυρὸν καὶ στερεὸν ἐκ μέσου τοῦ μετώπου πεφυκός, εἰπεῖν ὅτι δεῦν οὐσῶν ἐν τῇ πόλει δυνασθειῶν, τῆς Θουκυδίδου καὶ Περικλέους, εἰς ἕνα περιστήσεται τὸ κράτος παρ' ᾧ γένοιτο τὸ σημεῖον</p> <p>Frag.ausgabe: DK 16a, 1–5: λέγεται δέ ποτε κριοῦ μονόκερω κεφαλὴν ἐξ ἀγροῦ τῷ Περικλεῖ κομισθῆναι καὶ Λάμπωνα μὲν τὸν μάντιν, ὡς εἶδε τὸ κέρασ ἰσχυρὸν καὶ στερεὸν ἐκ μέσου τοῦ μετώπου πεφυκός, εἰπεῖν ὅτι δεῦν οὐσῶν ἐν τῇ πόλει δυνασθειῶν τῆς Θουκυδίδου καὶ Περικλέους εἰς ἕνα περιστήσεται τὸ κράτος παρ' ᾧ γένοιτο τὸ σημεῖον</p>	303f	+	Religion + Politik
		<p>Plut.Per. 6,2,7–6,3,1: τὸν δ' Ἀναξαγόραν τοῦ κρανίου διακοπέντος* ἐπιδειξαι τὸν ἐγκέφαλον οὐ πεπληρωκότα τὴν βάσιν, ἀλλ' ὄξυν ὥσπερ φὸν ἐκ τοῦ παντὸς ἀγγείου συνωλισθηκότα κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅθεν ἡ ρίζα τοῦ κέρατος εἶχε τὴν ἀρχήν</p> <p>Frag.ausgabe: DK 16a, 5–8: τὸν δ' Ἀναξαγόραν τοῦ κρανίου διακοπέντος ἐπιδειξαι τὸν ἐγκέφαλον οὐ πεπληρωκότα τὴν βάσιν, ἀλλ' ὄξυν ὥσπερ ὠῖον ἐκ τοῦ παντὸς ἀγγείου συνωλισθηκότα κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅθεν ἡ ρίζα τοῦ κέρατος εἶχε τὴν ἀρχήν</p>	303f–304a	+	Wissen- schaft
		<p>Plut. Per. 6,3,1–6,4,1: καὶ τότε μὲν θαυμασθῆναι τὸν Ἀναξαγόραν* ὑπὸ τῶν παρόντων, ὀλίγω δ' ὕστερον τὸν Λάμπωνα, τοῦ μὲν Θουκυδίδου</p>	304a	+	Politik

		<p>καταλυθέντος, τῶν δὲ τοῦ δήμου πραγμάτων ὁμαλῶς ἀπάντων ὑπὸ τῷ Περικλεῖ γενομένων</p> <p>Frag.ausgabe: DK 16a, 8–10: καὶ τότε μὲν θαυμασθῆναι τὸν Ἀναξαγόραν ὑπὸ τῶν παρόντων, ὀλίγωι δ' ὕστερον τὸν Λάμπωνα τοῦ μὲν Θουκυδίδου καταλυθέντος τῶν δὲ τοῦ δήμου πραγμάτων ὁμαλῶς ἀπάντων ὑπὸ τῷ Περικλεῖ γενομένων</p>			
		<p>Plut.Per. 8,2,1–8,2,3: τὸ γὰρ „ὕψηλόνουν τοῦτο καὶ πάντη τελεσιουργόν,,“ ὡς ὁ θεῖος Πλάτων</p> <p>Frag.ausgabe: DK 15a, 3–4: τὸ γὰρ ὕψηλόνουν τοῦτο καὶ πάντη τελεσιουργόν ἔοικεν ἐντεῦθεν ποθεν εἰσιέναι <i>Plutarch gibt an, hier die Worte Platons zu gebrauchen. Fehler eAQUA. Auch DK gibt eigentlich Platon, Phaedr. 269 E als Quelle an.</i></p>	306a	+	Bildung
		<p>Plut.Per. 16,6,1–16,7,1: ὁ δὲ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν τοιαύτην συνέχων ἀκρίβειαν εἷς ἦν οἰκέτης Εὐάγγελος, ὡς ἕτερος οὐδεὶς εὖ πεφυκῶς ἢ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους πρὸς οἰκονομίαν</p> <p>Frag.ausgabe: DK 13a, 1–3: ὁ δὲ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν τοιαύτην συνέχων ἀκρίβειαν εἷς ἦν οἰκέτης Εὐάγγελος, ὡς ἕτερος οὐδεὶς εὖ πεφυκῶς ἢ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους πρὸς οἰκονομίαν</p>	317f	+	Finanzen
		<p>Plut.Per. 16,7,1–16,7,4: ἀπάδοντα μὲν οὖν ταῦτα τῆς Ἀναξαγόρου σοφίας, εἶγε καὶ τὴν οἰκίαν ἐκεῖνος ἐξέλιπε καὶ τὴν χώραν ἀνήκεν ἀργὴν καὶ</p>	318b	+	„Charakter“

		μηλόβοτον ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεγαλοφροσύνης Frag.ausgabe: DK 13a, 3–5: ἀπεναντία μὲν οὖν ταῦτα τῆς Ἀναξαγόρου* σοφίας, εἴ γε καὶ τὴν οἰκίαν ἐκεῖνος ἐξέλιπε καὶ τὴν χώραν ἀνήκεν ἀργὴν καὶ μηλόβοτον ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεγαλοφροσύνης			
		Plut.Per. 16,8,1– 16,9,1: καὶ μέντοι γε τὸν Ἀναξαγόραν* αὐτὸν λέγουσιν ἀσχολουμένου Περικλέους ἀμελούμενον κεῖσθαι συγκεκαλυμμένον ἤδη γηραιὸν ἀποκαρτεροῦντα, προσπεσόντος δὲ τῷ Περικλεῖ τοῦ πράγματος, ἐκπλαγέντα θεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὸν ἄνδρα καὶ δεῖσθαι πᾶσαν δέησιν, ὀλοφυρόμενον οὐκ ἐκείνον, ἀλλ' ἑαυτὸν, εἰ τοιοῦτον ἀπολεῖ τῆς πολιτείας σύμβουλον Frag.ausgabe: DK 32a, 1–5: καὶ μέντοι γε τὸν Ἀναξαγόραν αὐτὸν λέγουσιν ἀσχο λουμένου Περικλέους ἀμελούμενον κεῖσθαι συγκεκαλυμμένον ἤδη γηραιὸν ἀποκαρτεροῦντα/ προσπεσόντος δὲ τῷ Περικλεῖ τοῦ πράγματος ἐκπλαγέντα θεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὸν ἄνδρα καὶ δεῖσθαι πᾶσαν δέησιν ὀλοφυρόμενον οὐκ ἐκείνον, ἀλλ' ἑαυτὸν, εἰ τοιοῦτον ἀπολεῖ τῆς πολιτείας σύμβουλον <i>Von eAQUA werden die Frag- mente getrennt (/) aufgeführt. Daher geringe similarity ange- geben</i>	318c	+	„Politik“
		Plut.Per. 16,9,1–16,9,2: ἐκκαλυψάμενον οὖν τὸν Ἀναξαγόραν εἰπεῖν πρὸς αὐτόν Frag.ausgabe: DK 32a, 5–6: ἐκκαλυψάμενον οὖν τὸν Ἀναξαγόραν εἰπεῖν πρὸς αὐτόν	318c-d	+	

		<p>Plut.Per. 16,9,2–16,9,3: ὃ Περικλείς, καὶ οἱ τοῦ λύχνου χρεῖαν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέουσιν</p> <p>Frag.ausgabe: DK 32a, 6: ὃ Περικλείς, καὶ οἱ τοῦ λύχνου χρεῖαν ἔχοντες ἔλαιον ἐπιχέουσιν</p>	318d	+	Reden (Aus- spruch)
		<p>Plut.Per. 32,1,1–32,3,1: Περὶ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Ἀσπασία δίκην ἔφευγεν ἀσεβείας, Ἐρμίππου τοῦ κωμωδιοποιοῦ διώκοντος καὶ προσκατηγοροῦντος, ὡς Περικλεῖ γυναῖκας ἐλευθέρως εἰς τὸ αὐτὸ φοιτώσας ὑποδέχοιτο/ καὶ ψήφισμα Διοπίθης ἔγραψεν εἰσαγγέλλεσθαι τοὺς τὰ θεῖα μὴ νομίζοντας ἢ λόγους περὶ τῶν μεταρσίων διδάσκοντας, ἀπερειδόμενος εἰς Περικλέα δι' Ἀναξαγόρου τὴν ὑπόνοιαν</p> <p>Frag.ausgabe: DK 17a, 2–4: καὶ ψήφισμα Διοπίθης ἔγραψεν εἰσαγγέλλεσθαι τοὺς τὰ θεῖα μὴ νομίζοντας ἢ λόγους περὶ τῶν μεταρσίων διδάσκοντας ἀπερειδόμενος εἰς Περικλέα δι' Ἀναξαγόρου τὴν ὑπόνοιαν <i>Erweitertes Zitat verfälscht Er- gebnis, müsste man trennen (/).</i> <i>Zitation also richtigerweise</i> Plut.Per. 32,2,1– 32,3,1. <i>Siehe hierzu weiterhin die Anga- ben beim Aeschines– Zitat weiter oben</i></p>	332d	+	Politik/ Religion
Aristopha- nes	5./4.J h. v. Chr.	<p>Plut. Per. 30,4,7–30,4,8: κἄθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύνας πεφουσιγγωμένοι ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρννας δύο</p> <p>Frag.ausgabe: Aristophane, ed. v. Coulon and M. van Daele, Archarnenses, vol. 1. Paris 1923, 526,390–</p>	331a	+	Politik

		527,390: κᾶθ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύνας πεφυσιγγωμένοι ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο <i>eAQUA führt nur einen Teil des Aristophaneszitates an, welches von Plutarch in seiner Vita ange- geben wird</i>			
Aristoteles	4. Jh.v. Chr.	Plut.Per. Kap. 4,1,4–4,2,4: δὲ παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα φησὶν Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur libro- rum fragmenta. Leipzig 1886, 8t/44t/401–471n/1n– /8t/44t/401–471n/2n: δὲ παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα φησὶν (τὸν Περικλέα)	301 f	+	Bildung
		Plut.Per. 9,2,1–9,3,1: ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ὥσπερ εἶρηται πρὸς τὴν Κίμωνος δόξαν ἀντιταπτόμενος ὑπεποιεῖτο τὸν δῆμον, ἐλαττούμενος δὲ πλοῦτῳ καὶ χρήμασιν, ἀφ' ὧν ἐκεῖνος ἀνελάμβανε τοὺς πένητας, δειπνὸν τε καθ' ἡμέραν τῷ δεομένῳ παρέχων Ἀθηναίων καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀμφιεννύων, τῶν τε χωρίων τοὺς φραγμοὺς ἀφαιρῶν ὅπως ὀπωρίζωσιν οἱ βουλόμενοι, τούτοις ὁ Περικλῆς καταδημαγωγούμενος τρέπεται πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομὴν, συμβουλευσάντος αὐτῷ <Δάμωνος τοῦ Δαμωνίδου τοῦ Οἴθηθεν, ὡς Ἀριστοτέλης Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur libro- rum fragmenta. Leipzig 1886, 8t/44t/403–471n/1n–2n: τρέπεται (ὁ Περικλῆς) πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομὴν, συμβουλευσάντος αὐτῷ Δαμωνίδου τοῦ Οἴθηθεν,	307e–f	+	Politik

		ὡς <Ἀριστοτέλης> ἰστό ρηκεν			
		<p>Plut.Per. 10,8,1–10,8,5: Ἐφιάλτην μὲν οὖν φοβερὸν* ὄντα τοῖς ὀλιγαρχικοῖς καὶ περὶ τὰς εὐθύνας καὶ διώξεις τῶν τὸν δῆμον ἀδικούντων ἀπαραιτήτων, ἐπιβουλεύσαντες οἱ ἐχθροὶ δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Ταναγρικοῦ κρυφαίως ἀνείλον, ὡς Ἀριστοτέλης</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig 1886, 8t/44t/403–471n/1n–2n 8t/44t/405–471n/1n –5n: Ἐφιάλτην μὲν οὖν φοβερὸν ὄντα τοῖς ὀλιγαρχικοῖς καὶ περὶ τὰς εὐθύνας καὶ διώξεις τῶν τὸν δῆμον ἀδικούντων ἀπαραιτήτων ἐπιβουλεύσαντες οἱ ἐχθροὶ δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Ταναγρικοῦ κρυφαίως ἀνείλον, ὡς <Ἀριστοτέλης> εἶρηκεν</p>	309e	+	Politik
		<p>Plut.Per. 26,3,5–26,3,6: ὑπὸ δὲ τοῦ Μελίσσου καὶ Περικλέα φησὶν αὐτὸν Ἀριστοτέλης</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig 1886, 8t/44t/577–578n/1n–3n: ὑπὸ δὲ τοῦ Μελίσσου καὶ Περικλέα φησὶν αὐτὸν <Ἀριστοτέλης> ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντα πρότερον <i>eAqua gibt nicht das vollständige Zitat an. Der letzte Teil fehlt (ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντα πρότερον)</i></p>	326d	+	Militärische Leistung
		<p>Plut.Per. 26,4,8–26,4,10 (Fehler eAQUA, richtig Zitation wäre Plut. Per. 26,4,10): Σαμίων ὁ δῆμος ἐστὶν ὡς πολυγράμματος</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. V. Rose,</p>	326e	+	Politik

		Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig 1886, 8t/44t/575–578n/1n–2n: Photius <Σαμίων ὁ δῆμος> (ἔστιν) <ὡς πολυγράμματος> <i>Plutarch gibt an, hier einen Aristophanesvers zu zitieren</i>			
		Plut.Per. 28,2,1–28,2,4: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 67) τούτοις ἐπιτραγωδεῖ*, πολλὴν ὁμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἦν οὔτε Θουκυδίδης ἰστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος οὔτ' Ἀριστοτέλης Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. V. Rose, Aristotelis qui ferebantur librorum fragmenta. Leipzig 1886, 8t/44t/578–578n/2n–5n: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος* τούτοις ἐπιτραγωδεῖ πολλὴν ὁμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἦν οὔτε Θουκυδίδης ἰστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος οὔτ' <Ἀριστοτέλης>	327b–c	+	Politik/ Mil. Leistg.
Damon	5. Jh.v. Chr.	Plut.Per. 3,7,2–4,1,4 (Fehler eAQUA, richtige Zitation wäre Plut.Per. 4,1,1–4,1,3): Διδάσκαλον δ' αὐτοῦ τῶν μουσικῶν οἱ πλεῖστοι Δάμωνα γενέσθαι λέγουσιν, οὗ φασι δεῖν τοῦνομα βραχύνοντας τὴν προτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν, Ἀριστοτέλης Frag.ausgabe: DK 4a, 1–3: διδάσκαλον δ' αὐτοῦ τῶν μουσικῶν οἱ πλεῖστοι Δάμωνα γενέσθαι λέγουσιν, οὗ φασι δεῖν τοῦνομα βραχύνοντας τὴν προτέραν συλλαβὴν ἐκφέρειν <i>eAQUA führt fälschlicherweise noch Ἀριστοτέλης mit auf. Dies ist aber ein Fehler. Vielmehr Anfang eines anderen Zitats</i>	301e–f	+	Bildung
		Plut.Per. 4,2,1–4,3,1: ὁ δὲ Δάμων ἔοικεν ἄκρος ὢν	302f	+	Bildung

		σοφιστής καταδύεσθαι μὲν εἰς τὸ τῆς μουσικῆς ὄνομα πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐπικρυπτόμενος τὴν δεινότητα, τῷ δὲ Περικλεῖ συνῆν καθάπερ ἀθλητῆ τῶν πολιτικῶν ἀλείπτῃς καὶ διδάσκαλος Frag.ausgabe: DK 4a, 4–6: δὲ Δάμων ἔοικεν ἄκρος ὢν σοφιστής καταδύεσθαι μὲν εἰς τὸ τῆς μουσικῆς ὄνομα πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐπικρυπτόμενος τὴν δεινότητα, τῷ δὲ Περικλεῖ συνῆν καθάπερ ἀθλητῆ τῶν πολιτικῶν ἀλείπτῃς καὶ διδάσκαλος			
		Plut.Per. 4,3,1–4,4,1: οὐ μὴν ἔλαθεν ὁ Δάμων τῆ λύρα παρακαλύμματι χρώμενος, ἀλλ' ὡς μεγαλοπράγμων καὶ φιλοτύραννος ἐξωστρακίσθη καὶ παρέσχε τοῖς κωμικοῖς διατριβήν Frag.ausgabe: DK 4a,6–8: οὐ μὴν ἔλαθεν ὁ Δάμων τῆ λύραι παρακαλύμματι χρώμενος, ἀλλ' ὡς μεγαλοπράγμων καὶ φιλοτύραννος ἐξωστρακίσθη καὶ παρέσχε τοῖς κωμικοῖς διατριβήν	301f–302a	+	Politik
		Plut.Per. 4,4,2–4,4,4 (Fehler eAqua, richtige Zitation wäre Plut.Per.4,4,4): πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ Frag.ausgabe: DK 4a,10: πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ <i>Zum Zitat gehört eigentlich noch ein weiterer Teil (σὺ γὰρ ὥς φασι [ῶ] Χείρων ἐξέθρεψας Περικλέα). Plut. selbst gibt an, hier Platon (Kom.) zu zitieren. Siehe hierzu meine Angaben bei Platon (Kom)!</i>	302a	+	Bildung

		Plut.Per. 4,4,2–4,4,3: (191 CAF I 655) καὶ πυνθανόμενον αὐτοῦ τινα πεποίηκεν οὕτω Frag.ausgabe: DK 4a,9: (91 I 655 Kock] καὶ πυνθανόμενον αὐτοῦ τινα πεποίηκεν οὕτω	302a	+	Bildung
		Plut.Per. 9,2,1–9,3,1: ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ὥσπερ εἴρηται πρὸς τὴν Κίμωνος δόξαν ἀντιπαττόμενος ὑπεποιεῖτο τὸν δῆμον, ἐλαττούμενος δὲ πλοῦτῳ καὶ χρήμασιν, ἀφ' ὧν ἐκεῖνος ἀνελάμβανε τοὺς πένητας, δεῖπνόν τε καθ' ἡμέραν τῷ δεομένῳ παρέχων Ἀθηναίων καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀμφιεννύων, τῶν τε χωρίων τοὺς φραγμοὺς ἀφαιρῶν ὅπως ὀπωρίζωσιν οἱ βουλόμενοι, τούτοις ὁ Περικλῆς καταδημαγωγούμενος <u>τρέπεται πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομήν, συμβουλεύσαντος αὐτῷ <Δάμωνος τοῦ> Δαμωνίδου τοῦ Οἴηθεν, ὡς Ἀριστοτέλης</u> Frag.ausgabe: DK 6a,5–7: τρέπεται πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομήν, συμβουλεύσαντος αὐτῷ Δημωνίδου τοῦ Οἴηθεν, ὡς Ἀριστοτέλης ιστόρηκε <i>DK gibt hier richtigerweise Aristoteles an. Daher Fehler eAQUA. Müsste also nur als Aristoteles-Zitat aufgeführt werden.</i>	307e–307f	+	Politik
Demosthenes	4. Jh. v. Chr.	Plut.Per. 1,4,1–1,4,3: ταῦτα δ' ἔστιν ἐν τοῖς ἀπ' ἀρετῆς ἔργοις, <u>ἃ καὶ ζῆλόν τινα καὶ προθυμίαν ἀγωγὸν εἰς μίμησιν ἐμποιεῖ τοῖς ιστορήσασιν</u> Frag.ausgabe: In Aristocratem. Demosthenes	299e	–	/

		<p>orationes, vol. 2.1, ed. S.H. Butcher, Oxford 1907, 64 ad 109,7–9:</p> <p>βούλομαι δ' εἰπεῖν διὰ βραχέων <u>ἃ καὶ ζῆλόν τινα καὶ τιμὴν φέρει</u> τῇ πόλει ρηθέντα καὶ ἡδίους ἔσσεσθ' ἀκούσαντες <i>kein Zitat; Redewendung</i></p>			
Diodorus Siculis	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 20,4,4–20,4,6: ἦν δὲ καὶ Τυρρηνία καὶ Καρχηδῶν ἐνίοις ὄνειρος, οὐκ ἀπ' ἐλπίδος διὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑποκειμένης ἡγεμονίας καὶ τὴν εὐροίαν τῶν πραγμάτων</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica, ed F. Vogel und K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Stuttgart 1964, XVII. 54,4,1– 54,5,1: τῶν μὲν οὖν ἄλλων οὐδεὶς ἐτόλμα συμβουλευῆσαι διὰ τὸ μέγεθος τῆς ὑποκειμένης ζητήσεως, Παρμενίων δὲ πρῶτος εἶπεν, Ἐγὼ μὲν ὦν Ἀλέξανδρος ἔλαβον ἂν τὰ διδόμενα καὶ τὴν σύνθεσιν ἐποίησάμην <i>kein Zitat; Fehler eAQUA, Diodors Darstellung (Alexander) hat nichts mit Perikles zu tun</i></p>	321 f	–	Politik
		<p>Plut.Per. 25,3,3–25,4,1: οὐ μὴν ἔλαβε τούτων οὐδὲν ὁ Περικλῆς, ἀλλὰ χρησάμενος ὥσπερ ἐγνώκει τοῖς Σαμίοις καὶ καταστήσας δημοκρατίαν, <u>ἀπέπλευσεν εἰς τὰς Ἀθήνας</u></p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica, ed F. Vogel und K.T. Fischer Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Stuttgart 1964, XII. 81,3,5– 81,3,7: μεταστησάμενος δὲ τούτους ἐκ τῆς πόλεως, καὶ συγκατασκευάσας βεβαίως τὴν δημοκρατίαν, <u>ἀπέπλευσεν εἰς τὰς Ἀθήνας</u> <i>kein Zitat, Fehler eAQUA, 1. Topik: Plutarch (Samoskrieg/ Perikles); Diodor (Konflikt Argos/</i></p>	325a–b	–	Milit. Leistg./ Politik

		<i>Alkibiades</i>); 2. Einfache Phrase „Einführung Demokratie, kehrten nach Athen zurück“			
Dionysios von Halikarnassos	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 27,3,3–27,4,1: Ἐφορος (FGrH 70 F 194) δὲ καὶ μηχαναῖς χρῆσασθαι τὸν Περικλέα, τὴν καινότητα θαυμασταῖς, Ἀρτέμωνος τοῦ μηχανικοῦ παρ<ασχ>όντος, ὃν χωλὸν ὄντα καὶ φορεῖω <u>πρὸς τὰ κατεπεύγοντα τῶν ἔργων</u> προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι Περιφόρητον</p> <p>Frag.Ausgabe: Antiquitates Romanae. Dionysii Halicarnasei antiquitatum Romanarum quae supersunt, ed. K. Jacoby, Stuttgart 1967, II. 13,1,1– 13,2,1: Ὡς δὲ κατεσκευάσατο καὶ τὸ βουλευτικὸν τῶν γερόντων συνέδριον ἐκ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν, ὁρῶν ὅπερ εἰκὸς ὅτι καὶ νεότητος αὐτῷ δεήσει τινὸς συντεταγμένης, ἣ χρήσεται φυλακῆς ἕνεκα τοῦ σώματος καὶ <u>πρὸς τὰ κατεπεύγοντα τῶν ἔργων</u> ὑπηρεσία, τριακοσίου ἀνδρας ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων οἰκων τοὺς ἐρρωμενεστάτους τοῖς σώμασιν ἐπιλεξάμενος, οὓς ἀπέδειξαν αἱ φράτραι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ τοὺς βουλευτὰς ἐκάστη φράτρα δέκα νέους, τούτους τοὺς ἀνδρας αἰεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν-</p> <p><i>Fehler eAQUA: 1. Plut. selbst gibt an, dass er Ephoros zitiert</i> 2. Angegebene Stelle in eAQUA ist eine allgemeine Redewendung</p>	327f	–	Milit. Leistg.
Duris von Samos	4./3. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 26,4,8–26,4,10 <i>(Fehler eAQUA, richtig Zitation wäre Plut. Per. 26,4,10):</i> Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν ὡς πολυγράμματος</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 59t50–68,111–</p>	326e	+	Politik

		59t50–68,211: Photius Lex. v. [Σαμίων ὁ δῆμος ἐστὶν ὡς πολὺ γράμματος] <i>Plut. gibt an, dass dies ein Aristophanesvers ist. S. ebenfalls die Angabe bei Aristoteles+Pausanias)</i>			
		Plut.Per. 28,1,1–28,2,1: Ἐνάτωρ δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων παραστάντων, ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσεν, ὧν τὰ μὲν εὐθὺς εἰσήνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶ ταξάμενοι κατοίσειν ὁμήρους ἔδωκαν Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 60t50–68,111–60t50–68,511: Ἐνάτωρ δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων* παραστάντων ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε, καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσεν ὧν/ τὰ μὲν εὐθὺς ἤνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶ ταξάμενοι κατοίσειν, ὁμήρους ἔδωκαν <i>eAQUA gibt Fragmente getrennt an (/), dies verfälscht die similarity. Müssten demnach als Einheit angegeben werden</i>	327b	+	Milit. Leistg.
		Plut.Per. 28,2,1–28,2,4: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 67) τούτοις ἐπιτραγωδεῖ*, πολλὴν ὁμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἦν οὔτε Θουκυδίδης ἱστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος οὔτ' Ἀριστοτέλης Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 60t50–68,511–60t50–68,811: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος τούτοις ἐπιτραγωδεῖ, πολλὴν ὁμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἦν οὔτε Θουκυδίδης ἱστόρηκεν, οὔτ' Ἐφορος, οὔτ' Ἀριστοτέλης	327b–c	+	Politik/ Milit. Leistg.

		<p>Plut.Per. 28,2,4–28,3,1: ἀλλ' οὐδ' ἀληθεύειν ἔοικεν, ὡς ἄρα τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς ἐπιβάτας τῶν Σαμίων εἰς τὴν Μιλησίων ἀγορὰν καταγαγῶν καὶ σανίσι προσδήσας ἐφ' ἡμέρας δέκα κακῶς ἤδη διακειμένους προσέταξεν ἀνελεῖν, ξύλοις τὰς κεφαλὰς συγκόψαντας, εἶτα προβαλεῖν ἀκήδευτα τὰ σώματα</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 60t50–68,911–60t50–68,1411: ἀλλ' οὐδ' ἀληθεύειν ἔοικεν, ὡς ἄρα τοὺς τριηράρχους καὶ τοὺς ἐπιβάτας τῶν Σαμίων εἰς τὴν Μιλησίων ἀγορὰν ἀγαγῶν, καὶ σανίσι προσδήσας ἐφ' ἡμέρας δέκα, κακῶς ἤδη διακειμένους προσέταξεν ἀνελεῖν, ξύλοις τὰς κεφαλὰς συγκόψαντας, εἶτα προβαλεῖν ἀκήδευτα τὰ</p>	327c–328d	+	Politik
		<p>Plut.Per. 28,3,1–28,3,5: Δοῦρις μὲν οὖν οὐδ' ὅπου μηδὲν αὐτῷ πρόσεστιν ἴδιον πάθος εἰωθῶς κρατεῖν τὴν διήγησιν ἐπὶ τῆς ἀληθείας, μᾶλλον ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς ἐπὶ διαβολῇ τῶν Ἀθηναίων</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II. ed. K.Müller, Paris 1841–1870, 60t50–68/1411– 60t50–68/1711: Δοῦρις μὲν οὖν οὐδ' ὅπου μηδὲν αὐτῷ πρόσεστιν* ἴδιον πάθος, εἰωθῶς κρατεῖν τὴν διήγησιν ἐπὶ τῆς ἀληθείας, μᾶλλον ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς ἐπὶ διαβολῇ τῶν Ἀθηναίων</p>	328c	Eigene Kombination (/)	Charakter Schrift Duris
Ephoros	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 27,3,3–27,4,1: Ἐφορος (FGrH 70 F 194) δὲ καὶ μηχαναῖς χρῆσασθαι τὸν Περικλέα, τὴν καινότητα θαυμασταῖς, Ἀρτέμωνος τοῦ μηχανικοῦ παρ<ασχ>όντος, ὃν</p>	327f	+	Milit. Leistg.

		<p>χωλὸν ὄντα καὶ φορεῖω πρὸς τὰ κατεπεύγοντα τῶν ἔργων προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι Περιφόρητον</p> <p>Frag.ausgabe: FGrH, ed. F. Jacoby, 2a,70,F,194a,1– 2a,70,F,194a,5: Ἐφορος δὲ καὶ μηχαναῖς χρῆσασθαι τὸν Περικλέα, τὴν καινότητα θαυμάσαντα, Ἀρτέμωνος τοῦ μηχανικοῦ παρόντος, ὃν χωλὸν ὄντα καὶ φορεῖω πρὸς τὰ κατεπεύγοντα τῶν ἔργων προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι περιφόρητον</p>			
		<p>Plut.Per. 27,4,1: τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός</p> <p>Frag.ausgabe: FGrH, ed. F. Jacoby, 2a,70,F/194a/5 – 2a,70,F/194a/7: τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός (IV) ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν, ἐν οἷς 'ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων' ὀνομάζεται πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίας τοῦ περὶ Σάμον πολέμου <i>Plut. gibt hier offensichtlich an, dass er sich nun auf Heraclides Ponticus bezieht, der die Angabe des Ephoros bestreitet. Demnach handelt es sich eher um kein Zitat, sondern um eine eigene Kombination/Feststellung Plutarchs</i></p>	327f	/	Person Artemon
		<p>Plut.Per. 27,4,2–27,4,5: ἐν οἷς "ὁ περιφόρητος" Ἀρτέμων ὀνομάζεται πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίας τοῦ περὶ Σάμον πολέμου καὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων</p> <p>Frag.ausgabe: FGrH, ed. F. Jacoby, 2a,70,F/194a/5 – 2a,70,F/194a/7: τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός (IV) ἐλέγχει τοῖς</p>	327f	+	Person Artemon

		<p>Ἀνακρέοντος ποιήμασιν, ἐν οἷς 'ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων' ὀνομάζεται πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίας τοῦ περὶ Σάμον πολέμου.</p> <p><i>Plut. Per. 27,4,1 und Plut. Per. 27,4,2–27,4,5 müssten von eAQUA zusammengefasst werden, um das Zitat in seiner Gänze zu erfassen, sonst führt es zwangsläufig zu Irritationen. Jenes Zitat gehört dann jedoch eher zu Heraclides, so wie es Plutarch selbst angibt</i></p>			
		<p>Plut.Per. 28,1,1–28,2,1: ἐνάτωι δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων παραστάντων ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσεν, ὧν τὰ μὲν εὐθὺς ἤνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶι ταξάμενοι κατοίσειν ὁμήρους ἔδωκαν</p> <p>Frag.ausgabe: FGrH, ed. F. Jacoby, 2,70F/195/1 – 2,70F/195/4: ἐνάτωι δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων παραστάντων ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσεν, ὧν τὰ μὲν εὐθὺς ἤνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶι ταξάμενοι κατοίσειν ὁμήρους ἔδωκαν <i>Zitat siehe ebenfalls Duris</i></p>	327b	+	Milit. Leistg.
		<p>Plut.Per. 28,2,1–28,2,4: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 67) τούτοις ἐπιτραγῶ δεῖ, πολλὴν ὁμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἣν οὔτε Θουκυδίδης ἰστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος οὔτ' Ἀριστοτέλης</p> <p>Frag.ausgabe: FGrH, ed. F. Jacoby, 2,70F/195/4– 2,70F/195/6: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 67) τούτοις ἐπιτραγῶ δεῖ, πολλὴν ὁμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν,</p>	3 b–c	+	Politik

		ἦν οὔτε Θουκυδίδης ἰστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος οὔτ' Ἀριστοτέλης <i>Zitat siehe ebenfalls Aristoteles und Duris</i>			
Eupolis	5. Jh. v. Chr.	Plut.Per. 3,7,2–3,7,5 (Fehler eAQUA; richtige Zitation: Plut. Per. 3,7,5): ὃ τί περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγε Frag.Ausgabe: 1. Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1, ed. A. Meineke, Berlin 1839, Dem/5tit/1. 2. Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1, ed. T. Kock, Leipzig 1880, 93tit 90–135/1: ὃ τί περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγε <i>Doppelte Angabe aufgrund von zwei Editionen. Verfälscht das Ergebnis im Tortendiagramm</i>	301e	+	Äußeres
		Plut. Per. 24,10,2–24,10,4 (Fehler eAQUA; richtige Zitation Plut.Per. 24,10,4): ὁ νόθος δέ μοι ζῆ Frag.ausgabe: Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1, ed. T. Kock, Leipzig 1880, 98tit 90–135/1: ὁ νόθος δέ μοι ζῆ	324e	+	Charakter
		Plut.Per. 24,10,2–24,10,7 (Fehler eAQUA; richtige Zitation Plut.Per. 24,10,6–24,10,7): καὶ πάλα γ' ἂν ἦν ἀνὴρ, εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπωρῶδει κακόν Frag.ausgabe: 1. Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1, ed. A. Meineke, Berlin 1839, Dem/9tit/1–Dem/9tit/2 2. Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1, ed. T. Kock, Leipzig 1880, 98tit 90–135/1–98tit 90–135/2: καὶ πάλα γ' ἂν ἦν ἀνὴρ, εἰ μὴ τὸ τῆς πόρνης ὑπωρῶδει κακόν <i>Doppelte Angabe aufgrund von zwei Editionen. Verfälscht Er-</i>	324e	+	Charakter

		<p>gebnis im Tortendiagramm; Zitat Plut.Per. 24,10,4 + Plut.Per. 24,10,6–24,10,7 müssten zusammengefasst werden, um das Zitat in seiner Gesamtheit zu erfassen und um eine Verfälschung im Tortendiagramm zu vermeiden</p>			
Euripides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 4,4,2–4,4,4 (Fehler eAQUA, Richtige Zitation Plut.Per. 4,4,3): πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ:</p> <p>Frag.ausgabe: Euripidis fabulae, vol. 3, Bacchae, ed. J. Diggle, Oxford 1994, 10/1129a/460–428: πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον ὅστις εἶ γένος. <i>Siehe hierzu auch gleiches Zitat bei Damon und Platon</i></p>	302a	+	Bildung
Heraklides Ponticus	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 27,3,3–27,4,1: Ἐφορος (FGrH 70 F 194) δὲ καὶ μηχαναῖς χρῆσασθαι τὸν Περικλέα, τὴν καινότητα θαυμασταῖς, Ἀρτέμωνος τοῦ μηχανικοῦ παρ<ασχ>όντος, ὃν χωλὸν ὄντα καὶ φορεῖω πρὸς τὰ κατεπεύγοντα τῶν ἔργων προσκομιζόμενον ὀνομασθῆναι Περιφόρητον</p> <p>Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd. Ed., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 60c, 1–4: Ὡς δὲ κατεσκευάσατο καὶ τὸ βουλευτικὸν τῶν γερόντων συνέδριον ἐκ τῶν ἑκατὸν ἀνδρῶν, ὁρῶν ὅπερ εἰκὸς ὅτι καὶ νεότητος αὐτῷ δεήσει τινὸς συντεταγμένης, ἣ χρήσεται φυλακῆς ἔνεκα τοῦ σώματος καὶ πρὸς τὰ κατεπεύγοντα τῶν ἔργων ὑπηρεσίᾳ, τριακοσίους ἄνδρας ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων οἰκῶν τοὺς ἐρρωμενεστάτους τοῖς σώμασιν ἐπιλεξάμενος, οὗς ἀπέδειξαν αἱ φράτραι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ τοὺς βουλευτὰς</p>	327f	+(vom Inhalt her gesehen, wohl eher Ephoros-Zitat)	Milit. Leistg.

		ἐκάστη φράτρα δέκα νέους, τούτους τοὺς ἄνδρας αἰεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν			
		<p>Plut.Per.27,4,1–27,4,5: τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός/ ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν,/ ἐν οἷς ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων ὀνομάζεται πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίας τοῦ περὶ Σάμον πολέμου καὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων</p> <p>Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd. Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 60c 4– 7: τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης/ ὁ Ποντικός ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν, /ἐν οἷς ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων ὀνομάζεται πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίας τοῦ περὶ Σάμον πολέμου καὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων <i>Jenes Zitat wird von eAQUA ge- trennt (/) und unvollständig (ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν) aufgeführt. Dies führt zu einem missverständli- chen Ergebnis</i></p>	327f	+	Milit. Leistg.
		<p>Plut.Per. 27,4,5–27,4,11: τὸν δ' Ἀρτέμωνά φησι τρυφερόν τινα τῷ βίῳ καὶ πρὸς τοὺς φόβους μαλακὸν ὄντα καὶ καταπλήγα τὰ πολλὰ μὲν οἴκοι καθεζεσθαι, χαλκὴν ἀσπίδα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ δεῦν οἰκετῶν ὑπερεχόντων, ὥστε μηδὲν ἐμπεσεῖν τῶν ἄνωθεν, εἰ δὲ βιασθεῖη προελθεῖν, ἐν κλινιδίῳ κρεμαστῷ παρὰ τὴν γῆν αὐτὴν περιφερόμενον κομίζεσθαι καὶ διὰ τοῦτο κληθῆναι περιφόρητον</p> <p>Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 60c 7–</p>	327f–b	+	Milit. Leistg.

		<p>12: τὸν δ' Ἀρτέμωνά φησι τρυφερόν τινα τῷ βίῳ καὶ πρὸς τοὺς φόβους μαλακὸν ὄντα καὶ καταπλήγα τὰ πολλὰ μὲν οἶκοι καθέζεσθαι, χαλκὴν ἀσπίδα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ δυεῖν οἰκετῶν ὑπερεχόντων, ὥστε μηδὲν ἐμπεσεῖν τῶν ἄνωθεν, εἰ δὲ βιασθεῖη προελθεῖν, ἐν κλινιδίῳ κρεμαστῷ παρὰ τὴν γῆν αὐτὴν περιφερόμενον κομίζεσθαι καὶ διὰ τοῦτο κληθῆναι περιφόρητον</p>			
		<p>Plut.Per. 35,1,1–35,2,1: Ταῦτα βουλόμενος ἰᾶσθαι καὶ τι παραλυπεῖν τοὺς πολεμίους, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ναῦς ἐπλήρου, καὶ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὀπλίτας καὶ ἵππεῖς ἀναβιβασάμενος, ἔμελλεν ἀνάγεσθαι, μεγάλην ἐλπίδα τοῖς πολίταις καὶ φόβον οὐκ ἐλάττω τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τοσαύτης ἰσχύος παρασχῶν</p> <p>Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 196947b 2– 6: Περικλῆς) καὶ τι παραλυπεῖν τοὺς πολεμίους ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα ναῦς ἐπλήρου, καὶ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὀπλίτας καὶ ἵππεῖς ἀναβιβασάμενος ἔμελλεν ἀνάγεσθαι, μεγάλην ἐλπίδα τοῖς πολίταις καὶ φόβον οὐκ ἐλάττω τοῖς πολεμίοις ἀπὸ τοσαύτης ἰσχύος παρασχῶν</p>	335c	+	Politik
		<p>Plut.Per. 35,2,1–35,2,4: ἤδη δὲ πεπληρωμένων τῶν νεῶν καὶ τοῦ Περικλέους* ἀναβεβηκότος ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ τριήρη, τὸν μὲν ἥλιον ἐκλιπεῖν συνέβη καὶ γενέσθαι σκότος, ἐκπλαγῆναι δὲ πάντας ὡς πρὸς μέγα σημεῖον</p> <p>Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn.,</p>	335c	+	Prophe- zeihnung (Zeichen)

		ed. F. Wehrli, Basel 1969, ed. F. Wehrli, 47b 6–8: ἤδη δὲ πεπληρωμένων τῶν νεῶν καὶ τοῦ Περικλέους ἀναβεβηκότος* ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ τριήρη τὸν μὲν ἥλιον ἐκλιπεῖν συνέβη καὶ γενέσθαι σκότος, ἐκπλαγῆναι δὲ πάντας ὡς πρὸς μέγα σημεῖον			
		Plut.Per. 35,2,4–35,2,7: ὁρῶν οὖν ὁ Περικλῆς περίφοβον* τὸν κυβερνήτην καὶ διηπορημένον, ἀνέσχε τὴν χλαμύδα πρὸ τῆς ὄψεως αὐτοῦ, καὶ παρακαλύψας ἠρώτησε, μή τι δεινὸν ἢ δεινοῦ τινος οἶεται σημεῖον: Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 47b 8–11: ὁρῶν οὖν ὁ Περικλῆς περίφοβον τὸν κυβερνήτην καὶ διηπορημένον, ἀνέσχε τὴν χλαμύδα πρὸ τῆς ὄψεως αὐτοῦ, καὶ παρακαλύψας ἠρώτησε, μή τι δεινὸν ἢ δεινοῦ τινος οἶεται σημεῖον:	336c–d	+	Prophe- zei- hung (Zeichen)
		Plut.Per. 35,2,7–35,2,10 : ὡς δ' οὐκ ἔφη, "τί οὖν" εἶπεν „ἐκεῖνο τούτου διαφέρει, πλὴν ὅτι μείζον τι τῆς χλαμύδος ἐστὶ τὸ πεπιοηκὸς τὴν ἐπισκότησιν Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 47b 11–12: τί οὖν, εἶπεν, ἐκεῖνο τούτου διαφέρει, πλὴν ὅτι μείζον τῆς χλαμύδος ἐστὶ τὸ πεπιοηκὸς τὴν ἐπισκότησιν	336d	+	Rhetorik
		Plut.Per. 35,2,10–35,2,11: ταῦτα μὲν οὖν ἐν ταῖς σχολαῖς λέγεται τῶν φιλοσόφων Frag.ausgabe:	336d	+	Charak- ter

		Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 47b 12–13: ταῦτα μὲν οὖν ἐν ταῖς σχολαῖς λέγεται τῶν φιλοσόφων			
		Plut.Per. 35,3,1: Ἐκπλεύσας δ' οὖν ὁ Περικλῆς οὐτ' ἄλλο τι δοκεῖ τῆς παρασκευῆς ἄξιον δρᾶσαι, πολιορκήσας τε τὴν ἱερὰν Ἐπίδαυρον ἐλπίδα παρασχούσαν ὡς ἀλωσομένην, ἀπέτυχε διὰ τὴν νόσον Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 47b 13–15: Ἐκπλεύσας δ' οὖν ὁ Περικλῆς οὐτ' ἄλλο τι δοκεῖ τῆς παρασκευῆς ἄξιον δρᾶσαι, πολιορκήσας τε τὴν ἱερὰν Ἐπίδαυρον ἐλπίδα παρασχούσαν ὡς ἀλωσομένην, ἀπέτυχε διὰ τὴν νόσον	336d	+	Milit. Leistg.
		Plut.Per. 35,3,4–35,3,6: ἐπιγενομένη γὰρ οὐκ αὐτοὺς μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅπως οὖν τῆ στρατιᾷ συμμείξαντας προσδιέφθειρεν Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 47b 16–17: ἐπιγενομένη γὰρ οὐκ αὐτοὺς μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅπως οὖν τῆ στρατιᾷ συμμείξαντας προσδιέφθειρεν	336d–e	+	Milit. Leistg.
		Plut.Per. 35,3,6–35,4,1: ἐκ τούτου χαλεπῶς διακειμένους τοὺς Ἀθηναίους πρὸς αὐτὸν ἐπειρᾶτο παρηγορεῖν καὶ ἀναθαρρύνειν Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn.,	336e	+	Politik

		ed. F. Wehrli, Basel 1969, 47b 17–18 ἐκ τούτου χαλεπῶς διακειμένους τοὺς Ἀθηναίους πρὸς αὐτὸν			
		Plut.Per. 35,4,1– 35,5,1: οὐ μὴν παρέλυσε τῆς ὀργῆς οὐδὲ μετέπεισε πρότερον ἢ τὰς ψήφους λαβόντας ἐπ' αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας καὶ γενομένους κυρίου ἀφελέσθαι τὴν στρατηγίαν καὶ ζημιῶσαι χρήμασιν, ὧν ἀριθμὸν οἱ τὸν ἐλάχιστον πεντεκαίδεκα τάλαντα, πενήκοντα δ' οἱ τὸν πλεῖστον γράφουσιν Frag.ausgabe: Herakleides Pontikos, Die Schule des Aristoteles, vol. 7, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 47b 19–22: οὐ μὴν παρέλυσε τῆς ὀργῆς οὐδὲ μετέπεισε πρότερον ἢ τὰς ψήφους λαβόντας ἐπ' αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας καὶ γενομένους κυρίου ἀφελέσθαι τὴν στρατηγίαν καὶ ζημιῶσαι χρήμασιν, ὧν ἀριθμὸν οἱ τὸν ἐλάχιστον πεντεκαίδεκα τάλαντα, πενήκοντα δ' οἱ τὸν πλεῖστον γράφουσιν <i>Alle Angaben bei eAQUA zum Kapitel 35 müsste man zusammenfassen, da es sich nur um ein Zitat handelt. Durch die Aufsplitterung in 9 Teile suggeriert eAQUA an dieser Stelle, dass es sich um 9 einzelne Fragmente handelt. Jedoch ist der gesamte Abschnitt nur ein Fragment. Daher müsste die Zitation in eAQUA folgendermaßen lauten: Plut. Per. 35,1,1– 35,5,1. So ist es auch in der Fragmentausgabe v. Wehrli. Weiterhin wird ein Stelle vergessen: Plut.Per. 35,5 ,3–35,5,4 .Diese müsste noch hinzu-gerechnet werden.</i>	336e	+	Politik
Hermippos	5. Jh.	Plut.Per. 33,8,4–33,8,8 <i>(Fehler eAQUA, richtige Zi-</i>	334e	+	Politik

	v. Chr.	<p>tation: 33,8,5,-33,8,8): βασιλεῦ σατύρων, τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις δόρυ βαστᾶζειν, ἀλλὰ λόγους μὲν περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχεις, ψυχὴ δὲ Τέλητος ὑπεστιν</p> <p>Frag.ausgabe: <u>1.</u> Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1, ed. A. Meineke, Berlin 1839, Moi/1tit/1 – Moi/1tit/4 <u>2.</u> Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig, 1880, ed. T. Kock, 46tit 41–49/1– 46tit 41–49/4: Βασιλεῦ Σατύρων, τί ποτ' οὐκ ἐθέλεις δόρυ βαστᾶζειν, ἀλλὰ λόγους μὲν περὶ τοῦ πολέμου δεινοὺς παρέχει, ψυχὴν δὲ Τέλητος ὑπέστης – <i>Doppelt aufgrund der Angabe von zwei Editionen. Verfälscht Ergebnis im Tortendiagramm</i></p>			
		<p>Plut.Per. 33,8,4–33,8,11 (Fehler eAqua; richtige Zitation wäre Plut Per. 33,8,9–33,8,11): κάχειριδίου δ' ἀκόνη σκληρᾶ παραθηγομένης βρύχεις κοπίδος, δηχθεῖς αἴθωνι Κλέωνι</p> <p>Frag.ausgabe: <u>1.</u> Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1., ed. A. Meineke, Berlin 1839, Moi/1tit/5–Moi/1tit/7 <u>2.</u> Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig, 1880, 46tit 41–49/5– 46tit 41–49/7: κάχειριδίου δ' ἀκόνη σκληρᾶ παραθηγομένης βρύχεις κοπίδος, δηχθεῖς αἴθωνι Κλέωνι – <i>Doppelt aufgrund der Angabe von zwei Editionen. Verfälscht Ergebnis im Tortendiagramm. Beide Angaben in eAQUA müsste man zusammenfassen (Plut.Per. 33,8,5 – 33,8,11), um das Zitat in seiner Gänze zu erfassen und um das Ergebnis nicht zu verfälschen. Daraus</i></p>	334e	+	Politik

		<i>ergibt sich nur eine, statt vier Angaben in eAQUA</i>			
Heron	1. Jh. n. Chr. ?	Plut.Per. 8,5,8,-8,7,1 (Fehler eAQUA, richtige Zitation wäre Plut.Per. 8,6,1-8,7,1): <u>Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως</u> ὁ Περικλῆς περὶ τὸν λόγον εὐλαβῆς ἦν, ὥστ' αἰεὶ πρὸς τὸ βῆμα βαδίζων ἤρχετο τοῖς θεοῖς [μηδὲ] ῥῆμα μηδὲν ἐκπεσεῖν ἄκοντος αὐτοῦ πρὸς τὴν προκειμένην χρεῖαν ἀνάρμοστον Frag.ausgabe: Heronis Alexandrini opera quae supersunt omnia, vol. 1., De automatis, ed. W. Schmidt, Leipzig, 1899, 8/1 proem/1t: <u>Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως</u> δυνατόν ἐστι <i>Kein Zitat, sondern allgemeine Redewendung</i>	306c	-	Rhetorik
Idomeneus	4./3. Jh. v. Chr.	Plut.Per. 10,7,1-10,7,5: πῶς ἂν οὖν τις Ἰδομενεῖ (FGrH 338 F 8) πιστεύσειε κατηγοροῦντι τοῦ Περικλέους, ὡς τὸν δημαγωγὸν Ἐφιάλτην, φίλον γενόμενον καὶ κοινωνὸν ὄντα τῆς ἐν τῇ πολιτεῖα προαιρέσεως, δολοφονήσαντος διὰ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον τῆς δόξης Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841-1870, 7a 1-5: Πῶς ἂν οὖν τις Ἰδομενεῖ* πιστεύσειε κατηγοροῦντι τοῦ Περικλέους ὡς τὸν δημαγωγὸν Ἐφιάλτην φίλον γενόμενον καὶ κοινωνὸν ὄντα τῆς ἐν τῇ πολιτεῖα προαιρέσεως, δολοφονήσαντος διὰ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον τῆς δόξης	309e-f	+	Politik
		Plut.Per. 10,7,5-10,8,1: ταῦτα γὰρ οὐκ οἶδ' ὅθεν συναγαγὼν ὥσπερ χολὴν τάνδρι προσβέβληκε, πάντη μὲν ἴσως οὐκ ἀνεπιλήπτω, φρόνημα δ'	309f	+	Politik

		<p>εὐγενὲς ἔχοντι καὶ ψυχὴν φιλότιμον, οἷς οὐδὲν ἐμφύεται πάθος ὠμὸν οὕτω καὶ θηριῶδες</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, ed. K. Müller, 7a 5– 6: Ταῦτα γὰρ οὐκ οἶδ' ὅθεν συναγαγῶν ὥσπερ χολὴν τάνδρι προσβέβληκε <i>Könnte man zum vorherigen Zitat noch hinzuziehen, um Un- eindeutigkeiten zu vermeiden. Folglich nur eine statt zwei An- gaben in eAQUA</i></p>			
		<p>Plut.Per. 35,5,1–35,5,3: ἐπεγράφη δὲ τῇ δίκη κατήγορος, ὡς μὲν Ἴδομενεὺς (FGrH 338 F 9) λέγει, Κλέων, ὡς δὲ Θεόφραστος, Σιμμίας</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 8a 2–4: Ἐπεγράφη δὲ τῇ δίκη κατήγορος, ὡς μὲν Ἴδομενεὺς λέγει, Κλέων, ὡς δὲ Θεόφραστος, Σιμμίας <i>eAQUA gibt noch Heraklides an, würde aber eher auf das darauf- folgende Zitat zutreffen, dass eAQUA nicht angibt (s. Angaben bei Heraklides)</i></p>	336e	+	Politik
Ion	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 5,3,1–5,3,6: ὁ δὲ ποιητὴς Ἴων (FGrH 392 F 15) μοθω νικίην φησι τὴν ὁμιλίαν καὶ ὑπότυφον εἶναι τοῦ Περικλέους, καὶ ταῖς μεγαλαυχίαις αὐτοῦ πολλὴν ὑπεροφίαν ἀναμειχθαι καὶ περιφρόνησιν τῶν ἄλλων, ἐπαινεῖ δὲ τὸ Κίμωνος ἐμμελὲς καὶ ὑγρὸν καὶ μεμουσωμένον ἐν ταῖς <συμ>περιφοραῖς</p> <p>Frag.ausgabe: FGrH, ed. F. Jacoby 3b,392,F/15*/1tit– 3b,392,F/15*/4tit:</p>	303d–e	+	Charak- ter

		<p>ὁ δὲ ποιητὴς Ἴων μοθωνικὴν φησι τὴν ὀμιλίαν καὶ ὑπότυπον εἶναι τοῦ Περικλέους, καὶ ταῖς μεγαλαυχίαις αὐτοῦ πολλὴν ὑπεροφίαν ἀναμειχθαι καὶ περιφρόνησιν τῶν ἄλλων: / ἐπαινεῖ δὲ τὸ Κίμωνος ἐμμελὲς καὶ ὕγρον καὶ μεμουςωμένον ἐν ταῖς <συμ>περιφοραῖς</p> <p><i>eAQUA gibt die Fragmente getrennt an (/), was zu Fehlern im Tortendiagramm und in der similarity führt</i></p>			
		<p>Plut.Per. 5,3,6, -5,3,12: ἀλλ' Ἴωνα μὲν ὥσπερ τραγικὴν διδασκαλίαν ἀξιοῦντα τὴν ἀρετὴν ἔχειν τι πάντως καὶ σατυρικὸν μέρος ἔωμεν, τοὺς δὲ τοῦ Περικλέους τὴν σεμνότητα δοξοκοπίαν τε καὶ τῦφον ἀποκαλοῦντας ὁ Ζήνων παρεκάλει καὶ αὐτοὺς τι τοιοῦτο δοξοκοπεῖν, ὡς τῆς προσποιήσεως αὐτῆς τῶν καλῶν ὑποποιούσης τινὰ λεληθότως ζῆλον καὶ συνήθειαν</p> <p>Frag.angabe: FGrH, ed. F. Jacoby, 3b,392,F/15*/5tit- 3b,392,F/15*/6tit: ἀλλ' Ἴωνα μὲν ὥσπερ τραγικὴν διδασκαλίαν ἀξιοῦντα τὴν ἀρετὴν ἔχειν τι πάντως καὶ σατυρικὸν μέρος ἔωμεν</p> <p><i>Dem Ergebnis von eAQUA liegt hier ein erweitertes Zitat zu Grunde, was zu Fehlern in der similarity führt. Da der zweite Teil ein Zenon-Zitat ist, sollte man nur Plut.Per. 5,3,6-5,3,8 angeben</i></p>	303e	+	Charakter
		<p>Plut.Per. 28,7,2-28,2,1 (Fehler eAQUA; richtige Zitation wäre Plut.Per. 28,7,5-28,8,1): θαυμαστὸν δέ τι καὶ μέγα φρονῆσαι καταπολεμήσαντα τοὺς Σαμίους φησὶν αὐτὸν ὁ Ἴων (FGrH 392 F 16), (/)ὡς τοῦ μὲν Ἀγαμέμνονος ἔτεσι δέκα</p>	328e	+	Milit. Leistg.

		<p>βάρβαρον πόλιν, αὐτοῦ δὲ μηνὶν ἑννέα τοὺς πρώτους καὶ δυνατωτάτους Ἴωνων ἐλόντος</p> <p>Frag.ausgabe: FGrH, ed. F. Jacoby, b,392,F/16*/1tit–3b,392,F/16*/4tit: θαυμαστὸν δέ τι καὶ μέγα φρονῆσαι καταπολεμήσαντα τοὺς Σαμίους φησὶν αὐτὸν (/)ὁ Ἴων, ὡς τοῦ μὲν Ἀγαμέμνονος ἔτεσι δέκα βάρβαρον πόλιν, αὐτοῦ δὲ μηνὶν ἑννέα τοὺς πρώτους καὶ δυνατωτάτους Ἴωνων ἐλόντος <i>eAQUA gibt die Fragmente getrennt an (/), was zu Fehlern im Tortendiagramm und in der similarity führt</i></p>			
Isokrates	5./4. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 32,6,7–32,6,8: αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' ἃς οὐκ εἶασεν ἐνδοῦναι Λακεδαιμονίοις τὸν δῆμον, αὗται λέγονται</p> <p>Frag.ausgabe: 1. Isocrate. Discours, vol. 4., ed. G. Mathieu and É. Brémond, Ad filios Jasonis (epist. 6), Paris 1962, Ad filios Jasonis (epist. 6), 3,9–3,11 2. Isocrate. Discours, vol. 4., ed. G. Mathieu and É. Brémond, Paris 1962, Panathenais (orat. 12), 118,4–6: Αἱ μὲν οὖν αἰτίαι, δι' ἃς οὐκ ἔξεστί μοι ποιεῖν ἃ βούλομαι, τοιαῦται συμβεβήκασι <i>Fehler eAQUA, kein Zitat. Allgemeine Redewendung "Aus diesen Gründen"</i></p>	332f	–	Politik
Kratinos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 3,5,1–3,5,5 (Fehler eAQUA, richtige Zitation wäre 3,5,2–3,5,4): Στάσις δὲ (φησὶ) καὶ πρεσβυγενῆς Κρόνος ἀλλήλοισι μιγέντε μέγιστον τίκτετον τύραννον, ὃν δὴ Κεφαληγέρεταν θεοὶ καλέουσι", καὶ πάλιν ἐν Νεμέσει</p> <p>Frag.ausgabe: 1. Fragmenta comicorum Grae-</p>	301e	+	Äußeres

		<p>corum, vol. 2.1., ed. A. Meineke, Berlin 1839, Cheir 3, 1–3 <u>2</u>. Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig 1880, , 240tit 228–249/1 – 240tit 228–249/3: Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενῆς Κρόνος ἀλλήλοισι μὲντε μέγιστον τίκτετον τύραννον, ὃν δὴ κεφαληγερέταν θεοὶ καλοῦσιν – <i>Doppelung aufgrund der Angabe von zwei Editionen führt zu Fehlern im Tortendiagramm</i></p>			
		<p>Plut.Per. 3,5,5: μόλ' ὃ Ζεῦ Ξένιε καὶ καραΐε Frag.ausgabe: Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig 1880, 111tit 107–120/1: μόλ' ὃ Ζεῦ Ξένιε καὶ μακάριε</p>	301e	+	Äußeres
		<p>Plut.Per. 13,8,2–13,8,4 (Fehler eAQUA, richtige Zitation Plut.Per 13,8,3–13,8,4): πάλαι γὰρ αὐτό (φησί) λόγοισι προάγει Περικλέης, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ Frag.ausgabe: <u>1.</u> Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1., ed. A. Meineke, Berlin 1839, IFF 140,1–2 <u>2</u>. Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig 1880, ed. T. Kock, 300tit 273–455/1–300tit 273–455/2: Πάλαι γὰρ αὐτὸ λόγοισι προάγει Περικλέης, ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ <i>Doppelung aufgrund der Angabe von zwei Editionen führt zu Fehlern im Tortendiagramm</i></p>	313a	+	Politik
		<p>Plut.Per. 13,10,2–13,10,5: ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὅδε προσέρχεται [Περικλέης] τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων, ἐπειδὴ τοῦστρακον παροίχεται Frag.ausgabe:</p>	313a	+	Äußeres + Politik

		<p><u>1.</u>, Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1. ed. A. Meineke, Berlin 1839, Thr. 1,1–3 <u>2.</u> Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock Leipzig 1880, tit 71–84/1–71 tit 71–84/3:</p> <p>ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὄδε προσέρχεται Περικλέης, τῷδεῖον ἐπὶ τοῦ κρανίου ἔχων, ἐπειδὴ τοῦστρακον παροίχεται</p> <p><i>Doppelung aufgrund der Angabe von zwei Editionen führt zu Fehlern im Tortendiagramm</i></p>			
		<p>Plut.Per. 24,9,7–24,9,8:</p> <p>Ἦραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκει [καί] Καταπυγοσύνη παλλακὴν κυνώπιδα</p> <p>Frag.ausgabe:</p> <p><u>1.</u> Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1., ed. A. Meineke, Berlin 1839, Chir 4–2 <u>2.</u> Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig 1880, 241 tit 228–249/1–241 tit 228–249/2:</p> <p>Ἦραν τέ οἱ Ἀσπασίαν τίκει καταπυγοσύνην παλλακὴν κυνώπιδα. <i>Doppelung aufgrund der Angabe von zwei Editionen führt zu Fehlern im Tortendiagramm</i></p>	324e	+	Äußeres (Aspasia=Dirne)
Kritolaus	2. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 7,6,1–7,6,3: δειναὶ γὰρ αἱ φιλοφροσύναι παντὸς ὄγκου περιγενέσθαι, καὶ δυσφύλακτον ἐν συνηθείᾳ τὸ πρὸς δόξαν σεμνὸν ἐστὶ</p> <p>Frag.ausgabe:</p> <p>Hieronymos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler. Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 38a,1–2:</p> <p>δειναὶ γὰρ αἱ φιλοφροσύναι παντὸς ὄγκου περιγενέσθαι*, καὶ δυσφύλακτον ἐν συνηθείᾳ τὸ πρὸς δόξαν σεμνὸν ἐστὶ</p>	305e	+	Charakter
		<p>Plut.Per. 7,6,3–7,7,1: τῆς ἀληθινῆς δ' ἀρετῆς κάλλιστα</p>	305e	+	Charakter All-

		<p>φαίνεται τὰ μάλιστα φαινόμενα, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν οὐδὲν οὕτω θαυμάσιον τοῖς ἐκτὸς ὡς ὁ καθ' ἡμέραν βίος τοῖς συνοῦσιν</p> <p>Frag.ausgabe: Hieronymos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler. Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, ed. F. Wehrli, 38a 2–4: τῆς ἀληθινῆς* δ' ἀρετῆς κάλλιστα φαίνεται τὰ μάλιστα φαινόμενα, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν οὐδὲν οὕτω θαυμάσιον τοῖς ἐκτὸς ὡς ὁ καθ' ἡμέραν βίος τοῖς συνοῦσιν</p>			gemein (wie zeigt sich der Charakter eines Menschen)
		<p>Plut.Per. 7,7,1–7,8,1: ὁ δὲ καὶ τῷ δήμῳ, τὸ συνεχὲς φεύγων καὶ τὸν κόρον, οἷον ἐκ διαλειμμάτων ἐπλησίαζεν, οὐκ ἐπὶ παντὶ πράγματι λέγων οὐδ' αἰεὶ παριῶν εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' ἑαυτὸν ὥσπερ τὴν Σαλαμινίαν τριήρη, φησὶ Κριτόλαος, πρὸς τὰς μεγάλας χρείας ἐπιδιδούς, τᾶλλα δὲ φίλους καὶ ῥήτορας ἐτέρους καθιεῖς ἔπραττεν</p> <p>Frag.ausgabe: Hieronymos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler. Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd Edn., ed. F. Wehrli, Basel 1969, 38a 5–8: ὁ δὲ καὶ τῷ δήμῳ, τὸ συνεχὲς φεύγων καὶ τὸν κόρον, οἷον ἐκ διαλειμμάτων ἐπλησίαζεν, οὐκ ἐπὶ παντὶ πράγματι λέγων οὐδ' αἰεὶ παριῶν εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' ἑαυτὸν ὥσπερ τὴν Σαλαμινίαν τριήρη, φησὶ Κριτόλαος, πρὸς τὰς μεγάλας χρείας ἐπιδιδούς, τᾶλλα δὲ φίλους καὶ ῥήτορας ἐτέρους καθιεῖς ἔπραττεν</p>	305f	+	Charakter
Melissos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 26,2,2–26,3,5: πλεῦσαντος γὰρ αὐτοῦ, Μέλισσος ὁ Ἰθαγένους, ἀνὴρ φιλόσοφος στρατηγῶν τότε τῆς Σάμου, καταφρονήσας τῆς</p>	326c–d	+	Milit. Leistg. (Melissos)

	<p>ὀλιγότητος τῶν νεῶν καὶ τῆς ἀπειρίας τῶν στρατηγῶν, ἔπεισε τοὺς πολίτας ἐπιθέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ γενομένης μάχης νικήσαντες οἱ Σάμιοι καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἄνδρας ἐλόντες, πολλὰς δὲ ναῦς διαφθείραντες, ἐχρῶντο τῇ θαλάσσει καὶ παρετίθεντο τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν πόλεμον ὅσα μὴ πρότερον εἶχον</p> <p>Frag.ausgabe: DK 3,1–4: πλεῦσαντος γὰρ αὐτοῦ [Perikles] Μέλιστος ὁ Ἰθαγένους, ἀνὴρ φιλόσοφος στρατηγῶν τότε τῆς Σάμου, καταφρονήσας τῆς ὀλιγότητος τῶν νεῶν ἢ τῆς ἀπειρίας τῶν στρατηγῶν, ἔπεισε τοὺς πολίτας ἐπιθέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις /καὶ γενομένης μάχης νικήσαντες οἱ Σάμιοι καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἄνδρας ἐλόντες πολλὰς δὲ ναῦς διαφθείραντες ἐχρῶντο τῇ θαλάσσει καὶ παρετίθεντο τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν πόλεμον ὅσα μὴ πρότερον εἶχον <i>eAQUA führt Fragmente getrennt auf (/). Führt zu Fehlern im Tortendiagramm+similarity</i></p>			
	<p>Plut.Per. 26,4,1–26,4,2: οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας</p> <p>Frag.ausgabe: DK 3,8–9: οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας</p>	326d	+	Milit. Leistg.
	<p>Plut.Per. 26,4,8–27,2,1 (Fehler eAQUA. Richtige Zitation wäre: Plut.Per. 27,1,1–27,2,1): Πυθόμενος δ' οὖν ὁ Περικλῆς τὴν ἐπὶ στρατοπέδου συμφορὰν, ἐβοήθει κατὰ τάχος, καὶ τοῦ</p>	326e–f	+	Milit. Leistg.

		<p>Μελίσσου πρὸς αὐτὸν ἀντιταξαμένου κρατήσας καὶ τρεψάμενος, τοὺς πολεμίους εὐθὺς περιετείχιζε, δαπάνη καὶ χρόνῳ μᾶλλον ἢ τραύμασι καὶ κινδύνοις τῶν πολιτῶν περιγενέσθαι καὶ συνελεῖν τὴν πόλιν βουλόμενος</p> <p>Frag.ausgabe: DK 3,11-15: πυθόμενος* δ' οὖν ὁ Περικλῆς τὴν ἐπὶ στρατοπέδου συμφορὰν ἐβοήθει κατὰ τάχος καὶ τοῦ Μελίσσου πρὸς αὐτὸν ἀντιταξαμένου κρατήσας καὶ τρεψάμενος τοὺς πολεμίους εὐθὺς περιετείχιζε, δαπάνη καὶ χρόνῳ μᾶλλον ἢ τραύμασι καὶ κινδύνοις τῶν πολιτῶν περιγενέσθαι καὶ συνελεῖν τὴν πόλιν βουλόμενος</p>			
		<p>Plut.Per. 28,1,1-28,2,1: Ἐνάτῳ δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων παραστάντων, ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσεν, ὧν τὰ μὲν εὐθὺς εἰσήνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶ ταξάμενοι κατοίσειν ὁμήρους ἔδωκαν</p> <p>Frag.ausgabe: DK 3,15-18: ἐνάτῳ δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων παραστάντων ὁ Περικλῆς τὰ τεῖχη καθεῖλε καὶ τὰς ναῦς παρέλαβε καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσεν, ὧν τὰ μὲν εὐθὺς εἰσήνεγκαν οἱ Σάμιοι, τὰ δ' ἐν χρόνῳ ῥητῶι ταξάμενοι κατοίσειν ὁμήρους ἔδωκαν DK 3,15-18</p>	327b	+	Milit. Leistg.
		<p>Plut.Per. 28,2,1-28,2,4: Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 67) τούτοις ἐπιτραγῶ δεῖ, πολλὴν ὁμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἦν οὔτε Θουκυδίδης ἰστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος οὔτ' Ἀριστοτέλης</p>	327b-c	+	Milit. Leistg.

		<p>Frag.ausgabe: DK 3,19–21: τούτοις ἐπιτραγωιδεῖ πολλήν ὠμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἦν οὔτε Θουκυδίδης [I 117] ἰστόρηκεν οὔτ' Ἐφορος DK 3,19–21</p>			
Pausanias	1. Jh. n. Chr.	<p>Plut.Per. 26,4,8–26,4,10 <i>(Fehler eAQUA, richtig Zitation wäre Plut. Per. 26,4,10):</i> Σαμίων ὁ δῆμος ἐστὶν ὡς πολυγράμματος</p> <p>Frag.ausgabe: Untersuchungen zu den attizistischen Lexika. Abhandlungen der deutschen Akademie der Wissenschaften zu Berlin, Philosoph.-hist. Kl. Berlin: Akademie-Verlag, 1950, ed. H. Erbse, sigma/3*/1: <Σαμίων ὁ δῆμος <ἐστὶν> ὡς πολυγράμματος> <i>Plutarch gibt Aristophanes als Quelle an</i></p>	326e	+	Politik
Philo daeus	Ju- v. Chr.– 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut.Per. 16,7,4–16,8,1: ὁ ταῦτὸν δ' ἐστὶν οἶμαι θεωρητικοῦ φιλοσόφου καὶ πολιτικοῦ βίος, ἀλλ' ὁ μὲν ἀνόργανον καὶ ἀπροσδεῖ τῆς ἐκτὸς ὕλης ἐπὶ τοῖς καλοῖς κινεῖ τὴν διάνοιαν, τῷ δ' εἰς ἀνθρωπείας χρείας ἀναμειγνύντι τὴν ἀρετὴν ἐστὶν οὗ γένοιτ' ἂν οὐ τῶν ἀναγκαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν καλῶν ὁ πλοῦτος, ὥσπερ ἦν καὶ Περικλεῖ, βοηθοῦντι πολλοῖς τῶν πενήτων</p> <p>Frag.ausgabe: Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 5., ed. L. Cohn, Berlin 1906, 2/173t/4t1–2/174t/1t1: ὑπὲρ ὧν ἄξιον ἐπαί νεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι τὸν ἐστιάτορα θεὸν τὴν ὡς ἀληθῶς ἐστίαν γῆν ἄπασαν ἀεὶ πλήρη παρέχοντα τῶν οὐκ ἀναγκαίων μόνον ἀλλὰ καὶ <τῶν πρὸς> τὸν ἀβροδίαιτον βίον.</p>	318b–c	–	/

		<i>kein Zitat, einfache Redewendung</i>			
Platon (Kom.)	5./4. Jh. v. Chr.	Plut.Per. 4,4,2–4,4,4 (Fehler eAqua, richtige Zitation wäre Plut.Per.4,4,4) : πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ Frag.ausgabe: Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig 1880, 191t183–259/1: πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ἀντιβολῶ <i>Zum Zitat gehört eigentlich noch ein weiterer Teil (σὺ γὰρ ὡς φασὶ [ᾧ] Χείρων ἐξέθρεψας Περικλέα) den eAQUA nicht angibt</i>	302a	+	Bildung
Protagoras	5. Jh. v. Chr.	Plut.Per. 36,5,1–36,6,1 : πεντάθλου γάρ τινος ἀκοντίῳ πατάξαντος Ἐπίτιμον τὸν Φαρσάλιον ἀκουσίως καὶ κτείναντος, ἡμέραν ὄλην ἀναλῶσαι μετὰ Πρωταγόρου διαποροῦντα, πότερον τὸ ἀκόντιον ἢ τὸν βαλόντα μᾶλλον ἢ τοὺς ἀγωνοθέτας κατὰ τὸν ὀρθότατον λόγον αἰτίους χρῆ τοῦ πάθους ἡγεῖσθαι Frag.ausgabe: DK 10,1–5: πεντάθλου γάρ τινος ἀκοντίῳ πατάξαντος Ἐπίτιμον τὸν Φαρσάλιον ἀκουσίως καὶ κτείναντος, ἡμέραν ὄλην ἀναλῶσαι μετὰ Πρωταγόρου διαποροῦντα, πότερον τὸ ἀκόντιον ἢ τὸν βαλόντα μᾶλλον ἢ τοὺς ἀγωνοθέτας <κατὰ τὸν ὀρθότατον λόγον> αἰτίους χρῆ τοῦ πάθους ἡγεῖσθαι.	337a	+	Rhetorik
Stesimbrotos	5. Jh. v. Chr.	Plut.Per. 8,9,1–8,9,3 : ὁ δὲ Στησίμβροτός (FGrH 107 F 9) φησιν, ὅτι τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι καθάπερ τοὺς θεοὺς Frag.ausgabe: FHG II., ed. K.Müller, Paris 1841–	307e	+	Reden/ Rhetorik

		1870, 8t1-12/1- 8t1-12/3: Ὁ δὲ Στησίμβροτος φησὶν ὅτι τοὺς ἐν Σάμῳ τεθνηκότας ἐγκωμιάζων ἐπὶ τοῦ βήματος ἀθανάτους ἔλεγε γεγονέναι καθάπερ τοὺς θεοὺς			
		Plut.Per. 8,9,3-8,9,5: οὐδὲ γὰρ ἐκείνους αὐτοὺς ὀρῶμεν, ἀλλὰ ταῖς τιμαῖς ἅς ἔχουσι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἃ παρέχουσιν ἀθανάτους εἶναι τεκμαιρόμεθα Frag.ausgabe: FHG I., ed. K.Müller, Paris 1841-1870, 8t1-12/3- 8t1-12/6: οὐδὲ γὰρ ἐκείνους αὐτοὺς ὀρῶμεν, ἀλλὰ ταῖς τιμαῖς ἅς ἔχουσι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἃ παρέχουσιν ἀθανάτους εἶναι τεκμαιρόμεθα	307e	+	Reden/ Rhetorik
		Plut.Per. 13,16,1-13,16,17: καὶ τί ἂν τις ἀνθρώπους σατυρικοὺς τοῖς βίοις καὶ τὰς κατὰ τῶν κρειπτόνων βλασφημίας ὥσπερ δαίμονι κακῶ τῷ φθόνῳ τῶν πολλῶν ἀποθύοντας ἐκάστοτε θαυμάσειεν, ὅπου καὶ Στησίμβροτος ὁ Θάσιος (FGrH 107 F 10b) δεινὸν ἀσέβημα καὶ μυθῶδες ἐξενεγκεῖν ἐτόλμησεν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ υἱοῦ κατὰ τοῦ Περικλέους Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841-1870, 9t1-12/2-9t1-12/8: Καὶ τί ἂν τις ἀνθρώπους σατυρικοὺς τοῖς βίοις καὶ τὰς κατὰ τῶν κρειπτόνων βλασφημίας ὥσπερ δαίμονι κακῶ τῷ φθόνῳ τῶν πολλῶν ἀποθύοντας ἐκάστοτε θαυμάσειεν, ὅπου καὶ Στησίμβροτος ὁ Θάσιος δεινὸν ἀσέβημα καὶ μυθῶδες ἐξενεγκεῖν ἐτόλμησεν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ υἱοῦ κατὰ τοῦ Περικλέους	314e	+	Reden/ Rhetorik (gegen Perikles)
		Plut.Per. 13,16,7-13,16,12:	314e	+	Reden/

		<p>οὕτως ἔοικε πάντη χαλεπὸν εἶναι καὶ δυσθήρατον ἱστορίᾳ τᾶληθές, ὅταν οἱ μὲν ὕστερον γεγονότες τὸν χρόνον ἔχωσιν ἐπιπροσθοῦντα τῇ γνώσει τῶν πραγμάτων, ἢ δὲ τῶν πράξεων καὶ τῶν βίων ἡλικιωτὶς ἱστορία τὰ μὲν φθόνοις καὶ δυσμενείαις, τὰ δὲ χαριζομένη καὶ κολακεύουσα λυμαίνηται καὶ διαστρέφη τὴν ἀλήθειαν</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 9t1–12/8– 9t1–12/14: Οὕτως ἔοικε πάντη χαλεπὸν εἶναι καὶ δυσθήρατον ἱστορίᾳ τᾶληθές, ὅταν οἱ μὲν ὕστερον γεγονότες τὸν χρόνον ἔχωσιν ἐπιπροσθοῦντα τῇ γνώσει τῶν πραγμάτων, ἢ δὲ τῶν πράξεων καὶ τῶν βίων ἡλικιωτὶς ἱστορία τὰ μὲν φθόνοις καὶ δυσμενείαις, τὰ δὲ χαριζομένη καὶ κολακεύουσα λυμαίνηται καὶ διαστρέφη τὴν ἀλήθειαν FHG 2., ed. K. Müller, 9t1–12/8– 9t1–12/14</p>			Rhetorik (gegen Perikles)
		<p>Plut.Per. 26,1,3–26,1,10: Ἐπεὶ δὲ μείζων ἕτερος στόλος ἦλθεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ παντελῶς κατεκλείσθησαν οἱ Σάμιοι, λαβὼν ὁ Περικλῆς ἐξήκοντα τριήρεις ἐπλευσεν εἰς τὸν ἔξω πόντον, ὡς μὲν οἱ πλείστοι λέγουσι, Φοινισσῶν νεῶν ἐπικούρων τοῖς Σαμίσις προσφερομένων, ἀπαντῆσαι καὶ διαγωνίσασθαι πορρωτάτω βουλόμενος, ὡς δὲ Στησίμβροτος, ἐπὶ Κύπρον στελλόμενος</p> <p>Frag.ausgabe: FHG I., ed. K.Müller, Paris 1841–1870, 7t1–12/1–7t1–12/8: Ἐπεὶ δὲ μείζων ἕτερος στόλος ἦλθεν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν καὶ παντελῶς κατεκλείσθησαν οἱ Σάμιοι, λαβὼν ὁ Περικλῆς</p>	326c	+	Milit. Leistg.

		ἑξήκοντα τριήρεις ἔπλευσεν εἰς τὸν ἕξω πόντον, ὡς μὲν οἱ πλεῖστοι λέγουσι, Φοινισσῶν νεῶν ἐπικούρων τοῖς Σαμίοις προσφερομένων, ἀπαντῆσαι καὶ διαγωνίσασθαι πορρωτάτω βουλόμενος, ὡς δὲ Στησίμβροτος, ἐπὶ Κύπρον στελλόμενος			
		Plut.Per. 26,1,10: <u>ὄπερ οὐ δοκεῖ πιθανὸν εἶναι</u> Frag.ausgabe: FHG II., ed. K.Müller, Paris 1841–1870, 7t1–12/8: <u>ὄπερ οὐ δοκεῖ πιθανὸν εἶναι</u> <i>kein Zitat, eigene Meinung</i>	326c	/	/
		Plut.Per. 36,2,1–36,3,1: ὁ γὰρ πρεσβύτερος αὐτοῦ τῶν γνησίων υἱῶν Ξάνθιππος, φύσει τε δαπανηρὸς ὢν καὶ γυναικὶ νέᾳ καὶ πολυτελεῖ συνοικῶν, Τεισάνδρου θυγατρὶ τοῦ Ἐπιλύκου, χαλεπῶς ἔφερε τὴν τοῦ πατρὸς ἀκρίβειαν, γλίσχρα καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ χορηγοῦντος Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 11t1–12/1–11t1–12/6: Ὁ γὰρ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν γνησίων υἱῶν Ξάνθιππος φύσει τε δαπανηρὸς ὢν καὶ γυναικὶ νέᾳ καὶ πολυτελεῖ συνοικῶν, Τεισάνδρου θυγατρὶ, τοῦ Ἐπιλύκου, χαλεπῶς ἔφερε τὴν τοῦ πατρὸς ἀκρίβειαν γλίσχρα καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ χορηγοῦντος FHG 2, ed. K. Müller, 11t1–12/1–11t1–12/6	336f	+	Charakter (Xanthippos)
		Plut.Per. 36,3,1–36,4,1: πέμψας οὖν πρὸς τινὰ τῶν φίλων ἔλαβεν ἀργύριον ὡς τοῦ Περικλέους κελεύσαντος Frag.ausgabe: FHG II., ed. K.Müller, Paris 1841–1870, 11t1–12/6 – 11t1–12/7:	336f–337a	+	Charakter (Xanthippos)

		πέμψας οὖν πρὸς τινὰ τῶν φίλων ἔλαβεν ἀργύριον ὡς τοῦ Περικλέους κελεύσαντος			
		<p>Plut.Per. 36,4,1–36,5,1: ἐκείνου δ' ὕστερον* ἀπαιτοῦντος, ὁ μὲν Περικλῆς καὶ δίκην αὐτῷ προσέλαχε, τὸ δὲ μειράκιον ὁ Ξάνθιππος ἐπὶ τούτῳ χαλεπῶς διατεθεὶς ἐλοιδόρει τὸν πατέρα, πρῶτον μὲν ἐκφέρων ἐπὶ γέλῳ τὰς οἴκοι διατριβὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐποιεῖτο μετὰ τῶν σοφιστῶν.</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 11t1–12/7–11t1–12/12: Ἐκείνου δ' ὕστερον ἀπαιτοῦντος, ὁ μὲν Περικλῆς καὶ δίκην αὐτῷ προσέλαχε, τὸ δὲ μειράκιον ὁ Ξάνθιππος ἐπὶ τούτῳ χαλεπῶς διατεθεὶς ἐλοιδόρει τὸν πατέρα, πρῶτον μὲν ἐκφέρων ἐπὶ γέλῳ τὰς οἴκοι διατριβὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς λόγους, οὓς ἐποίει μετὰ τῶν σοφιστῶν</p>	337a	+	Charakter (Xanthippos)
		<p>Plut.Per. 36,5,1–36,6,1: πεντάθλου γὰρ τινος ἀκοντίῳ πατάξαντος Ἐπίτιμον τὸν Φαρσάλιον ἀκουσίως καὶ κτείναντος, ἡμέραν ὅλην ἀναλῶσαι μετὰ Πρωταγόρου διαποροῦντα, πότερον τὸ ἀκόντιον ἢ τὸν βαλόντα μᾶλλον ἢ τοὺς ἀγωνοθέτας κατὰ τὸν ὀρθότατον λόγον αἰτίους χρῆ τοῦ πάθους ἡγεῖσθαι</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 11t1–12/12–11t1–12/17: εντάθλου γὰρ Χαρίππου ἀκοντίῳ πατάξαντος Ἐπίτιμον τὸν Φαρσάλιον ἀκουσίως καὶ κατακτείναντος, ἡμέραν ὅλην ἀναλῶσαι μετὰ Πρωταγόρου διαποροῦντα, πότερον τὸ</p>	337a–b	–	Charakter (Xanthippos)

		ἀκόντιον ἢ τὸν βάλοντα ἢ τοὺς ἀγωνοθέτας κατὰ τὸν ὀρθότατον λόγον αἰτίους χρῆ τοῦ πάθους ἡγεῖσθαι			
		<p>Plut.Per. 36,6,1–36,6,5: πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν περὶ τῆς γυναικὸς* διαβολὴν ὑπὸ τοῦ Ξανθίππου φησὶν ὁ Στησίμβροτος (FGrH 107 F 11) εἰς τοὺς πολλοὺς διασπαρῆναι, καὶ ὅλως ἀνήκεστον ἄχρι τῆς τελευτῆς τῷ νεανίσκῳ πρὸς τὸν πατέρα διαμεῖναι τὴν διαφορὰν</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 11t1–12/18–11t1–12/22: Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὴν περὶ τῆς γυναικὸς διαβολὴν ὑπὸ τοῦ Ξανθίππου φησὶν ὁ Στησίμβροτος εἰς τοὺς πολλοὺς διασπαρῆναι καὶ ὅλως ἀνήκεστον ἄχρι τῆς τελευτῆς τῷ νεανίσκῳ πρὸς τὸν πατέρα παραμεῖναι τὴν διαφορὰν FHG 2., ed. K. Müller, 11t1–12/18–11t1–12/22</p>	337b	+	Charakter (Xanthippos)
		<p>Plut.Per. 36,6,5–36,7,1: ἀπέθανε γὰρ ὁ Ξάνθιππος ἐν τῷ λοιμῷ νοσήσας</p> <p>Frag.ausgabe: FHG II., ed. K. Müller, Paris 1841–1870, 11t1–12/22: ἀπέθανε γὰρ ὁ Ξάνθιππος ἐν τῷ λοιμῷ νοσήσας</p>	337b	+	/
Telekleides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 3,6,2–3,7,2: αὐτὸν ἐν τῇ πόλει „καρηβαροῦντα, ποτὲ δὲ μόνον ἐκ κεφαλῆς ἑνδεκακλίνου θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλειν,, ὁ δ' Εὐπολις ἐν τοῖς Δήμοις</p> <p>Frag.ausgabe: <u>1.</u> Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1. , ed. A. Meineke, Berlin 1839, IFF 6–3 <u>2.</u> Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig 1880,</p>	301e	+	Äußeres

		44-40,1: Μόνος ἐκ κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει – <i>Doppelung aufgrund der Angabe von zwei Editionen. Verfälscht Ergebnis im Tortendiagramm. Weiterhin ist das Zitat bei eAQUA unnötig erweitert. Dies führt zu Fehlern in der similarity.</i>			
		Plut.Per. 16,2,1–16,2,8: 42 CAF I 220) παραδεδοκέναι φησὶν αὐτῷ τοὺς Ἀθηναίους πόλεων τε φόρους αὐτάς τε πόλεις, τὰς μὲν δεῖν, τὰς δ' ἀναλύειν, λάϊνα τεῖχη, τὰ μὲν οικοδομεῖν τὰ δὲ τᾶμπαλιν αὐτῷ καταβάλλειν, σπονδὰς, δύναμιν, κράτος, εἰρήνην, πλοῦτόν τ' εὐδαιμονίαν τε Frag.ausgabe: <u>1.</u> Fragmenta comicorum Grae- corum, vol. 2.1., ed. A. Meineke, Berlin 1839, IFF 4-3,1-3 <u>2.</u> Co- micorum Atticorum fragmenta, vol. 1., ed. T. Kock, Leipzig 1880, 42-40,1-3: Πόλεων τε φόρους αὐτάς τε πόλεις τὰς μὲν δεῖν τὰς δ' ἀναλύειν, λάϊνα τεῖχη τὰ μὲν οικοδομεῖν, τάχα δ' αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν, σπονδὰς δύναμιν κράτος εἰρήνην πλοῦτόν τ' εὐδαιμονίαν τε ἐξανατέλλει – <i>Doppelung aufgrund der Angabe von zwei Editionen. Verfälscht Ergebnis im Tortendiagramm + similarity</i>	317e	+	Politik
Theophrast	4./3. Jh. v. Chr.	Plut.Per. 38,2,1–38,3,1: ἐν τοῖς ἠθικοῖς διαπορήσας, εἰ πρὸς τὰς τύχας τρέπεται τὰ ἦθη καὶ κινούμενα τοῖς τῶν σωμάτων πάθεσιν ἐξίσταται τῆς ἀρετῆς, ἰστόρηκεν ὅτι νοσῶν ὁ Περικλῆς ἐπισκοπούμενῳ τινὶ τῶν φίλων δείξειε περίαπτον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῷ τραχήλῳ περιηρημένον, ὡς σφόδρα κακῶς ἔχων ὁπότε καὶ ταύτην ὑπομένοι τὴν ἀβελτερίαν	339a	+	Charak- ter

		<p>Frag.ausgabe: Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia, ed. F. Wimmer, Paris 1866, 1/146b/1t/1t-1/146b/1t/7t: ἐν τοῖς ἠθικοῖς διαπορήσας, εἰ πρὸς τὰς τύχας* τρέπεται τὰ ἦθη καὶ κινούμενα τοῖς παθέσι τῶν σωμάτων ἐξίσταται τῆς ἀρετῆς, ἰστόρηκεν ὅτι νοσῶν ὁ Περικλῆς ἐπισκοπούμενος τινὶ τῶν φίλων δείξειε περίαπτον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῷ τραχίλῳ περιηρημένον, ὡς σφόδρα κακῶς ἔχων ὁπότε καὶ ταύτην ὑπομένοι τὴν ἀβελτηρίαν</p>			
Timon	4./3. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 4,5,5-4,5,7: ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν Ζήνωνος, πάντων ἐπιλήπτορος</p> <p>Frag.ausgabe: Supplementum Hellenisticum, ed. H. Lloyd-Jones and P. Parsons, Berlin 1983, 11/819-840/1t- /11/819-840/3t: ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνὸν Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος ἡδὲ Μέλισσον πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω, παύρων γε μὲν ἦσσω</p>	302b	+	Bildung
Zenon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut.Per. 4,4,4-4,5,5 (Fehler eAQUA, richtige Zitation wäre Plut.Per. 4,5,1- 4,5,5): διήκουσε δὲ Περικλῆς καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου πραγματευομένου <μὲν> περὶ φύσιν ὡς Παρμενίδης, ἐλεγκτικὴν δὲ τινα καὶ δι' ἀντιλογίας εἰς ἀπορίαν κατακλείουσιν ἐξασκήσαντος ἔξιν, ὡς πού καὶ Τίμων ὁ Φλειάσιος εἶρηκε διὰ τούτων</p> <p>Frag.ausgabe: DK 4,9-12: διήκουσε* δὲ Περικλῆς καὶ Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου πραγματευομένου περὶ φύσιν ὡς Παρμενίδης, ἐλεγκτικὴν δὲ τινα καὶ δι' ἀντιλογίας εἰς</p>	302a-b	+	Bildung

		<p>ἀπορίαν κατακλείουσιν ἔξασκήσαντος ἕξιν <i>Erweitertes Zitat bei eAQUA (ὡς που καὶ Τίμων ὁ Φλειάσιος εἶρηκε διὰ τούτων) führt zu Fehler bei der similarity. Jener Teil gehört zu einem anderen Zitat.</i></p>			
		<p>Plut.Per. 4,5,5–4,5,7: ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν Ζήνωνος, πάντων ἐπιλήπτορος</p> <p>Frag.ausgabe: DK 1,5–1,7: ἀμφοτερογλώσσου τε μέγα σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν Ζήνωνος πάντων ἐπιλήπτορος ἡδὲ Μέλισσον πολλῶν φαντασμῶν ἐπάνω, παύρων γε μὲν ἦσσω</p>	302b	+	Bildung
		<p>Plut.Per. 5,3,6–5,3,12: ἀλλ' Ἴωνα μὲν ὥσπερ τραγικὴν διδα σκαλίαν ἀξιοῦντα τὴν ἀρετὴν ἔχειν τι πάντως καὶ σατυρικὸν μέρος ἔωμεν, τοὺς δὲ τοῦ Περικλέους τὴν σεμνότητα δοξοκοπίαν τε καὶ τῦφον ἀποκαλοῦντας ὁ Ζήνων παρεκάλει καὶ αὐτοὺς τι τοιοῦτο δοξοκοπεῖν, ὡς τῆς προσποίσεως αὐτῆς τῶν καλῶν ὑποποιούσης τινὰ λεληθότως ζῆλον καὶ συνήθειαν</p> <p>Frag.ausgabe: DK 17,2–3: παρεκάλει καὶ αὐτοὺς τι τοιοῦτο δοξοκοπεῖν, ὡς τῆς προσποίσεως αὐτῆς τῶν καλῶν ὑποποιούσης τινὰ λεληθότως ζῆλον καὶ συνήθειαν <i>Erweitertes Zitat bei eAQUA kann zu Missverständnissen führen, da der erste Teil zum Ion -Zitat gehört. Müsste also entfernt werden.</i></p>	303e	+	Charakter

Tabelle 5: Editionsvergleich zu Plutarchs Alkibiadesvita

Markus Klank

Autor (alphabetisch)	Zeit	Belegstellenangabe Teubner	Belegstelle (Stephanus-Zählung)	Zitat/Redewendung (+/-)	Kategorie
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Εἰς τὸ ἐναντίον, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 571–590; 387,31–388,3: τοσοῦτῳ γὰρ βελτίων ἢ νῦν ἀναχώρησις, ὅσῳ μάχας τε νενικηκότες, ὧς Ἀθηναῖοι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ τὰς Συρακοῦσας αὐτὰς παρὰ μικρὸν ἐλθόντες ἔχειν, εἴτα ἀντιπεσοῦσης τῆς τύχης ἀναστρέψομεν, ἀμφοῖν σημεῖα πᾶσιν ἀνθρώποις καταλιπόντες, τῆς τε ἐπὶ τῶν ἀγῶνων εὐψυχίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς καιροὺς εὐαρμοστίας, καὶ οὕτε Συρακοσίων οὕτε Σελινουντίων οὕτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ κομπάσεται καθ' ἡμῶν οὐδ' ὡς ἐξήλασεν ἔξει λέγειν.</p>	210a	–	Redewendung
Aelius Aristides	2. Jh.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7	210a	–	Rede–

tides	n. Chr.	<p>τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Λευκτρικὸς δ' (ὑπὲρ Θηβαίων δεῦτερος), ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 684–695; 463,33–35: εἰ γὰρ ἐφ' οἷς πρότερον βουλήσονται συμμάχοις ἡμῖν χρῆσθαι, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἡγεῖσθαι βουλήσονται.</p>			wendung
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Παναθηναϊκός, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 150–320; 154,14–21: πρὸς δὲ τοῦτοις Κορινθίων διὰ Μεγαρέας παρωξυμένων καὶ πολεμούντων καὶ κατὰ γῆν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>καὶ κατὰ θάλατταν, Ἐπιδαυρίων δὲ καὶ Σικυωνίων σὺν Κορινθίοις ἐξεταζομένων, Ναξίων δὲ καὶ Θασίων καὶ Καρυστίων κακῶς περὶ τῆς συμμαχίας βουλευομένων, καλούντων δὲ Φωκέων, καλούντων δ' αὖ Λακεδαιμονίων, θαυμαστοῦ δὲ κύκλου πραγμάτων ὄντος κατὰ τὴν Ἑλλάδα:</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Παναθηναϊκός, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 150– 320; 159,21–27: ὡς δὲ ἐδόκει τῷ δαίμονι μήπω ταῦτα ἀποχρῆν τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἔτι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν κλυσθῆναι τὰς πόλεις, καὶ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐπελθεῖν πολεμίους, τοὺς δ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπλεῦσαι κατὰ συμφοράς, τίς Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων ἐστὶν ὅστις τὸ ἐξ ἴσου τοῖς ἀπὸ τῆσδε τῆς πόλεως ἐτέρους ἂν ἔχοι λέγειν;</p>	210a	–	Rede- wendung
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Παναθηναϊκός, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 150–320; 174,15–24: ὁ δὲ δὴ μάλιστα ἄξιον τῆς ἐκείνων φύσεως ἀγασθῆναι καὶ κρεῖττον ἢ κατ' ἄνθρωπον ἠγήσασθαι, ἐξὸν γὰρ αὐτοῖς ἀκολουθοῦντας ἔχειν Λακεδαιμονίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἢ περιδεῖν ἐπὶ κεφαλὴν ὠσθέντας, συμμάχων, περιοίκων, οἰκετῶν, ἀπάντων ἐπανεστηκότων, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ἐδέξαντο, καὶ πορευομένης ὥσπερ φλογὸς τῆς Θηβαίων δυνάμεως ἐπὶ τὴν πόλιν τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Πελοποννήσου μόνοι καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων προστάντες ἐκόλυσαν.</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Din-</p>	210a	–	Rede-wendung

		dorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 157,13–16: οὔτοι δὲ, φησὶ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκων τοὺς πολεμίους, καὶ τοσοῦτους αἰχμαλώτους εἶλον αὐτῶν ὅσοις ἔργον ἦν καὶ τοῖς ἄπασιν ἀντιστῆναι.			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 158,2–9: ἄρ' οὖν ταῦτα ἂν οὕτω κατείργαστο, ἢ νίκας οὕτω πολλὰς καὶ λαμπρὰς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐφεξῆς ἀνῆρεῖτο, εἰ δουλεύειν ἠξίου τῷ πλήθει καὶ μὴ τοῦναντίον εἰς ὅσον ἐξῆν ἦρχεν ἀκριβέστατα, ἢ κόσμου καὶ τάξεως χωρὶς ἦγε τὸ στρατόπεδον καὶ συνεχώρει πᾶν ὃ βούλοιντο, ἀλλὰ μὴ πανταχοῦ πᾶσαν φροντίδα καὶ πρόνοιαν ἐποιεῖτο εὐταξίας καὶ εὐαρμοστίας αὐτῶν καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντα ὑπάρχειν εὐκόλους αὐτῷ;	210a	–	Redewendung
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ	210a	–	Redewendung

		<p>πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 191,23–25: οὐκοῦν τῶν μὲν Ἀθηναίων μονωθέντων, τῶν δ' Ἑλλήνων ἀνόνητα πονούντων, λοιπὸν ἦν ἅπαντα ἔχεσθαι σιωπῇ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 197,6–18: εἰ γὰρ πολλοστημόριον τῆς κατὰ γῆν δυνάμεως ὑπολειφθὲν παρέσχεν ὁμως θόρυβον τοῖς Ἑλλησι, καὶ ταῦτ' ἤδη παραδειγμάτων αὐτοῖς καὶ</p>	210a	–	Redewendung

		<p>κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν έστηκότων, ὄσῳ κρείττοσιν εἶναι προσῆκει τῶν βαρβάρων, καὶ προσέτι ὑπάρχου βασιλέως, ἀλλ' οὐκ αὐτοῦ βασιλέως ἐμμείναντος, ἧ που τὸν πυρφόρον οὐδ' ἂν εἶς ἔγνω πρὸς ἅπαντας μὲν ἀγωνιζόμενον, ἀλλ' οὐ μέρος, βασιλέως δ' ἐφεστῶτος τοῖς πράγμασιν, οὐδενὸς δὲ ὡς γ' ἐν τοῖς παροῦσιν ὄτῳ θαρρήσουσιν ὑπάρχοντος, κακῶν δ' ἀπαθοῦς καὶ μετ' ἐλπίδων ἀκραιφνῶν ἐπιόντος τοῦ στρατοῦ, καὶ τῷ περὶ τὰς Πύλας ἔργῳ προεπηρμένου, καὶ μόνον οὐκ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔχοντος ὅτι καὶ τούτους πάντας αὐτίκα δὴ κεῖσθαι δεήσει.</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Πρὸς Πλάτωνα ὑπὲρ τῶν τεττάρων, ed. W. Din- dorf, Aristides, vol. 2. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 156–414; 199,26– 200,11: ἄτοπον δέ μοι φαίνε ται, εἰ μὲν συμμάχους τινὰς ἢ φρούριον προὔδοσαν, ἢ ναῦν μίαν ἢ δύο, ἢ φυγῆς αἰτίοι τισιν ἢ θανάτου κατέστησαν, πολλοῖς ἂν καὶ πικνοῖς ἐλάυνειν αὐτοῦς τοῖς ῥήμασι καὶ μετ' Εὐρυβάτου καὶ Φρυνώνδου καταλέγειν, ὥσπερ τὸν Ἀρχέλαον</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>κακοδαίμονα δὴ που καὶ ἄθλιον προσείρηκεν, ἀποκτείναντα οὓς οὐ προσῆκεν, ἐπεὶ δ' ἅπαντας μὲν ἠλευθέρωσαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν προκινδυνεύοντες, ἔσωσαν δὲ οὐ μόνον τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἑαυτοῦς παρακαταθεμένων, ἀλλὰ καὶ πόλεις καὶ χώραν καὶ πολιτείαν καὶ ἔθνη καὶ νόμους καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆν τοῦ γένους, ἀνδρείας δὲ καὶ δικαιοσύνης οὐδ' ὅτιοῦν ἀπέλιπον, μείζω δὲ ἢ παρέλαβον παρέδωσαν τὴν Ἑλλάδα, τοῖς δὲ θεοῖς πρέποντα χαριστήρια τούτων ἀπήγαγον, διεγένοντο δ' ὡς εἰπεῖν πανηγυρίζοντες καὶ ταῖς πράξεσι καὶ τοῖς πολιτεύμασι καὶ φανερὰν ἅπασιν τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν, ἣν εἷς τε θεοὺς καὶ ἀνθρώπους εἶχον, κατέστησαν, τῆς Μιθραϊκοῦ καὶ Θεαρίωνος μοίρας αὐτοῦς ἄξιοῦν εἶναι:</p>			
Aelius Aristides	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Ῥοδίους περὶ ὁμονοίας, ed. W. Dindorf, Aristides, vol. 1. Leipzig: Reimer, 1829 (repr. Hildesheim: Olms, 1964): 824–844; 564,5–9: παραλαβόντες δὲ τὴν ἀρχὴν, ἕως μὲν μίαν γνώμην εἶχον, ἀντεῖχον μικροῦ δεῖν ἅπασιν ἀνθρώποις καὶ κατὰ γῆν καὶ</p>	210a	–	Redewendung

		κατὰ θάλατταν, ἐπεὶ δὲ διέστησαν, τὰ μὲν τείχη κατέσκαψαν, τὰς δὲ ναῦς παρέδωκαν.			
Aeneas Tacticus	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 25,13,1 –25,14,1: ἐπεὶ δὲ πραττόντων ταῦτα τῶν Ἀθηναίων ἦκε γράμματα πάλιν παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, φυλάττεσθαι κελεύοντος τὸν Φρύνιχον ὡς προδιδόντα τοῖς πολεμίοις τὸν ναύσταθμον, ἠπίστησαν, οἰόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην, εἰδότα σαφῶς τὴν τῶν πολεμίων παρασκευὴν καὶ διάνοιαν, ἀποχρησθαι πρὸς τὴν τοῦ Φρυνίχου διαβολὴν οὐκ ἀληθῶς.</p> <p>Frag.ausgabe: Poliorcetica, ed. A. Dain and A.-M. Bon, Énée le tacticien. Poliorcétique. Paris: Les Belles Lettres, 1967: 1–91; 6prol,3,1–4: Ὁ δὲ ἔμπειρος, γνοὺς τὴν τῶν πολεμίων παρασκευὴν καὶ πλῆθος καὶ πορείας καὶ τὴν ἄλλην κίνησιν τοῦ στρατεύματος, οὕτω τὴν ἀλήθειαν ἐμφανιεῖ.</p>	205c	–	–
Andokides	5.–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De mysteriis, ed. G. Dalmeyda, Andocide. Discours. Paris: Les Belles Lettres, 1930 (repr. 1966); 146,6–147,7: Οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἡ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθῶν ὑπ' ἐκείνων, οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδὲν [ἄν] πώποτε ὄφλον, οὐδ' ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη αἰεὶ τῷ δεομένῳ.</p>			
Andokides	5.–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De pace, ed. G. Dalmeyda, Andocide. Discours. Paris: Les Belles Lettres, 1930 (repr. 1966); 17,5–8: Πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον τούτων ὑπάρχει.</p>	210a	–	Rede-wendung
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,1,1: Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαις (fr.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. fr.</p>	193a	+ (das eigentliche Zitat kommt erst nach	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

	<p>1-79, 138-185. Περί τῆς μεταστάσεως (frr. 1-6): pp. 108-111. Περί ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8-14): pp. 111-112. Ἐπιτροπικὸς <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογία (frr. 17-20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21-24): p. 113. Περί τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25-33): pp. 113-114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34-35): pp. 114-115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36-45): pp. 115-116. Παρανόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περί τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49-56): pp. 116-118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57-59): pp. 118-119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61-64): p. 119. Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66-67): pp. 120-121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68-70): p. 121. Ῥητορικαὶ τέχναι [Dub.] (frr. 71-76): pp. 121-122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77-79): pp. 122-123. Fragmenta dubia (frr. 138-185): pp. 123-127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis-267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,1-6: {ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ} Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαῖς γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτη τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀποκηρύττειν Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπῶν, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μιᾷ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι</p>		<p>diesem Ab- schnitt)</p>	
--	---	--	------------------------------------	--

		πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι:			
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,1,2–3,2,1: γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτην τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἐπικηρύττειν Ἀρίφρονος, Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπών, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μᾶ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι, καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθῶν τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρᾳ ξύλῳ πατάξας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. frr. 1–79, 138–185. Περὶ τῆς μεταστάσεως (frr. 1–6): pp. 108–111. Περὶ ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8–14): pp. 111–112. Ἐπιτροπικός <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικός Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογία (frr. 17–20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21–24): p. 113. Περὶ τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25–33): pp. 113–114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34–35): pp. 114–115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36–45): pp. 115–116. Παρανόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49–56): pp. 116–118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57–59): pp. 118–119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61–64): p. 119.</p>	193a	+	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

		<p>Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66–67): pp. 120–121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68–70): p. 121. Ῥητορικαὶ τέχνηαι [Dub.] (frr. 71–76): pp. 121–122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77–79): pp. 122–123. Fragmenta dubia (frr. 138–185): pp. 123–127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis–267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,6–8: καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθούντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρα ξύλῳ πατάξας.</p>			
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,1,2–3,2,1: γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτην τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἐπικηρύττειν Ἀρίφρονος, Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπών, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μιᾷ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι, καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθῶν τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαίστρα ξύλῳ πατάξας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. frr. 1–79, 138–185. Περὶ τῆς μεταστάσεως (frr. 1–6): pp. 108–111. Περὶ ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8–14): pp. 111–112. Ἐπιτροπικός <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικός Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογία (frr. 17–20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21–24): p. 113. Περὶ τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25–33): pp.</p>	193a	+	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

		<p>113–114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34–35): pp. 114–115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36–45): pp. 115–116. Παρὰ νόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περὶ τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49–56): pp. 116–118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57–59): pp. 118–119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61–64): p. 119. Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66–67): pp. 120–121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68–70): p. 121. Ῥητορικαὶ τέχνηαι [Dub.] (frr. 71–76): pp. 121–122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77–79): pp. 122–123. Fragmenta dubia (frr. 138–185): pp. 123–127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis–267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,1–6: {ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ} Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαῖς γέγραπται, ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτη τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀποκηρύττειν Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπῶν, εἰ μὲν τέθνηκεν, ἡμέρα μὲν διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσεσθαι:</p>			
Antiphon	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 3,2,1–3,2,3: ἀλλὰ τοῦτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεῦειν, ἅ γε λοιδορεῖσθαι τις αὐτῷ δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Thalheim (post F. Blass), Antiphontis orationes et fragmenta. Leipzig: Teubner, 1914 (repr. Stuttgart: 1982): 108–127. frr. 1–79, 138–185. Περὶ τῆς</p>	193a	+	Charakter, Person (Demokrates, Perikles)

		<p>μεταστάσεως (frr. 1–6): pp. 108–111. Περί ἀνδραποδισμοῦ (fr. 7): p. 111. Πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογία (frr. 8–14): pp. 111–112. Ἐπιτροπικός <κατὰ> Καλλιστράτου (fr. 15): p. 112. Ἐπιτροπικός Τιμοκράτει (fr. 16): p. 112. Πρὸς τῆς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία (frr. 17–20): p. 113. Κατὰ Λαισποδίου (frr. 21–24): p. 113. Περί τοῦ Λινδίων φόρου (frr. 25–33): pp. 113–114. Ὑπὲρ Μύρρου (frr. 34–35): pp. 114–115. Πρὸς Νικολέα περὶ ὄρων (frr. 36–45): pp. 115–116. Παρὰ νόμων κατηγορία (fr. 46): p. 116. Πρὸς Πολύευκτον (fr. 47): p. 116. Κατὰ πρυτάνεως [Dub.] (fr. 48): p. 116. Περί τοῦ Σαμοθρακῶν φόρου (frr. 49–56): pp. 116–118. Πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν (frr. 57–59): pp. 118–119. Ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν ἐλεύθερον παῖδα <ὑβρεως> (fr. 60): p. 119. Κατὰ Φιλίνου (frr. 61–64): p. 119. Πρὸς Φίλιππον ἀπολογία [Dub.] (fr. 65): p. 120. Ἀλκιβιάδου λοιδορία (frr. 66–67): pp. 120–121. Προοίμια καὶ ἐπίλογοι (frr. 68–70): p. 121. Ῥητορικὰ τέχνη [Dub.] (frr. 71–76): pp. 121–122. Fragmenta incertae sedis (frr. 77–79): pp. 122–123. Fragmenta dubia (frr. 138–185): pp. 123–127. fr. 1a: P. Geneva inv. 264 bis–267. Dup. partim 0028 007. Dup. partim ANTI-PHON Soph. (1147 003); 6,66/67,8–10: ἀλλὰ τοῦτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεύειν, ἅ γε λοιδορεῖσθαί τις αὐτῶ δι' ἔχθραν ὁμολογῶν εἶπεν.</p>			
Antisthenes	5.–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 1,3,1–1,3,8: λέγεται δ' οὐ κακῶς ὅτι τῆς Σωκράτους πρὸς αὐτὸν εὐνοίας καὶ φιλ[ανθρωπ]ίας οὐ μικρὰ πρὸς δόξαν ἀπέλαυεν, εἶγε Νικίου μὲν καὶ Δημοσθένους καὶ Λαμάχου καὶ Φορμίωνος	191f–192a	+	Charakter, Personen (Sokrates, Amykla,

		<p>Θρασυβούλου τε καὶ Θηραμένων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν γενομένων κατ' αὐτόν, οὐδενὸς οὐδ' ἡ μήτηρ ὀνόματος ἔτυχεν, Ἀλκιβιάδου δὲ καὶ τίτθην, γένος Λάκαιναν, Ἀμύκλαν ὄνομα, καὶ Ζώπυρον παιδαγωγὸν ἴσμεν, ὧν τὸ μὲν Ἀντισθένης, τὸ δὲ Πλάτων (Alcib).</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta varia, ed. F. Caizzi, Antisthenis fragmenta. Milan: Istituto Editoriale Cisalpino, 1966: 29–59. frr. 16–24b, 25–26, 28–39a, 40a–86, 88–101, 103–110, 111c–121. Φυσιογνωμονικός (fr. 16): p. 29. Προτρεπτικός (frr. 17–18d): p. 29. Κύρος (frr. 19–21b): p. 30. Ἡρακλῆς (frr. 22–24b, 25–26, 28): pp. 30–32. Κύρος ἢ περὶ βασιλείας vel Ἀλκιβιάδης (frr. 29a–33): pp. 32–34. Ἀσπασία (frr. 34–35): p. 34. Σάθων ἢ περὶ τοῦ ἀντιλέγειν (frr. 36–37b): pp. 34–35. Περὶ παιδείας ἢ περὶ ὀνομάτων (fr. 38): p. 35. Φυσικός (frr. 39a, 40a–40d): pp. 35–36. Περὶ οἴνου χρήσεως (fr. 41): p. 37. Ἀρχέλαος (fr. 42): p. 37. Πολιτικός (fr. 43): p. 37. Fragmenta incertae sedis (frr. 44a–86, 88–101, 103–110, 111c–121): pp. 38–59; 15,31a,1–4: Ἀλκιβιάδου δὲ καὶ τίτθην, γένος Λάκαιναν, Ἀμύκλαν ὄνομα, καὶ Ζώπυρον παιδαγωγὸν ἴσμεν, ὧν τὸ μὲν Ἀντισθένης, τὸ δὲ Πλάτων ἱστῶρηκε.</p>			Zopyros), Herkunft
Appianus	1.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Annibaica, ed. P. Viereck, A.G. Roos and E. Gabba, Appiani historia Romana, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1939 (repr. 1962 (1st edn. corr.)): 141–185; 7a,213,1–3: Τάραντα μὲν δὴ Ῥωμαῖοι τόνδε τὸν τρόπον ἀνέλαβον, εὐκαιρον ἐς πολέμους χωρίον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν:</p>			
Appianus	1.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bellum civile, ed. P. Viereck, Appian's Roman history, vols. 3–4 (ed. H. White). Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1913 (repr. 3:1964; 4:1961): 3:2–566; 4:2–616. *Lib. 1: vol. 3, pp. 2–226. *Lib. 2: vol. 3, pp. 230–514. *Lib. 3: vol. 3, pp. 518–566; vol. 4, pp. 2–136. *Lib. 4: vol. 4, pp. 140–372. *Lib. 5: vol. 4, pp. 376–616; 5,8Pr,72,5–18: λελύσθαι μὲν τὸν πόλεμον αὐτοῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ τὰς ἐμπορίας ἀκωλύτους εἶναι πανταχοῦ, Πομπήιον δὲ τὰς φρουρὰς ἐξαγαγεῖν, ὅσαι κατὰ τὴν</p>	210a	–	Rede-wendung

		Ἰταλίαν εἰσί, καὶ μηκέτι τοὺς ἀποδιδράσκοντας οἰκέτας ὑποδέχεσθαι μηδ' ἐφορμῆν ναυσι τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰταλίας, ἄρχειν δὲ Σαρδοῦς καὶ Σικελίας καὶ Κύρνου καὶ ὄσων ἄλλων εἶχεν ἐς τότε νήσων, ἐς ὅσον ἄρχοιεν τῶν ἐτέρων Ἀντώνιος τε καὶ Καῖσαρ, πέμποντα Ῥωμαίοις τὸν ἐκ πολλοῦ τεταγμένον αὐταῖς φέρειν σῆτον, ἐπιλαβεῖν δὲ καὶ Πελοπόννησον ἐπὶ ταύταις, ὑπατεῦσαι δ' ἀπόντα, δι' ὅτου κρίνοι τῶν φίλων, καὶ τῆς μεγίστης ἱερωσύνης ἐς τοὺς ἱερέας ἐγγραφήναι.			
Aristophanes	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 1,7,1 – 1,7,3: 2 εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας: Frag.ausgabe: Vespae, ed. D.M. MacDowell, Aristophanes. Wasps. Oxford: Clarendon Press, 1971: 48–122; 44/1511: εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας:	192b	+	Charakter, Rhetorik
Aristophanes	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 16,3,2 – 16,3,3: 2 μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν: Frag.ausgabe: Ranae, ed. V. Coulon and M. van Daele, Aristophane, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1928 (repr. 1967 (1st edn. corr.)): 85–157; 1432a: Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν:	199a	+	Charakter, Politik
Aristophanes	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 16,3,2 – 16,3,3: 2 5 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν, 1 ἔτι δὲ μᾶλλον τῇ ὑπονοίᾳ πιέζων (ran). Frag.ausgabe: Ranae, ed. V. Coulon and M. van Daele, Aristophane, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1928 (repr. 1967 (1st edn. corr.)): 85–157: 1–269 (1252a1–1342b34); 1425/1342: Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν:	199a	+	Charakter, Politik

Aristoteles und Corpus Aristotelicum	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Politica, ed. W.D. Ross, Aristotelis politica. Oxford: Clarendon Press, 1957 (repr. 1964): 1–269 (1252a1–1342b34); 3,17,1327a,21a–25a: καὶ γὰρ πρὸς τὸ ῥᾶον φέρειν τοὺς πολέμους εὐβοηθήτους εἶναι δεῖ κατ' ἀμφοτέρωθεν τοὺς σωθησομένους, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ [πρὸς] τὸ βλάψαι τοὺς ἐπιτιθεμένους, εἰ μὴ κατ' ἄμφω δυνατόν, ἀλλὰ κατὰ θάτερον ὑπάρξει μᾶλλον ἀμφοτέρων μετέχουσιν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Chariton	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De Chaerea et Callirhoe, ed. W.E. Blake, Chari-</p>	210a	–	Rede- wendung

		tonis Aphrodisiensis de Chaerea et Callirhoe amatoriarum narrationum libri octo. Oxford: Clarendon Press, 1938: 1–127; 7,5,12,1f.: τῆς δὲ αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἢ μάχη συνήφθη.			
Claudius Ptolemaeus	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Phaseis, ed. J.L. Heiberg, Claudii Ptolemaei opera quae exstant omnia, vol. 2. Leipzig: Teubner, 1907: 3–67; 2/2,34–607,1 col 2/2–3 – 2col 2/2–3: Αἰγυπτίοις νότος ἢ ζέφυρος, χειμῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν .	210a	–	Rede- wendung
Claudius Ptolemaeus	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Phaseis, ed. J.L. Heiberg, Claudii Ptolemaei opera	210a	–	Rede- wendung

		<p>quae exstant omnia, vol. 2. Leipzig: Teubner, 1907: 3–67; 2/2,34–607,12col 2/2–3 – 13col 2/2–3: Δημοκρίτῳ χειμῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>			
Demokrit	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Diels and W. Kranz, Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn. Berlin: Weidmann, 1952 (repr. Dublin/Zurich: 1966): 130–224. frr. 1–300, 302, 304–309. fr. 300 = fragmenta Boli; 15/6,12tit–13tit: Athyr <ιζ> Δ_ωι χειμῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>	210a	–	Rede-wendung
Demosthenes	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Contra Poly-</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>clēm [Sp.], ed. W. Rennie, Demosthenis orationes, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1931 (repr. 1960): [1206–1227]; 4 ad 109,4–6 ad 109,1: καὶ τὸν μὲν καιρὸν τὸν συμβεβηκότα τῇ πόλει τότε οὐκ ἐμὲ δεῖ διεξελεθῆναι, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἀναμνησθῆναι, ὅτι Τῆνος μὲν καταληφθεῖσα ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἐξηνδραποδίσθη, Μιλτοκύθης δὲ ἀφειστήκει ἀπὸ Κότυος καὶ πρέσβεις ἐπεπόμφει περὶ συμμαχίας, βοηθεῖν κελεύων καὶ τὴν Χερρόνησον ἀποδιδούς, Προκοννήσιοι δὲ σύμμαχοι ὄντες ἰκέτευον ὑμᾶς ἐν τῷ δήμῳ βοηθῆσαι αὐτοῖς, λέγοντες ὅτι ὑπὸ Κυζικηνῶν κατέχονται τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ μὴ περιδεῖν ἀπολομένους:</p>			
Demosthenes	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Epitaphius, ed. W. Rennie, Demosthenis orationes, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1931 (repr. 1960): [1388–1400]; 10 ad 109,1–4: ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μόνοι δις ἠμόναντο καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ διὰ τῶν ἰδίων κινδύνων κοινῆς σωτηρίας πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν αἴτιοι κατέστησαν.</p>	210a	–	Redewendung

<p>Diodorus Siculus</p>	<p>1. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 12(?),2,1,3–2,1: ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ τὴν ἡγεμονίαν ἠΐξησαν, ὥστε ἄνευ Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων ἰδίᾳ μεγάλας δυνάμεις Περσικὰς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν κατηγωνίσαντο, καὶ τὴν περιβόητον Περσῶν ἡγεμονίαν ἐπὶ τοσοῦτον ἐταπείνωσαν, ὥστε ἀναγκάσαι πάσας τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν πόλεις ἐλευθερῶσαι κατὰ συνθήκας.</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>
<p>Diodorus Siculus</p>	<p>1. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 12(?),23,2,1–6: ἐπὶ δὲ τούτων Θούριοι μὲν διαπολεμοῦντες πρὸς Ταραντίνους τὰς ἀλλήλων χώρας ἐπόρθουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ πολλὰς μὲν μικρὰς μάχας καὶ ἀκροβολισμοὺς ἐποίησαντο, ἀξιόλογον δὲ πρᾶξιιν οὐδεμίαν συνετέλεσαν.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 12(?),28,2,4–8: ταχὺ δ' ἀποστειλάντων Ἀθηναίων μὲν ἑξήκοντα τριήρεις, Χίων δὲ καὶ Μυτιληναίων τριάκοντα, μεγάλην ἔχων δύναμιν συνεστήσατο τὴν πολιορκίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, συνεχεῖς ποιούμενος προσβολάς.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer.</p>	210a	–	Rede- wendung

		*Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),10,4,1–5: ἐπὶ μὲν οὖν συχνὰς ἡμέρας οἱ Συρακόσιοι τῆ παρεμβολῆ τῶν πολεμίων κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν προσβάλλοντες οὐδὲν ἦνυον, τῶν Ἀθηναίων ἀγόντων ἡσυχίαν:			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),11,1,1–2,1: Τῶν δὲ Συρακοσίων ἐπηρμένων ταῖς ἐλπίσι διὰ τὸ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τοὺς πολεμίους νενικηκέναι, παρῆν Εὐρυμέδων καὶ Δημοσθένης, καταπεπλευκότες μὲν ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἐν δὲ τῷ παράπλῳ παρὰ Θουρίων καὶ Μεσσαπίων προσειληφότες συμμαχίαν.	210a	–	Rede- wendung
Diodorus Siculus	1. Jh.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος	210a	–	Rede-

	v. Chr.	<p>εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),13,1,1–2,1: Οἱ δὲ Συρακόσιοι παρὰ τινῶν αὐτομόλων πυθόμενοι τὴν αἰτίαν τοῦ ὑπερτεθεῖσθαι τὸν ἀπόπλου, τὰς τε τριήρεις πάσας ἐπλήρωσαν, οὐσας ἑβδομήκοντα καὶ τέσσαρας, καὶ τὰς πεζὰς δυνάμεις ἐξαγαγόντες προσέβαλον τοῖς πολεμίοις καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),64,5,6–8: περὶ δὲ παρήγαγον ἰκανὴν δύναμιν, καὶ περιστρατοπεδεύσαντες τὸ φρούριον ἐπόρθουν ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),69,3,1–3: τὸ δὲ τελευταῖον αὐτὸν στρατηγὸν καταστήσαντες αὐτοκράτορα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἀπάσας τὰς δυνάμεις ἐνεχείρισαν αὐτῷ.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 13(?),78,6,1–7,1: ὁ δὲ Κόνων τοὺς μὲν εἰς τὰς τριήρεις ἐνεβίβασε καὶ κατὰ τὸν διέκπλου ἀντιπρόρους κατέστησε, τοὺς δ' ἐπὶ τὰ μεγάλα πλοῖα διέταξε, τινὰς δ' ἐπὶ τὰς χηλὰς τοῦ λιμένος παρέπεμψεν, ὅπως πανταχόθεν</p>	210a	–	Rede- wendung

		ἢ πεφραγμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 14(?),30,4,4–5,1: λαβόντες δὲ τῶν ἐπικώπων δύο πλοιάρια παρὰ τῶν Τραπεζουντίων, ἐλήστευον τοὺς περιοικοῦντας βαρβάρους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας,</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 16(?),57,3,5–4,1: Διονύσιος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ εὖ μὲν πράττειν οὐκ ἐπιτήδειόν ἐστι γράφειν, ἐπεὶ τοὺς θεοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἱεροσυλεῖτε καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ εἰς ἀνάθεσιν ὑφ' ἡμῶν τοῖς θεοῖς ἀπεσταλμένα παρελόμενοι κατεκόψατε καὶ περὶ τοὺς μεγίστους τῶν θεῶν ἠσεβήκατε, περὶ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν ἐν Δελφοῖς καὶ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel</p>	210a	–	Rede-wendung

		and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 19(?),p,1,56f.: Ως Πολύκλειτος ὁ Πτολεμαίου ναύαρχος ἐνίκησε τοὺς Ἀντι γόνου στρατηγοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 19(?),36,1,1–2,1: ὃς τότε διελθὼν τὰ κατὰ Περραιβίαν στενὰ καὶ παραγενόμενος	210a	–	Rede-wendung

		<p>πλησίον τῆς Πύδνης τὴν μὲν πόλιν περιεχαράκωσεν ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν, παρὰ δὲ τῶν συμμαχεῖν βουλομένων μετεπέμπετο ναῦς καὶ βέλη παντοδαπὰ καὶ μηχανάς, διανοούμενος πολιορκεῖν τοὺς μετ' Ὀλυμπιάδος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 19(?),75,3,1–4,1: ἐφ' οἷς Ἀντίγονος δεινοπαθήσας δύναμιν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν πόλεων κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, τοῦ μὲν στόλου ναύαρχον ἀποδείξας Μήδιον, τοῦ δὲ στρατοπέδου καταστήσας στρατηγὸν Δόκιμον.</p>	210a	–	Rede-wendung

Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),45,5,4–6,1: Δημήτριος δ' ἐπιστήσας τοὺς πετροβόλους καὶ τὰς ἄλλας μηχανὰς καὶ τὰ βέλη προσέβαλλε τῇ Μουνυχίᾳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),48,8,1–4: ὁ δὲ Δημήτριος ἀποσφαλεῖς τῆς ἐλπίδος οὐδ' ὡς ἔληγεν, ἀλλὰ προσεκαρτέρει τῇ πολιορκίᾳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νομίζων τῷ χρόνῳ καταπολεμήσειν τοὺς πολεμίους.</p>			
<p>Diodorus Siculus</p>	<p>1. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel.</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede- wendung</p>

		<p>*Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),83,3,4–4,1: εὐθὺς δὲ τῶν πειρατῶν καὶ τῶν ἄλλων τοὺς εὐθέτους ἐξέπεμψε πορθήσοντας τὴν νῆσον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1– 461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1– 336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),98,5,1–6,1: τοῦτους μὲν οὖν προσέταξεν ἡσυχῇ προσελθεῖν τῷ τείχει περὶ δευτέραν φυλακὴν, αὐτὸς δὲ διασκευάσας παρήγγειλε τοῖς ἐφ' ἐκάστῳ μέρει τεταγμένοις, ὅταν σημήνη, συναλαλάξαι καὶ προσβολὰς ποιεῖσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung

Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 22(?),8,1b,2–5: ὅτι τούτου παρασκευαζο μένου πρὸς τὸν ἔκπλουν, τὰς Συρακόσας Καρχηδόνιοι ἐπολιόρκουν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἑκατὸν ναυσὶν ἐφορμοῦντες τῷ μεγάλῳ λιμένι:</p>	210a	–	Rede- wendung
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 35,8,1–35,8,3: ὡς δὲ ταῦτ' ἤκου σεν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐπανελθὼν εἰς Σάμον, ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ καὶ προὔκαλεῖτο τὸν Λύσανδρον.</p> <p>Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr.</p>	211c	–	–

		Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 11(?),12,3,1–5: ὁ δὲ ταῖς τοῦ βασιλέως παραγγελίαις ἀκολουθῶν ἐκ Πύδνης τῆς Μακεδονικῆς ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ, καὶ κατέπλευσε τῆς Μαγνησίας πρὸς ἄκραν τὴν ὀνομαζομένην Σηπιάδα.			
Diodorus Siculus	1. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 35,8,1–35,8,3: ὡς δὲ ταῦτ' ἤκου σεν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐπανελθὼν εἰς Σάμον, ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ καὶ προῦκαλεῖτο τὸν Λύσανδρον. Frag.ausgabe: Bibliotheca historica (lib. 1–20), ed. F. Vogel and K.T. Fischer (post I. Bekker & L. Dindorf), Diodori bibliotheca historica, 5 vols., 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1:1888; 2:1890; 3:1893; 4–5:1906 (repr. Stuttgart: 1964): 1:1–533; 2:1–461; 3:1–497; 4:1–426; 5:1–336. *Lib. 1–4: vol. 1, ed. Vogel. *Lib. 5–12: vol. 2, ed. Vogel. *Lib. 13–15: vol. 3, ed. Vogel. *Lib. 16–18: vol. 4, ed. Fischer. *Lib. 19–20: vol. 5, ed. Fischer; 20(?),111,3,1–4: μετὰ δὲ ταῦθ' ὁ Δημήτριος παρασκευασάμενος πόρια πρὸς τὴν παρακομιδὴν τῶν τε στρατιωτῶν καὶ τῆς ἀποσκευῆς ἀνήχθη παντὶ τῷ στόλῳ καὶ κομισθεὶς διὰ νήσων κατέπλευσεν εἰς Ἐφεσον.	211c	–	–
Diogenes	2. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν	210a	–	Rede- wendung

		<p>πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Testimonia et fragmenta, ed. J. von Arnim, Stoicorum veterum fragmenta, vol. 3. Leipzig: Teubner, 1903 (repr. Stuttgart: 1968): 210–243. De rhetorica (frr. 91–126): pp. 235–243; 117,11–15: α(σι)λε<υ>ς εἶν(αι λέ γεται) καὶ στρατηγός κ(αὶ κατ)ᾶ (γῆ)ν καὶ κατὰ θάλα(τταν κα)ῖ ταμίας καὶ πρά(κτωρ καὶ τ)ᾶς ἄλλας κατὰ τρόπον (οἰκο)νομεῖν ἀρχάς, ἐπειδὴ (τὸν) πολιτικὸν ἐξ ἀνάγκης δεῖ καὶ τὴν ἀπάντων τ(οῦ)των ἔχειν ἐπιστήμην.</p>			
Dionysios von Halikarnassos	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 2,6,1 –2,6,4: ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγ γεσθαι καὶ συνᾶδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν ἕκαστον, τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον.</p> <p>Frag.ausgabe: De Isocrate, ed. H. Usener and L. Radermacher, Dionysii Halicarnasei quae exstant, vol. 5. Leipzig: Teubner, 1899 (repr. Stuttgart: 1965): 54–92; 20,18,17(10),13,–17: Ἰερώνυμος δὲ ὁ φιλόσοφος φησιν ἀναγνῶναι μὲν ἂν τινα δυνηθῆναι τοὺς λόγους αὐτοῦ καλῶς, δημηγορῆσαι δὲ τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν τόνον ἐπάραντα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κατασκευῇ μετὰ τῆς ἀρμοττοῦσης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς.</p>	192e	–	–
Dionysios von Halikarnassos	1. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ</p>	210a	–	Rede-wendung

	<p>μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De Isocrate, ed. H. Usener and L. Radermacher, Dionysii Halicarnasei quae exstant, vol. 5. Leipzig: Teubner, 1899 (repr. Stuttgart: 1965); 20,18,17(10),9,47–64: πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πρὸς τούτοις διεξελθὼν, ὅσα καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τοῖς ἐπιφανεστάτοις αὐτῶν ἐπράχθη κατὰ τοὺς πολέμους λαμπρὰ ἔργα, καὶ ὄσης αἰσχύνης ἄξια δράσουσι, καὶ ὡς καὶ διαβληθήσονται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἐπιλογισάμενος καὶ ὅτι πάντοθεν αὐτοῖς ἐπικουρία τις ἔσται τὸν ἀγῶνα ποιούμενοις καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ συμμάχων καὶ παρὰ πάντων ἀνθρώπων, οἷς ἐπίφθονος ἢ Θηβαίων δύναμις ἀύξομένη, καὶ τὴν κατέχουσαν ἀκοσμίαν καὶ ταραχὴν τὰς πόλεις ἐπιτροπευόντων τῆς Ἑλλάδος Βοιωτῶν ἐπιδειξάμενος, τελευτῶν, εἰ καὶ μηθὲν τούτων μέλλοι γίνεσθαι μηδ' ὑπολείποιτό τις ἄλλη σωτηρίας ἐλπίς, ἐκλιπεῖν κελεύει τὴν πόλιν, διδάσκων αὐτούς, ὡς χρὴ παιδᾶς μὲν καὶ γυναικᾶς καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον εἰς τε Σικελίαν ἐκπέμψαι καὶ Ἰταλίαν καὶ τὰλλα χωρία τὰ φίλια, αὐτοὺς δὲ καταλαβομένους τόπον, ὅστις ἂν ὀχυρώτατος ἦ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιτηδειότατος, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
--	---	--	--	--

<p>Duris von Samos</p>	<p>4.-3. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 32,1,1 –32,1,7: Ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις, νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις, ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 469–488. fr. 1–83b; 64a,111–64a,711: Ὁ δ' Ἀλκιβιάδης, ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων.</p>	<p>209b</p>	<p>+</p>	<p>milit. Leistung, Charakter</p>
<p>Duris von Samos</p>	<p>4.-3. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 32,2,1 –32,3,1: ἃ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος (FGH 76 F 76), Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, ἀυλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν πυθιονίην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγοιδιῶν ὑποκριτήν, στατοὺς καὶ Ξυστίδας καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχομένους κόσμον, ἰστίῳ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεσθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ</p>	<p>209c</p>	<p>+</p>	<p>milit. Leistung, Charakter</p>

		<p>δεδιῶς κατήγετο, καὶ καταχθεις οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους, ἢ στὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἰδεῖν Εὐρυπτόλεμόν τε τὸν ἀνεπιὸν παρόντα καὶ τῶν ἄλλων φίλων καὶ οἰκείων συχνοὺς ἐκδεχομένους καὶ παρακαλοῦντας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841-1870: 469-488. fr. 1-83b; 64a, 811-64a, 1611: Ἄ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος, Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, ἀλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν Πυθιονίκην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωδιῶν ὑποκριτὴν, στατὸν καὶ Ξυστίδα καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχόμενον κόσμον, ἰστίῳ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεσθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν:</p>			
Duris von Samos	4.-3. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,2,1 -32,3,1: ἃ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 76), Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, ἀλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν πυθιονίκην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωδιῶν ὑποκριτὴν, στατοὺς καὶ Ξυστίδας καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχομένους κόσμον, ἰστίῳ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεσθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ δεδιῶς κατήγετο, καὶ καταχθεις</p>	209c	+	milit. Leistung, Charakter

		<p>οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους, ἢ στὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἰδεῖν Εὐρυπτόλεμόν τε τὸν ἀνεψιὸν παρόντα καὶ τῶν ἄλλων φίλων καὶ οἰκείων συχνοὺς ἐκδεχομένους καὶ παρακαλοῦντας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 2. Paris: Didot, 1841–1870: 469–488. fr. 1–83b; 64a,1611–64a,1811: οὐτ' εἰκὸς ἦν οὕτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον.</p>			
Ephoros	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,1,1 –32,1,7: Ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις, νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις, ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGtH #70: 2A:43–109. fr. 191: P. Oxy. 13.1610; 2a 70 F,200a,1–6: ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ἰδεῖν τε ποθῶν ἤδη τὰ οἴκοι καὶ ἔτι μᾶλλον ὀφθῆναι βουλόμενος τοῖς πολίταις νενικηκῶς τοὺς πολεμίους τοσαυτάκις ἀνήχθη, πολλαῖς μὲν ἀσπίσι καὶ λαφύροις κύκλω κεκοσμημένων τῶν Ἀττικῶν τριήρων, πολλὰς δ' ἐφελκόμενος αἰχμαλώτους, ἔτι δὲ πλείω κομίζων ἀκροστόλια τῶν διεφθαρμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ κεκρατημένων:</p>	209b	+ (entspricht dem Zitat von Duris von Samos)	milit. Leistung, Charakter
Ephoros	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,2,1 –32,3,1: ἦσαν γὰρ οὐκ ἐλάττους συναμφοτέραι διακοσίων.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta,</p>	209b	+ (entspricht dem Zitat)	milit. Leistung, Charakter

		FGrH #70: 2A:43–109. fr. 191: P. Oxy. 13.1610; 2a 70 F,200a,6: ἦσαν γὰρ οὐκ ἐλάττους συναμφοτέραι διακοσίων.		von Duris von Samos)	
Ephoros	4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 32,2,1 –32,3,1: ἃ δὲ Δοῦρις ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 76), Ἀλκιβιάδου φάσκων ἀπόγονος εἶναι, προστίθησι τούτοις, αὐλεῖν μὲν εἰρεσίαν τοῖς ἐλαύνουσι Χρυσόγονον τὸν πυθιονίην, κελεύειν δὲ Καλλιππίδην τὸν τῶν τραγωδιῶν ὑποκριτήν, στατοὺς καὶ Ξυστίδας καὶ τὸν ἄλλον ἐναγώνιον ἀμπεχομένους κόσμον, ἰστίῳ δ' ἄλουργῶ τὴν ναυαρχίδα προσφέρεισθαι τοῖς λιμέσιν, ὥσπερ ἐκ μέθης ἐπικωμάζοντος, οὔτε Θεόπομπος οὔτ' Ἐφορος οὔτε Ξενοφῶν γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον, ἀλλ' ἐκεῖνος καὶ δεδιῶς κατήγετο, καὶ καταχθεις οὐ πρότερον ἀπέβη τῆς τριήρους, ἢ στὰς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἰδεῖν Εὐρυπτόλεμόν τε τὸν ἀνεψιὸν παρόντα καὶ τῶν ἄλλων φίλων καὶ οἰκείων συχνοὺς ἐκδεχομένους καὶ παρακαλοῦντας.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #70: 2A:43–109. fr. 191: P. Oxy. 13.1610; 2a 70 F,200a,8–9: I 4) γέγραφεν, οὔτ' εἰκὸς ἦν οὔτως ἐντρυφῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις μετὰ φυγὴν καὶ συμφορὰς τοσαύτας κατερχόμενον.</p>	209c	+ (entspricht dem Zitat von Duris von Samos)	milit. Leistung, Charakter
Euripides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 11,3,2–11,3,5: κάλλιστον δ', ὃ μὴ δεῖς ἄλλος Ἑλλάνων, ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα, βῆναί τ' ἀπονητί δις στεφθέντ' ἐλαία κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.</p>	196b	+	Finanzen (Preislied auf den exquisten Rennstall

		<p>Frag.ausgabe: Epinicion in Alcibiadem (fragmenta), ed. D.L. Page, Poetae melici Graeci. Oxford: Clarendon Press, 1962 (repr. 1967 (1st edn. corr.)): 391. fr. 1–2; 1,2–6: καλὸν ἀνικά, κάλλιστον δ', ὁ μήτις ἄλλος Ἑλλάνων, ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα<τα>, βῆναί τ' ἀπονητι Διὸς στεφθέντ' ἐλαίαι κάρυκι βοῶν παραδοῦναι.</p>			des Al- kibiades)
Harpocration	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Lexicon in decem oratores Atticos, ed. W. Dindorf, Harpocrationis lexicon in decem oratores Atticos, vol. 1. Oxford: Oxford University Press, 1853 (repr. Groningen: Bouma, 1969): 1–310; 141,15–142,3: τῆς Παμ φυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν, ἔνθα Κίμων Ἀθηναίων στρατηγός καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκησε τοὺς Πέρσας, ὡς Θουκυδίδης ἐν α'!</p>	210a	–	Rede- wendung
Hellanikos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 21,1,1–21,2,1: Τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ρήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς (FGrH 4 F 170b) εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #4, #323a, #601a, #608a,</p>	201f	+	Person (Andoki- des) und dessen Herkunft

		#645a, #687a: 1A:107–152, *6–*8 addenda; 3B:41–50, 732–733; 3C:1–2, 190, 412–414. fr. 124b (PSI 1173): vol. 1A, p. *6 addenda. fr. 189 (P. Oxy. 10.1241): vol. 1A, p. 150. fr. 201 bis (P. Giss. 307v): vol. 1A, p. *7 addenda; 1a 4 F, 171a,2–4: τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν.			
Hellanikos	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 21,1,1–21,2,1: Τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς (FGrH 4 F 170b) εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν. Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #4, #323a, #601a, #608a, #645a, #687a: 1A:107–152, *6–*8 addenda; 3B:41–50, 732–733; 3C:1–2, 190, 412–414. fr. 124b (PSI 1173): vol. 1A, p. *6 addenda. fr. 189 (P. Oxy. 10.1241): vol. 1A, p. 150. fr. 201 bis (P. Giss. 307v): vol. 1A, p. *7 addenda; 3b 323a F, 25a,2–4: τῶν οὖν δεθέντων καὶ φυλαττομένων ἐπὶ κρίσει τότε καὶ <Ἀνδοκίδης ἦν ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεύς ἀπογόνους ἀνήγαγεν.>	201f	+	Person (Andokides) und dessen Herkunft
Hieronimos	3. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 2,6,1 –2,6,4: ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγ γεσθαι καὶ συνᾶδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν ἕκαστον, τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. F. Wehrli, Hieronimos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler [Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd edn. Basel: Schwabe,	192e	–	Redewendung

		1969]: 13–23. Ethica et teleologia: fr. 11–13, 15a–16, 18. Educatio: fr. 19–20. De ira: fr. 22–23. Περὶ ἐποχῆς: fr. 24. Περὶ μέθης: fr. 25–28. Περὶ ποιητῶν: fr. 29–33. Σποράδην ὑπομνήματα. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα: fr. 34–49. Rhetorica: fr. 52a–52b. Theoria de perceptione: fr. 53; 52a,4–6: Ἰερῶν[υμο]ς δέ φησιν ἀναγνῶνα[ι μ]ὲν αὐτοῦ τοὺς λόγου[ς καλῶς] δυνήσεσθαι τιν[α], δη[μ]ηγορήσαι δὲ τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν τόνον ἐπαίροντα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κατ[α]σκευῇ [μετὰ] τ[ῆ]ς ἀρμοττο[ύ]σης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς.			
Hieronymos	3. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 2,6,1 –2,6,4: ἔτι δὲ τὴν μὲν λύραν τῷ χρωμένῳ συμφθέγ γεσθαι καὶ συνᾶδειν, τὸν δ' αὐλὸν ἐπιστομίζειν καὶ ἀποφράττειν ἕκαστον, τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν λόγον ἀφαιρούμενον. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. F. Wehrli, Hieronymos von Rhodos. Kritolaos und seine Schüler [Die Schule des Aristoteles, vol. 10, 2nd edn. Basel: Schwabe, 1969]: 13–23. Ethica et teleologia: fr. 11–13, 15a–16, 18. Educatio: fr. 19–20. De ira: fr. 22–23. Περὶ ἐποχῆς: fr. 24. Περὶ μέθης: fr. 25–28. Περὶ ποιητῶν: fr. 29–33. Σποράδην ὑπομνήματα. Ἱστορικὰ ὑπομνήματα: fr. 34–49. Rhetorica: fr. 52a–52b. Theoria de perceptione: fr. 53; 53a,2–4: Ἴσοκράτους) καλῶς, δημηγορήσαι δὲ τὴν τε φωνὴν καὶ τὸν τόνον ἐπάραντα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ κατασκευῇ μετὰ τῆς ἀρμοττοῦσης ὑποκρίσεως εἰπεῖν οὐ παντελῶς.	192e	–	Redewendung
Isokrates	5.–4. Jh. v.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ	210a	–	Redewendung

	Chr.	<p>Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Archidamus (orat. 6), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 2. Paris: Les Belles Lettres, 1938 (repr. 1967 (1st edn. rev. et corr.)): 175–205; 53,5–8: Γύλιππος δὲ Συρακοσίοις βοηθήσας οὐ μόνον ἐκείνους διέσωσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τὴν κρατοῦσαν αὐτῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἄπασαν αἰχμάλωτον ἔλαβεν.</p>			
Isokrates	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Archidamus (orat. 6), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 2. Paris: Les Belles Lettres, 1938 (repr. 1967 (1st edn. rev. et corr.)): 175–205; 73,1–74,8: Φημί γὰρ χρῆναι τοὺς μὲν γονέας τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>καὶ τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὸν ὄχλον τὸν ἄλλον ἐκ τῆς πόλεως ἐκπέμψαι, τοὺς μὲν εἰς Σικελίαν, τοὺς δ' εἰς Κυρήνην, τοὺς δ' εἰς τὴν ἠπειρον, ἄσμενοι δ' αὐτοὺς ἅπαντες οὗτοι δέξονται καὶ χώρα πολλῇ καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὸν βίον εὐπορίαις, οἱ μὲν χάριν ἀποδιδόντες ὧν εὖ πεπόνθασιν, οἱ δὲ κομιεῖσθαι προσδοκῶντες ὧν ἂν προϋπάρξωσιν, ὑπολειφθέντας δὲ τοὺς βουλομένους καὶ δυναμένους κινδυνεῦειν τῆς μὲν πόλεως ἀφῆσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτημάτων, πλὴν ὅς' ἂν οἴοι τ' ὄμειν ἀπενέγκασθαι μεθ' ἡμῶν αὐτῶν, καταλαβόντας δὲ χωρίον ὃ τι ἂν ἐχυρώτατον ἦ καὶ πρὸς τὸν πόλεμον συμφορώτατον, ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἕως ἂν παύσωνται τῶν ἡμετέρων ἀμφισβητοῦντες.</p>			
<p>Isokrates</p>	<p>5.-4. Jh. v. Chr.</p>	<p>Plut. Alk. 33,1,7 – 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag. Ausgabe: De pace (orat. 8), ed. G. Mathieu, Isocrate. Discours, vol. 3. Paris: Les Belles Lettres, 1942 (repr. 1966): 12–51; 68,6–9: Οὐ πρότερον δ' ἐπαυσάμεθα πολεμοῦντες καὶ κινδυνεύοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν πρὶν</p>	<p>210a</p>	<p>–</p>	<p>Rede-wendung</p>

		ἠθέλησαν Λακεδαιμόνιοι ποιήσασθαι τὰς συνθήκας τὰς περὶ τῆς αὐτονομίας.			
Isokrates	5.–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Evagoras (orat. 9), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 2. Paris: Les Belles Lettres, 1938 (repr. 1967 (1st edn. rev. et corr.)): 146–168; 54,7–10: ἄρχοντες γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς τοῦτ' ἀπληστίας ἦλθον ὥστε καὶ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιεῖν ἐπεχείρησαν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Isokrates	5.–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Panathenaicus (orat. 12), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol.</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>4. Paris: Les Belles Lettres, 1962: 87-159; 157,1-158,10:</p> <p>Ἦγωνίσαντό τε γὰρ ὡς δυνατὸν ἄριστα πρὸς τὴν ἐκείνου δύναμιν, ταῦτά τε πράξασαι, προσήκον αὐταῖς καὶ περὶ τῶν ἐχομένων βουλευσασθαι καλῶς, εἰς τοῦτ' ἦλθον οὐκ ἀνοίας, ἀλλὰ μανίας, ὥστε πρὸς μὲν τὸν ἐπιστρατεύσαντα καὶ βουληθέντα τῷ μὲν πόλεε τούτῳ παντάπασιν ἀνελεῖν, τοὺς δ' ἄλλους Ἑλληνας καταδουλώσασθαι, πρὸς μὲν τὸν τοιοῦτον, κρατήσασαι ῥαδίως ἂν αὐτοῦ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰρήνην εἰς ἅπαντα συνεγράψαντο τὸν χρόνον ὥσπερ πρὸς εὐεργέτην γεγενημένον, φθονήσασαι δὲ ταῖς ἀρεταῖς ταῖς αὐτῶν, εἰς πόλεμον καταστᾶσαι πρὸς ἀλλήλας καὶ φιλονικίαν, οὐ πρότερον ἐπαύσαντο σφᾶς τ' αὐτὰς ἀπολλύουσαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας πρὶν κύριον ἐποίησαν τὸν κοινὸν ἐχθρὸν τὴν τε πόλιν τὴν ἡμετέραν εἰς τοὺς ἐσχάτους καταστῆσαι κινδύνους διὰ τῆς δυνάμεως τῆς Λακεδαιμονίων, καὶ πάλιν τὴν ἐκείνων διὰ τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας.</p>			
Isokrates	5.-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Philippus (orat.</p>	210a	-	Rede-wendung

		<p>5), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1962: 19-60; 47,1-7: Οὔτοι γὰρ ἄρχοντες τῶν Ἑλλήνων, οὐ πολὺς χρόνος ἐξ οὗ, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς τοσαύτην μεταβολὴν ἦλθον, ἐπειδὴ τὴν μάχην ἠττήθησαν τὴν ἐν Λεύκτροις, ὥστ' ἀπεστερήθησαν μὲν τῆς ἐν τοῖς Ἑλλήσι δυναστείας, τοιούτους δ' ἄνδρας ἀπώλεσαν σφῶν αὐτῶν, οἱ προηροῦντο τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζῆν ἠττηθέντες ὢν πρότερον ἐδέσποζον.</p>			
Isokrates	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Philippus (orat. 5), ed. G. Mathieu and É. Brémond, Isocrate. Discours, vol. 4. Paris: Les Belles Lettres, 1962: 19-60; 62,1-63,5: Ἀτυχήσας γὰρ ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Ἑλλήσποντον οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τοὺς συνάρχοντας οἴκαδε μὲν ἀφικέσθαι κατησχύνθη, πλεύσας δ' εἰς Κύπρον χρόνον μὲν τινα περὶ τὴν τῶν ἰδίων ἐπιμέλειαν διέτριβεν, αἰσθόμενος δ' Ἀγησίλαον μετὰ πολλῆς δυνάμεως εἰς τὴν Ἀσίαν διαβεβηκότα καὶ πορθοῦντα τὴν χώραν οὕτω μεγ' ἐφρόνησεν, ὥστ' ἀφορμὴν οὐδεμίαν ἄλλην ἔχων πλὴν τὸ σῶμα καὶ τὴν</p>	210a	-	Rede-wendung

		<p>διάνοιαν ἤλπισεν Λακεδαιμονίους καταπολεμήσειν ἄρχοντας τῶν Ἑλλήνων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ταῦτα πέμπων ὡς τοὺς βασιλέως στρατηγούς ὑπίσχεϊτο ποιήσειν.</p>			
Kleanthes	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 6,2,2-6,2,5: ἔλεγε τὸν ἐρώμενον ὑφ' ἑαυτοῦ μὲν ἐκ τῶν ὄτων κρατεῖσθαι, τοῖς δ' ἀντερασταῖς πολλὰς λαβὰς παρέχειν ἀθίκτους ἑαυτῷ, τὴν γαστέρα λέγων καὶ τὰ αἰδοῖα καὶ τὸν λαϊμόν:</p> <p>Frag.ausgabe: estimonia et fragmenta, ed. J. von Arnim, Stoicorum veterum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1905 (repr. Stuttgart: 1968): 103-137. Testimonia (frr. 463-480): pp. 103-106. Scripta (fr. 481): pp. 106-108. Placita (fr. 482): p. 108. Logica et rhetorica (frr. 483-492): pp. 108-110. Physica et theologica (frr. 493-551): pp. 110-125. Moralia (frr. 552-619): pp. 125-137; 614,1-4: Ὁ μὲν οὖν <Κλεάνθης> ἔλεγε τὸν ἐρώ μενον ὑφ' ἑαυτοῦ μὲν ἐκ τῶν ὄτων κρατεῖσθαι, τοῖς δ' ἀντερασταῖς πολλὰς λαβὰς παρέχειν ἀθίκτους ἑαυτῷ, τὴν γαστέρα λέγων καὶ τὰ αἰδοῖα καὶ τὸν λαϊμόν.</p>	194b-c	+	Charak- ter
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,4-33,1,6: Τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο, Κριτίου τοῦ Καλλιάρχου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐλεγείαις πεποίηκεν, ὑπομνησκῶν τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τούτοις (fr.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Diels and W. Kranz, Die Frag- mente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn. Berlin: Weidmann, 1952 (repr. Dublin/Zurich: 1966): 375-399. frr. 1-75. Fragmentum</p>	209e-f	+	Politik

		<p>hexametrum (fr. 1): pp. 375–376. Elegia (frr. 2–3): pp. 376–377. In Alcibiaden (frr. 4–5): pp. 377–378. Constitutio Lacedaemoniorum elegiaca (frr. 6–9): pp. 378–380. Testimonium (fr. 10): p. 380. Tennes (frr. 11–12): p. 381. Rhadamanthys (frr. 12a–15): pp. 381–382. Pirithous (frr. 15a–24): pp. 382–386. Sisyphus satyricus (fr. 25): pp. 386–389. Fragmenta dramatica incertae sedis (frr. 26–29): pp. 389–390. <Constitutio Atheniensium> (fr. 30): p. 390. Constitutio Thessalorum (fr. 31): p. 390. Constitutio Lacedaemoniorum (frr. 32–37): pp. 390–394. Constitutio incerta (fr. 38): p. 394. Aphorismi (fr. 39): p. 394. Homiliae (frr. 40–41a): p. 395. De natura amoris vel virtutum (fr. 42): pp. 395–396. Prooemia demegorica (fr. 43): p. 396. Prosaica incerta (frr. 44–73): pp. 396–399. Spuria vel dubia (frr. 74–75): p. 399; 5tit,4–5,1tit–3tit: 33 τὸ μὲν οὖν ψήφισμα τῆς καθόδου πρότερον ἐκεκύρωτο Κριτίου τοῦ Καλλαίσχρου γράψαντος, ὡς αὐτὸς ἐν <ταῖς Ἐλεγείαις> πεποίηκεν ὑπομιμνήσκων τὸν Ἀλκιβιάδην τῆς χάριτος ἐν τοῦτοις:</p>			
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,4–33,1,6: 4 γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἄπασιν εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. H. Diels and W. Kranz, Die Fragmente der Vorsokratiker, vol. 2, 6th edn. Berlin: Weidmann, 1952 (repr. Dublin/Zurich: 1966): 375–399. frr. 1–75. Fragmentum hexametrum (fr. 1): pp. 375–376. Elegia (frr. 2–3): pp. 376–377. In Alcibiaden (frr. 4–5): pp. 377–378. Constitutio Lacedaemoniorum elegiaca (frr. 6–9): pp. 378–380. Testimonium (fr. 10):</p>	209f	+	Politik

		<p>p. 380. Tennes (frr. 11–12): p. 381. Rhadamanthys (frr. 12a–15): pp. 381–382. Pirithous (frr. 15a–24): pp. 382–386. Sisyphus satyricus (fr. 25): pp. 386–389. Fragmenta dramatica incertae sedis (frr. 26–29): pp. 389–390. <Constitutio Atheniensium> (fr. 30): p. 390. Constitutio Thessalorum (fr. 31): p. 390. Constitutio Lacedaemoniorum (frr. 32–37): pp. 390–394. Constitutio incerta (fr. 38): p. 394. Aphorismi (fr. 39): p. 394. Homiliae (frr. 40–41a): p. 395. De natura amoris vel virtutum (fr. 42): pp. 395–396. Prooemia demegorica (fr. 43): p. 396. Prosaica incerta (frr. 44–73): pp. 396–399. Spuria vel dubia (frr. 74–75): p. 399; 5tit,4–5,4tit–5tit: <γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασι εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.</p>			
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,4–33,1,6: 4 γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασι εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. M.L. West, Iambi et elegi Graeci, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1972: 52–56. frr. B2, 4–9; 5B2,1tit–3tit: γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασι εἶπον, καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε, σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.</p>	209f	+	Politik
Kritias	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7: σφραγίς δ' ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται:</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. M.L. West, Iambi et elegi Graeci, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1972: 52–56. frr. B2, 4–9; 5B2,1tit–3tit: γνώμην δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασι εἶπον, καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε, σφραγίς δ'</p>	209f	+	Politik

		ἡμετέρης γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.			
Longus	2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Daphnis et Chloe, ed. G. Dalmeyda, Longus. Pastorales (Daphnis et Chloé). Paris: Les Belles Lettres, 1934 (repr. 1971): 2–106; 3p,2,3,1–7: Οἱ γὰρ Μηθυμναῖοι μαθόντες παρὰ τῶν ἐαλωκότων ὡς οὐδὲν ἴσασι Μιτυληναῖοι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ γεωργοὶ καὶ ποιμένες ὑβρίζοντας τοὺς νεανίσκους ἔδρασαν ταῦτα, μετεγίνωσκον μὲν ὀξύτερα τολμήσαντες εἰς γείτονα πόλιν ἢ σωφρονέστερα, σπουδῆν δὲ εἶχον ἀποδόντες πᾶσαν τὴν ἀρπαγὴν ἀδεῶς ἐπιμίγνυσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.	210a	–	Redewen- dewen- dung
Memnon	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθη δ' ἅμα καὶ κατὰ	210a	–	Rede- wendung

		<p>γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. K. Müller, FHG 3. Paris: Didot, 1841–1870: 526–558. Prol.; fr. 1–60; 31t27/46,20–23: (24) δι' ἣν κατ' αὐτῶν Μιθριδάτης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐκίνει τὸν πόλεμον, εἰ καὶ τὸ πλέον Ῥόδιοι ἔσχον, ὡς καὶ αὐτὸν Μιθριδάτην ναυμαχοῦντα ἐγγὺς τοῦ ἀλῶναι ἐλθεῖν.</p>			
Onasander	1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Strategicus, ed. W.A. Oldfather, A.S. Pease and J.B. Titchener, Aeneas Tacticus, Asclepiodotus, Onasander. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1923 (repr. 1962): 368–526; 6P,14T,1–5: Φροντιζέτω δὲ περὶ τε ἀγορᾶς καὶ τῆς τῶν ἐμπόρων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν παραπομπῆς, ἵν' ἀκινδύνου τῆς παρουσίας σφίσιν οὔσης ἀόκνως παρακομίζωσι τὸν εἰς τὰ ἐπιτήδεια φόρτον.</p>	210a	–	Rede-wendung
Philo	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Parasceustica et poliorcetica, ed. H. Diels and E. Schramm, Exzerpte aus Philons Mechanik B. VII und VIII [Abhandlungen der preussischen Akademie der Wissenschaften, Philosoph.-hist. Kl., no. 12. Berlin: Reimer, 1920]: 17–84. Parasceustica = Mathematica syntaxis, liber 7. Poliorcetica = Mathematica syntaxis, liber 8; 98,34–42: (24) ὅταν δὲ προσαχθῆ τὰ μηχανήματα παρακαλέσας τοὺς στρατιώτας καὶ τὴν αὐτὴν ἐπικήρυξιν τῆ προτέρᾳ συντελέσας ποιοῦ τὴν προσβολὴν πάντοθεν τῆς πόλεως καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, ἐὰν ἔφαλον ἦ τι τοῦ τείχους, ἵνα φόβον τε ὡς πλεῖστον παρασκευάσης καὶ διασπάσης εἰς πολλὰ τοὺς ἔνδοθεν κινδυνεύοντας:</p>			
Philo	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Parasceustica</p>	210a	–	

		et poliorcetica, ed. H. Diels and E. Schramm, Exzerpte aus Philons Mechanik B. VII und VIII [Abhandlungen der preussischen Akademie der Wissenschaften, Philosoph.-hist. Kl., no. 12. Berlin: Reimer, 1920]: 17-84. Parasceuastica = Mathematica syntaxis, liber 7. Poliorcetica = Mathematica syntaxis, liber 8; 98,42-45: (25) ἐνεργῆ δέ σοι τὰ βέλη πάντα ἔστω καὶ οἱ κριοὶ καὶ τὰ τρύπανα καὶ οἱ κόρακες καὶ αἱ ἐπιβάθραι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς τοὺς προσήκοντας τόπους:			
Philo Judaeus	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 26,9,1 –26,9,3: οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι τοῖς ἑτέροις δύναμις τοσαύτη προσγενομένη τοὺς ἑτέρους ἀφηρείτο κομιδῇ τὸ κράτος τῆς θαλάττης.</p> <p>Frag.ausgabe: In Flaccum, ed. L. Cohn and S. Reiter, Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6. Berlin: Reimer, 1915 (repr. De Gruyter, 1962): 120-154; 4,45,1t1-6t1: οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι ἡ περὶ τὴν κατάλυσιν τῶν προσευχῶν φήμη λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας διαδοθήσεται μὲν εὐθὺς εἰς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ νομούς, δραμεῖται δ' ἀπὸ μὲν Αἰγύπτου πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἔθνη τὰ ἑῶα, ἀπὸ δὲ τῆς ὑποταίνιου καὶ Μαρείας, αἱ Λιβύης εἰσὶν ἀρχαί, πρὸς δυσμὰς καὶ ἔθνη τὰ ἐσπέρια:</p>	206b	–	–
Philo Judaeus	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 26,9,1 –26,9,3: οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι τοῖς ἑτέροις δύναμις τοσαύτη προσγενομένη τοὺς ἑτέρους ἀφηρείτο κομιδῇ τὸ κράτος τῆς θαλάττης.</p> <p>Frag.ausgabe: Legatio ad Gaium, ed. L. Cohn and S. Reiter, Philonis Alexandrini opera quae supersunt, vol. 6. Berlin: Reimer,</p>	206b	–	–

		1915 (repr. De Gruyter, 1962): 155–223; 4,173,1t1–174,1t1: ὁ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον ὄνειροπολῶν, ἐν ᾧ παρόντος τοῦ δεσπότης καὶ σὺν αὐτῷ σχεδὸν τι τῆς οἰκουμένης_οὐ γὰρ ἦν ἄδηλον, ὅτι κατὰ θεραπείαν Γαίῳ συνεισβαλεῖ τὸ δοκιμώτατον καὶ ὅσον τῶν πόλεων ὄψις ἐστὶν ἀναστὰν ἀπὸ περάτων αὐτῶν_ὑπὸ τῆς μεγίστης καὶ ἐνδοξοτάτης πόλεως τιμηθῆσεται, πάντα ὑπισχνεῖτο.			
Phrynichos	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 20,6,5 –20,7,3: 5 ὃ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάσσου μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Meineke, Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.1. Berlin: Reimer, 1839 (repr. De Gruyter, 1970); IFF,2tit,1–3: Ὡ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάττου, μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση, καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν.	201 d	+	Personen (Diokleidas, Teukros →Hermenfrel)
Phrynichos	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 20,6,5 –20,7,3: 5 ὃ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάσσου μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Kock, Comicorum Atticorum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1880: 369–391; tit 58/79,1– 58tit 58/79,3: {ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ} ὃ φίλταθ' Ἑρμῆ, καὶ φυλάττου, μὴ πεσῶν σαυτὸν παρακρούση καὶ παράσχης διαβολὴν ἐτέρῳ Διοκλείδα βουλομένῳ κακὸν τι δρᾶν.	201 d	+	Personen (Diokleidas, Teukros →Hermenfrel)
Phrynichos	5. Jh.	Plut. Alk. 20,7,4 –20,7,5:	201 d	+	Personen

	v. Chr.	<p>Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Meineke, Fragmenta comico- rum Graecorum, vol. 2.1. Berlin: Reimer, 1839 (repr. De Gruyter, 1970); IFF,2tit,4–5: Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p>			(Di- okleidas, Teukros →Her- men- frel)
Phrynichos	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 20,7,4 –20,7,5: Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Kock, Comicozum Atticorum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teu- bner, 1880: 369–391; tit 58/79,1–tit58 58/79,3: Τεύκρω γὰρ οὐχὶ βούλομαι μήνυτρα δοῦναι τῷ παλαμναίῳ Ξένῳ.</p>	201 d	+	Personen (Di- okleidas, Teukros →Her- men- frel)
Phylarchos	3. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, FGrH #81: 2A:162–189. fr. 84: Dup. 1609 003 (fr. 694a). fr. 84: Dup. partim MACARIUS Hist. (2318 001) (fr. 1b). (Q: 8,287: Hexamet., Hist.); 2a/81/F,52a,13–16: Ἀντίγονος δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ ἡγεμῶν ἀναγορευθεὶς, οὐχ ὑπήκουσε πρὶν τὸν μισθὸν αὐτῷ τῆς</p>	210a	–	Rede- wendung

		ἡγεμονίας ὁμολογηθῆναι τὸν Ἀκροκόρινθον, ἀτεχνῶς τὸν Αἰσώπου μιμησάμενος κυνηγόν.			
Platon (Komödien-dichter)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 13,9,3 – 13,9,6: 4 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. T. Kock, Comicozum Atticorum fragmenta, vol. 1. Leipzig: Teubner, 1880; 187t183/259,1–2.: καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια:	197b	+	Person (Hyberbolos →Ostrakismos)
Platon (Komödien-dichter)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 13,9,3 – 13,9,6: 4 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Meineke, Fragmenta comicorum Graecorum, vol. 2.2. Berlin: Reimer, 1840 (repr. De Gruyter, 1970); Hyp, 2,1–2: Καίτοι πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια:	197b	+	Person (Hyberbolos →Ostrakismos)
Platon (Philosoph)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 – 33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Alcibiades ii [Sp.], ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 2. Oxford: Clarendon Press, 1901 (repr. 1967): St II.138a–151c; 148,3a,3–7:	210a	–	Redewendung

		βούλομαι δέ σοι καὶ ἕτερόν τι διηγῆσασθαι, ὃ ποτε ἤκουσα [τῶν πρεσβυτέρων] τινῶν, ὡς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις διαφορᾶς γενομένης συνέβαινεν αἰεὶ τῇ πόλει ἡμῶν ὥστε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὁπότε μάχη γένοιτο δυστυχεῖν καὶ μηδέποτε δύνασθαι κρατῆσαι:			
Platon (Philosoph)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907 (repr. 1967): St II.624a–969d; 692,3a,1–3: τὸ δ' αἰσχρὸν λέγω οὐχ ὡς οὐ νικῶντές γε οἱ τότε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καλᾶς νενικήκασι μάχας:	210a	–	Rede-wendung
Platon (Philosoph)	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν	210a	–	Redewen-dung

		<p>αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Leges, ed. J. Burnet, Platonis opera, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1907 (repr. 1967): St II.624a–969d; 742,3a,2–7: ἔστιν δὴ τοῦ νοῦν ἔχοντος πολιτικοῦ βούλησις, φαμέν, οὐχ ἦν περ ἂν οἱ πολλοὶ φαίεν, δεῖν βούλεσθαι τὸν ἀγαθὸν νομοθέτην ὡς μεγίστην τε εἶναι τὴν πόλιν ἢ νοῶν εὖ νομοθετοῖ, καὶ ὅτι μάλιστα πλουσίαν, κεκτημένην δ' αὖ χρύσεια καὶ ἀργύρεια, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἄρχουσαν ὅτι πλείστων:</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 1,5,1–1,6,1: οὐ γάρ, ὡς Εὐριπίδης ἔλεγε, πάντων τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστίν, ἀλλὰ τοῦτ' Ἀλκιβιάδῃ μετ' ὀλίγων ἄλλων δι' εὐφυΐαν καὶ ἀρετὴν τοῦ σώματος ὑπῆρξε.</p> <p>Frag.ausgabe: Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, Plutarchi moralia, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109; 177,1A,1–2: τῶν γὰρ καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον καλόν ἐστίν.</p>	192a–b	+ 'Selbstzitat'	Aussehen (allgemein); Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 2,3,1–2,3,3: "δάκνεις ὃ Ἀλκιβιάδῃ καθάπερ αἱ γυναῖκες", „οὐκ ἔγωγε“, εἶπεν, "ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.</p> <p>Frag.ausgabe: Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a), ed. W. Nachstädt, Plutarchi moralia, vol. 2.1. Leipzig: Teubner, 1935 (repr. 1971): 1–109; 186,3A,3–4: εἰπόντος δ' ἐκείνου 'δάκνεις ὡς αἱ γυναῖκες', 'οὐ μὲν οὖν' εἶπεν 'ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.</p>	193c	+ 'Selbstzitat'	Charakter; Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.–2. Jh. n.	<p>Plut. Alk. 4,3,1–4,3,6: ταχὺ δὲ ποιησάμενος συνήθη καὶ</p>	193c	+ 'Selbstzitat'	Charakter; Plut.

	Chr.	<p>λόγων ἀκούσας οὐχ ἡδονὴν ἄνανδρον ἐραστοῦ θηρεύοντος οὐδὲ φιλήματα καὶ ψαύσεις προσαιτοῦντος, ἀλλ' ἐλέγχοντος τὰ σαθρὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ πιεζοῦντος τὸν κενὸν καὶ ἀνόητον τῦφον, 5 ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλος ὡς κλίνας πτερόν (Phryn.</p> <p>Frag.ausgabe: Pelopidas, ed. K. Ziegler, <i>Plutarchi vitae parallelae</i>, vol. 2.2, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1968: 60–105; 29,11,1–4: οὗτος μέντοι τὴν δόξαν αὐτὴν καὶ τοῦ νομα καὶ τὸ πρόσχημα τῆς Ἑπαμεινώνδου στρατηγίας καταπλαγείς, 3 ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλος ὡς κλίνας πτερόν (Phryn.</p>		itat'	nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 4,3,6–4,4,5: 6 καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἠγήσατο πρᾶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν, καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκεῖνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, αἰσχυρόμενος δὲ τὴν ἀρετὴν, ἐλάνθανεν εἰδωλον ἔρωτος, ὡς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p> <p>Frag.ausgabe: Ad principem ineruditum (779d–782f), ed. H.N. Fowler, <i>Plutarch's moralia</i>, vol. 10. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1936 (repr. 1969): 52–70; 780,3A,3t1–5t1: Πολέμων γὰρ ἔλεγε τὸν ἔρωτα εἶναι "θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν καὶ σωτηρίαν":</p>	193c–d	+ ‚Selbstzitat‘	Charakter; Plutarch verwendet hier zweimal die gleiche Phrase
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 4,3,6–4,4,5: 6 καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἠγήσατο πρᾶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν, καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκεῖνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, αἰσχυρόμενος δὲ</p>	193c–d	–	–

		<p>τὴν ἀρετὴν, ἐλάνθανεν εἰδωλον ἔρωτος, ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p> <p>Frag.ausgabe: De esu carniū ii (996d–999b), ed. C. Hubert, Plutarchi moralia, vol. 6.1. Leipzig: Teubner, 1954 (repr. 1959): 105–112; 997,E,10t1–998,A,1t1: ἀλλ' ἡμεῖς σε, φήσουσι, θεασάμενοι τοῦ πατρὸς τεθνηκότος ἢ τῆς μητρὸς ἀποτεμόντα μερίδας καὶ τῶν φίλων ἀποπεμπόμενον τοῖς μὴ παροῦσι, τοὺς δὲ παρόντας καλοῦντα καὶ παρατιθέντα τῶν σαρκῶν ἀφειδῶς, μὴ τι γελάσωμεν, ἀλλὰ καὶ νῦν ἴσως ἀμαρτάνομεν, ὅταν ἀψώμεθα τῶν βιβλίων τούτων, μὴ καθαιρόμενοι χεῖρας καὶ ὄψεις καὶ πόδας καὶ ἀκοάς, εἰ μὴ νῆ Δί' ἐκείνων καθαρμός ἐστι τὸ περὶ τούτων διαλέγεσθαι 'ποτίμῳ λόγῳ' ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 4,3,6–4,4,5: ὁ καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἠγήσατο πρᾶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν, καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκείνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, αἰσχυρόμενος δὲ τὴν ἀρετὴν, ἐλάνθανεν εἰδωλον ἔρωτος, ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p> <p>Frag.ausgabe: Quaestiones convivales (612c–748d), ed. C. Hubert, Plutarchi moralia, vol. 4. Leipzig: Teubner, 1938 (repr. 1971): 1–335; 706,3A,6t1–10t1: ἠδόμενον δὲ μίμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς κακοτέχνους καὶ κακοζήλους ἔξεστι μετάγειν ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην καὶ τὸν Πίνδαρον καὶ τὸν Μένανδρον, 'ποτίμῳ λόγῳ ἀλμυρὰν ἀκοήν' ὥς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr.</p>	193c–d	–	–

Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 6,2,1: ὁ μὲν οὖν Κλεάνθης (fr.</p> <p>Frag.ausgabe: De sollertia animalium (959a–985c), ed. C. Hubert, Plutarchi moralia, vol. 6.1. Leipzig: Teubner, 1954 (repr. 1959): 11–75; 967,4A,1t1: ὁ μὲν οὖν Κλεάνθης (fr.</p>	194b	–	–
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 10,4,5–10,4,12: πιστεύομεν, ἀνδρὶ φιληκόῳ καὶ ἱστορικῷ παρ' ὄντινόν τῶν φιλοσόφων, εὐρεῖν μὲν ἦν τὰ δέοντα καὶ νοῆσαι πάντων ἰκανώτατος ὁ Ἀλκιβιάδης, ζητῶν δὲ μὴ μόνον ἂ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν, οὐκ εὐπορῶν δέ, πολλάκις ἐσφάλλετο καὶ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα καὶ διέλειπε λέξεως διαφυγούσης, αὐτὸν ἀναλαμβάνων καὶ διασκοπούμενος.</p> <p>Frag.ausgabe: Praecepta gerendae reipublicae (798a–825f), ed. H.N. Fowler, Plutarch's moralia, vol. 10. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1936 (repr. 1969): 804,A,4t1–8t1; 780,3A,3t1–5t1: Ἀλκιβιάδην δ' ὁ Θεόφραστος ἱστορεῖ, μὴ μόνον ἂ δεῖ λέγειν ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ βουλευόμενον, πολλάκις ἐν αὐτῷ τῷ λέγειν ζητοῦντα καὶ συντιθέντα τὰς λέξεις ἐνίσχεσθαι καὶ διαπίπτειν.</p>	196a	+ 'Selbstzitat'	Rhetorik; Plut. verarbeitet die Anmerkung von Theophrast in zwei versch. Werken
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 13,6,1–13,7,1: ἀναπεισθεῖς οὖν ὑπ' αὐτοῦ τότε τὸ ὄστρον κόν ἐπιφέρειν ἔμελλεν, ᾧ κολούοντες αἰεὶ τὸν προὔχοντα δόξῃ καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν ἐλαύνουσι, παρὰ μυθοῦμενοι τὸν φθόνον μᾶλλον ἢ τὸν φόβον.</p> <p>Frag.ausgabe: Agis et Cleomenes, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 352–415; 27,2,3–3,1: ἦ γε καὶ</p>	197a	–	–

		γάμου μὴ δεομένη λέγεται διὰ τὸν υἱὸν ἄνδρα λαβεῖν πρωτεύοντα δόξη καὶ δυνάμει τῶν πολιτῶν.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 13,9,1 – 13,9,3: φαῦλος γὰρ οὐδεὶς ἐνέπιπτεν εἰς τοῦτον τὸν κολασμὸν οὐδ' ἄδοξος, ὥς που καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς (fr. Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 11,6,4–9: εἶναι γὰρ τι καὶ κολάσεως ἀξίωμα, μᾶλλον δὲ κόλουσιν τὸν ἐξοστρακισμὸν ἡγούμενοι Θουκυδίδη καὶ Ἀριστείδη καὶ τοῖς ὁμοίοις, Ὑπερβόλῃ δὲ τιμὴν καὶ προσποίησιν ἀλαζονείας, εἰ διὰ μοχθηρίαν ἔπαθε ταῦτά τοις ἀρίστοις, ὥς που καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς (fr.	197b	+ „Selbstzitat“	Person (Hyberbolos →Ostrakismos); Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 13,9,3 – 13,9,6: 4 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια. Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 11,6,9–7,2: 9 καίτοι πέπραγε τῶν τρόπων μὲν ἄξια, αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια:	197b	+ „Selbstzitat“	Person (Hyberbolos →Ostrakismos); Plut. nutzt das gleiche Zitat in zwei versch. Werken
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 15,3,1–15,3,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἐπέθεντο καταλύειν ἐν Ἄργει τὸν δῆμον οἱ χίλιοι καὶ τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιεῖν Λακεδαιμονίοις: Frag.ausgabe: Cato Maior, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 287–324; 14,3,1–4,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς εἰς Ῥώμην ἐπέμπετο τῶν ἡγωνισμένων αὐτάγγελος, καὶ διέπλευσε μὲν εἰς Βρεντέσιον	198c	–	–

		εὐτυχῶς, μιᾷ δ' ἐκεῖθεν ἡμέρᾳ διελάσας εἰς Τάραντα καὶ τέσσαρας ἄλλας ὁδεύσας, πεμπταῖος εἰς Ῥώμην ἀπὸ θαλάσσης ἀφίκετο καὶ πρῶτος ἀπήγγειλε τὴν νίκην, καὶ τὴν μὲν πόλιν ἐνέπλησεν εὐφροσύνης καὶ θυσιῶν, φρονήματος δὲ τὸν δῆμον, ὡς πάσης γῆς καὶ θαλάττης κρατεῖν δυνάμενον.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 15,3,1-15,3,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἐπέθεντο καταλύειν ἐν Ἄργει τὸν δῆμον οἱ χίλιοι καὶ τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιεῖν Λακεδαιμονίοις: Frag.ausgabe: Eumenes, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 281-301; 16,3,1-4,1: συνδόξαν δὲ πᾶσιν ἀποχρήσασθαι πρὸς τὴν μάχην αὐτῷ, μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἀνελεῖν, Εὐδαμος ὁ τῶν ἐλεφάντων ἡγεμὼν καὶ Φαίδιμος ἐξαγγέλλουσι κρύφα τῷ Εὐμενεῖ τὰ δεδογμένα, δι' εὐνοίαν μὲν οὐδεμίαν ἢ χάριν, εὐλαβοῦμενοι δὲ μὴ τῶν χρημάτων ἃ δεδανείκεσαν αὐτῷ στερηθῶσιν.	198c	-	-
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 15,3,1-15,3,3: μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἐπέθεντο καταλύειν ἐν Ἄργει τὸν δῆμον οἱ χίλιοι καὶ τὴν πόλιν ὑπήκοον ποιεῖν Λακεδαιμονίοις: Frag.ausgabe: Pyrrhus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 153-203; 26,10,4-11,1: 4 μετὰ δὲ τὴν μάχην εὐθὺς ἀνελάμβανε τὰς πόλεις.	198c	-	-
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 16,9,5-16,9,7: μέγα γὰρ αὖξει κακὸν ἅπασι τοῦτοις, „ οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἐβλασφήμουν, ἐνίους δὲ καὶ πάνυ τὸ λεχθὲν ἐπέστρεφεν. Frag.ausgabe: Amatorius (748e-771e), ed. C. Hubert,	199c	-	-

		Plutarchi moralia, vol. 4. Leipzig: Teubner, 1938 (repr. 1971): 336–396; 755,A,6t1: τῶν δὲ Θεσπιέων καὶ τῶν Ξένων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἠγανάκτουν καὶ τοὺς γυμνασιάρχους παρώξυνον:			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 16,9,5–16,9,7: μέγα γὰρ αὖξει κακὸν ἅπασιν τοῦτοις, „ οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἐβλασφήμουν, ἐνίους δὲ καὶ πάνυ τὸ λεχθὲν ἐπέστρεφεν. Frag.ausgabe: Cato Minor, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 32–92; 755,A,6t1: ὧν τὴν εὐτέλειαν οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἤδοντο τοῦ Κάτωνος τὸ αὐστηρὸν καὶ κατεστυμμένον ὀρῶντες ἡσυχῇ μεταβάλλον εἰς διάχυσιν.	199c	–	–
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 18,6,1–18,7,1: ἡ μέντοι τῶν Ἑρμῶν περικοπή, μιᾶ νυκτὶ τῶν πλείστων ἀκρωτηριασθέντων τὰ πρόσωπα, πολλοὺς καὶ τῶν περιφρονούντων τὰ τοιαῦτα διετάραξεν. Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 13,3,1–4,1: οὐδὲ γὰρ τὰ προὔπτα καὶ καταφανῆ τῶν σημείων ἀπέτρεπεν, ἢ τε τῶν Ἑρμῶν περικοπή, μιᾶ νυκτὶ πάντων ἀκρωτηριασθέντων πλὴν ἑνὸς ὄν Ἄνδοκίδου καλοῦσιν, ἀνάθημα μὲν τῆς Αἰγιίδος φυλῆς, κείμενον δὲ πρὸ τῆς Ἄνδοκίδου τότ' οὔσης οἰκίας, καὶ τὸ πραχθὲν περὶ τὸν βωμὸν τῶν δώδεκα θεῶν.	200c	+ „Selbstzitat“	→ Hermenfrevel; gleiche Phrase
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 20,4,1–20,6,1: πρῶτον μὲν γὰρ ὥσπερ εἴρηται τυφλαὶ τινες ὑποψαῖαι καὶ διαβολαὶ κατὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου προσέπιπτον ἀπὸ	201c–d	–	gleiche Phrase

		<p>δούλων καὶ μετοίκων, ἔπειτα τῶν ἐχθρῶν ἀπόντος αὐτοῦ καθαπτομένων σφοδρότερον, καὶ τοῖς περὶ τοὺς Ἑρμᾶς ὑβρίσμασι καὶ τὰ μυστικὰ συμπλεκόντων, ὡς ἀπὸ μιᾶς ἐπὶ νεωτερισμῷ συνωμοσίας πεπραγμένα, τοὺς μὲν ὀπωσοῦν ἐπαιτιαθέντας ἐνέβαλον ἀκρίτους εἰς τὸ δεσμωτήριον, ἤχθοντο δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην μὴ λαβόντες ὑπὸ τὰς ψήφους τότε μηδὲ κρίναντες ἐπ' αἰτίας τηλικαύταις.</p> <p>Frag.ausgabe: Artaxerxes, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 318–351; 24,8,1–3: διατριβῆς δὲ γενομένης, ὑποψίαι καὶ διαβολαὶ κατὰ τοῦ Τιριβάζου τῷ Ἀρτοξέρξει προσέπιπτον:</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 23,6,2–23,6,5: 2 „οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ,, 3 οἷον ὁ Λυκοῦργος ἐπαίδευσεν, τοῖς δ' ἀληθινοῖς ἄν τις ἐπεφώνησεν αὐτοῦ πάθει καὶ πράγμασιν (Eurip.</p> <p>Frag.ausgabe: Quomodo adulator ab amico internoscatur (48e–74e), ed. F.C. Babbitt, Plutarch's moralia, vol. 1. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1927 (repr. 1969): 264–394; 51,1A,7–2A,6: ἐπεὶ δὲ τὸ μάλιστα φιλίας ἀρχὴν συνεχὸν ὁμοιότης ἐστὶν ἐπιτηδευμάτων καὶ ἠθῶν, καὶ ὅλως τὸ χαίρειν τε τοῖς αὐτοῖς καὶ τὸ ταῦτα φεύγειν πρῶτον εἰς ταῦτ' ἀσυνάγει καὶ συνίστησι διὰ τῆς ὁμοιοπαθείας, τοῦτο κατιδὼν ὁ κόλαξ αὐτὸν ὡσπερ ὕλην τινὰ ρυθμίζει καὶ σχηματίζει, περιαρμόσαι καὶ περιπλάσαι ζητῶν οἷς ἄν ἐπιχειρῇ διὰ μιμήσεως, ὑγρὸς ὢν μεταβάλλεσθαι καὶ πιθανὸς ἐπὶ τὰς ἐξομοιώσεις, ὥστ' εἰπεῖν 5</p>	203d	+	Charakter

		οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 25,3,1 –25,5,1: Ἐν δὲ τῇ Σάμῳ τότε πάντα τὰ πράγματα τοῖς Ἀθηναίοις σχεδὸν ὑπῆρχε, κάκειθεν ὀρμώμενοι τῇ ναυτικῇ δυνάμει τὰ μὲν ἀνεκτῶντο τῶν ἀφροσώτων, τὰ δ' ἐφύλαττον, ἀμῶς γέ πως ἔτι τοῖς πολεμίοις κατὰ θάλατταν ὄντες ἀξιόμαχοι, Τισσαφέρην δὲ φοβούμενοι καὶ τὰς λεγομένας ὅσον οὐπω παρεῖναι Φοινίσσας τριῆρεις, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν οὐσας, ὧν ἀφικομένων οὐδεμία σωτηρίας ἐλπίς ὑπελείπετο τῇ πόλει. Frag.ausgabe: Alcibiades, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 226–274; 26,1,1–6: Ἐν δὲ τῇ Σάμῳ τότε κρατήσαντες οἱ Ἀλκιβιάδου φίλοι πέμπουσι Πείσανδρον εἰς ἄστυ, κινήσοντα τὴν πολιτείαν καὶ παραθαρρυνοῦντα τοὺς δυνατοὺς τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ καταλύειν τὸν δῆμον, ὡς ἐπὶ τούτοις τοῦ Ἀλκιβιάδου Τισσαφέρην αὐτοῖς φίλον καὶ σύμμαχον παρέξοντος.	204e	–	gleiche Phrase
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 26,1,1 –26,1,6: Ἐν δὲ τῇ Σάμῳ τότε κρατήσαντες οἱ Ἀλκιβιάδου φίλοι πέμπουσι Πείσανδρον εἰς ἄστυ, κινήσοντα τὴν πολιτείαν καὶ παραθαρρυνοῦντα τοὺς δυνατοὺς τῶν πραγμάτων ἀντιλαμβάνεσθαι καὶ καταλύειν τὸν δῆμον, ὡς ἐπὶ τούτοις τοῦ Ἀλκιβιάδου Τισσαφέρην αὐτοῖς φίλον καὶ σύμμαχον παρέξοντος. Frag.ausgabe: Alcibiades, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 226–274;	205d	–	gleiche Phrase

		25,3,1-5,1: Ἐν δὲ τῇ Σάμῳ τότε πάντα τὰ πράγματα τοῖς Ἀθηναίοις σχεδὸν ὑπῆρχε, κάκειθεν ὀρμώμενοι τῇ ναυτικῇ δυνάμει τὰ μὲν ἀνεκτῶντο τῶν ἀφροσώτων, τὰ δ' ἐφύλαττον, ἀμῶς γέ πως ἔτι τοῖς πολεμίοις κατὰ θάλατταν ὄντες ἀξιόμαχοι, Τισσαφέρην δὲ φοβούμενοι καὶ τὰς λεγομένας ὄσον οὐπω παρεῖναι Φοινίσσας τριήρεις, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν οὐσας, ὧν ἀφικομένων οὐδεμία σωτηρίας ἐλπίς ὑπελείπετο τῇ πόλει.			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Agesilaus, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 5. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1917 (repr. 1968): 2-112; 27,3,1-3: Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ πολλὰ συνέβη πταισμάτα τοῖς Σπαρτιάταις καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν:	210a	-	Rede-wendung
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν	210a	-	Rede-wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Aratus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 264–317; 24,4,3f.: Πτολεμαῖον δὲ σύμμαχον ἐποίησε, τῶν Ἀχαιῶν ἡγεμονίαν ἔχοντα πολέμου καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Aratus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn. Leipzig: Teubner, 1971: 264–317; 38,9,1–10,1: Ἀντίγονος δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ ἡγεμῶν ἀναγορευθείς, οὐχ ὑπήκουσε πρὶν τὸν μισθὸν αὐτῷ τῆς ἡγεμονίας ὁμολογηθῆναι τὸν Ἀκροκόρινθον, ἀτεχνῶς τὸν Αἰσώπου (175 Halm);</p>	210a	–	Rede-wendung
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Comparatio Alcibiadis et Marcii Coriolani, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 274–279; 1,2,1–7: ὁμαλῶς γὰρ ἀμφοτέροι πολλὰ μὲν στρατιωτικῆς ἔργα τόλμης καὶ ἀνδρείας, πολλὰ δὲ καὶ τέχνης καὶ προνοίας στρατηγοῦντες ἐπεδείξαντο, πλὴν εἰ μὴ τις θέλοι τὸν Ἀλκιβιάδην, ὅτι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐν πολλοῖς ἀγῶσι νικῶν καὶ κατορθῶν διετέλεσεν, ἀποφαίνειν τελειότερον στρατηγόν:</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Comparatio Cimonis et Luculli, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 419–423; 2,1,1–3: Ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ὅτι μὲν ἀμφοτέροι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀγαθοὶ</p>	210a	–	Redewendung

		γεγόνασιν ἀγωνισταί, δηλον:			
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Lucullus, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.1, 4th edn. Leipzig: Teubner, 1969: 359–419; 8,2,1–3,1: πλη γεις δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, ἐξήκοντα μὲν ἀπώλεσεν αὐτανδρα σκάφη, πεζοὺς δὲ τετρακισχιλίους, αὐτὸς δὲ κατακλεισθεὶς εἰς Χαλκηδὸνα καὶ πολιορκούμενος, εἰς τὰς Λευκόλλου χειρας ἀπέβλεπεν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Plutarch	1.-2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Lysander, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 4. Cambridge, Mass.: Harvard Uni-</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>versity Press, 1916 (repr. 1968): 234–320; 4,5,1–6: οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ οὕτως περισπάσας καὶ κακώσας τοὺς πολεμίους ὁ Λύσανδρος ὠρρώδει ναυμαχεῖν, δραστήριον ὄντα τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ νεῶν πλήθει περιόντα καὶ μάχας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς ἐκεῖνο χρόνου πάσας ἀήττητον ἠγωνισμένον δεδοικώς.</p>			
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Nicias, ed. K. Ziegler, Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd edn. Leipzig: Teubner, 1964: 85–125; 20,3,1–8: Ἐν τούτῳ δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐξαίφνης ἐπιχειρούμενος ὁ Νικίας, ταῖς μὲν ναυσὶν ἠττώμενος τὸ πρῶτον, ὅμως ἐξέωσε καὶ κατέδυσε πολλὰς τῶν πολεμιῶν, πρὸς δὲ τὸ πεζὸν οὐκ ἔφθασε βοηθῶν, ἀλλ' ἄφνω προσπεσὼν ὁ Γύλιππος εἶλε τὸ Πλημμύριον, ἐν ᾧ σκευῶν τριηρικῶν καὶ χρημάτων πολλῶν ἀποκειμένων, ἐκράτησε πάντων καὶ διέφθειρεν ἄνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ζῶντας ἔλαβε:</p>	210a	–	Rede-wendung
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 36,6,1–36,6,14: Ἐπεὶ δ' οἱ περὶ Τυδέα καὶ Μένανδρον καὶ Ἀδείμαντον στρατηγοί, πάσας ὁμοῦ τὰς ὑπαρχούσας τότε ναῦς τοῖς</p>	211f–212a	+ 'Selbstzitat'	→ Fehler vor der Seeschlacht

		<p>Ἀθηναίους ἔχοντες ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, εἰώθεσαν ἐπιπλεῖν τῷ Λυσάνδρῳ ναυλοχοῦντι περὶ Λάμψακον ἅμ' ἡμέρα προκαλούμενοι, καὶ πάλιν ἀναστρέφειν ὀπίσω καὶ διημερεύειν ἀτάκτως καὶ ἀμελῶς, ἅτε δὴ καταφρονοῦντες, ἐγγὺς ὢν ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ περιεΐδεν οὐδ' ἡμέλησεν, ἀλλ' ἵππῳ προσελάσας ἐδίδασκε τοὺς στρατηγούς, ὅτι κακῶς ὀρμοῦσιν ἐν χωρίοις ἀλιμένοις καὶ πόλιν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ πόρρωθεν ἐκ Σηστοῦ τὰ ἐπιτήδεια λαμβάνοντες καὶ περιορῶντες τὸ ναυτικόν, ὅταν ἐπὶ γῆς γένηται, πλανώμενον ὅπη τις θέλοι καὶ διασπειρόμενον, ἀντεφορμῶντος αὐτοῖς στόλου μεγάλου, πρὸς ἐπίταγμα μοναρχικὸν εἰθισμένου σιωπῇ πάντα ποιεῖν.</p> <p>Frag.ausgabe: Lysander, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 4. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1916 (repr. 1968): 234–320; 10,4,6–5,5: ἔπειτα πόρρωθεν ἐκ Σηστοῦ τὰ ἐπιτήδεια λαμβάνοντας ἀμαρτάνειν, δέον εἰς λιμένα καὶ πόλιν Σηστὸν δι' ὀλίγου περιπλεύσαντας, ἀπωτέρω γενέσθαι τῶν πολεμίων ἐφορμῶντων στρατεύματι μοναρχουμένῳ καὶ πάντα πρὸς φόβον ὀξέως ἀπὸ συνθήματος ὑπηρετοῦντι.</p>			gegen Lysander; gleiche Phrase
Plutarch	1.–2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 37,2,1–37,3,1: ὁ δ' Ἀλκιβιάδης ὑπονοήσας τι καὶ προδοσίας ἐν αὐτοῖς ἀπήει, καὶ τοῖς προπέμπουσι τῶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου γνωρίμων ἔλεγεν, ὅτι μὴ προπηλακισθεὶς οὕτως ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ὀλίγαις ἂν ἡμέραις ἠνάγκασε Λακεδαιμονίους διαναυμαχεῖν αὐτοῖς ἄκοντας ἢ</p>	212b	–	

		<p>τάς ναῦς ἀπολιπεῖν.</p> <p>Frag.ausgabe: Lysander, ed. B. Perrin, Plutarch's lives, vol. 4. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1916 (repr. 1968): 234–320; 11,1,1–2: Ὁ μὲν οὖν Ἀλκιβιάδης ὑποπτεύσας τι καὶ προδοσίας ἐν αὐτοῖς ἀπηλλάττετο.</p>			
Polyaenus	2. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Strategemata, ed. E. Woelfflin and J. Melber, Polyaeni strategematon libri viii. Leipzig: Teubner, 1887 (repr. Stuttgart: 1970): 2–301, 305–425; 7,26pro,1,1f.: Ἀριοβαρζάνης Ἀδραμύττιον κατέχων ἐπολιορκεῖτο ὑπ' Αὐτοφραδάτου καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Polybios	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 28,9,1 –28,10,1: πολλῶν δὲ καὶ νεκρῶν καὶ ὄπλων κρατήσαντες, τάς τε ναῦς ἀπάσας λαβόντες, χειρωσάμενοι δὲ καὶ Κύζικον, ἐκλιπόντος τοῦ Φαρναβάζου καὶ τῶν Πελοποννησίων διαφθαρέντων, οὐ μόνον τὸν Ἑλλησποντον εἶχον βεβαίως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης θαλάττης ἐξήλασαν κατὰ κράτος τοῦς Λακεδαιμονίους.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T.</p>	207c	–	

		<p>Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 15,10,2,1–3,1: ἡξίου γὰρ μνημονεύοντας τῶν προγεγονότων ἀγῶνων ἄνδρας ἀγαθοὺς γίνεσθαι, σφῶν καὶ τῆς πατρίδος ἀξίους, καὶ λαμβάνειν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι κρατήσαντες μὲν τῶν ἐχθρῶν οὐ μόνον τῶν ἐν Λιβύῃ πραγμάτων ἔσονται κύριοι βεβαίως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης οἰκουμένης τὴν ἡγεμονίαν καὶ δυναστείαν ἀδήριτον αὐτοῖς τε καὶ τῇ πατρίδι περιποιήσουσιν:</p>			
Polybios	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 1,31,4,1–5,1: ὁ δὲ Μάρκος ὁρῶν τοὺς Καρχηδονίους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐσφαλμένους καὶ νομίζων ὅσον οὕτω κρατήσιν τῆς πόλεως, ἀγωνιῶν δὲ μὴ συμβῆ τὸν ἐπιπαραγινόμενον στρατηγὸν ἐκ τῆς Ῥώμης φθάσαντα τὴν ἐπιγραφὴν τῶν πραγμάτων λαβεῖν, προουκαλεῖτο τοὺς Καρχηδονίους εἰς διαλύσεις.</p>	210a	–	Rede-wendung

Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 4,8,11/8,1–6: Κρήτες δὲ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν πρὸς μὲν ἐνέδρας καὶ ληστείας καὶ κλοπὰς πολεμίων καὶ νυκτερινὰς ἐπιθέσεις καὶ πάσας τὰς μετὰ δόλου καὶ κατὰ μέρος χρείας ἀνυπόστατοι, πρὸς δὲ τὴν ἐξ ὁμολόγου καὶ κατὰ πρόσωπον φαλαγγιδὸν ἔφοδον ἀγεννεῖς καὶ πλάγιοι ταῖς ψυχαῖς</p>	210a	–	Rede- wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 4,56,4/8,3-5: ἦσαν γὰρ οἱ Σινωπεῖς ἐν ἀγωνίᾳ μὴ πολιορκεῖν σφᾶς ὁ Μιθριδάτης ἐγχειρήσει καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν:</p>			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,21,6/8,1-9/8,1: ἐπεὶ γὰρ τῶν κατὰ πόλεμον κινδύνων τοὺς πλείους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν σφάλλουσιν αἱ τῶν τόπων διαφοραί, βουλόμεθα δὲ πάντες οὐχ οὕτως τὸ γεγονὸς ὡς τὸ πῶς ἐγένετο γινώσκειν, οὐ παρολιγωρητέον τῆς τῶν τόπων ὑπογραφῆς ἐν οὐδ' ὁποῖα μὲν τῶν πράξεων, ἤκιστα δ' ἐν ταῖς πολεμικαῖς, οὐδ' ὀκνητέον ποτὲ μὲν λιμέσει καὶ πελάγεσι καὶ νήσοις συγχρηῆσθαι σημείους, ποτὲ δὲ πάλιν ἱεροῖς, ὄρεσι, χώραις ἐπωνύμοις, τὸ δὲ τελευταῖον ταῖς ἐκ τοῦ περιέχοντος διαφοραῖς, ἐπειδὴ κοινόταται πᾶσιν ἀνθρώποις</p>	210a	-	Rede-wendung

		εἰσὶν αὗται			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,34,6/8,1-7/8,1: τοὶ γαροῦν ἐπέκειντο μὲν τοῖς τῆς Συρίας βασιλεῦσι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, Κοίλης Συρίας καὶ Κύπρου κυριεύοντες</p>	210a	-	Rede- wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904</p>	210a	-	Rede- wendung

		(repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,58,8/8,1-9/8-1: κρατηθεῖσάν γε μὴν οὐ μόνον ἔφη δύνασθαι βεβαίως τηρεῖν τὴν οἰκείαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἐπινοίας καὶ προθέσεις καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν μεγάλη δύνασθαι συνεργεῖν διὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου.			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθεὶς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 5,68,1/8,1-3/8,1: Διόπερ ἐπεὶ πρεσβεύοντες μὲν ἄλλις εἶχον ἀμφοτέρω, πέρασ δ' οὐδὲν ἐγένετο περὶ τὰς συνθήκας, συνῆπτε δὲ τὰ τῆς ἐαρινῆς ὥρας, Ἀντίοχος μὲν συνῆγε τὰς δυνάμεις, ὡς εἰσβαλὼν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ καταστρεψόμενος τὰ καταλειπόμενα μέρη τῶν ἐν Κοίλῃ Συρίᾳ πραγμάτων, οἱ δὲ περὶ τὸν Πτολεμαῖον ὀλοσχερέστερον ἐπιτρέψαντες τῷ Νικολάῳ χορηγίας τε παρείχον εἰς τοὺς κατὰ Γάζαν τόπους δασιλεῖς καὶ δυνάμεις ἐξέπεμπον πεζικὰς καὶ ναυτικάς.</p>	210a	-	Rede-wendung

Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: <i>Historiae</i>, ed. T. Büttner-Wobst, <i>Polybii historiae</i>, vols. 1–4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 8,7,8,1–10,10: ἐκεῖνοι γοῶν τηλικαύτας δυνάμεις ἔχοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰ μὲν ἀφέλοι τις πρεσβύτην ἕνα Συρακοσίων, παραχρῆμα τῆς πόλεως κυριεύσειν ἠλπίζον, τούτου δὲ συμπάροντος οὐκ ἐθάρρουν οὐδ' ἐπιβαλέσθαι κατὰ γε τοῦτον τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἀμύνασθαι δυνατός ἦν Ἀρχιμήδης.</p>	210a	–	Rede- wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 9,15,3,1-4,1: οὕτως γὰρ ἂν μόνως δύναίτο συμμε τρεῖσθαι πρὸς λόγον τὰ διανύσματα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1-4. Leipzig: Teubner, 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2-3:1965; 4:1967); 18,41,1,4-2,6: Ὅτι Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς πάνυ ὠρέγετο τῆς Ἐφέσου διὰ τὴν εὐκαιρίαν, τῷ δοκεῖν μὲν κατὰ τῆς Ἰωνίας καὶ τῶν ἐφ' Ἑλλησπόντου πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἀκροπόλεως ἔχειν θέσιν, κατὰ δὲ τῆς Εὐρώπης ἀμυντήριον ὑπάρχειν ἅει τοῖς Ἀσίας βασιλεῦσιν εὐκαιρότατον.</p>	210a	-	Rede-wendung
Polybios	3.-2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη</p>	210a	-	Rede-wendung

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 31,5,4,1–5,1: οἱ δὲ Ῥόδιοι πέμψαντες βοήθειαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τὴν τε πολιορκίαν ἔλυσαν καὶ παρέλαβον τὴν πόλιν.</p>			
Polybios	3.–2. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. T. Büttner-Wobst, Polybii historiae, vols. 1–4. Leipzig: Teubner 1:1905; 2:1889; 3:1893; 4:1904 (repr. Stuttgart: 1:1962; 2–3:1965; 4:1967); 38,7,8,1–9,1: ὑπὲρ ὧν γὰρ ἐξ ἀκεραίου πρεσβεύοντες, ἐτι καθημένων ἐν Ἰτόκῃ Ῥωμαίων, οὐκ ἐδύνασθε πείθειν, τίνι λόγῳ νῦν ἀξιοῖς ταῦτά σοι συγχωρεῖσθαι, περιτετειχισμένος καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ σχεδὸν ἀπάσας ἀπεγνωκῶς τὰς</p>	210a	–	Rede-wendung

		τῆς σωτηρίας ἐλπίδας			
Strabon	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Geographica, ed. A. Meineke, Strabonis geographica, 3 vols. Leipzig: Teubner, 1877 (repr. Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1969): 1:xiii-xv, 1-396; 2:397-814; 3:815-1173. *1:xiii-xv = τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν κεφάλαια. *Lib. 1-6: vol. 1, pp. 1-396. *Lib. 7-12: vol. 2, pp. 397-814. *Lib. 13-17: vol. 3, pp. 815-1173; 1Cap,3,2t,25t-29t: εἰ δὲ περὶ τῶν μνημονευομένων, οὐκ ἂν ὀκνήσαι τις εἰπεῖν ὡς οἱ παλαιοὶ μακροτέρας ὁδοὺς φανοῦνται καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τελέσαντες τῶν ὕστερον, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λεγομένοις:</p>	210a	–	Rede- wendung
Strabon	1. Jh. v. Chr. – 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας,</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Geographica, ed. A. Meineke, Strabonis geographica, 3 vols. Leipzig: Teubner, 1877 (repr. Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1969): 1:xiii-xv, 1-396; 2:397-814; 3:815-1173. *1:xiii-xv = τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν κεφάλαια. *Lib. 1-6: vol. 1, pp. 1-396. *Lib. 7-12: vol. 2, pp. 397-814. *Lib. 13-17: vol. 3, pp. 815-1173; 4Cap,6,3t,19t-21t: καὶ γὰρ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐλήζοντο καὶ τοσοῦτον ἴσχυον ὥστε μόλις στρατοπέδοις μεγάλοις πορευτὴν εἶναι τὴν ὁδόν.</p>			
Strabon	1. Jh. v. Chr. - 1. Jh. n. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 -33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Geographica, ed. A. Meineke, Strabonis geographica, 3 vols. Leipzig: Teubner, 1877 (repr. Graz: Akademische Druck- und Verlagsanstalt, 1969): 1:xiii-xv, 1-396; 2:397-814; 3:815-1173. *1:xiii-xv = τῶν Στράβωνος γεωγραφικῶν κεφάλαια. *Lib. 1-6: vol. 1, pp. 1-396. *Lib. 7-12: vol. 2, pp. 397-814. *Lib. 13-17: vol. 3, pp. 815-1173; 14a,5,:6a,6t-15t:</p>	210a	-	Rede- wendung

		<p>εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ ληστήρια καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὄρων καὶ τῶν ὑπερκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα, κατὰ θάλατταν δὲ διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης καὶ τῶν λιμένων καὶ ἐρυμάτων καὶ ὑποδυτηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτο βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις, οἳ μήτ' αἰεὶ παρεῖναι ἔμελλον μήτε μεθ' ὄπλων.</p>			
Theoprast	4.–3. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 10,4,5–10,4,12: πιστεύομεν, ἀνδρὶ φιληκόφ καὶ ἱστορικῶ παρ' ὄντινοῦν τῶν φιλοσόφων, εὐρεῖν μὲν ἦν τὰ δέοντα καὶ νοῆσαι πάντων ἰκανώτατος ὁ Ἀλκιβιάδης, ζητῶν δὲ μὴ μόνον ἄ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν, οὐκ εὐπορῶν δέ, πολλάκις ἐσφάλλετο καὶ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα καὶ διέλειπε λέξεως διαφυγούσης, αὐτὸν ἀναλαμβάνων καὶ διασκοπούμενος.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. F. Wimmer, Theophrasti Eresii opera, quae supersunt, omnia. Paris: Didot, 1866 (repr. Frankfurt am Main: Minerva, 1964): 364–410, 417–462. De odoribus (fr. 4): pp. 364–376. De ventis (fr. 5): pp. 376–389. De signis tempestatum (fr. 6): pp. 389–398. De lassitudine (fr. 7): pp. 398–401. De vertigine (fr. 8): pp. 401–403. De sudore (fr. 9): pp. 403–408. De animi defectione (fr. 10): p. 409. De nervorum resolutione (fr. 11): pp. 409–410. Fragmenta varia (frr. 13–190): pp. 417–462; 1,134b,1,1–8: Εἰ Θεοφράστῳ πιστεύομεν, ἀνδρὶ φιληκόφ καὶ ἱστορικῶ παρ'</p>	196a	+	Rhetorik

		<p>όντινοῦν τῶν φιλοσόφων, εὐρεῖν μὲν ἦν τὰ δέοντα καὶ νοῆσαι πάντων ἰκανώτατος ὁ Ἀλκιβιάδης, ζητῶν δὲ μὴ μόνον ἄδει λέγειν ἀλλὰ καὶ ὡς δεῖ τοῖς ὀνόμασι καὶ τοῖς ῥήμασιν, οὐκ εὐπορῶν δὲ πολλακίς ἐσφάλλετο καὶ μεταξὺ λέγων ἀπεσιώπα καὶ διέλειπε, λέξεως διαφυγούσης αὐτὸν ἀναλαμβάνων καὶ διασκοπούμενος.</p>			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 4,118,6,1–7,1: κήρυκι δὲ καὶ πρεσβείᾳ καὶ ἀκολούθοις, ὅποσοις ἂν δοκῆ, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου καὶ δικῶν ἐς Πελοπόννησον καὶ Ἀθήναζε σπονδὰς εἶναι ἰοῦσι καὶ ἀπιοῦσι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,18,2,1–4: περὶ μὲν τῶν ἱερῶν τῶν κοινῶν, θύειν καὶ ἰέναι καὶ μαντεύεσθαι καὶ θεωρεῖν κατὰ τὰ πάτρια τὸν βουλόμενον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀδεῶς.</p>			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,18,3,1–4,1: ἔτη δὲ εἶναι τὰς</p>	210a	–	Rede- wendung

		σπονδὰς πεντήκοντα Ἀθηναίους καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις τοῖς Λακεδαιμονίων ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thu- cydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1– 4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,47,1,1–2,1: 'Σπονδὰς ἐποίησαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς καὶ Ἡλεῖοι <πρὸς ἀλλήλους>, ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων ὧν ἄρχουσιν ἑκάτεροι, ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.	210a	–	Rede- wendung
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν	210a	–	Rede- wendung

		<p>διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 5,114,21–4: καὶ ὕστερον φυλακὴν σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ξυμμάχων καταλιπόντες οἱ Ἀθηναῖοι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀνεχώρησαν τῷ πλείονι τοῦ στρατοῦ.</p>			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθείς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 6,6,2,3–7: ὅμοροι γὰρ ὄντες τοῖς Σελι νουντίοις ἐς πόλεμον καθέστασαν περὶ τε γαμικῶν τινῶν καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου, καὶ οἱ Σελινούντιοι Συρακοσίου</p>	210a	–	Rede- wendung

		ἐπαγόμενοι Ξυμμάχους κατεΐργον αὐτοὺς τῷ πολέμῳ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν:			
Thukydides	5. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Historiae, ed. H.S. Jones and J.E. Powell, Thucydidis historiae, 2 vols. Oxford: Clarendon Press, 1:1942 (1st edn. rev.); 2:1942 (2nd edn. rev.) (repr. 1:1970; 2:1967). *Lib. 1–4: vol. 1 (1.1.1–4.135.2). *Lib. 5–8: vol. 2 (5.1.1–8.109.2); 7,56,2,1–7: οὐ γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῖ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐκείνους κωλύσουσι, νομίζοντες ὅπερ ἦν, ἀπὸ τε τῶν παρόντων πολὺ σφῶν καθυπέρτερα τὰ πράγματα εἶναι καί, εἰ δύναιτο κρατῆσαι Ἀθηναίων τε καὶ τῶν Ξυμμάχων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν , καλὸν σφίσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι:	210a	–	Rede- wendung
Tragica Adespota	Incer- tum	Plut. Alk. 23,6,2–23,6,5: 2 „οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ,, 3 οἷον ὁ Λυκοῦργος ἐπαίδευσεν, τοῖς δ' ἀληθινοῖς ἂν τις ἐπεφώνησεν αὐτοῦ πάθει καὶ πράγμασιν (Eurip. Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. A. Nauck, Tragicorum Graecor-	203d	+	Charak- ter

		um fragmenta. Leipzig: Teubner, 1889 (repr. Hildesheim: Olms, 1964); 361 ante 11, 1 tit–363 ante 11, 1 tit: κινουῦσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ.			
Tragica Adespota	Incertum	<p>Plut. Alk. 23,6,2–23,6,5: 2 „οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ,, 3 οἶον ὁ Λυκοῦργος ἐπαίδευσε, τοῖς δ' ἀληθινοῖς ἄντις ἐπεφώνησεν αὐτοῦ πάθεισι καὶ πράγμασιν (Eurip.</p> <p>Frag.ausgabe: Fragmenta, ed. R. Kannicht and B. Snell, Tragicorum Graecorum fragmenta, vol. 2. Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht, 1981; 355g, 2tit1–369a, 1tit1: ὅπου προσῆ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίνεταί τεκνα ἰὼ τυραννὶ βαρβάρων ἀνδρῶν φίλη ἢ βροτῶν τ' εὐπραξία τῶν τάλαιχιστα γίνεταί λυπουμένων κινουῦσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν οὐ παῖς Ἀχιλλ<έω>ς, ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτὸς εἶ σύνθημ' ἐρωτῶν, ἄλλο μαστεύων χρέος λισσάδα πέτραν φιλοκέρτομον ὡς παρανηχομένους αὐτὸς τε πράσων εὖ τίθησιν εἰς μέσον τοῦ δυστυχοῦς τε λαγχάνων οὐκ ἄχθετα ἀλλ' ἐν διδοῦσα πάντα μαλθάσσει τάδε τό τοι χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποεῖν τροχοῦ περιστείχοντος ἄλλοθ' ἀτέρα ἀψις ὑπερθε γίγνετ', ἄλλοθ' ἀτέρα λιμὴν Αἰδῆας ἀνιᾶν ὃ θάνατε παιᾶν, <~ ?></p>	203d	+	Charakter
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχη πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι,</p>	210a	–	Redewendung

		<p>πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Anabasis, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1904 (repr. 1961); 1,1,7,4–6.: ὁ δὲ Κύρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὶ τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἔστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρεθθη δ' ἄμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Anabasis, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1904 (repr. 1961); 3,2,13,1–4.: ἔπειτα ὅτε Ξέρξης ὕστερον ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τότε ἐνίκων οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τούτων προγόνους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	–	Rede- wendung
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>ὄλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Anabasis, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 3. Oxford: Clarendon Press, 1904 (repr. 1961); 7,6,37,1f.: καὶ γὰρ οὖν νῦν ὑμῖν ἔξεστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι ὅπῃ ἂν ἔλησθε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὄλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: De vectigalibus, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 5. Oxford: Clarendon Press, 1920 (repr. 1969); 8,1,5,4t1–6,1t1: πολλῶν γοῶν πόλεων παροικουσῶν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν εἰς σῦδεμίαν τούτων οὐδὲ μικρὰ φλῆψ ἀργυρίτιδος διήκει.</p>	210a	–	Rede-wendung
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 1,1,28,4–29,1: εἰ δέ τις ἐπικαλοῖη τι αὐτοῖς, λόγον ἔφασαν χρῆναι διδόναι, μεμνημένους Ὅσας τε ναυμαχίας αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς νενικήκατε καὶ ναῦς εἰλήφατε, ὅσα τε μετὰ τῶν ἄλλων ἀήττητοι γεγόνατε ἡμῶν ἡγουμένων, τάξιν ἔχοντες τὴν κρατίστην διὰ τε τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ὑμετέραν προθυμίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπάρχουσαν.</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινη τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr.</p>	210a	–	Rede- wendung

		1968); 1,6,19,1–20,1: ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπολιορκεῖτο κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν , καὶ σίτων οὐδαμόθεν ἦν εὐπορησάτω, οἱ δὲ ἄνθρωποι πολλοὶ ἐν τῇ πόλει ἦσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐβοήθουν διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν νεῶν τὰς ἄριστα πλεούσας δύο ἐπλήρωσε πρὸς ἡμέρας, ἐξ ἀπασῶν τῶν νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας καὶ τοὺς ἐπιβάτας εἰς κοίλην ναῦν μεταβιβάσας καὶ τὰ παραρύματα παραβαλῶν.			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶν δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός. Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 2,2,20,1–21,1: Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακεδαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν	210a	–	Rede-wendung

		ὅποι ἂν ἡγῶνται.			
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 2,4,20,4–21,1: ἡμεῖς γὰρ ὕμᾶς κακὸν μὲν οὐδὲν πώποτε ἐποίησαμεν, μετεσχῆκαμεν δὲ ὑμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων καὶ θυσῶν καὶ ἑορτῶν τῶν καλλίστων, καὶ συγχορευταὶ καὶ συμφοιτηταὶ γεγενήμεθα καὶ συστρατιῶται, καὶ πολλὰ μεθ' ὑμῶν κεκινδυνεύκαμεν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀμφοτέρων ἡμῶν σωτηρίας τε καὶ ἐλευθερίας.</p>	210a	–	Rede- wendung
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p>	210a	–	Rede- wendung

		<p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 4,8,4,11–15: εἰ δέ τις τοῦτο φοβεῖται, μὴ καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνθάδε πολιορκώμεθα, ἐννοεῖτω ὅτι Ἑλληνικὸν μὲν οὐπω ναυτικὸν ἐστὶν ἐν τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ βάρβαροι εἰ ἐπιχειρήσουσι τῆς θαλάττης ἄρχειν, οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ἡ Ἑλλάς:</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 5,1,2,1–5: οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτῶν, πέμψαντες εἰς Αἰγίναν καὶ ὀπίστας καὶ στρατηγὸν αὐτῶν Πάμφιλον ἐπετείχισαν Αἰγινήταις καὶ ἐπολιόρκουν αὐτοὺς καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν δέκα τριήρεσιν.</p>	210a	–	Rede-wendung
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινὲς τύχη</p>	210a	–	Rede-wendung

		<p>πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Hellenica, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 1. Oxford: Clarendon Press, 1900 (repr. 1968); 6,4,35,3–6: ἐπεὶ δ' αὐτὸς παρέλαβε τὴν ἀρχήν, χαλε πὸς μὲν Θετταλοῖς ταγὸς ἐγένετο, χαλεπὸς δὲ Θηβαίοις καὶ Ἀθηναίοις πολέμιος, ἄδικος δὲ ληστής καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>			
Xenophon	5–4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Alk. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινα τύχη πονηρᾶ καὶ φθονερῶ δαίμονι, πλείστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἤρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Memorabilia, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 2, 2nd edn. Oxford: Clarendon Press, 1921 (repr. 1971); 3,5,11,1–8: εἰ δὲ βούλει, ἃ ὕστερον οἱ ἐκείνων μὲν ἀπόγονοι, οὐ πολὺ δὲ πρὸ ἡμῶν γεγονότες ἔπραξαν, τὰ μὲν αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἀγωνιζόμενοι πρὸς τοὺς κυριεύοντας τῆς τε Ἀσίας πάσης καὶ τῆς Εὐρώπης μέχρι Μακεδονίας καὶ πλείστην τῶν προγεγονότων δυνάμιν καὶ ἀφορμὴν κεκτημένους καὶ</p>	210a	–	Rede- wendung

		μέγιστα ἔργα κατειργασμένους, τὰ δὲ καὶ μετὰ Πελοποννησίων ἀριστεύοντες καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν:			
Xenophon	5-4. Jh. v. Chr.	<p>Plut. Aik. 33,1,7 –33,3,1: 7 τότε δὲ τοῦ δήμου συνελθόντος εἰς ἐκκλησίαν παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης, καὶ τὰ μὲν αὐτοῦ πάθη κλαύσας καὶ ὀλοφυράμενος, ἐγκαλέσας δὲ μικρὰ καὶ μέτρια τῷ δήμῳ, τὸ δὲ σύμπαν ἀναθείς αὐτοῦ τινι τύχῃ πονηρᾷ καὶ φθονερῷ δαίμονι, πλεῖστα δ' εἰς ἐλπίδας τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὸ θαρρεῖν διαλεχθεὶς καὶ παρορμήσας, στεφάνοις μὲν ἐστεφανώθη χρυσοῖς, ἠρέθη δ' ἅμα καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν αὐτοκράτωρ στρατηγός.</p> <p>Frag.ausgabe: Oeconomicus, ed. E.C. Marchant, Xenophontis opera omnia, vol. 2, 2nd edn. Oxford: Clarendon Press, 1921 (repr. 1971); 4,5,17,2-6: εἶ μὲν γὰρ φερομένης τῆς γεωργίας ἔρρωνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι, ὅπου δ' ἂν ἀναγκασθῆ ἢ γῆ χερσεύειν, ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχεδόν τι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.</p>	210a	-	Rede- wendung

Herodotzitate in Plutarchs De malignitate Herodoti aus eAQUA

Corina Willkommen

1.	Herodot	Herodot	Referenzstelle bei Plutach	Plutarch	Similarity
2.	1.32.5 - 32.7	Ἦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπηῶν πρηγμάτων πέρι.	Ἦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπηῶν πραγμάτων πέρι“:	857t/5A/12t1 - 858/A/2t1	0.875
3.	1.4.7 - 4.8	„δῆλα γὰρ δὴ ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο.“	”δῆλον γάρ,“ φησίν, ”ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο.“	856t/5A/4t1 - 856t/5A/5t1	0.727 27275
4.	1.4.7 - 4.8	„δῆλα γὰρ δὴ ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἠρπάζοντο.“	„δῆλα γὰρ δὴ καθ’ Ἡρόδοτον ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ὑβρίζοντο.“	856t/5A/8t1 - 856t/5A/10t1	0.833 3333
5.	1.82.3 9 - 83.1	Τὸν δὲ ἓνα λέγουσι τὸν περιλειφθέντα τῶν τριηκοσίων, Ὀθρυάδην, αἰσχυρόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην τῶν οἱ συλλοχίτεων διεφθαρμένων, αὐτοῦ μιν ἐν τῆσι Θυρέησι καταχρήσασθαι ἐωυτόν.	”τὸν δὲ ἓνα,“ φησί, ”τὸν περιλειφθέντα τῶν τριηκοσίων αἰσχυρόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην, τῶν συλλοχίτεων διεφθαρμένων, αὐτοῦ μιν ἐν τῆσι Θυρέησι καταχρήσασθαι ἐωυτόν.	858/3A/1t1 - 858/3A/5t1	0.818 1818
6.	2.119t. 8 -9	λαβῶν γὰρ δύο παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἔντομά σφρα ἐποίησε.	ὑπὸ γὰρ ἀπλοίας συνεχόμενον ”ἐπιτεχνήσασθαι πρᾶγμα οὐχ ὄσιον, καὶ λαβόντα δύο παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων ἔντομά σφρα ποιῆσαι:	857t/1A/4t1 - 857t/1A/6t1	0.518 5185
7.	3.48t.1 -2	Συνεπελάβοντο δὲ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι καὶ Κορίνθιοι προθύμως.	”συνεπελάβοντο γάρ,“ φησί, ”τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι καὶ Κορίνθιοι προθύμως, ὑβρίσματος εἰς αὐτοὺς ὑπὸ Σαμίων πρότερον ὑπάρξαντος.	859t/4A/6t1 - 859t/5A/2t1	0.6
8.	5.66t.2 - 6	Ἐν δὲ αὐτῆσι δύο ἄνδρες ἐδυναστεύον, Κλεισθένης τε ἀνὴρ Ἀλκμεωνίδης, ὅς περ δὴ λόγον ἔχει τὴν Πυθίην	ὡς δ’ εἰώθει, παραμιγνύς πίστεως ἕνεκα τοῖς φόγοις ἐπαίνους τινάς, ”Ἰσαγόρης δέ,“ φησίν, ”ὁ Τισάνδρου οἰκίης	860t/3A/8t1 - 860t/4A/	0.357 14287

		ἀναπεῖσαι, καὶ Ἰσαγόρης Τεισάνδρου οἰκίης μὲν ἐὼν δοκίμου, ἀτὰρ τὰ ἀνέκαθεν οὐκ ἔχω φράσαι:	μὲν ἦν δοκίμου, ἀτὰρ τὰ ἀνέκαθεν οὐκ ἔχω φράσαι:	3t1	
9.	6.106. del- ta.11- 13	ἦν γὰρ ἰσταμένου τοῦ μηνὸς εἰνάτη, εἰνάτη δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου.	ἐνάτη δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν, οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου.	861t/5A/ 8t1 - 861t/5A/ 9t1	0.692 3077
10.	6.106. del- ta.11- 13	ἦν γὰρ ἰσταμένου τοῦ μηνὸς εἰνάτη, εἰνάτη δὲ οὐκ ἐξελεύσεσθαι ἔφασαν μὴ οὐ πλήρεος ἐόντος τοῦ κύκλου.	ἦν γὰρ ἰσταμένου τοῦ μηνὸς ἐνάτη:	861t/5A/ 7t1 - 861t/5A/ 7t1	0.454 54547
11.	6.106. del- ta.8- 11	« Ὁ μὲν δὴ σφι τὰ ἐντεταλμένα ἀπήγγελλε, τοῖσι δὲ ἕαδε μὲν βοηθῆειν Ἀθηναίοισι, ἀδύνατα δὲ σφι ἦν τὸ παραυτικά ποιεῖν ταῦτα οὐ βουλομένοισι λύειν τὸν νόμον:	ἀλλ' ὅμως ταῦτα περὶ τῆς πανσελήνου γέγραφεν, "ἀδύνατα δὲ σφι τὸ παραυτικά ποιεῖν ταῦτα, οὐ βουλομένοισι λύειν τὸν νόμον:	861t/5A/ 4t1 - 861t/5A/ 7t1	0.571 4286
12.	6.108d elta. 15 - 17	« Ταῦτα συνεβούλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ κατὰ εὐνοίην οὔτω τῶν Πλαταιέων ὡς βουλόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόνους συνεστεῶτας Βοιωτοῖσι.	" Ἐν δὲ τῇ ἕκτη διηγησάμενος περὶ Πλαταιέων, ὡς σφᾶς αὐτοὺς ἐδίδοσαν Σπαρτιάταις, οἱ δὲ μᾶλλον ἐκέλευσαν πρὸς Ἀθηναίους τρέπεσθαι "πλησιοχώρους ἐόντας αὐτοῖς καὶ τιμωρῆειν οὐ κακοῦς," προστίθησιν οὐ καθ' ὑπόνοιαν οὐδὲ δόξαν, ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς ἐπιστάμενος, ὅτι "ταῦτα συνεβούλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ κατ' εὐνοίαν οὔτω τῶν Πλαταιέων, ὡς βουλόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἔχειν πόνους συνεστεῶτας Βοιωτοῖς.	861t/3A/ 4t1 - 861t/4A/ 1t1	0.430 76923
13.	6.115d elta. 1 -5	Ἐπτά μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπῳ τοιούτῳ Ἀθηναῖοι, τῆσι δὲ λοιπῆσι οἱ βάρβαροι, ἐξανακρουσάμενοι καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου ἐν τῇ ἔλιπον τὰ ἐξ Ἐρετρίας ἀνδράποδα, περιέπλεον Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ.	"τῆσι δὲ λοιπῆσι," φησὶν, "οἱ βάρβαροι ἐξανακρουσάμενοι, καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου ἐν τῇ ἔλιπον τὰ ἐξ Ἐρετρίας ἀνδράποδα, περιέπλεον Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς Ἀθηναίους ἀπικόμενοι εἰς τὸ ἄστυ:	862t/1B/ 6t1 - 862t/1B/ 10t1	0.746 26863
14.	6.115d elta. 5 -7	Αἰτιή δὲ ἔσχε ἐν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμεωνιδέων μηχανῆς αὐτοῦς	αἰτιή δὲ ἔσχεν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμεωνιδέων μηχανῆς	862t/1B/ 10t1 -	0.761 9048

		ταῦτα ἐπινοηθῆναι:	αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι:	862t/1B/ 12t1	
15.	6.121d elta.1 - 4	Θῶμα δέ μοι καὶ οὐκ ἐνδέχομαι τὸν λόγον, Ἀλκμεωνίδας ἂν κοτε ἀναδέξαι Πέρσησι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, βουλομένους ὑπὸ βαρβάροισι τε εἶναι Ἀθηναίους καὶ ὑπὸ Ἴππῆι:	ἀλλ' ὅταν γε πάλιν ὑπὲρ τῶν Ἀλκμεωνιδῶν ἀπολογεῖσθαι προσποιεῖται, μεθεὶς ἂ πρῶτος ἀνθρώπων ἐπενήνοχεν ἐγκλήματα, καὶ εἶπη "θῶμα δέ μοι καὶ οὐκ ἐνδέχομαι τὸν λόγον, Ἀλκμεωνίδας ἂν ποτε ἀναδείξαι Πέρσησιν ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, βουλομένους ὑπὸ βαρβάροισι τε εἶναι Ἀθηναίους καὶ ὑπὸ Ἴππῆι," κόμματός τινος ἀναμιμνήσκομαι παροιμιακοῦ:	862t/4B/ 7t1 - 862t/4B/ 14t1	0.545 45456
16.	6.124d elta.6 - 7	Ἄνεδέχθη μὲν γὰρ ἀσπίς, καὶ τοῦτο οὐκ ἔστι ἄλλως εἰπεῖν:	"ἀνεδείχθη μὲν γὰρ ἀσπίς, καὶ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἄλλως εἰπεῖν," φησὶν αὐτὸς ἰδῶν.	862t/3B/ 9t1 - 862t/4B/ 1t1	0.695 6522
17.	7.139t. 14 - 16	ἢ ταῦτα ἂν ἔπαθον, ἢ πρὸ τοῦ ὀρῶντες ἂν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας μηδίζοντας ὁμολογίῃ ἂν ἐχρήσαντο πρὸς Ξέρξην.	νῦν δὲ προδοθῆναι μὲν ἂν λέγων ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἕλλήνων Λακεδαιμονίους, "μονωθέντας δ' ἂν καὶ ἀποδεξαμένους ἔργα μεγάλα ἀποθανεῖν γενναίως, ἢ πρὸ τούτου ὀρῶντας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας μηδίζοντας ὁμολογίῃ ἂν χρήσασθαι πρὸς Ξέρξεα," δηλὸς ἔστιν οὐ τοῦτο λέγων εἰς τὸν Ἀθηναίων ἔπαινον, ἀλλ' Ἀθηναίους ἔπαινων ἵνα κακῶς εἶπη τοὺς ἄλλους ἅπαντας.	864t/A/7 t1 - 864/1A/ 2t1	0.317 46033
18.	7.148t. 20 - 23	Τοὺς δὲ πρὸς τὰ λεγόμενα ὑποκρίνασθαι ὡς ἔτοιμοὶ εἰσι Ἄργεῖοι ποιέειν ταῦτα τριήκοντα ἔτεα εἰρήνην σπεισάμενοι Λακεδαιμονίοισι καὶ ἡγεόμενοι κατὰ τὸ ἡμισυ πάσης τῆς συμμαχίας:	Ἐπεὶ δ' Ἀργεῖοις ἅπαντες ἴσασιν οὐκ ἀπειπαμένους τοῖς Ἕλλησι τὴν συμμαχίαν, ἡγεῖσθαι δὲ κατὰ τὸ ἡμισυ πάσης τῆς συμμαχίας ἀξιώσαντας, ὡς ἂν μὴ Λακεδαιμονίοις ἐχθίστοις καὶ πολεμωτάτοις οὔσι ποιοῦντες ἀεὶ τὸ προστασσομένον ἔπωνται, καὶ τοῦτ' ἄλλως οὐκ ἦν, αἰτίαν κακοηθεστάτην ὑποβάλλεται, γράφων, "ἐπεὶ δὲ σφραγ παραλαμβάνειν τοὺς	863t/1A/ 13t1 - 863t/2A/ 8t1	0.190 4762

			Ἕλληνας, οὕτω δὴ ἐπισταμένους, ὅτι οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι, μεταιτέειν, ἵνα ἐπὶ προφάσεως ἠσυχίαν ἄγωσι.		
19.	7.150t.13 - 7.151t.1	Ταῦτα ἀκούσαντας Ἀργεῖους λέγε ται πρῆγμα ποιήσασθαι, καὶ παραχρῆμα μὲν οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν, ἐπεὶ δὲ σφραγὸς παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας, οὕτω δὴ ἐπισταμένους ὅτι οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι μεταιτέειν, ἵνα ἐπὶ προφάσεως ἠσυχίαν ἄγωσι.	Ἐπεὶ δ' Ἀργεῖους ἅπαντες ἴσασιν οὐκ ἀπειπαμένους τοῖς Ἕλλησι τὴν συμμαχίαν, ἠγείσθαι δὲ κατὰ τὸ ἡμισυ πάσης τῆς συμμαχίας ἀξιώσαντας, ὡς ἂν μὴ Λακεδαιμονίοις ἐχθίστοις καὶ πολεμωτάτοις οἷσι ποιοῦντες αἰεὶ τὸ προστασώμενον ἐπωνται, καὶ τοῦτ' ἄλλως οὐκ ἦν, αἰτίαν κακοηθεστάτην ὑποβάλλεται, γράφων, "ἐπεὶ δὲ σφραγὸς παραλαμβάνειν τοὺς Ἕλληνας, οὕτω δὴ ἐπισταμένους, ὅτι οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι, μεταιτέειν, ἵνα ἐπὶ προφάσεως ἠσυχίαν ἄγωσι.	863t/1A/ 13t1 - 863t/2A/ 8t1	0.456 52175
20.	7.152t.11 - 13	Ἐγὼ δὲ ὀφείλω λέγειν τὰ λεγόμενα, πείθεσθαί γε μὲν οὐ παντάπασι ὀφείλω (καὶ μοι τοῦτο τὸ ἔπος ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον):	ἐγὼ δὲ λέγειν ὀφείλω τὰ λεγόμενα, πείθεσθαί γε μὴν οὐ παντάπασι ὀφείλω, καὶ μοι τὸ ἔπος τοῦτο ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον.	863t/3A/ 2t1 - 863t/3A/ 4t1	0.790 6977
21.	7.152t.13 - 16	ἐπεὶ καὶ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα Ἀργεῖοι ἦσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ σφιν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἢ αἰχμὴ ἐστήκεε, πᾶν δὴ βουλόμενοι σφίσι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης.	ἐπεὶ καὶ ταῦτα λέγεται, ὡς ἄρα Ἀργεῖοι ἦσαν οἱ ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ σφιν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἢ αἰχμὴ ἐστήκεε, πᾶν δὴ βουλόμενοι σφίσι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης.	863t/3A/ t1 - 863t/3A/ 9t1	0.939 39394
22.	7.190t/8-9	Ἄλλ' ὁ μὲν τᾶλλα οὐκ εὐτυχῶν εὐρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο:	"ἄλλ' ὁ μὲν τᾶλλα," φησὶν, "οὐκ εὐτυχῶν εὐρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο:	864t/1B/ 6t1 - 864t/1B/ 7t1	0.761 9048
23.	7.220t.23 - 221t.1	Ταῦτά τε δὴ ἐπιλεγόμενον Λεωνίδην καὶ βουλόμενον κλέος καταθέσθαι μούνων Σπαρτητῶν, ἀποπέμψαι τοὺς	"ταῦτα δὲ δὴ ἐπιλεγόμενον Λεωνίδα καὶ βουλόμενον καταθέσθαι κλέος μούνων Σπαρτητῶν ἀποπέμψαι τοὺς	865t/4A/ 4t1 - 865t/4A/ 7t1	0.634 14633

		συμμάχους μᾶλλον ἢ γνώμη διενειχθέντας οὕτω ἀκόσμως οἴχεσθαι τοὺς οἰχομένους.	συμμάχους μᾶλλον ἢ τῆσι γνώμησι διενεχθέντας.		
24.	7.220t. 6-8	Λεωνίδην, ἐπεῖτε ἦσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, κελεύσαι σφραγᾶ ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτῶ δὲ ἀπιέναι οὐ καλῶς ἔχειν:	προειπὼν γὰρ ὡς "ὁ Λεωνίδης, ἐπεὶ τ' ἦσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συγκινδυνεύειν, κελεύσαι σφραγᾶ ἀπαλλάττεσθαι," πάλιν μετ' ὀλίγον λέγει τοὺς Θηβαίους ἄκοντας αὐτὸν κατασχεῖν, οὓς εἰκὸς ἦν ἀπελάσαι καὶ βουλομένους παραμένειν, εἰ μηδίζειν αἰτίαν εἶχον.	865t/1A/11t1-	0.275 86207
25.	7.222t. 1 - 4	Οἱ μὲν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι οἴχοντό τε ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη, Θεσπιέες δὲ καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μόνον παρὰ Λακεδαίμονιοι.	"οἱ μὲν νυν σύμμαχοι ἀποπεμπόμενοι οἴχοντό τε ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη:	865t/A/9t1 - 865t/A/10t1	0.6
26.	7.222t. 1 - 4	Οἱ μὲν νυν σύμμαχοι οἱ ἀποπεμπόμενοι οἴχοντό τε ἀπιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη, Θεσπιέες δὲ καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μόνον παρὰ Λακεδαίμονιοι.	Θεσπιέες δὲ καὶ Θηβαῖοι κατέμειναν μόνον παρὰ Λακεδαίμονιοι.	865t/A/10t1 865t/A/11t1	0.592 5926
27.	7.222t. 4 - 9	Τούτων δὲ Θηβαῖοι μὲν ἄεκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι (κατεῖχε γὰρ σφραγᾶ Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος), Θεσπιέες δὲ ἐκόντες μάλιστα, οἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον:	Θεσπιέες δὲ ἐκόντες μάλιστα, οἱ οὐδαμᾶ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετὰ τούτου ἀπαλλάξεσθαι.	865t/1A/3t1 865t/1A/5t1	0.425 53192
28.	7.222t. 4 - 9	Τούτων δὲ Θηβαῖοι μὲν ἄεκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι (κατεῖχε γὰρ σφραγᾶ Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος), Θεσπιέες δὲ ἐκόντες μάλιστα, οἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον:	τούτων δὲ Θηβαῖοι μὲν ἄεκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι:	865t/1A/1t1 865t/1A/2t1	0.390 2439

29.	7.222t. 4 - 9	Τούτων δὲ Θηβαῖοι μὲν ἄεκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι (κατεῖχε γὰρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος), Θεσπιέες δὲ ἐκόντες μάλιστα, οἱ οὐκ ἔφασαν ἀπολιπόντες Λεωνίδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἀπαλλάξεσθαι, ἀλλὰ καταμείναντες συναπέθανον:	κατεῖχε γὰρ σφεας Λεωνίδης ἐν ὁμήρων λόγῳ ποιούμενος:	865t/1A/ 2t1 865t/1A/ 3t1	0.341 46342
30.	7.233t. 3 - 11	ὡς δὲ εἶδον κατυπέρτερα τῶν Περσέων γινόμενα τὰ πρήγματα, οὕτω δὴ, τῶν σὺν Λεωνίδῃ Ἑλλήνων ἐπειγομένων ἐπὶ τὸν κολωνόν, ἀποσχισθέντες τούτων χειράς τε προέτεινον καὶ ἦσαν ἄσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων, ὡς καὶ μηδίζουσι καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἐν πρώτοισι ἔδοσαν <ἀν> βασιλεῖ, ὑπὸ δὲ ἀναγκῆς ἐχόμενοι ἐς Θερμοπύλας ἀπικοίατο καὶ ἀναίτιοι εἶεν τοῦ τρώματος τοῦ γεγονότος βασιλεῖ:	ἐξῆς δὲ τούτοις γέγραφεν ὅτι "τῶν ἄλλων ἐπειγομένων ἐπὶ τὸν Κολωνόν ἀποσχισθέντες οἱ Θηβαῖοι χειράς τε προέτειναν καὶ ἦσαν ἄσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν ἀληθέστατον τῶν λόγων, ὡς μηδίσειαν καὶ γῆν τε καὶ ὕδωρ ἔδοσαν βασιλεῖ, ὑπὸ δ' ἀνάγκης ἐχόμενοι εἰς Θερμοπύλας ἀπικέατο καὶ ἀναίτιοι εἶεν τοῦ τρώματος τοῦ γενομένου βασιλεῖ:	866t/1C/ 12t1- 866t/2C/ 6t1	0.549 4506
31.	7.233t. 13 - 19	ὡς γὰρ αὐτοὺς ἔλαβον οἱ βάρβαροι ἐλθόντας, τοὺς μὲν τινὰς καὶ ἀπέκτειναν προσιόντας, τοὺς δὲ πλέονας αὐτῶν κελεύσαντος Ξέρξεω ἔστιξαν στίγματα βασιλῆα, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιάδew, τοῦ τὸν παῖδα Εὐρύμαχον χρόνῳ μετέπειτα ἐφόνευσαν Πλαταιέες στρατηγήσαντα ἀνδρῶν Θηβαίων τετρακοσίων καὶσχόντα τὸ ἄστυ τὸ Πλαταιέων.	"τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτειναν οἱ βάρβαροι προσιόντας," ὡς αὐτὸς εἶρηκε, "τοὺς δὲ πλεονάς, κελεύσαντος Ξέρξεω, ἔστιξαν στίγματα βασιλῆα, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιάδew.	866t/3C/ 8t1- 867t/A/1 t1	0.531 25
32.	8.122t. 1 - 3	Πέμψαντες δὲ ἀκροθίνια οἱ Ἕλληνες ἐς Δελφοὺς ἐπειρώτων τὸν θεὸν κοινῇ εὐλελάβηκε πλήρεα καὶ ἀρεστὰ [τὰ ἀκροθίνια.]	"πέμψαντες ἀκροθίνια οἱ Ἕλληνες εἰς Δελφοὺς ἐπειρώτων τὸν θεὸν κοινῇ, εὐλελάβηκε πλήρεα καὶ ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια:	871t/2A/ 9t1 - 871t/2A/ 11t1	0.787 8788
33.	8.122t. 3 - 5	Ὁ δὲ παρ' Ἑλλήνων μὲν τῶν ἄλλων ἔφησε ἔχειν, παρὰ Αἰγινήτων δὲ οὐ, ἀλλὰ ἀπαίτεε αὐτοὺς τὰ ἀριστήια τῆς ἐν	Ὁ δὲ παρ' Ἑλλήνων μὲν τῶν ἄλλων ἔφησεν ἔχειν, παρὰ Αἰγινήτων δὲ οὐ, ἀλλ' ἀπαίτεε αὐτοὺς τὰ ἀριστεῖα τῆς ἐν	871t/2A/ 11t1 871t/3A/ 2t1	0.731 70733

		Σαλαμῖνι ναυμαχίης.	Σαλαμῖνι ναυμαχίας.		
34.	8.18t.2 - 19t.1	Οἱ δὲ Ἕλληνες ὡς διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης ἀπηλλάχθησαν, τῶν μὲν νεκρῶν καὶ τῶν ναυηγίων ἐπεκράτεον, τρηχέως δὲ περιεφθέντες, καὶ οὐκ ἦκιστα Ἀθηναῖοι τῶν αἰ ἡμίσειαι τῶν νεῶν τετρωμένοι ἦσαν, δρησμὸν δὲ ἐβούλευον ἔσω ἐς τὴν Ἑλλάδα.	"τρηχέως δὲ περιεφθέντες, καὶ οὐκ ἦκιστα Ἀθηναῖοι, τῶν αἰ ἡμίσειαι τῶν νεῶν τετρωμένοι ἦσαν, δρησμὸν ἐβούλευον εἰς τὴν Ἑλλάδα.	867t/3A/ 11t1 - 867t/4A/ 2t1	0.6
35.	5.23t.2 - 4	Τοῖσι δὲ βαρβάροισι αὐτίκα μετὰ ταῦτα πλοῖφ ἦλθε ἀνὴρ Ἴστιαιεὺς ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων.	"τοῖς δὲ βαρβάροισιν αὐτίκα μετὰ ταῦτα πλοῖφ ἦλθεν ἀνὴρ Ἴστιαιεὺς, ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων:	867t/4A/ 7t1 - 867t/4A/ 10t1	0.764 7059
36.	5.23t.4 - 5	Οἱ δ' ὑπ' ἀπιστίας τὸν μὲν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ, νέας δὲ ταχέας ἀπέστειλαν προκατοφομένας.	οἱ δὲ ὑπὸ ἀπιστίας τὸν μὲν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῇ, νέας δὲ ταχείας ἀπέστειλαν προκατοφομένας.	867t/4A/ 10t1 - 867t/4A/ 12t1	0.758 6207
37.	8.30t.2 - 5	Οἱ γὰρ Φωκέες μῶνοι τῶν ταύτη ἀνθρώπων οὐκ ἐμήδιζον, κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος εὐρίσκω, κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν:	"οἱ γὰρ Φωκεῖς μῶνοι τῶν ταύτη ἀνθρώπων οὐκ ἐμήδιζον, κατ' ἄλλο μὲν οὐδέν, ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος εὐρίσκω, κατὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλῶν:	868t/1A/ 6t1 - 868t/1A/ 9t1	0.909 09094
38.	8.30t.5 - 6	εἰ δὲ Θεσσαλοὶ τὰ Ἑλλήνων ἠῶξον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, ἐμήδιζον ἂν [οἱ] Φωκέες:	εἰ δὲ Θεσσαλοὶ τὰ Ἑλλήνων ἠῶξον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐμήδιζον ἂν οἱ Φωκεῖς.	868t/1A/ 9t1 - 868t/1A/ 10t1	0.846 15386
39.	8.57t.1 - 3	Ἐνθαῦτα δὲ Θεμιστοκλέα ἀπικόμενον ἐπὶ τὴν νέα εἶρετο Μνησίφιλος ἀνὴρ Ἀθηναῖος ὃ τι σφι εἶη βεβουλευμένον.	"ἐνταῦθα δὲ Θεμιστοκλέα ἀφικόμενον ἐπὶ τὴν νέα εἶρετο Μνησίφιλος ἀνὴρ Ἀθηναῖος, ὃ τι σφιν εἶη βεβουλευμένον:	869t/3A/ 6t1 - 869t/3A/ 8t1	0.727 27275
40.	8.57t.1 0 - 58t.1	Ἄλλ' εἴ τις ἔστι «μηχανή, ἴθι καὶ πειρῶ διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, ἦν κως »δύνη ἀναγνώσαι Εὐρυβιάδην μεταβουλεύσασθαι ὥστε «αὐτοῦ μένειν.»	κατὰ γὰρ πόλεις ἕκαστοι τρέφονται" (καὶ μετ' ὀλίγον) "ἄλλὰ εἴ τις ἔστι μηχανή, ἴθι τε καὶ πειρῶ διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, ἦν κως δύνη ἀναγνώσαι Εὐρυβιάδεα μεταβουλεύσασθαι ὥστε αὐτοῦ μενεῖν.	869t/3A/ 13t1 - 869t/4A/ 4t1	0.708 3333
41.	8.57t.3 - 5	Πυθόμενος δὲ πρὸς αὐτοῦ ὡς εἶη δεδογμένον ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἴσθμὸν καὶ πρὸ	πυθόμενος δὲ πρὸς αὐτοῦ, ὡς ἔστι δεδογμένον ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἴσθμὸν καὶ πρὸ	869t/3A/ 8t1 - 869t/3A/	0.888 8889

		τῆς Πελοποννήσου ναυμαχέειν, εἶπε:	τῆς Πελοποννήσου ναυμαχέειν, εἶπε:	11t1	
42.	8.58t.1 -3	Κάρτα τε τῷ Θεμιστοκλεῖ ἤρεσε ἢ ὑποθήκη καὶ οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος ἦε ἐπὶ τὴν νέα τὴν Εὐρυβιάδew.	“ εἶθ' ὑπείπων ὅτι "κάρτα τῷ Θεμιστοκλεῖ ἤρεσεν ἢ ὑποθήκη, καὶ οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος ἀφίκετο πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην," πάλιν αὐταῖς λέξεσι γέγραφεν:	869t/4A/ 4t1 - 869t/4A/ 7t1	0.421 05263
43.	8.58t.5 - 10	Ἐνθαῦτα ὁ Θεμιστοκλῆς παριζόμενός οἱ καταλέγει ἐκεῖνά τε πάντα τὰ ἤκουσε Μνησιφίλου, ἔωυτοῦ ποιεῦμενος, καὶ ἄλλα πολλὰ προστιθείς, ἐς ὃ ἀνέγνωσέ <μιν> χρηίζων ἔκ τε τῆς νεὸς ἐκβῆναι [τὸν Εὐρυβιάδεα] συλλέξαι τε τοὺς στρατηγούς ἐς τὸ συνέδριον.	Ἐνθαῦθα δὲ Θεμι στοκλῆς παριζόμενός οἱ καταλέγει κεῖνά τε πάντα ἃ ἤκουσε Μνησιφίλου ἔωυτοῦ ποιεῦμενος, καὶ ἄλλα προστιθείς.	869t/4A/ 7t1 - 869t/5A/ 2t1	0.461 53846
44.	8.68t.2 0 - 22	οὐ γὰρ οἴοι τε »πολλὸν χρόνον εἰσί τοι ἀντέχειν οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ σφραεα «διασκεδᾶς, κατὰ πόλις δὲ ἕκαστοι φεύξονται:	Ἔτι δὲ μᾶλλον τῶν Ἑλλήνων καταγελῶν Θεμιστοκλέα μὲν οὔτε φησὶ φρονῆσαι τὸ συμφέρον ἀλλὰ παριδεῖν, ὃς Ἵδυσσεὺς ἐπωνομάσθη διὰ τὴν φρόνησιν, Ἀρτεμισίαν δὲ τὴν Ἡροδότου πολίτιν, μηδενὸς διδάξαντος, αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῆς ἐπινοήσασαν Ξέρξης προειπεῖν, ὡς "οὐχ οἴοι τε πολλὸν χρόνον ἔσονται τοι ἀντέχειν οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ σφραεα διασκεδᾶς, κατὰ πόλεις δὲ ἕκαστοι φεύξονται:	869t/5A/ 5t1 - 870t/A/1 t1	0.434 7826
45.	8.68t.2 2 - 26	οὔτε γὰρ »σῆτος πάρα σφι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, «οὔτε αὐτοὺς οἰκός, ἦν σὺ ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλαύνῃς »τὸν πεζὸν στρατὸν, ἀτρεμιεῖν τοὺς ἐκεῖθεν αὐτῶν ἦκον«τας, οὐδέ σφι μελήσει πρὸ τῶν Ἀθηνέων ναυμαχέειν.	καὶ οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς, ἦν σὺ ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλαύνῃς τὸν πεζὸν στρατὸν, ἀτρεμήσειν, οὐδέ σφιν μελήσειν πρὸ τῶν Ἀθηνέων ναυμαχέειν:	870t/A/1 t1 - 870t/A/4 t1	0.472 72727
46.	8.68t.2 7 - 28	»Ἦν δὲ αὐτίκα ἐπειχθῆς ναυμαχῆσαι, δειμαίνω μὴ ὁ «ναυτικός στρατὸς κακωθῆις τὸν πεζὸν προσδηλήσῃται.	ἦν δὲ αὐτίκα ἐπειχθῆς ναυμαχῆσαι, δειμαίνω μὴ ὁ ναυτικός στρατὸς κακωθῆις καὶ τὸν πεζὸν προσδηλήσῃται.	870t/A/4 t1 - 870t/A/6 t1	0.896 5517
47.	8.79t.9 - 10	Προακηκόεε δὲ ὅτι σπεύδοιεν	πυθόμενος δὲ πρὸς αὐτοῦ, ὡς	869t/3A/ 8t1 -	0.451 6129

		οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἴσθμόν.	ἐστὶ δεδομένον ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἴσθμόν καὶ πρὸ τῆς Πελοποννήσου ναυμαχίην, εἶπε:	869t/3A/ 11t1	
48.	8.94t.2 0 - 21	οὐ μέντοι αὐτοὶ γε Κορίνθιοι ὁμολογεῖσιν, ἀλλ' ἐν πρώτοισι σφέας αὐτοὺς τῆς ναυμαχίης νομίζουσι γενέσθαι:	οὐ μέντοι Κορίνθιοι ὁμολογεῖσιν, ἀλλὰ ἐν πρώτοισι σφέας αὐτοὺς τῆς ναυμαχίης νομίζουσι γενέσθαι:	870t/2A/ 7t1 - 870t/2A/ 9t1	0.689 6552
49.	9.85t.1 2 - 19	τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι καὶ φαίνονται ἐν Πλαταιῆσι ἐόντες τάφοι, τούτους δὲ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης ἐκάστους χῶματα χῶσαι κεινὰ τῶν ἐπιγινομένων εἶνεκεν ἀνθρώπων, ἐπεὶ καὶ Αἰγινήτων ἐστὶ αὐτόθι καλούμενος τάφος, τὸν ἐγὼ ἀκούω καὶ δέκα ἔτεσι ὕστερον μετὰ ταῦτα δεηθέντων τῶν Αἰγινήτων χῶσαι Κλεάδην τὸν Αὐτοδίκου ἄνδρα Πλαταιέα, πρόξεινον ἐόντα αὐτῶν.	τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι καὶ φαίνονται ἐν Πλαταιῆσιν ἐόντες τάφοι, τούτους δὲ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, αἰσχυνομένους τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης ἐκάστους χῶματα χῶσαι κεινὰ τῶν ἐπιγινομένων εἶνεκ' ἀνθρώπων.	872t/2D /5t1 - 872t/2D /9t1	0.594 5946